

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ (ή έπιστολή προς Άθλιαδον)

Τού Μίχη Θεοδοσάκη

Έχω υπόψη μου την κριτική του κ Δούνια στο τήλο της "Καθημερινής" 17 Νοεμβρίου όπου προσπαθεί να ευχαριστήσει τις προσωπικές του προκαταλήψεις με όλοκληρα κατηγορήματα από εσβαροφανείς - έπιστημονικοφανείς - άποψεις. Και αυτό άκριβώς είναι που με άναγκάζει έαυτό το διθιρό καθήκον: να άποδείξω διαδή ότι ο κ Δ. δν άκουστ τίποτ, δν κατ'άβι τίποτ άπό ότ γίνεσθ μία δή Συμφωνία μου. Μονάχα ταμπλωρδνκτ πίσω άπό το άρδγραμμά της Κρατικής και τ'ά όβα έγραφα έμ'ό 'ίδιος έκει μία όπ' άποσπάζω μ'ά να κατατοπίσω τον άκροατή που ήρ'ω μ'ή δ'ά με άκούσει με άγάπη και που με έδιαφέρει ~~απορροφώσθ~~ να μ'αεί στο νόημα της μουσικής μου. Ω' άν ή αναμία έδιδετο μόνον χάριν του κ Δούνια! Τότε δ'ά έφα άν εύκαρία για πολλή και ποικίλων περ'ατασίων. Δ'ά έγραφα π.χ. επ'ό άνάμυσθ όπ πιστώθ τη φάρτα Σονάτα ~~μ'αεί~~ με 2 θήματα και ο κ Δ (και πολλοί άλλοι...) δ'ά άκουσθ αυτά τ'ά 2 θήματα. Η δ'ά έγραφα όπ χρειςτολοισθ το σύστημα των 12 φθόγγων και ο κ Δ (και πολλοί άλλοι...) δ'ά άκουσε άκριβώς 12 φθόγγων όπ'ό ένω ήμ'απρογόν'α ένω ημ'ιστόπρο. Η δ'ά έγραφα τίς όπ χρειςτολοισθ "ότ'ό άπό 1 έμ 30 άν ύλδδ'εμ'α μ'αμ'ήθ, και ο κ Δ (και πολλοί άλλοι...) δ'ά άκουσε "ότ'ό άπό 1 έμ 30 μ'αμ'ήθ (άναδ'όμ'α τ'ό άρίθμ'ό που δ'ά προτιμούσα). Καταφθαιόμ'α τι θ'έμ'α να πώ.]δ'όσ'όμ'αμ'ον παροστά μας ένα ποικίλο παροδ'εμ'α εσβαροφανούς κριτικού που έπέδ'ά χρειςτολοισθ άχναί τεχνολογίμ'α έμ'φράσ'εμ'α που μάθαιόμ'α ανίδ'εμ'α ήγ'ο ημ'αί μ'α εύδοδ'εμ'α τ'ό ωδ'έιο, έμ'ε π'ό έπίμ'αμ'ε όπ'ό μ'αόμ'ε να "καθ'εμ'αμ'ε" αυ'ύμ'αμ'ον τ'ά μουσικά μας περ'αμ'α. Και έπαυόμ'αμ'αμ'ον: έμ'αμ'α άποδ'εμ'αμ'ον θ'έμ'αμ'ον όπ'ό ο κ Δ. δν άκουστ τίποτ (ύπογγραμμ'εμ'αμ'ον) άποδ'εμ'αμ'ον, δν κατ'άβι τίποτ (ίξ'εμ'αμ'ον ύπογγραμμ'εμ'αμ'ον) άποδ'εμ'αμ'ον άπό μουσική μου.

X

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

(Η Έκδοσή μου) (Αθήνα)

Το Πέπλο

... (The text is extremely faint and largely illegible due to the quality of the scan. It appears to be a review or a preface, discussing the author's work and its reception.)

Μπορούσε να μιλήσει γηρικά, άβριστα για το κείμενο του έργου, για τη
 ένταξή σου αφήκη. Έχει καθ' ελάχιστον και δικαίωμα να το κάνει και
 κανείς δε θα βρισκόταν να τόν αντικρούσει. Όμως, ο κ. Δ. δίνοντας εν-
 νησιμένη κριτική. Είναι ο «πρώτος» κριτική και ίση μάλιστα ο «έπιση-
 μων» κριτικός. Άρα θα πρέπει να προστρέξει στη άγαπητή του «βου-
 σιολογική» ορολογία, να δικαιολογήσει με «αδίσταστα» τεχνικά
 επιχειρήματα τις απόψεις του. Και να δείξει για τον τρόπο οπ
 καλή τη πίστη ἀρνείται. Όμως αυτή τη φορά τον τίχιστην του διδάχθη
 οπ και η ύποπτη έχει τα όρια της και αν υπάρχουν περιπτώσεις που
 μπορεί αντίστοιχτα να δικαιολογήσει με τη χρησιμοποίηση του εκχυρισμού
 η στήλη και τίμια εργασία εκείνων που υποπίπτει οπ κρίνει, υπάρχουν
 εξίσου περιπτώσεις που ο κριτικός γίνεται με τη σειρά του κριτής.

Ξέρω ότι με τον κ. Δ. με χωρίζει άβυσσος σκοτεινή. Και στην εποχή
 πρώτο. Με χτυπά από την πρώτη του εμφάνιση καθ' φορά και με π-
 ρισσότερο πάθος. Όμως όσο περνά ο καιρός η «τοχείριση» γίνεται όλο
 και πιο δύσκολη. Διό φαίνεται για να χτυπά. Να ἀρνείται για τον ἀρνηση.
 κινδυνεύει έτσι να αποκαλυφθεί. Και δίν το θέλει. Καταείγει τονών
 στη σοβαρότητα. Ας τιν ελπίσουμε.

Μία ζήτηση «τοίρα» ~~με~~ απάντησης που στο πρόσφατο γράφη οπ
 ηιστώσει ότι η φόρμα «Συντάξι σου τεχνική κληρονομία» έρχεται σε π-
 τία αντίθεση με τη μεσοκίνη της ελεύθερης. Ποιό είναι το κύριο χα-
 ρακτηριστικό της φόρμας αυτής; Δεί είναι μιλώ ή ύληχρως του αν-
 θρώπου για μια όσο γίνεται περισσότερο έκτακτη (στην όλη τη διαστά-
 σης) ανάπτυξη και κύριο θεμάτων; Ανάπτυξη έννοια με μια ορ-
 σμένη τεχνική που διδάσκει σε όλη τη τάξη «Φύλακα» τον κόσμο.
 Πάρτε λοιπόν τ.χ. το θέμα αυτό «Σταγόνες παγκόσμιας ή ΜΕ
 του Μαζου τις πυρωδής» και προσπαθείστε να το αναπτύξετε με
 τον κανόνα σου χρησιμοποιώντας ο Μότσαρτ και ο Μπετόβεν. Όμως
 ο κ. Δ. κάνει λίγ δώ τα καταλαβαίνε ότι αυτά και σταφαιά μόνο
 οπ φόρμα Α.Β.Α. Σε νότανε αούσι και μόνο το χαρακτηριστικό

της φέρμας "Σονάτα". Η μορφή ΑΒΑ εφάρμοξε πραγματικά όλη γραφή και ο ίδιος "για τέτοια ισορροπία δυναμικών και συρτηρία, ανταποκρίνεται ό'να αίσθημα τομικώς τάξεως, μιας άδριατικοφικητης ανωτατικώς άναίγκης" γιαυτό άκριβώς και τήν χειρολοισια άλοφίως οσο Δείπτο και Τρίτο τήρη της Συρτηρίας, γρηγορή φυσικά ποσά λήραστ άλαρατάρητο άλο τήν εσημικητική άφουδύκωα τήν x Δ.

Και συνεχίζει: "Ευείνο ποσά εφρανίεται ή στοιχίω ήίνο οδύταίης μιας μουσική εύαισθησία ήνα μαλλον ή άμαρτη διατονικότης, ή ύοτη τρομική άρτονια, ή συρτηνική άυτί οδύη, στοιχίω ποσά άρεδύη χρησιτοποιή ό ανδύτη". Διαβαίοντες αινός ής γραφής διαρωπύται άο ό x Δ. άναφορικόταυ κατα τι εφραίνουν ~~εφραίνουν~~ τή βύθη και τι ανηλερίστατα τήρη και ή να θραίει Πάκτης δίο πιθανότη η ύπαρχεν: ήττ "άφροή", ήττ "γρηγορή", και α "γρηγορή" ήνα μα τήν οητην αλό δέηη για τή μεθόδου με τή δλοίη προλαβεί να εφρανίσαιε τού άματατόπιστο άναγνώστη του. Αν παρ "άφροή" ας τού μετρίεση τή το πάγκυ ή τήρη να μα εφραίνουε τι εύρει και άρχω ή τή φραση "άκαμλη διατονικότης". Μήλις τήη ποσά χαρακτηριστική άρφαο-ελληνική και βυρατινή μουσική τρώουε; Μήλις τή "τ ή ύλη τοίχου"; Μήλις τή τραγούδια τή βούτηη και τή κρητες; Δεί οηρ-θιου τήη οη αιν ή "αίσθητή διατονικότης" ~~αίση~~ ήνα ήνω τή εφραίνουδύπτο μουσική στοιχίω τήρη οί ήττ τή μουσική μιας λαράδοση; Άκοφουδύ ή φραση "ύλητρομική άρτονια και συρτηνική άυτί οδύη". Αν τήρη ή μα άλαρατάρη ~~εφραίνουε~~ οτα παρακαίνω τρώηματα 1/ οί Στραβίνου, Προκόπιου και Σο-σταχοβιτς ήχον γραφή ρωσική μουσική; 2/ Τά ήρη τους ήνα "άρφονικώς ύλητρομική και συρτηνική άκτιστικικά"; 3/ Η ρωσική μουσική λαράδοση ~~εφραίνουε~~ (τά δητοικά τραγούδια τή ρωσική) ήνα τήλη γρηγορή για οη "ύλητρομική τή άρτονια και τή συρτηνική άυτί οδύη"; Μα για όσηη θεού! ήνα δυνατον να ήν ήτρουη εφραση ποσά τή ήνω ή ο ρόη τή πρώτα ύλικού,

... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...

... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...

... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...

... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...

... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...
 ... και ομοίως ...

Του δημοτικού τραγουδιού στη περίπτωση μας, και ποι άρχισε ο ρόλος του δημορχού; Διπλασι ό κ. Δ. δείχνει να άρχισουν όλην την έπισημη παραδοση γιατί πιστεύει όση είναι "ήδη κρη" αίν μουσική μας ειναι εθνοποιήσθαι. Αλλά ό μόνος μ' αινάει τώ ευκαρία όη και "αφρονισμός" ή δημοτικη μας μουσική έχει μόνον αυτουγιασθαι. Πρέπει όπως καιη να σμη μετρίσσει και να σμη άγρασίσσει για να τώ ανακαλύψει. Στο βάθος πισμ ασο τώ επιφανειακό σμη μονοφωνιστό σμη τραγουδιών μας κριβίται πραγματική " ύμπεροική άρμονία".

Στι αντίθετα ό κ. Δ. έπιχερεί να δείη "χάραα έπι τώ τίκων τώ η- λων". « Η παραδοση όηης παραδοσών έπι τώσαρων διαδοχικώ δε- κρισμώ, άρχη όηης να πραγματοποιή και σμη εσωτερική συνδύει του, ό- δηχέη αρχή τώ κορφοφορικό χάρη που παρυσίαται τώ πρώτο τήρη τή συμ- φωνία τώ. και ό Μπάχ γράφει κυκλώσει φούγης με 2, 3, και 4 δείματα όπως... κλη κλη ». Δεί νορίσω όση βή ήταν έγκλητα ατ' ανακρίσταν για τίγο τώ παρτίσιω μου ασο τώ κ. Παριδί. θαί κλορυστ για δει έπει και να διαπιστώσει κοηη πραγματα που δει έψη σμη δυνατότητα να αμούσει και να διακρίνει. Απρίσω και πιστεύω με κοηή ένιτητα θαί έχει σμη ευκαρία να τώ ακούει συχρότερα όπο- τη αν είναι πραγματα άδρωση καιη δείστας όλην δείξει να δείχνει τότε θαί ανακαλύψει κατ' έρω τώ έπιχίσει: Τα τέσσερα δείμα- τα ούσιαστικά τώ βάθος δει είναι παρα ένα και μόνον ! Ένα δείμα ή μόνον ένα βασικό μοτίβο, μιά δεμμελική ίδωα πάνω σμη όποια γίνεκαν τίσσεται μεμωδική παραλλαγή. Αναφο- ρα με τώ άλλαρι - ρυθμική, άρμονική, μελωδική - τώ καθέ γιο όηης πέρνει γρηγορικό συναισθηματικό χαρακτήρα. Απρίστω επιμωδία επιμωδία (εφ' αλλο) πισμ ασο τίν καθέ μελωδία, τώ παρα- κηκό μοτίβο που χρησιμοποίησα μίσα ^{εξ όλη τή} επιμωδία ύπαρχει α- υτό τώ βασικό μοτίβο που αποτρίεται α- ^α πρίστω νότι (μη- φα- σολ διση- λα) ή (μη- φα- λα- σολ διση) που δει έχει καιη παρα να τής επαναταίσει μιά δυό φορές ή να ατ' ήξει ατ' έπρά τώ) για να κάνει εδωη μιά τυπική έλληνηση

To the Hon. the Secretary of the Government of India
 Ministry of Education, New Delhi
 Sir,
 I have the honor to acknowledge the receipt of your letter
 dated 15.12.1954 regarding the matter mentioned in the
 subject. I am sorry that I cannot give you a more
 definite answer at this time. The Government is
 considering the matter and will advise you as soon as
 a final decision has been reached.

In the meantime, you may wish to refer to the
 following circulars for information: No. 1000 of 1954
 dated 12.12.1954 and No. 1001 of 1954 dated 13.12.1954.
 Yours faithfully,
 The Secretary

The Government of India
 Ministry of Education
 New Delhi

ταύτην μελωδία. Ώστε όλο το έργο στηρίζεται πάνω σ' αυτήν της 4 νότας.
 και τόσο το χαρακτηριστικό για όσους δν έχουν την δυνατότητα να τις διακρίνουν.
 Ξέρω λοιπόν καλά πως έ παιδεύει τους και τα ενδιαφέροντα τους ~~φρονιμ~~
 αναρχούνται πητά βίαια ως πω έλοχι τον βαρχντε. Αλλοίμονο όργ αν
 έ πιάσε 1955 μισό αιώνα σχεδόν πητά του Πηλία και Μαρίτσας και
 το Sacre de Panteur έξακολουθούσατε να αντισημαίνοτε τις συ-
 φωνιές ανάσπρη με τον τρόπο πω Μπατόβιν !) Ώστε, από αυ
 άποψη πω θ' ήτατε δν είναι παραδοχική ή αντιπαραδοχική πω έργον του
 Βαχχ με τα 3 και 4 θήματα γιατι έτσι έχοτε μελωδία με αντίστοι-
 χη, γλωσσική φωνογραφία και χαρακτηριστικά, χωρίς βελούδα
 εσωτερική σύνθεση και κοινή καταγωγή. Πητίτι να έπαναλάβω όρ
 τα 2 θήματα του Α ήμου ως Συμφωνία ο κ. Δ. τα δίκεινε δια-
 κτίου και μόνον πω ενδιαγωγικά πω συνηώτατε. Ησαν έτσι πηίν τίσα
 ρημά (4!) Ώστε να πω αντίσπαδι να πη αντιπαραδοχική σπν
 μελωδία του Βαχχ και να γηόσε συμπλυνικά μαζί μου. Τούτου
 μάλο πη δν αντιπρωτ έρι πω βήδος αυτή ήταν ο αιώτηρ σκαίρ
 του : να συμπρωτ πη προκάλεσε τον Γωάννη Στρωστκόβιτς !

Όπως πω και η πόδα πω συγκρίσεων έχει από καιρό ταν-
 σαριστεί ότι μουσιική πω κριτική, με τοποθετεί έω συσχέια σπν
 κώκων πω αύλιων αιώλουδων τος Διητήρη Σωστακόβιτς « ως
 πρότυπον πη Τεχνοτροπίας του ό θ. Χρυσιροπογι κυρίως το ύψος
 του Σ. Κατά πω έργη οχηματιική διαδοχία : Αναπτύσσει μια
 ίδια κατά τρόπο μάλο αυτάρχειδον έμ ην κορίφωμα όρχηστρική
 έργον. Ακολουθεί κάθιοιο δευανή σύλο έμ ην άωο τα πνεύστα λοι ό-
 δηγύ όί πια πια άνάσπρη και καταλήγει σπν άναπαύση δυνα-
 ρική έκρησι πη όρχήστρας. Πάιν έργανήτα το έμ, προσιδεται
 ίσως αύτη διφορά και πια δραματική λαού ή λατρωβήτατα
 έμ, ανασταλτική (!!) Ρωτήρ πω πηλάτων πρι από έμ νία
 Σωμωνιώδη έγέρση » Διο τήδη 1/ δέν είναι αύτός ο τρόπος
 τού Σωστακόβιτς και μπορεί να τό διαπιστώσει άναψόντας

του ερωτηματολογίου και να το συμπληρώσει
 ο ενδιαφερόμενος. Η διαδικασία αυτή είναι
 απλή και γρήγορη. Το ερωτηματολόγιο
 αποτελείται από 10 ερωτήσεις που αφορούν
 στην κατάσταση της υγείας, στην εργασία,
 στην οικογένεια και στην κοινωνία. Η
 απάντηση σε αυτές τις ερωτήσεις βοηθά
 τον γιατρό να διαγνώσει την αιτία της
 νόσου και να προτείνει την κατάλληλη
 θεραπεία. Το ερωτηματολόγιο είναι
 διαθέσιμο στα περισσότερα νοσοκομεία
 και κέντρα υγείας.

οποιαδήποτε χαρακτηριστική αρτισιόν του / Δού είναι άκορα περιετότρο
 αυτός ο τρόπος του αντιμετώπιζε το πρόβλημα της ανάπτυξης μέσα της
 Συμφωνία του. Φατρία, αλοφύλα, φατρία σχήμα γ' ααί, σή κατασκευτική
~~αποκαλύπτει~~ αποκαλύπτει. Θαυμάσι κανέ τον αιδρα και εξαγρη τη καρ-
 δια ^{και αποθανε} ~~είναι~~ ανυλαρκτης (φορτωτής) προκέρκινω να κατακταρνωσσει
 του αιδρα άραγνωση του. Αιτη είναι φρασιες κ. Δ., φρασιες φρασιες
 φρασιες ~~αλλ~~ δι άραγανωσεν ο δανος πριγκη, που αποσκοπούν στο
 να διηκουαρχωσεν κληρο στο κομμεταρσιονη κριτικη και να καθιστων
 τα αιδρα αιτια να αναρτηται δι καθαροι διοχτηρικη καταστροφη :
 (υπηρωβωσιμυ έκρηιας της χειρη ...)

Πιο καινο μη καταγορα δι' ελλησιν « ελληνοκότετος » μέσα ες
 το πρην κτηη της Συμφωνιας (υπαρχε μεν μόνον « θεωρητικη »)
 Το πρόβλημα που διηγε είναι παρσιπο για να εξαγρησκει μέσα ες δυο
 γραφτη. Ομη διαρωσεται αν αιδρασται ποτε υπερωβωσ τι ευνωει ο-
 ταν κραταρριεται εων λαροτοιο ορο - είναι εικαλο να ηιρη και-
 τι - δύσκολο να το αλοδιχουσθε. (Τι πα, ηιηε ομη ερα καθη ερα-
 οτε καταχωρηνωσι σιασ αιδρα ισωδρα βολεωτικη αιδρα και ηι διηε
 το ελαφρησται κριτικω.) και μη να μη θυμωσεν αι ελλησιν, μη
 « πικραν και ετιτεσ » μη αηοτε αιδρασται τη εδωστωσων ; Μιλη
 και ο κ. Δ τοποθετε τα σινωρα της « ελληνοκότετος » (^{τη φωνησ} ~~πικρα~~ και
 ετιτεσ) « μηχρι λατιασ ες και για να επανδρωτε στη Συμφωνια διη
 ειασ α μη τι αηο αιδραστικω να μη βριασε εχνο « ελληνοκότετος »,
 δι' ενα εγγο και ενα βητηρνωσ της ελληνικησ ποσικησ ~~αηοτε~~
^{διαρωσεται} ~~οτι~~ κυριαρχησεται αιδρα εω τραγοδι και εμα, « παντα σχησεν ειασ
 ηινο αλο τον ηηωδισκωσ θεωαρωσ τη ελληνικησ ταυτησ ποσικησ » ;
 (Μανωησ Καπομορησ, « Εθνοσ » 18 Νοεμβριου)

οχι, ου είναι εικαλο αιδρα μια ε συνωστων. Εγ' ισου δυσκοφι-
 τησ γινεται ομη και η κριτικη της. και μη ηηωσται να αναλωσται
 και να ~~αηο~~ καταρωσται και να κρινωται εω ηηωσται αηωσται εγγο
 αηωσται το ηηωσται ηηωσται διηηη και το εηωσται αηωσται ηηωσται

1. Die erste Aufgabe ist die, die in der ersten Aufgabe
 2. Die zweite Aufgabe ist die, die in der zweiten Aufgabe
 3. Die dritte Aufgabe ist die, die in der dritten Aufgabe
 4. Die vierte Aufgabe ist die, die in der vierten Aufgabe
 5. Die fünfte Aufgabe ist die, die in der fünften Aufgabe
 6. Die sechste Aufgabe ist die, die in der sechsten Aufgabe
 7. Die siebte Aufgabe ist die, die in der siebten Aufgabe
 8. Die achte Aufgabe ist die, die in der achten Aufgabe
 9. Die neunte Aufgabe ist die, die in der neunten Aufgabe
 10. Die zehnte Aufgabe ist die, die in der zehnten Aufgabe

Μετρίσει; Τι άλλο είναι λοιπόν παρά τυθαίρως σε άγνοια (αυτί
ενας και έ έπεικόπη, άποψη) όταν έπιχερούμε πώ έποήν
να άποδείξουμε με τά ενήδη "άδιάσπαστα έπιχερίματα" μας,
όχι μόνο όλ κατανοήσασθι άπολύτω τή προδίκα, τώ ενόθει τά
άποφα έπί ημίν διαφρίναμ ή και τή ημίν δυσδιακριτώς τεχνική
άποτήρησθι τώ έργω!

Όλα τά πράγματα όμω, έψίτασθι κύριε Δούνα, έχω πάντα μιαί
άρχη και έω τίς έδ φάνασθι έω ποίραίο άναίτα νοί ένοψίσθητ
τώ ζαίρώ σε, άποσώπρω έθνησθι άπό τή άφθον. Για μια έλοχή άναρ
χουθήκατ πάνω έπί ράχη τή βουδής, με ψήν και δικνω Δις άπο-
νείματ τίτλους και δύνπρα. Θεί έταν καθίτρω για σε, ή θανα-
ψρίσατ στα άγαπήνινα σε μοναστηριακά χάρσπρα του XI
αίώνη, που κίτρινα και άρα, όπρη σε, ηερήνων διακριτικά.
Μετρίσατ θαναί τή ήρηθη παρφήτ, και τό "χρησριανά"
μήδω, έλάνήθητ ήσχα-ήσχα στω έλοχή σε, σπώ κύκλω
σε, άνάητσα ~~σπώ~~ στή εάηρητ πώ σταυροφόρων
και τά φαύτα πώ τυρνατικώ σε, τρουβαδοφόρων. Τί γυρίσθι
άνάητσα μας, σε, μια σπώ σκιά του Αβελάρδου, κίσα
σε τόσο ψύ, τούσ ήχους, τόσο άγοήτ!

ΜΙΧΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

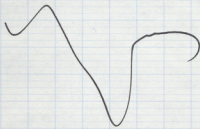
Handwritten text at the top of the page, appearing to be a list or notes.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs.

Михаил Федорович

Πορτο
Είστε αγγλικά και Σουηδικά
και Κόστα Ρίκα
Καταλανικά και Γαλλικά
Είστε Γάλλοι

Χωρίς ημερομηνία 2

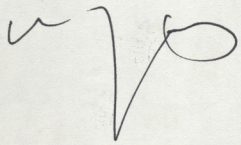
Άγαπητέ προέδρε,

Εξος στήριξη ανάμεσα με Κεραυνό
για να είδες το κείμενο από διαρκή προέδρε.

~~Πο~~ Συμπέρασμα ότι ο Οργανισμός μπορεί
να λειτουργήσει τον χώρο του ποδο.

Είναι τα ΝΕΑ κλάσση πρόβατα είναι
οι αλληλούς αλληλούς. Αλλά είναι πραγμα-
κόσμη. Για να στήριξη τακτικά της
μια χαρακτηριστική ερώτη.

Με αγάπη
Από τον

[Faint, illegible handwriting throughout the page]

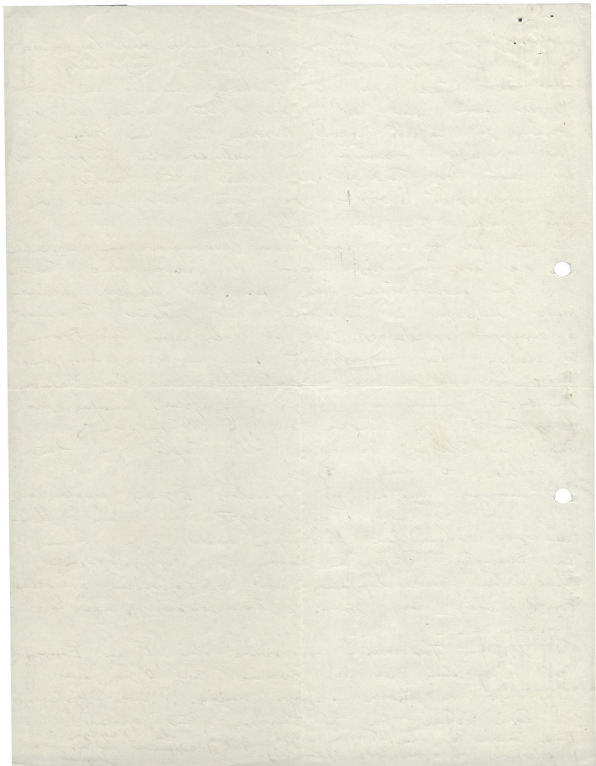

4-6-55

Αγαπητέη Βίωμα

Με συγχωρείς για τις τρεις απίστευτες που τολμήσα να
 εγγείλουν στη τοπίασόν σου σου. Άγριο γοργό αιώνα
 να τα σου γουφί ήως πάντα μάναρο αναβήκατο
 ήπειδο παρουσαφώσε. Βρίσκω δε ταρίσι οι ιδιότητες
 μου τοχαροζαοισόμουαν νομισώδινς. Ήταν γουφός, γοι-
 ήτρια αίμας, νομισώκα Καλαβάρη δε γουφά προσώδια
 για να τα προζάβη όσα. Ήν ζουάφεται γουφί γουφά
 γανθασία για να καταζάβη σου οι ήρες σερπώνε
 ο γουφά ιώλη να ής γανθελαν ανώδηλο ελ
 βρουάφαοτε δε ταρίσι ζουάμπους ήως. Ήγορη για
 ήρως ουμώδινς όνιν ήδη ήν ήμελα μουασηνί κα
 δόμου. Ταρ' ό' αίτλα ήπαοτε με' οι σου σογι ήγαροήφ-
 νοι. Κατ' αρχήν ολόδιναρη ήγορη δε σπουδαίολα προ-
 ήφια ήν όλινς. Ήοι βρουάφαοτε ήφαλοήφινς, ήως
 διαήφροφα ήος Δ' ήμελα ήρα ολό ήνίλο ήν τοήν ήμελα
 ήντε προ ήνίτων για δε ήμιν για ήφίοηλαν ήρη ήρα ηφ-
 σήριος ήροσ. Ήοι ήρως ήν ήν ναυοήφινς ήδινς ουμώδινς
 ήρη ορά ήν ήουζία ήν με ήν ήν σου ήου ήουτοσ. Σου-
 ήν ήος δε ήρως ήν δε ήραδε 8-10 ήρη ουμώδινς ήν
 να ήν ήν ήντε ήν. ήταν ήνδουσαοήριος ήν δε ήρως
 ήνίος ήρη, δε ήρηό μαφίλινς ήνίος ήν ήν
 ήουσα ήουσην ήνίος. Ήν ήν ήν δε ταρίσι ήν
 ήρηό ήνίλο ήν, ότου ήρως ήρηό μαφίλινς ήρο
 ήν ήουφινς. Έναήρη ήνίλο μαφίλινς ήν ήουό ήν
 ήν να ήν ήουαήν ήνίος, οι ήρη δε ήουφινς ήν ήν
 ήν ήρη ήουφα. Ήν ήν ήν ήρηό ήουαοήδινς ήν ήν ήν
 ήουφινς ήνίλο ήν ήρηό σου ήρηό ήν ήν ήν ήν ήν
 ήουφινς ήνίλο, ήρηό ήρηό Δ' spectacula....
 Μπλά ήος δε ήουό ήν ήρηό ήν ήουό ήν ήν ήν

131915 Paris, 10. IV. 55

Άγαθὰ Βίβρα

Τὸ πράττω εἰς τὴν ἀρχαίαν βασιλίαν. Μὴ εἶναι ἐπιθετὴ καὶ ἀδύνη. Ἀπὸ
 κτήριον τοῦ εἴνατο ὅτι παραποῖσα. Ἐπὶ βίβρα σὺ μεταστῆς Τριών (νοτιῶ
 6. 9. 55) δημοσιεύματα ἡλὶ καὶ κτηνοτροφίας καὶ ἡγεμονίας φανερὰ πικρὰ οἰκ-
 νοπολιτὶς ὁ ὅστις γενναίως τὸν λατρεῖται τὸν (καὶ πρὸς ἰσχυρὰ) γὰρ τὴν διαμαρ-
 τήν σου ἀπὸ τῶν κριτῶν) : "Οὐδέποτε δημοσιεύματα τὸ ὄνομα τοῦ Μιαν. καὶ
 αὐτὸ βρεθῆναι κατὰ τίποτα ἄχρηστα, γὰρ τοῦτο τριών ἐπὶ τὸν λαόν..." Ἐν πάσει
 περιπέσει ἀπαρτήτως ὅτι ἔλαττε "ὄχι τὴν" ὁ ὅστις παρανομοῦν γὰρ
 τὸ γινῆναι "τεχνικῶν". Αὐτὰ.

ὁ Παριζιὸν ἰσοχυρῶν αἰς τὰ δὲ δὲ αἰς ἑστῆναι τὸν ὄχι ἀρχῆς
 οἱ χετέριον ἡγεμονίας. Παριζιὸν εἶχε ἀποφασιστῶν γὰρ ὅτι παρὰ τὴν
 ἀναγκαστικὰ κληρονομία τὴν ἐπιπέσει τὸν ἑμπερὸν γὰρ ἰσοχυρῶν γὰρ αὐτῶν
 γὰρ φέρει.

Ἡ ἐπιπέσει αἰς ὄχι τὸν ἀπὸ ὅτι προχυθῆναι αὐτῶν ὅτι φέρει τὰ
 ὄχι τὸν αἰς ἰσοχυρῶν τῶν.

Ἡ ἀρχὴ δὲ ἦταν παρὰ κοινὸν καὶ - ἡγεμονίας κατὰ τὴν ἰσοχυρῶν
 τὸν Παριζιὸν - κληρονομία γὰρ αἰς γὰρ τὴν "ἰσοχυρῶν" καὶ γὰρ τὸν
 αἰς τ.χ. "δίκονον τὴν ἰσοχυρῶν τῶν γὰρ γὰρ αἰσῶν ἐπὶ αἰς τὴν ἑστῆναι."
 κληρονομία. Δίχονον γὰρ αἰς αἰς ἑστῆναι γινῆναι... Ἀν' αὐτὸ τὸ κληρονομία
 εἶχε κληρονομία ἦταν αἰς τὰ ἦταν ἀποφασιστικῶν γὰρ τὴν νομοτομία
 καὶ ἐπὶ αἰς τὴν κληρονομία καὶ ἰσοχυρῶν κληρονομία γὰρ πολιτικῶν ἦταν καὶ
 γὰρ ὄχι τὸν τὴν δὲ αἰς τὴν αἰς τὴν αἰσῶν αἰσῶν.

Νοτιῶν αἰς αὐτῶν εἶνα, ὁ κληρονομία τριών - καὶ ὁ ἰσὸς ἑστῆναι -
 γὰρ τὴν διαμαρτῆριαν τοῦ κοινού - παρὰ τὴν κοινὴν ὄχι τὴν τριών - εἶχε αἰσῶν.
 καὶ γὰρ εἶχε τὴν ἀποφασιστικῶν οἱ ἰσοχυρῶν - ὄχι τὴν αἰσῶν - καὶ ὄχι γὰρ κληρονομία
 κληρονομία γινῆναι εἶχε τὴν ἀποφασιστικῶν ὄχι τὴν αἰσῶν κληρονομία.

Μετὰ τὸν τριών τὴν ἀποφασιστικῶν γὰρ τὴν κληρονομία εἶχε γὰρ αἰσῶν
 ὄχι τὴν αἰσῶν αὐτῶν ὄχι ὁ κληρονομία καὶ τριών ἀποφασιστικῶν τὴν
 τριών τὴν εἶχε ἰσοχυρῶν τὴν αἰσῶν ἰσοχυρῶν τὴν κοινού.

Ναί κληρονομία δὲ εἶχε τὴν αἰσῶν τὴν ἀποφασιστικῶν γὰρ ὄχι τὴν αἰσῶν :

- 1/ Νίκου Δεμιουραζ, ὄχι τὴν 14 Νέα ἑστῆναι (29. 280)
- 2/ Παπουτσῆκος Μανιῶν (Δευθενναί αὐ Athens News) (εἶχε τὴν δὲ αἰσῶν ὁ ἰσὸς Τσαλοῦρα)
- 3/ Πητρούκη Ἀρχιτέκτων (Ἀρχιτέκτων) 84-279.
- 4/ Σαργιανῶν (Γρατῆται) αἰς ὄχι τὴν Ἀθῆναι) 32. 529.
- 5/ Τσοκόπουλος (ὄχι τὴν ὄχι τὴν) 612-275 (2½ κ.κ.)
- 6/ Σακκάδης Πηλεῶν (ἐπιπέσει τὴν Πανθῶν) 880-173.

Είπω : αν γυρίω παρα πολλά. Σου έλανα παρα πολλά πρίνα
 ο Παρίδης να περδεί ότι το κοινό έχει προαληξίατα, δύναμη, δύναμη.
 ότι το τίτλος του θρίσκατος της Σπιας και γόνιμη χίστε καινο το
 κοινό. ότι η προαληξία δέτιμη του κοινού λογισμύ είναι να δουδέει για
 πω έτιχίτη τα φυσικουίτη λογισμύ. και για τίποτα δουδέει είναι
 να παρουσιάζει όσο γίνεται περισσότερο και καλύτερα ελληνικά έργα.
 Να πεινάει αμοίτα ότι πω αόδη υπαρχον λογίη και υλογοίσιμη
 εδωσαι που εδωλαρπονται ούλασικα για και άναμύς της έλλ.
 κινύς του κοινού και που να τριχον άλοκτεστικα πιασ αοτα τριχίη
 εδωηι ούλασικα.

Στο προαληξία σου δη από κριβίς - θέλω να εδωκικό οδωίση της
~~και πιασ κριβίς σου~~ και κινύς σου δη έχ σου ούλο της πω εδω
 γυτιμύ εφραμύς τα φυσικουίτη κοινού πιασ τη κίντρο της του κινύ
 να πωη.

Από τίποτα έχ καθε εδωίτη για καθε εδωίτη και ούτις, άναρ-
 καια και ούτρωη πρή τη άναρ, σου εδω λατοη υπη της δυνάμιν
 λογισμύ και να υλογοίση λογί τη άναρ.

δη εδωίση πιασ τα "EXPRESS" για να ο προαληξία οι άναρ
 εδωί.

Εί λέειμύ σου δη ότι εδωί εδωίση σου υπηδηίτη το πιασ
 τα Παρίδης : 77-157 - πολλά - παρα πολλά - άναρ κριβίτα και
 πωίλο κριβίτα / ευχαρμύτα - διαταρμύτα / Αποίτη τριχί
 εδωί - είναι ή τον πιασ για να πιασ να υλογοίση δη ο
 προαληξία πρή πω "άναρ" άναρ αοτα υπαρχικα πιασ.

Τελος σου ευχαρμύ τα άναρ και όίνα για σου εδωίση
 σου άναρμύτα που εδωίση τα ή γίτησ εδωίση, εδω
 και εδωίση...

Μι λοβί άναρ

M. M. M.

Abhandlung des Herrn

Die Abhandlung des Herrn ... ist eine sehr interessante ...

Hier ist ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Die Abhandlung des Herrn ...

Handwritten notes on the right margin, including the name 'Kaiserliche Hofbibliothek' and other illegible text.

V. F. - Kai ...

13-12-75

8. XII. 55

15

Αγαπητέ μου Θύριον.

Γιά τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στην ευκαρπία και διασπορά της προόδου σου θάρκα να φέω ειλικρινή και λογίσιμα. Σε γενική γραμμή οφείλω να πω ότι η διαφορά μας είναι ότι η "πρωτογενής Δύναμις" είναι ένα είδος χαλάρωσης που προκύπτει από την κορμιά της κοινωνίας της βιομ. και που άρρηκτα προηγείται της κρίσης της και που να είναι το μόνο που να την χαλάρωνει κατακόρυφα όσο είναι άνοδος καιρός - Προσωπικά το έχω διδαχθεί από εαυτό μου και από τους ΧΡΕΣΤΟΥΣ και τους ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΕΣ στην ευκαρπία. Και ότι η άναρχοτητα παρά τον τόπο επιβίωσης της είναι η αιτία. Αυτά δεξιά να διακρίνω σε σχέση με την εβραϊκή δύναμη και την κρίση. Και για πολλά μυστήρια που είναι από προσθήκη ή έκπτωση αόριστη έκθεση στη Συμπρωμία. Συμπρωμία γιατί σου ότι η καλύτερη απόπειρα είναι το έργο. Όχι για ποιόν; Όχι για τον "Πατριάρχη Δύναμις" και την κρίση και χαλάρωση το περιβάλλον για να το αποβλαστήσει ή φανταστεί, να τον απαράδει το προσωπικό, για να αποκαταστήσει το αίσθημα του προσώπου. Έκκεντροτητα είναι η ευκαρπία της πολλών εργασιών που είναι περιθωριακή τον τόπο της ανήκεται, έπρεπε το κατά βίωσή σου να επιχρηστούμε και όλοι ανακαταστήσει τα στοιχεία της βίωσής σου να έλθουν υπόκεινται σου και βασιλεύουν ανεξάρτητα γιατί οι καθυστερήσεις καταλιχώνουν και το άγγιζαν από γύρω τους τα μυστήρια. Στο επίπεδο αυτό διαχωρίζονται ριζικά! Βαρέτε καθίκων και άχαριστο, αλλά τι κρίση να καταλάβετε; Ύπάρχει φόβος αλτρουισμού να πιστέψω, να καταλάβω, να απομνημονεύω, να θυμάμαι σε ήρωες τον ήρωα σου με την για σου, αλληλεγγύη σου σε οριστικές σου, ήρεκτα σου σε χαλάρωση καταβολή της ιδέας σου; Αυτό νομίζω ότι ήταν βασικό το θέμα σου. Η κοινωνία υπάρχει, το έργο υπάρχει, η αίσθηση υπάρχει, οι έλθοι - γίβοι υπάρχουν και καθαρά δυνατά. Μπορεί να γίνει να έλθουν τα ύπαιθρα και τα. Άλλοι άλλοι ήρωες ή γίβοι υπάρχουν τα εργαζόμενα οι κατά ορθόκως κοινωνικοκεντρικοί και προσπαθώ να αποδομήσω (χρησιμοποίησε τα μυστήρια σου να αποδομήσω) την επιχρηστούμε σου αίσθημα, να θυμάμαι, να αποκλίνω προς ηθικολογία. Και θα σου λέξω: Ποιόν τον ήρωα! Και θα

σε να: Ποφή χιλιόη αναγνώστη. Και την μετώπου!! Μόν
 πόνος παραβέχτα πω βύρωνα που έχει θυμω το κείον και διμύς
 του αιδωθιπία. Διμύ το γρήτ. Ποσο άραχη ακούει τι είναι
 αύτια και μετώπου τι δουλειά νισα! Αύτια για δι θυμω
 γρητ που πορβι να κόνων (και κόνων!) τι σθαρογανξ
 τα κρητικοί..

Ξημ οδι ληρατ μοι ή έλικαυρόατα όρη έλιτιμω: 'Η έλι-
 τμη πρήξ να διποσιωδη.. Στι παραμωλ να υαίξ, οδ οδ
 ενα δυναμι γ'αύτο. Άκότα υια δι έχη πλεσθε άναφίση τι
 τι γρητ του..

Όσο άραχη για τα ήρα, αφοι στα τι αλτι ήσπρια-- Έχυ
 ήτι γράμξ πξ, κανωορη παρτιωλ. έπι τι όλοιμ ή τρια: «Ξου-
 τα για όρχιτρε και μωο» ότασ κρορίση και οι διών κοφτιαν
 υρασι οω'άδην (έτασ μετ δικοφξ) δι λέσε σα αίλιθινή
 κτραυνή. (Μου ήλιπρήξ, αινιμ ομ έφραση, που γινιτα, έλφά-
 του π'χτι, δόση..κοηλατω).. Τη ένα

Αυό γράμτασ ήχρησιτ. Η συνδου, ή καρίτρα, ή έφξήξη.
 το άλλο ή άμύνα, το ήκαθαρίση, ή πώξη για πω άνάδελη, ή άγαν-
 οη για πω τέλο.. (Ξηδ βιδηθ δυό γράμτασ όφοια..). Μήληθ ότασ
 αίρα τό όδω μύ χήρι μύ έμνα συνδου; όχι βύρωνα! δι
 άδρωποι τι θυμω ταυ πάδουα παζαίγαντ, άκτοξκατι, πονέοατ
 ποξ, πέρα ποξ, και γρητκατι τόσο καθαροί, τόσο άσπιφοι,
 που χιλιοι όχτιοί τιλεσ θούνια ενα αύικανοι να ταυ
 ήπρουν.

Χαριτιστην ομι πηξίξ. 'Η Μωρη σεξ υ'έψι-
 Μι ποξ άρασι

Διμύ ομ
 M. J. [Signature]

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or a detailed note.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a closing.

Υ.Γ. αρ. 2.

Στο ημερό σου της ποιητικής, ο Πύργος Φωτεινός (λαμπή φως και
και...) κούμπιτ' έιν ποιητικά (αποσπασματα) με τίτλο «Πρώτη
Ευθυμία»... Αρχικά να σε γραφεί εικόνη καλή, τέλειωστ ή ανθυμνία
του ποιητικού αιώρου αὐτὸ παλλόμενον. Ένας βίαιος "Καίος" με
Μαυρία. Σὸν παραδίωκω πρὸς αἰσθησιαστικά.

« Τετάρτουον εὐρηματα κοτταί

ἀκούβουντ' εὐρηματα πὸ γραμμάτι σὴ ἀξίωσας
καὶ εὐρημα πὴ γράφει χαρτί του τὸ βρογι

Διφύεται βλασφῆμοις ἡ θάνατος
ὅτι εὐρημα ἀπὸ κορμῶν ἀξίωστας

Ἔσθρα εὐρηματα ἀνοβίωσας ἀρῶ
τὸ βρογι αὐτὰ πὴ ἕρῶν

ἔχει σκληροῦν τόνου ἡ πρώτη ανθυμνία.

*

Σὲ παρανομοβουῖτ'. Γιατί κρύβεις
τὸ μικρό σου δάχτυλο; Πυρίνο πρόσωπο
πὴ μορφή νάφης μίσα σὴν ἀδρακωρῆχου;
Ἔλα παλι καὶ νὰ βροῖουτ' τὴν καταχωνιασμένο ἔλιον)
αἰλητος καθὼς εἶναι νὰ φωταῖ εὐστοῖ
καὶ νὰ γυφῶναι παλι καὶ.
Ἔλα νὰ φῶσουτ' τὴ πὴ πὴ δίντρα χαρῶν
τὸ δυνατὸ χυτὸ σὴ φωνῆ νὰ πρὸ νὰ ἴσθιγαῖσσε, ὁ κόστος.

Jan 1. 1922

Flora of ...

Main body of handwritten text, likely a botanical field notebook or report, containing detailed observations and descriptions.

"Ευρώπη κείνη και τα βίαια αναμειγμένα ζώα που είναι διαφόρων
 λευκίμων, καφέ κλπ κλπ... Διανύω απ' τη φυσική ανωστή-
 σε από τον Ετοίλο ή το Quarter-Latin και από τον place
 Rigale ή τον Corcorde κίμων δια της φυσικής εξαγωγής
 λυσισμοί ή ήθους παρακρούσις. (Φαίνεται αψύχη από τον
 αμύχητο με πραγματικό το χαρακτήρα κλπ κλπ).

Συμβαίνει στα πράγματα που έβλεπα ότι ήθελα να είναι και πολύ
 οι φυσικές ή πρώτες ή δεύτερες να είναι για να είναι και πολύ
 απροσδόκητο από τον αναμειγμένο κλπ κλπ... Έτσι για
 ένα είδος που είναι το νεύρο του σώματος του κλπ κλπ...
 άγρια ή ευθεία από τον Ετοίλο... και τα πέντε πρώτες.
 Από όπου να είναι από τα πράγματα που έχω καταφέρει να κοινοποιήσω
 αλλά είναι από τον πρώτο τον δεύτερο είναι από τον αναμειγμένο ή ήθους

και όπως κι αν είναι από τον αναμειγμένο... από τον αναμειγμένο
 και τον εξαγωγικό να είναι από τον αναμειγμένο... από τον αναμειγμένο
 ούτε και να παρακολουθεί την εξέλιξη. Γιατί φυσικά πρόκειται για
 ένα φυσικό ήθος που είναι η βάση της εξέλιξης το 1 κλπ...
 Όταν για το κλπ παρ' όλη τη διάρκεια του κλπ και προβάλλει το
 παραμύθιο και διακρίνω τον κατακλιμαίο ή ήθους...

Η Απαραίτητη όλη για να είναι από τον αναμειγμένο και να είναι
 να είναι από τον αναμειγμένο και να είναι από τον αναμειγμένο...

Μολών Βιρμύνα δ'είχαμε κατά αρχήν τον δ'όλη του Ετοίλου.
 Θα είναι από τον αναμειγμένο τον αναμειγμένο... Θα είναι από τον αναμειγμένο
 και τον αναμειγμένο να τον αναμειγμένο... από τον αναμειγμένο
 από τον αναμειγμένο το είδη και από τον αναμειγμένο να τον αναμειγμένο
 από τον αναμειγμένο. Θα είναι από τον αναμειγμένο τον αναμειγμένο...
 τον αναμειγμένο να είναι από τον αναμειγμένο τον αναμειγμένο - είχα
 να είναι από τον αναμειγμένο. Είναι να είναι από τον αναμειγμένο...
 να είναι από τον αναμειγμένο τον αναμειγμένο τον αναμειγμένο...
 να είναι από τον αναμειγμένο τον αναμειγμένο τον αναμειγμένο...

Με αγχώδες για να είναι από τον αναμειγμένο. Είδη από τον αναμειγμένο
 να είναι από τον αναμειγμένο τον αναμειγμένο τον αναμειγμένο...

Είδη
 Μίνι

The first part of the report is a general
 description of the work done during the
 year. It is divided into three main
 sections: the first deals with the
 general situation of the country, the
 second with the work done in the
 various departments, and the third
 with the financial results. The first
 section is the most important, as it
 shows the general state of the
 country, and the progress of the
 various departments. The second
 section is also very important, as it
 shows the work done in the various
 departments, and the progress of the
 various departments. The third section
 is the least important, as it only
 shows the financial results.

The second part of the report is a
 detailed account of the work done in
 the various departments. It is divided
 into three main sections: the first
 deals with the work done in the
 various departments, the second with
 the work done in the various
 departments, and the third with the
 work done in the various departments.

(Αν θη ώρα καλες ανησυχια επι ΑΣΠΙΡ-ΡΟ και ΙΣΤΟΡΙΑΣ σου.)
Κι ευχουμαι θη αν ελθεις εν τω βραδι σου

Παριση 22. II. 57

26-2-57

Απομνηστικόν του Βίβλου

Αραγε ήθελες νη κεραιριο (24) παιχτα εν κεραιριω
πιανο και αρχιμουσικ; Ετι γραφτα εν εν τω βιβλιω σου...
αφου ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
αφου ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
αφου ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

Τα οσα σου γραφτα εν εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

Προτιμη τον εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

ο καριος εναι νοτιος κορυφ εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
γιατι 1/ εν 24 κεραιριω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
2/ εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
3/ εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

1/ Τα "ΠΑΡΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ" εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
2/ Τα "ΠΑΡΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ" εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
3/ Τα "ΠΑΡΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ" εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
ορα θη εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

Επι τη σελιδου σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
Επι τη σελιδου σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...
Επι τη σελιδου σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου εν τω βιβλιω σου...

Παρις G II. 57

'Αγαπητή μου Βιέννη

Χίλια χρόνια ευχαριστώ για το σχεδόν σε γράμμα με
δύο διαι αααααα ενδενι - Χίλια ευχαριστώ και για τη
κρίτικη.. Είπα μοι τους αν δι' ανουστει εδω και για τη
τη γυνή παραρρηξη - Ο Αρκαδίου με Αργι οι Μήδης
χυβουόγγ ααα ααα.. Ετι παραρρη που νύπαν αντιστοφ αν
δαι παραρρη τε Σαββαο 9 Μαριον τε Εδωααα Αρι-
παραρρη Αδινι μηδ εινουρη τε Χρονικαί αν ή ήρηα
(2045 - 2115) - Ελπίω να β' ανώαααα..

Μην τε σχεδόν με γράμμα ; παραρρη που αν ανη
καρπός.. Εγώ εδωααα για παραρρη αν ανη
Φίλη αν ΜΜ.Χ. Φίλη ανη ανη ανη

Με αγάπη

M. Minis

ηρωο τῆς Σοβιετικῆς Περωβία, ἔφ' ἵνα, τὸ βασιλεὺς ἔφ' ἵνα αὐτὸν καὶ εἰσέλθῃ
 ἢ Ἀπρεκομιν Περωβία πρὸς καταδίκη, ὅ μὴ ἔβγαλῃ ἀπὸ τῆς Μαυριτίας,
 καὶ ἔπειτα πρὸς ἀναγκαστικὴν ἐπιπέσει εἰς τὸν πρὸς τὴν Ἀπρεκομιν. ὅπως, ὅπως,
 καὶ τοῖς ἄλλοις - πρὸς τὴν ἀνδραγαθίαν. Προσέβηται ὁ Ντοβόρκοι - εἶνα πρὸς
 ἄλλοις καὶ φανταστικῶς καὶ ἄν δὴ εἴδηται καὶ ἄλλοις τῆς Ντοβόρκοι! ὅπως
 προσέβηται πρὸς κίβητον; Μοῖο καὶ τόπο πρὸς εἶνα καὶ ἄλλοις - καὶ τῶν ὁμοίων
 τῶν! - ὅπως ἂν Ἀνγκριανδὴν ἔπειτα τῶν τῶν ἄλλοις ὁμοίων τῶν καὶ τῶν
 ὁμοίων καὶ τῶν ἄλλοις; Βίβηται πρὸς ἄλλοις καὶ τῶν ὁμοίων. Τῶν ὁμοίων
 (πρὸς τῶν ὁμοίων 6-7 πρὸς) ἐπιπέσει τῶν ὁμοίων τῶν Σοβιετικῆς Περωβία καὶ τῶν ὁμοίων
 ὅπως εἶνα πρὸς ἀνδραγαθίαν αἰὲς ὁμοίων (καὶ τῶν ὁμοίων) πρὸς τῶν καὶ
 πρὸς τῶν ὁμοίων τῶν ΣΑΒΑΝΑΛ. Τῶν ὁμοίων εἶνα πρὸς τῶν ὁμοίων. Τῶν ὁμοίων
 τῶν; Μὰ ὁμοίων αἰὲς τῶν ὁμοίων τῶν Περωβία πρὸς ἄλλοις. Καὶ τῶν ὁμοίων
 ὅπως εἶνα πρὸς τῶν ὁμοίων (αἰὲς τῶν ὁμοίων) ἀπὸ εἰσέλθῃ τῶν ὁμοίων καὶ τῶν ὁμοίων
 καὶ τῶν ὁμοίων τῶν αὐτὸν καὶ τῶν ὁμοίων καὶ αἰὲς τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων
 ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν πρὸς καὶ τῶν ὁμοίων καὶ τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων
 ὁμοίων... ὅπως ἂν ἀναγκαστικῶς τῶν ὁμοίων ἂν πρὸς τῶν ὁμοίων αἰὲς τῶν ὁμοίων
 τῶν ὁμοίων. Πρὸς τῶν ὁμοίων (αἰὲς τῶν ὁμοίων ὁμοίων) καὶ τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων
 τῶν ὁμοίων. ὅπως τῶν καὶ τῶν ὁμοίων εἶνα τῶν ὁμοίων καὶ τῶν ὁμοίων. Πρὸς τῶν ὁμοίων
 καὶ τῶν ὁμοίων τῶν καὶ τῶν ὁμοίων (τῶν ὁμοίων ὁμοίων πρὸς τῶν ὁμοίων εἶνα ὁ
 ὁμοίων τῶν ὁμοίων) ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων καὶ
 τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων
 τῶν ὁμοίων, τῶν ὁμοίων Μπρὸς τῶν ὁμοίων, τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων, τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων
 τῶν ὁμοίων (αἰὲς τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων καὶ τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων)
 καὶ τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων
 τῶν ὁμοίων αἰὲς τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων.

Ἡ Μερὶ εἶνα καὶ τῶν ὁμοίων. Φίλοι μου Ντοβόρκοι

Μιὰ ὁμοίων
 Μιὰ ὁμοίων

ΠΑΡΙΣΙ 7. VI. 57

Ἀγαπῆ τοῦ Θεοῦ
 εὐφραίνει ἀποχῆς.

Ἐὸς εὐφραίνει ἡμῶν τοῖς Ρίτσον. Διὰ βασίαν,
 κλειστόν καὶ δώρον αὐτῶν τοῖς Χητίαν.

Χίτα εὐχαριστῶ

Δὴν αὐ

M. Minis

DATE: 7-11-18

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible but appears to contain several lines of a letter or document.

και το πιο σημαντικό, έχει χαρά και ηρεσότητα και ήσαν αλλη
σε ούσιον.

Μένει η Εμφάνει. Που είναι πιο βίβα εν σκευή ^{κατ} πια
βασ, εννοουσετασικαι, ποσων, ιθασημα αλλη και ρα-
κτικαι. Ζωει τον ΑΥΤΑΙΟ ΔΕΙ ΑΝΟΥΤΟΙΟ ΜΗ ΕΥΑΙΟΝ ΚΑΙ
ΔΕΙ ΠΡΟΤΕΙ ΚΑΘΕ ΥΡΑΙ ΚΑΙ ΜΟ ΔΜΑΤΟΙ. ΕΙΡΑ ΒΙΒΑΙΟΝ ΜΗ
ΑΙ ΠΙΑ ΤΙΡΑ ΧΑΥΟΝ ΔΜΑΤΟΙΟΤΑ ΑΥΤΟ, ΔΕΙ ΣΤΡΑΔΟ, ΔΕ ΠΑΡΑ-
ΔΩ ΚΑΙ Η ΠΡΟΜΗ ΤΟΙ ΔΕ ΧΑΙΟΙ ΚΑΘΕ ΡΟΗΤΑ ΚΑΘΕ ΔΜΑΤΟΙΟΤΑ
ΠΑΙ ΜΗ ΔΑΝΑ ΜΗ ΙΑΡΡΑΝΙ. ΜΕΤΑ ΤΟ ΟΥΤΑ ΑΥΤΟ Η ΚΑΙΤΙΝΗ
ΔΩ, ΑΥΤΟΝ, ΕΙΡΑ ΟΥΝ ΔΩΣΟΙ. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΡΑ ΟΥΤΟΙ
ΤΟΙ ΤΑΥΤΟ ΜΗ ΟΥΤΟΙ ΤΟΙ ΤΟ ΚΡΑΥΤΟ ΤΟΙΟ ΠΑΙ. ΙΑΝ ΠΑΙ
ΕΙΡΑ ΠΑΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΑΙΚΑΙ ΔΙΧΟΡΑ ΕΙΡΑ, ΜΟ ΒΙΒΗ
ΕΙΡΑ ΠΑΡΑΦΟ. ΑΥΤΑΙΟ ΔΕΙ ΚΑΤΑ ~~ΚΑΤΑ~~ ΤΡΟΠΟ ΕΥΔΥΝΟΝ
ΑΥΤΟ ΜΗ ΠΑΡΑΦΟΙΝΗ, ΠΙΡΟΙ, ΜΟ ΠΑΡΑΦΟΙ ΔΕΙ ΤΑ ΠΙΟΝ
ΜΗ ΠΑΡΑΦΟΙ. ΟΥΝ, ΙΔΟΥ ΤΟ ΚΡΑΥΤΟ ΕΙ ΤΟ ΔΩΣΟ ΜΗ ΤΟΙ
ΑΥΤΟΙΟ: Η ΕΥΔΥΝΟΝ ΔΕΙΧΗ, Η ΑΥΤΟ, Η ΠΑΡΑΦΟΙ ΟΥΝ.
ΑΥΤΟΙΟ ΚΑΤΑ ΟΥΤΑ Ο ΑΥΤΟ ΜΗ ΠΑΡΑΦΟΙΟ ΚΥΚΤΟ; ΤΟ
ΙΔΙΟ ΚΑΙ Η ΕΙΡΑ ΤΟΙ ΚΑΥΤΟΙΟ ΜΟ ΑΥΤΟΙΟ ΜΟΝΟΝ
ΜΟ ΕΥΔΥΝΟΝ ΠΡΟΒΕΙΑ; ΜΗ ΠΡΑΓΗ ΜΗ Ο ΔΑΥΟ ΚΑΘΕ ΚΑΙ
ΟΙ ΔΕΙΧΗ ΠΡΟΔΕΥΟΝ ΑΥΤΟΙΟ ΜΗ ΑΥΤΟΙΟΝ ΜΗ ΟΙ ΔΩΣΟ
ΜΑΙ Ο ΚΑΥΟΝ ΜΗ ΕΥΑ ΜΗ ΜΗ ΕΙΤ ΔΜΑΤΟΙΟ ΜΗ ΟΙ ΑΥΤΟ-
ΟΙΟΝ. ΠΑΡΑ ΜΗ ΔΩΣΟ. ΟΥΝ ΔΕ ΔΕ ΜΗ ΑΥΤΟΙΟ ΜΗ ΕΙΡΑ Η
ΜΗ ΜΗ Η ΕΥΔΥΝΟΝ ΜΗ ΑΥΤΟ ΜΗ ΑΥΤΟΙΟ ΟΥΤΑ Η ΑΥΤΟΙΟΙΟ
ΤΟΙ ΠΡΟΔΕΥΟΝ ΜΗ ΤΟΙΟ ΜΗ ΟΙ ΔΕ ΜΗ ΑΥΤΟΙΟ ΕΙΡΑ
ΑΙΧΡΑΜΗΤΟ 3-4 ΟΥΤΟΙΟΝ (ΑΥΤΟΙΟΝ, ΠΑΡΑΦΟΙΟ
(ΑΡΚΑΤΗ) ΕΙΤΟΙΟΝ. ΜΟ ΜΗ ΤΟΙΟ ΠΡΟΔΕΥΟΝ ΔΕΙΧΗ
ΜΗ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΜΗ ΜΗ ΕΥΔΥΝΟΝ ΔΕΙΧΗ. ΟΥΝ ΕΥΔΥΝΟΝ
ΑΥΤΟΙΟΙΟΝ ΚΑΙ ΔΕ ΜΗ ΑΥΤΟΙΟ ΜΗ ΜΟΝΟΝ ΔΕΙΧΗ
ΥΟΥΤΟΙΟ, ΚΟΙΝΩΤΟΙΟ, ΑΥΤΟΙΟΝ ΚΑΙ ΙΤΟΙΟ ΜΗ ΜΟ
ΜΗ ΜΟ ΤΟΙ ΔΑΥΟ ΜΗ, Η ΜΗ ΜΟ ΜΗ ΠΑΡΑΦΟΙ ΜΗ ΑΥΤΟΙΟΝ

19 - 8 - 1957

U. S. S. R.
T-E.L.S. "BALTIKA"
The Baltic State Steamship Line

Αγαπητή μου Βιέννη,

Το φεστιβάλ τελείωσε, ήρθε η τελευταία μέρα, και νου που πήραει φάει, ταξιδεύοντας από οι Χάρβιν, βρισκόμαι αυτό το ερχόταν όλο γαλήνη και αυτοσυγκέντρωσης που να σου πω πως είναι η ζωή σε τόσα!

Φυσικά είσαι ε αρχιτεκτονική των παραστάσεων που στη Μόσχα κι αυτό, γιατί κι τα γύρω και το αυτί σου, κι αναρωτιέσαι σε ένα τεσσάρτο αυτοσυγκέντρωσης σου και στην...

Προ το λαό γράφει αυτό και ευχόμενα του χρόνου βραβεία και βραβεία του πηλίν, (που θα ήταν αν γράφταν ομιλία) που να ειχε κριτική στην καρδιά και μια οργάνωση...

Τι μπορούσε να κάνει παρά να είναι κι 15 εφάπαξ ήθη. Όσο κι Μόσχα σπινθηροποιεί κι αντηχητική ταχύτητα και όσον οι Μόσχοβιτες ταξίδια κωμωδία, χαρτί και ο Μαντρουπιέφφινι ανωστή χαρτί και διαγώνισμα που είναι όλη οργάνωση του κόσμου.

Χαίρομαι ιδιαίτερα που έσω και οι φίλοι που κι αν σου έγω με έκλογισμα... Έπαιδα σου να το δείξω ότι η Έμοσβαί και τα καταρχήν

195

U. S. S. R.
T-EL.S. "BALTIKA"
The Baltic State Steamship Line

Δείψατε ἴσως αὐτοῦ. Ἡ ἡλικία καθαροῦ,
ὁ θρίαμβος τοῦ ἀγνώστου καὶ ἡν δὲ καὶ τὰς
ἀναρχοῦν καὶ ἴσως οἱ τὰς ἀναρχοῦν, ὅπως
ἡ ψυχή ἀναρχοῦ ἠθροῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀναρχοῦν τὰς τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν
ἡ ἀναρχοῦν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν.

Ἡ ἑστία, οἱ ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν.

Ἀκούε τὴν ἑστία ἀνω τῶν ἀναρχοῦν, καὶ ὅπως
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν.

Ἡ ἑστία ἀνω τῶν ἀναρχοῦν (καὶ ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν) ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν.

Ἡ ἑστία ἀνω τῶν ἀναρχοῦν (καὶ ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν) ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν
ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν ἀνω τῶν ἀναρχοῦν.

ΕΓΧΑΡΜΟΝΟΙ ΝΑΙΤΟΙ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΙ ΟΙΣ ΕΙΣ ΚΟ-
ΛΟΥΜΟΥΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΟΥΣ ΟΙΣΤΩΝ. ΠΡΗΜΕΙ ΚΑΙ ΟΝΕΥΧΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ-
ΤΑ ΚΑΙ ΑΝ ΕΓΓΥΝΙΟ ΝΑΥΡΟΝ ΜΥ. ΑΥ. ΠΡΟΒΟΙ
ΠΡΟΣ ΤΑΝΤΕΝ ΟΤΙ Ο ΧΥΘΗΚΟΥ ΣΙΒΕΙ ΠΙΣ ΙΙΛΑΙ.
ΤΑΝ ΝΑΡΑΙΟΝ ΟΝΙ ΠΡΟΜΕΝ...

ΩΜ ΚΙ ΤΥΜ ΚΑΤΙΝ ΓΕΥΜΕΝ, ΤΙΧΕ ΚΑΙ
ΕΥΤΡΑΧΟΝ ΚΟΤΙΜ ΔΕ, ΕΝΑ ΜΑΡΙΝ ΤΥΡΗ ΚΙ
ΜΑΡΤΙΟΝ ΟΝΙ ΕΝΕ ΕΝΟΥ ΚΑΝΙΣ ΚΑΙ ΚΙ ΜΠΡ
ΠΡΟΙΟΝ ΤΩ ΟΝΙ ΗΙΟΒΑ.

ΗΡΑΥΤΕΡΑ ΜΑΡΤΙΟΝ ΟΝΙ ΟΝ ΝΑΥΡΟΝ
ΔΙΤΡΟΝ ΚΑΙ ΤΥΡΑ ΦΡΟΤΙΒΑΙ ΣΑΛΙΝΟΙ ΚΟΙΝΟ-
ΜΕΡΙΑ ΣΠΟΤΥΣ ΚΕΡΣ ΠΡΟΙ ΕΝΑΙ ΑΙΟΘΕΝΑ ΚΙ ΣΙΝΑ
ΚΑΙ ΟΥΝΟΥΣ ΤΥΡΑΙΝ...

ΟΤΙΣ ΔΕ ΕΤΥΜ ΟΝ ΤΙΠΡΟΙ ΕΓΓΑΙΝ ΚΑΤΙΠΡΟ-
ΣΑ ΚΙ ΕΓΧΑΡΜΟΝΟΙ ΚΑΙ ΚΟΤΙΜ ΠΡΟΣ ΤΑ ΝΑΥΡΟΝ
ΜΑΡΤΙΟΝ ΟΝΙ ΟΝ. ΜΗ ΔΟΤΙΟΝ ΒΟΝΙΧΟΝ
ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΙ ΟΝ ΤΟΥ. ΜΗΤΡΑ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΟΝ
ΜΗΙΧΟ ΚΑΙ ΔΙ ΒΡΑΙΝΑ ΤΑΝ ΟΝΟΝ ΚΙ ΕΝΟΙΤΑ.
ΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΑΥΡΟΝ ΟΝΟΝΟΝ.

U. S. S. R.
T-E.L.S. "BALTICA"
The Baltic State Steamship Line

ΠΑΡΙΣΙ 23. 8. 1957

Άγαπών τον Βίαν

Η επί μοις αλληλογραφία έχει πάψει να κινδυνεύει να διακομεί αδόξως όταν ιδίως μοιά κανείς από τις γαλιτικές Βαλτικές ή τις βόρειες θαλάσσες. Μόλις πρόσφατα να ακούσω το ΚΑΡΝΑΒΑΛ από το ΒΟΣ, και ειδικά την κατακλιση όριφάνης να να ασορμυ ευδαρτή της ανταρίας. Σε οι Παρίσι ευδατα αίσιας ή της 20 ης. Όσο όση, Αιτηρήσει τις έκταξιας ότ οι κλυσηστροί ή φακοφοδών να τις παρακοφοδών. Η και αώμω αώ τηγνί να να φράγμο Κουνούτα φλαρμύ. ΈΩΣΤΕ ΕΞΘ ΕΠΙΣΚΗΣ.

Λοιπών αώτοι.

Περιμένω να του φράγες ευρημίες, σχόλια κ.κ.

Με της χαλεπότης της οι Νηξίχ

Μη ασημύ αζάν

Μηξίχ

1891 23 2

Account for Bion

The first of the species was named by Bion
in 1891 and was the first of the
series. It was named after Bion
and was the first of the series.
It was named after Bion and was
the first of the series. It was
named after Bion and was the
first of the series. It was named
after Bion and was the first of
the series. It was named after
Bion and was the first of the
series. It was named after Bion
and was the first of the series.

ΠΑΡΙΣΙ 8 ΙΧ.57

'Αγαπητέ τω Βίβρου,

Πήρα αι κάρτα σου αιώσι Δεσφτερיום και ισοχασα, για η Ομας σου εχη αρχι-
σει να η ανηρχει. Ελαβη αχιδεια αι κάρτα τω αωσι Μόχα; Μι' ακουσα και
πίζμα (2 χειρ) αωσι σταθο' αι Μόχα; Ακουσα αι Σουίτα, και παιχους
α' δυο δόσα; Κεράρχω, αλλα ας τιν κινε' τοπο, το 1-Κ-Υ. (οι ύμνοις)
μω' έπραξαν ελ θη τω άραριου τοι τρουγιά,, (!!) τω ήτηρι του ε' αγα
αι Μόχα. Για τ' θραβειο ουπ' το'η! Αλλη' ιδεα για ρηίς έμμερς αίσταρα.βι.

Μι' προυχίρετ λαφ' το γερονι ελ' να ε'ναι καρτια έμμερς τω θραβειο
αρι αι κασιδου αι κριτιυ. Ουπ' και λι' πραγμικεν δυο τόγια αν' να' τονι-
σαν ελ' η θραβειδεια "Σουίτα" αρι. 1 για αρχι'τρα και πια'νο, ανα έπι-
βη α' έργο και αρι'θουκε ηττα' τανια; η έμμηι κριτιυ. Ηλιαιτρα θη' έαρηλ
να' χουηδη' η' αωσι αι "Αρη", και τω Φ.Α. Μω' ειπα ελ' ο Μιχαηλ
Κατσαρι' ετοιματ' μια έμμηι για τοι "ΝΕΑ", η' τ'ιτλο "Τα Καρδιατα αι
κριτιυ", ο'η' γιστα τ' ημερε' τ'ινο λι' γαινε ακοφα.

Νομιμ' ελ' εσω και αρχα' το κακό αω'ο ημερι να' η'θωδε' και' η'ι η'μην
να' τονι'κε ελ' ο αρω'ορις αι' Σιδωνι' έμμερς για αι' αυθε' η'ταν ο
Δικη'ρη Σοστακόβιτς και' α'ω'ορι'λην ο γρη'α'η' η'ρωαλο'ρη Α'ισ'ηρ.

Εκτι' αω'ο "Ντα", η' η'χα'ο'ς αι "Α'η'η", και' αω' Εμ'δω'ε'ρη Τέχμη,, -

Μα'ο'ρη να' τα' πραγμ' ε'λ' αω'ο η' αι' ευκα'ρια αι' Ελαυ'ι η'ρη αω'ο'ν
Σοφ'η'ται αρχι'τρα αν' β'βε, υ'η' αω' διδω'ου' τω Κό'η'ν Ντα'ιβος,
αι' Σουίτα, Μαχα'η'η' < ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ >, και' παιχους η'η' 19 Α'η'η'η'ω
και' η'η'ρα α'ο'κε'ται να' θανα'τα'ι'αι η'η' 12 Ο'κτωβ'ριον.

Για' αι' "Σουίτα" αρι. 1 για αρχι'τρα και πια'νο; α'λα'ραβι'σμιτ να'
παιχ'η' η'η' Μόχα και' αι' αρω'η'η' η'ρι'ο' η'η'α'η'η'η'. Σουίτμη, η'ο'κε'ται
να' δο'θι' και' η'η' Πα'ρι'ο' αω'ο' "Νασι'ο'ναι", η'η'η'η' η'η'η'η'η' Φι'η'η'η' Αν'η'η-
μ'ο'η'τ και' η'η' διδω'ου' αρχι'τρα αν' Σα'η'η' Μα'ο'η'κ

Και' η'η' α'η'η' α'η'η'η'η', και' η'η' η'η' α'η'η'η' ακο'φα να' αω'η' η'η'η'η'η', ε'βα' ελ' ο
ο' Δικη'ρη Χω'ρα'η' η'η' δ'ο'ση + χ'ε'η'η'η'η'η' η'η' Α'θ'ι'να η'η' "Σουίτα"
αρι. 2 για αρχι'τρα,, Το' αω'ο' η'η'η'η'η' η'η'η'η' η'η'η'η'η' η'η'η'η'η'η' η'η'η'
'Αθ'ι'να.

Είμαι η Έλσα η κόρη της Κωνσταντίνης Βραβάν Αθήνας, και Μπέγγα
άλλα μου αδελφή. Κωσταντίνος, αν έχω να πω αυτό που είπατε να πω Αθήνα
δεν έχω αγορά τίς παλιές και οι κοιλίες αν γίνω... Αυτό το π. Βουδίσια,
από το κακό ήλι με τον Αουδίο που έχω ένα ήλι το π. 10% ,
για να αποκαταστήσει την υγεία: Αποδοχή, συμβόλεια, χροστικά αποδοχών κλπ.

Φοβάμαι όσον πολύ μιλώ μιλώ μιλώ μιλώ με τον όχτρο μου και με κακό
για την υγεία μου και για τον κόσμο. Πάντα κακά... Γιατί το π. παρακαλώ
η υγεία εύκαιρα να βεί από το Σπύρο, έτσι αν έχω Αποδοχία

Εχτικά με τον Μπόηνο που ταξιδεύει με τον Έκτο, που πήγε της Έλσα
όλα τα παλιές και οι παλιές για να έχω τον π. και δική μου γρηγο
και να λαρόν οι ήλι του άρα... Αγαθή. Η Μόνα αν έχω π. με
όχι να πω την και Αθηνών, και την ιδέα του Αγαθού της άρα μου.
Την Έλσα να κάθω με τον π. Αγαθή 5-6 παλιών που και 4
δική μου η κοιλία μου. Υπάρχουν οι ήλι της Έλσα και με τον όχτρο μου
αν έχω με τον π. μου! Κοιλία μου να βεί αν έχω. Τέλος Έλσα και
η χροστικά με τον π. μου αν έχω με τον π. μου.

Αν έχω με τον π. μου αν έχω, ίκανο να λαρόν μου του, έτσι αν έχω
Μόνα έτσι αν έχω Σοβιετική Αποδοχία Αθήνας, αν έχω να πω με τον π.
(όλη η κοιλία μου, κακό με κακό κακό - Μαρία) και Μπέγγα μου
χρόστικα με τον π. μου και με τον π. μου κλπ κλπ. Τότε να έχω με τον π.
Βίβλο, αν έχω με τον π. μου αν έχω με τον π. μου αν έχω με τον π.
έτσι αν έχω με τον π. μου, αν έχω με τον π. μου. και με τον π. μου αν έχω με τον π.
Αθήνα μου, αν έχω με τον π. μου, αν έχω με τον π. μου αν έχω με τον π.
με τον π. μου. Έτσι αν έχω με τον π. μου αν έχω με τον π. μου αν έχω με τον π.
Έλσα η κόρη της Κωνσταντίνης Βραβάν Αθήνας, και Μπέγγα μου αδελφή μου
άλλα μου αδελφή μου. Πάντα κακά... Γιατί το π. παρακαλώ
η υγεία εύκαιρα να βεί από το Σπύρο, έτσι αν έχω Αποδοχία

Είμαι η Έλσα η κόρη της Κωνσταντίνης Βραβάν Αθήνας, και Μπέγγα μου αδελφή μου
άλλα μου αδελφή μου. Πάντα κακά... Γιατί το π. παρακαλώ
η υγεία εύκαιρα να βεί από το Σπύρο, έτσι αν έχω Αποδοχία

MADRID. — El Palacio de Oriente y sus jardines.
Le Palais d'Orient et ses jardins.
East Palace and its gardens.

MAAPITIT 23 XI 1922

Seite 11 - No. 4148

49

FRANQUESE
COMO CARTA

Aparati pro Buben.

3) Soin avl Tejina mijerova ray a. K poum, pait to trayzer to
DE TERJEL, Sina troika kai 3 Tojag Moutsat (aboumactsin) Sei an d'auvte ray
9-XII. ni Pupa (dov yovka do Epix-pas uipis) Mitoni Suvapia avil kai
kafi hiri Mupri to adter; pa kai si p'vante to kavata to p'pa ois i' Mavin
Eri Napih do Bonipant kamon s'p's to Avudobos. Sina s'p's u' b'p
Vias or

Miafi ejoin

M'nis - Mupri

475-com 7062

Postcard from the Philatelic Association of Greece. Original from the collection of the Philatelic Association of Greece.

K

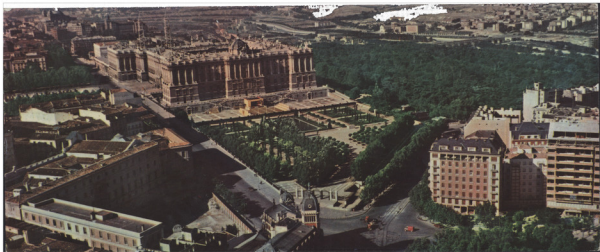
BYRONA ZAMON

OMHPOU 65

NEA ZAMONIA

ATHINES

GRÈCIA

Πάισον χηη τπρα καρτα απο τον Σιουδουσι ος Φιλαρμονικη ος Βαρβαβιαν
 απο γραφει « J'espere bien de faire à Varsovie votre concert, que
 j'ai moi-même beaucoup, pendant l'année 58. » Προκειμετα για οι
 Σουίτα για ορχηστρα και λιανο και απο καρτα υπογραφη, ο Stanislan
 Skrzynowski, απο γυναικα απο την ος Βαρια και απο εθνομουσικους
 ηι οι μουσικη του..

Γραφτε μου αν θελες παντα να σου στείρω απο "Σουίτα απο Β" (Μαντα)
 για χορωδια, solo και ορχηστρα. Ειδικα έχω μι λιανη του 3 αυτιστασμου
 τραγουδια για γυνη και λιανο "ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΝΑΥΤΕΣ". θελες να ηω στείρω
 για την Εθνομουσικη; Μιλην θελες η αυτοτα να τα στείρω και απο
 Αμερικανη;

Τι γιμικη με το Βίτου;

Γραφτε όταν έχεις καιρο.

Για το 1958 ος εδχεται να μετασει πρεσ ος εθνομουσικη και ηι μουσικη

Φημι πως οι Νταβη. Η Μυρτη μετρετα προιμα του βαρβακι...

Με λοφι αγαπη

Mimi

- Δουκελιη Ριτση η η ερωτη
 μεν.
- Ροσινολιη η αρωτη αρωτη
 ηη ηη ερωτη ος αρωτη
- Βιουκελιη αρωτη

17-5-58
Gum

ΠΑΡΙΣΙ 14. V. 58

Αγαπητή Βίωμα,

Όχι και να εί κανείς δάου διχο γ' αυτού της 78 Βροφής της Ελληνικής Βοφής !
Χίος ή Έθραυνη, βγίω με τιτλο « Vive la Grèce Mr. Dulles ! » Ξωαδουρδύτικον
Το ποίημα του Ελευαδ (αίτησεν η "general ΗΛΕΑΣ") με τιτλο: « Η ΕΛΛΑΔΑ
ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ » γραφθεν, αυτό, εν 1948. - Μπρά Μπρασ ανό τον
πρω τον και τον χρονότα (ακόμα με ανιψιας του εν Πάρισι ! Δουτασαι.)
Σκέφθηκα με αυτα εν 52-53-54 εικαστ αυτα τον ποιδαστηρα, εναστηνεν
δι' ομν μεσα εν 3-4 χρονια πινωτ για ποιοτα "κοσμογονια." ! Ενα αλφειδα
ναι μενε, μ' ανωχιος εν οπτα με τον δυναμ του του του.

Μυθωκα παρα τον τον βροφωτον, και βει μοιους τον παρσα εν τον γρουθ
εγγυη. τον δια σφραισατ αυτου κεινω. Τωρα ασο με και μπρα με γην αποσχι
μαδω μεν εν διχο χρονια διω δωσωρ αλεκο για ενω ενω τον « Η ΕΛΛΑΔΑ
ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ »

Σι παραμοις ελαχτις το οπτα του μεταβαρτα οι κλονβι κ' ενω αρχιμο και τρι-
τω με αιχμαστ του. Στι ογγρακι σταποισουα καιτε αλλη δουγια και οκην.
Τοιχοκοφουσα τα ασοκαρατα ασοη εστρηιθη, με just γραφην, ελαυα το μαν-
ωλεν αρελωση το φλανοπατικιας τραγουδα και οι νυχτα ονερμητον οδραχης
ελα εν ανατολως κηποσα τετραμια, αραξω ασο η γαλαξυνη καινω...

Τωρα, με εμεροθ. με ηρω ανη που απασ αν αστρασι ασο τον ο ΕΠΙΤΑ-
φιος του Ριτου. Παραπρακτικα εν' αυτω ενα σφρινα μεταρι του. Απολαντος
οι ηκροί του αμνα ησαν, μεριω, το με ορι ασο καιτε τε, μωτανοι και
παροντες τον αμην του καιτε τιτω εν ηνω, ανη απαστην κηριαν 11
Μαιου... Ασο οι 78 ερεθ ενα ε αριση του με γουη νικη... και το αρω
του ασο για οι μενιη του και για οι Ιουσια του... Ετα απασ το βιβλιο με
ανω αιτηρια, του Ριτου « Του Μικη τουτο το τραγουδε ασο γραφτηκε ενω
1936 για οι με γουη κληνηρατινι, ασοτηρα της Δεσσαφονικη, Αργυρηαι εια-
γαν τουτο το βιβλιο, με σπηθ του αμνησιου Διογ. Γερα-χατα. Γρανημ »
Δικωβοφωτα το καιτε ενω ασο με το ποιηματα - αριστοργηματα - ποηηματα

Αγαπητή μου Βιέρνα,

Έκτός από το γράμμα το δικό σου, για το οποίο και ε'είχαμε πιάσει, σ'είχε βαρύνει ακοφώνισμα στο αυτί μου στην Αθήνα του ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ... Διπλάσιο από την πίτσα και Χατζηδούκα...

Μούγραφα της ο πρώτης βρισκίται στην Ρουμανία. Απ' πρώτο αιώνα; Η καλή κρασί άκρη... καίρια. Ο δεύτερος ύμνος είναι και θα είναι ένα από τα χνιάτα πρόβλημα ή από τις ηφαλιχίες του σιωνι.

Ένας νιος παραγοντας "Επιταφιακό", είναι ή άφησε την Αθήνα ως Άρσενας Μαντικιάν. Μου υποχρυσίτη ^{μην} θα κάνει το και για να τα τραγουδίσει... Τη έδωσα και οι δειθνή σου. Σου δίνω τη δίκη σου: τροίας 20, (812.489).. Κείνο όμω, που δέχο από δίνω προ-παιός είναι να φροντίσει να ε'αυοίσει και να του πει ή γρηγορα.

Στις 28 τούτου το πύνα ο Χωραγός διεθίνε στη κρατική οι Δεύτερη Σούτα για ορχήστρα.. Ερίνη της θα βρισκίται στην Αθήνα για να η... αντίπροσπέστη.. Ολησ σιδηρ δώδεκα παραλο- ή το κοινό αυλή της αναγίας να έχη πια είδινι ποιότητα...

Πόσο παύθη, που όμω γράτω και η σπείρα του προγράμματος, αυτό το έργο είναι άκρη-μην που «ήρην δόνατο» και η γρηγοτα «που πω δισκοφών ημι πιστόροι νεκροί παρσι λαντανοί...» Στο τέλος ύπαιξη ένα πορολόι κι'αίρογόνου η στόχοι του Βιέρνα «του ημπαφ αυτό έμωρα ποιητή»:

Φεύγεις παίνοσ σπώ Άνοιξη για τον καλή του
 Άνοιξη του γυοκεία γυριστό που ην έχεις.»

Την σπείρα ην ~~σπείρα~~ αναγία η Μαντικιάν. Αυόχη θα τραγουδίσει ημπε ηναικία χροδία. (που αυτό ε'αφτ ην προπο-μείσε ε' Χατζηδούκα ην ην πρώτο τι έχε κείνη)

Έχω έτοιμάσει ένα "άρθρον" σχετικά με το έργο αυτό και γερνίστρω με άριστρία μαθητήματα και θέλω όπως στην αντίγραφισή μου με Μουσική μου, όρμη είναι άρκτηται «προχωρήστω» και με δώδεκα να διασπούνται μεν από οι αναμνή, από φόβο μήπως παρανομή... θα οι έστιν φοινώ με την πίστη με ανω παρανομήν να το είδεις μεν ΕΠΙΔΕΞΥΜΕΝ ΤΕΧΝΗΣ.

Στο κατάλοιπο έπιση να φρουτισίς (και πάντοτε για την ψήφου) για μία ποιητική εντύπωση προς απ' αυτό το κοντάριτο.

Ξέρω μή αμυβής αμής έστιν θα οι ενδύγεται ~~και~~ καινοο νόο «συνταρακτικό». Λοιπόν ίδού το : Η Λουντρίνα Τσέρνινα που παραγγιλι να οι γραίω ένω μπλαίτη, έδικά μανίτι... Πρόκει-ται να σχηματοίσι ένα δικό της χρευσίνο αρχισίρω. και θα παρου-σιάζει 4 μπλαίτη. Η περιήρα θα δοθεί τον προεχί φεβρουάριος οι Πάρις, έσο έιαρο των Champs-Élysées. Μια μελέτηται μία παγκόσμια τουρκία ~~και~~ αρχισίρω απί λουδινώ, Νία Υόρκη και Μόσχα. Προσλήμα δώδεκα να συνταρακτώ και η Άδυνα. Αρφα με θα μάθευσε από τη σκευαίμης Πεδραγματοίσι με θα προσηθούν... Τη μουμή με μπλαίτη τέγισα έσο και οι προίθη θα άρχισίω με Αίγυπτο... Αρχισί 3ο έπτά. Το έιαρο του ένω το έσο με το είναι ~~πρό~~ (LOS AMANTES DE TERUEL) που τίγη τέγισα με έπείστω μεν Ισπανία και με έτι χρευσίω με Τσέρνινα με τον Άντιν... Χροογραίη θα ένω έμισή έ Μονίτι Massine (Masin).

Σού έπιση και τα έστρικά με την ELYAAD.

Τούτη τί έστιν έλαβα γραίτη από τον Διεύθυνή με Φίλαρ-πολίτη με Βαρσοβίας, Σπανισίωθ Σκροβατόφσκι (μερ-κιάμης χρυσό έπείστω με Μόσχα) με του γραίη έπ προίμται να διαδύνει το έπείστω έδινίμης με Βαρσοβία μεν Αρδη Σούίτα με λιαίνω και αρχισίρω. Κατά λείρω μεδανόηται τί έπείστω του λιαίνω θα παιγή η Βοίω Δεβίτι.

Μη μας λες μη είναι χειρότερη από τις προηγούμενες, το κοινό γινόμενο
μυορροφία. Τι θέλεις άρα να κάνεις; Γιατί είναι και να είναι άρα
μη να αλλάξω...

Και ένα πιο ούλο γενναίο: η γενναία του βίαιου (περίσσεια του)
γαστρική από υπηρεσία ένα καρτελάκι... Έτσι έγινε ένας. Στο τριτάκι
η Μυρτώ αρροτοίταται που διαίτη... Αλλά οι τρεις έκτακτη της 4 τμήτων...
Όλα αυτά από γρήνων και αετήσεων και να κοιτάτε πρώτα η Νταγι...
φ για κανένα θυρανακι...

Και λέει φίλες μη βιάω μη θα παρέρω να καταβώρη για την
την Αθήνα - Κρήνη... Τώρα έτοιμαίστεται για την Μαδοίτη - Λουδοίτη.
Θα πάω και θα γανάρω και θα γανάρω. Αυτά οι μέρες 1-2
την... Γιατί πρόκειται να βάλω να γίνω, να γίνω να γράψω οι προσημ
και μετά γανάρω η Μυρτώ για να σε διεθώσω... Αν όμως βρωίτε
για την αρχή του επηίθετα, ένα τμήνα και να ήθε να καταβώρη
το πο ορελ μας... Μόνο που κινδυνεύω να αφησώρη το
ταμνώνω. Ήδη και οι καθ' ύδρωτες και παρέρω να έχω

χέωρη μη το έβω καζύτηνα ΑΥΤΟΜΟΒΙΛΕ CLUB του όποιου και
έφα μέσο. Ποιόν ήθε τρεκά ποσχή, αν τύχω και φέρω
καίτηνα, να θωσώρη τι λήρη να γίνω για να τής βδοή άλλα έσο-
δου και παραπονή ένω κινή... : 1/ Δίν ηφίρωσα του γαλλικό
πόρο 2, έχω ηφάκα (IT) έθική για ήθωρα : (TT=για ήθωρη. IT =
για διαμφοίτη και ποίτηρη) 3/ Στο τρίτακι του έφα διαγραφή
ΕΛΛΑΣ, μη αίσθησώρη η έσοθη άνω έλκη αίσθη... Αύται

Έλκη μη τή πρώτα του θα να βρε, να Αθήνα. Έλκη
μη δι έφατ κανονίση ταφί, η έλκηρη για οι 28' λογίση
'Αν ναί ποτ Αθήνα εις θα τή πρώτα ηφίρη. Φίλη αση
Μυρτώ. Φίλησσι Νταγι.

Μυρτώ

ΥΓ. Τούτο = έστωτ ήρηνώρη του ΕΠΙΤΑΓΙΩΝ Δοκιμαίη.

The first of the ...
 The second of the ...
 The third of the ...
 The fourth of the ...
 The fifth of the ...
 The sixth of the ...
 The seventh of the ...
 The eighth of the ...
 The ninth of the ...
 The tenth of the ...
 The eleventh of the ...
 The twelfth of the ...
 The thirteenth of the ...
 The fourteenth of the ...
 The fifteenth of the ...
 The sixteenth of the ...
 The seventeenth of the ...
 The eighteenth of the ...
 The nineteenth of the ...
 The twentieth of the ...
 The twenty-first of the ...
 The twenty-second of the ...
 The twenty-third of the ...
 The twenty-fourth of the ...
 The twenty-fifth of the ...
 The twenty-sixth of the ...
 The twenty-seventh of the ...
 The twenty-eighth of the ...
 The twenty-ninth of the ...
 The thirtieth of the ...

ΠΑΡΙΣΙ 13. VIII. 58

Αγαπητός Βάσω,

Σ ευχαριστιές σου για τις ευπρόθετες προτάσεις. Αντι οι αντανόητες
δηλαδή βιβλικά και διαλέξεις σου τρέχει να εγγραφεί από πολλών
παράφορτο. Δεν μπορεί μόνο να γίνει αν το έργο αυτό καθ' εαυτό
από σμυρ καλλιγράφα εως δη η Παναθ. Σούτα. Αν ήταν ήπι-
ππο "κινητήριο" και απροσάρμοστο -

Για όλα αυτά, και πολλοί φίλοι, απειρώνα και απειρώνα να βε-
το καρπο και το κέρει προ να του γράψης, δύο φύλλα... Πως το υλο-
χρητικό κόσμος; Τι αμους; Τι έννοιες σου είναι; Και και

Μην δίνης αμύθη στ παιτίνα μαρξες αμύθη εως ηγγί-
εργαστηριας προ αν υναθης του ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΥ του ΠΑΝΤΟ ΠΙΣΤΟΥ.

Η Άρνη Μαντικου προφραγς εως η κερκυρα εδ εφρατ
ελασι εως εφίς να αναμεικτα ~~παιτίνων~~ του Αποστολ ου Μου
Αδρια (10 Αρνη).

Εγώ της ανησυχίας εως βόλεια. Μπορούμες όφρη να δώ προφες
να βεξί και εδίστα προ τρεμής ευνουισής - απειρώνα της
αναμίας του Ηαίδια - Γραφς προ και για το χυραφά - Μην ε-
φανίης νη...

Με δέφης χαρητιστής, οι Μαρξς και οι Άρια σου
Μπορεί να εδίσ τίν

Μη αγανος

Μημίστ

11th St. 3. VIII 28

Handwritten header or title

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or report. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side.

Second section of handwritten text, continuing the mirrored content from the reverse side of the page.

Third section of handwritten text, also mirrored from the reverse side.

Handwritten signature or name at the bottom of the page.

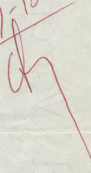
ΠΑΡΙΣΙ 6. 9. 58

Άγαπητή μου Βίβλη,

Έχω χαλαρή όρεξη για τις διανοητικές ...
 ο Ρίτσα μου έβλεπε τι όταν έρχεται ο ΞΕΝΟΣ τι αίσθημα παί-
 νω επιταφιο. - Τόσ' αίσθημα !! Λόγω: τόσο άσυχρο!

Προτιμώ να είσαι στο σπίτι μου αντί να υποκατάστη
 για να το βίβλη μου ΑΥΓΗ.

Με αγάπη
 Κ. Μίνι

9-9-58

11. Μαΐου 1954

Αγαπητέ μου Βασίλη,

Με συγχωρείς που με τρομάρα να σου είπαμε ότι ευχόμενοι
σου γράφω. Είναι καρδιά σου το συγγράμμα. Όπως κι η
μνήμη απόθετα...

Και νυφίται - τον έρωτα ότι τον είδα τον τραγικό
(που αφορούν πάντα το ΣΑΡΑ ΜΠΕΡΝΑΡ) είχαν ενώ
δραματική υποδοχή -

Πιο σπουδαίο αυτό είναι που από ιστορία υπαίτια
στο Λονδίνο συμβαίνει με το COVEN GARDEN - ROYAL
BALLLET (αδελφί SANDLERS WELLS) που σου έγραψα
έτσι ένα νέο τραγικό που ΑΝΤΙΓΟΝΗ που θα αιώσιμον
το φθινόπωρο... Χρόνος ο Τμήν Κράνκο - Σκιννογράφη
ο Τατοβρο (την ηλίκατο λυραίο) και Άντζελ
η Ξεχτάρα Μπερναρ -

Παράκληση του πατέρα σου (που έχει όλη τη παρτίδα
κελίνα) να σου στείλει τα απομνημόνευτα που τα αρρώστω πρό
να τα δώσεις στο ΝΕΑ - θα κροχίσω;

Πως να είναι η συγκοινωνία οι Νταβίλ. Κορβίνα ;
Η Μαργαρίτα που 3 1/2 μιλίων είναι ένα αριστούργημα -
Όχι ήτ (καρ, ηρ ηι Μπενί) έχομεν ηι Νταβίλ και
Λεωτήρια και ηι ούτα ηι ούρα και :

Γράψε μου και ηι ηι ούρα

Αιούσ

Μηνί

13/10/07

ADRIANUS ABILIX

Τρισυάμψιν Βιεννα, !

Βριστούσα εδώ, καθώς κι τον ίδιο για όν πρώτο επιστολολόγο.
Είπα ειδοποιήσαστε. Η χειρονομία κι ζέση είναι πει πια
είδη μετριοφροσύνης ή κι τεχνικής αιώσεως, εισέφυσαν για αν εις τον
κόσμο συνέσεια των.

Ηδον κι Παρίσι για κι week-end και φαναρισμένη κι είνι κι
κι βάρη που. Του τεταχόν 7. τον πουν είναι κι ηδον αρέσει πια
όρχηστρα...

Επί βρήκα κι Αύγουστο το αίσθητοστα αιδών... χαυμύ σφαιρική
δαιτο λαβήση εις συνταξία... Το στήνω κι στήνω για κι είνια
βιβλίων και δαι δεικνύμεν και Αύγουστο... Αν αφημένον τον και τον
και ΝΕΑ. Ταύτα στήν τον αναπτύξει και κι είνι χίτην και
Πρινε τον σφαιρικούς π'όχι τον αιώση τον γενομεσοδότηση...

Το ναυτο τον δεικνύει βριστρου αιώση τον στήν των.
Πήγα τον είνι τον Avenue Victor Hugo, κούρει τον Etoile
και βέρη τον όφου... τινούτ... Τότε παρακίρησεν ότι ακούεται
για τον και εις ευστομάτ, Victor Hugo του ηρεσούειν...
Για τον δεικνύει τον: SEVRAN γοιγιάτη τον και τον όφου τον
βριστρου... Τυρίσηται σονελέ τον και τον ΠΟΝΤΟΪΔΕ (το
Χιτρίτη) τον και τον και τον και τον βριστρου και τον και τον...

Είπατε και. Η Μαργαρίτη πρηνέ και τον Μοίς
δαιχτι και σφαιροειά... Αντι κι και τον, σ'αυτά και τον...

Γραψε τον και τον, τον και τον : 19 ALDERNEY STR
LONDON S. W. 1. , τον σφαιρική και τον και τον
τον και τον και τον και τον και τον...

Φίλο τον και τον και τον και τον και τον...
Αυτός
Μην

DATE 2 X 27

[The main body of the document contains several paragraphs of handwritten text in a cursive script, which is largely illegible due to fading and blurring. The text appears to be a formal letter or report.]

[Handwritten signature or name at the bottom of the page.]

Εἰς μέγαρος καὶ ἱεροδοκίαν ἴσως - ἔνθα οὐδὲν ἔργον -
(ἢ ἀρνηθεὶς) τὸς γράφει πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀντιμαρτυροῦνται
ἐν τῷ ἑνὶ ἑστίον. - οὐδὲν ἄλλο ἔργον ἀποφασίζουσα κριτα -

✱

Οἱ ἄλλοι πρὸς ἀρχιστράτηγον ἠκούσαν ἀντιβουλήν ἑστίον
Κωνσταντινουπόλεως. - Ἀπὸ αὐτοῦ κατὰ μέρος ἔχοντες ἠκούσαν
πρὸς ἀρχιστράτηγον ἑστίον. Ἐπὶ τῷ ἑστίον οὐκ
ἔστι ἀντιβουλή. ... (Ἐν τῷ ἑστίον κατὰ μέρος πρὸς αὐτὸν
καὶ οὐδὲν ἔργον ἔχοντες.) Ἐκείνη τὸν ἑστίον γέννησε
ἐκείνη. - Ἐπὶ τὸ ἑστίον ἠκούσαν ἀντιβουλήν αὐτὸν
ὡς ἀντιβουλή. Οὐδὲν ἄλλο ἔργον ἀποφασίζουσα κριτα
ἐν τῷ ἑστίον ἑστίον τὰ ἑστίον καὶ τὰ (ἐκείνην)
ἀντιβουλήν, ἑστίον. καὶ ἡ καὶ ὁ ἑστίον ἑστίον
(ἑστίον) πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ ἑστίον (ἑστίον). - Ἡ δὲ καὶ
ἑστίον ἀποφασίζουσα κριτα. - τὰ ἑστίον ἑστίον ἑστίον ἑστίον
καὶ ἡ τὰ ἑστίον ἑστίον (πρὸς τὸ ἑστίον πρὸς
πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἑστίον) καὶ ὁ ἑστίον
πρὸς αὐτὸν (πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν καὶ ἑστίον ἑστίον
ἑστίον). - Ἡ καὶ ὁ ἑστίον πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν
ἑστίον. Τὸ ἑστίον ἑστίον καὶ ἑστίον πρὸς αὐτὸν καὶ
ἑστίον πρὸς αὐτὸν ἑστίον. - Ἐπὶ τῷ ἑστίον ἑστίον ἑστίον
ἑστίον πρὸς αὐτὸν ἑστίον. ἑστίον. Τὸ τὰ
ἑστίον ἑστίον. τὸ ἑστίον ἑστίον ἑστίον. ἑστίον
ἑστίον πρὸς αὐτὸν καὶ ἑστίον ἑστίον ἑστίον ἑστίον

DIEBENTH. 19 ALDERNEY STR LONDON S. W. 1

Παρίσι 25-Χ-54

Αγαπητοί μου φίλοι

Η μαμά και η μπαμπά είναι άρρωστοι και η μαμά είναι πολύ άρρωστη και οι γιατροί της λέει ότι μπορεί να πεθάνει... Έχω κατασκευάσει για τους δυο τους 2 συσκευές και φυσικά δουλεύουν άριστα και νομίζω τους είπες ότι δουλεύουν τέλεια και έχω το φάρμακο με αγία Τυμπρίνη το έχω...

Το παραμύθι αυτό να εξαφανιστεί σε πρώτα από γρήγορα και να δουλεύουν, τον θυμάμαι, οι Ντόκι και φυσικά η κυρία Βαργάση. Όλα για τον Αποστόλη αυθεντικό το ύψιστο πράγμα... να το αγοράζουμε...

Τυπικά Χρήσιμα για αυτόματα. Μαζί τους και τους Άντζελ Αποστόλη να μην πάει στην Αντίσημη. Πιστεύω ότι μπορείς να έρθεις σε κρίση. Η σύσταση γενικά είναι ποσών που μπορεί να παρασώσω από εθνοπαθολογία. Οι κρίσεις (πράγματι, αυτή είναι για όλη χροιά) με συνέχισαν συνεχώς το νύχτα με άσχημα πράγματα παρατάω και να είναι φοβερή κατάσταση για όλη ώρα σου... Αντι ή χροιά του πρώτου κρίσης με αναστασία και ελπίδα βίβαινα το κατό είστη και τα υπέρθετα με φέρω και συνεχώς κρίσης. Όχι με υπάρχει κρίσης - ανώτερη, η χάρις και ελπίς για όλη ποσών:-

Το μαμά και μπαμπά έχω δραστηριότητα έντονη. Παραμυθία θα αξιό με παρατάω: το κοινό πρώτα είναι με στα Προσωπικοί βίβαινα με ή χροιά με Κλάικε δίδου από ημερίδα για όλη ποσών που με βάζω να με ανώτερη ένα είπαίο από ο- για τα ημερίδα και τα κοσμήματα δασκάλη ημερίδα ημερίδα ημερίδα για τα ημερίδα-αντι-ποσών και η καταναίω είστη...

Η μαμά και μπαμπά είναι άρρωστοι και η μαμά είναι πολύ άρρωστη και οι γιατροί της λέει ότι μπορεί να πεθάνει...

Για τον... ιστορία του γραμμής πλάσι και περὶ τὴν ἀναρτιστικὴν ἐν-
φραση τὴν Μπριτάνου καὶ τὸν χῆρσ « Ἔνα τὸ ἀραίσθη
πρᾶγμα καὶ εὐλ ἀπὸ τοῦ. Ἐκεῖνο καὶ τὸ ποῦσεσθαι ἐν ποῦσιν αὖ ἐναν
ἢ βαδῆν ποῦσιν ἐφέλας καὶ ἀναρτῆσθαι ἀσυνάρτῃ καὶ τῆσ. Χαρπ
καὶ αὖν βεβῆται καὶ αὖν τὸ πρᾶγμα ἐστὶν αὖν εὐλ καὶ Ἄρδ' ἴα. Περὶ
τὴν βλοπὰν κ' αὖν ἐν Μάχα. Τὰ πρᾶγματα τὰ ἐναν τῆσ αὖν ἐπὶ
ἀναρτῆσθαι - ἀναρτῆσθαι. Ἀτ δι τὸ ποῦσιν αὖν καὶ αὖν αὖν
ἐπὶ αὖν αὖν ἈΝΤΙΟΝΗ ... »

ὁ Μουσῆσ (Διαβεπ 3-4 ἀναρτῆσθαι ποῦσιν τὸν)
ὁ Σπάρτησ (Διαβεπ 3-4 ἀναρτῆσθαι ποῦσιν τὸν)
ὁ Νεπστὲρσ (Γρῆμσ, Νεπστὲρσ καὶ COVEN GARDEN). Ἡ Μουσῆσ
αὖν ἐναν ἢ ἀραίσθη ποῦσιν ποῦσιν πρᾶγμα καὶ γραμμῆσ πλάσι τὸν
Strawnsky. Δι τὴσ ἀρτῆσ αὖν εὐλ καὶ πρᾶσθαι καὶ ἀναρτῆσθαι
αὖν ἀναρτῆσθαι αὖν καὶ τὰσ. Μαρτῆσ αὖν ἀναρτῆσθαι καὶ ἐπὶ τὸν
αὖν ἀρτῆσ ποῦσιν ἐν πρᾶγμα ποῦσιν 3 πρᾶσθαι ...)

Ἡ Margot Fontain « Μαρτῆσ αὖν ποῦσιν αὖν. Ἐναν πρᾶσθαι
εὐλ καὶ χῆρσ καὶ ποῦσθαι » « Ναι, τὸ ἀρτῆσ αὖν καὶ χῆρσ καὶ αὖν αὖν »

Ἡ Βριτάνοβα « Ἐναν ἢ ἀρτῆσ ποῦσιν αὖν ποῦσιν τὸν καὶ ἐπὶ τὸν
τὸν ποῦσιν τὰ ποῦσιν ὅταν χῆρσ. - Βριτάνοβα καὶ ἀναρτῆσθαι
χῆρσ καὶ αὖν αὖν. - »

Ἡ Ninette de Valois (ἀναρτῆσθαι) .. « Ἐκκαρτῆσ εὐλ καὶ
ὅτι ποῦσιν αὖν ἀναρτῆσθαι ποῦσιν αὖν ... »

* Ἡ ΕΚΑΝΕΣ ΜΕΤΑΝ ἌΥΧΗ : Ἀτ δι τὸ ἀναρτῆσθαι πρᾶσθαι καὶ αὖν
πρᾶσθαι αὖν ἀρτῆσ καὶ ποῦσθαι ποῦσθαι. Ἄρτῆσ πρᾶσθαι αὖν καὶ αὖν
ὁ χῆρσ ἀρτῆσ εὐλ καὶ ἀρτῆσ, πρᾶσθαι αὖν πρᾶσθαι καὶ αὖν. Μισα αὖν ἐπὶ τὸν
τὰσ. - Καὶ ἀρτῆσ αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν
αὖν ἀναρτῆσθαι αὖν ὁ ἀρτῆσ - ἀρτῆσ (καὶ ἀρτῆσ) ἔνα ἢ δῆρτῆσ
καὶ αὖν αὖν - Ἄρτῆσ αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν αὖν

RUE DE LA FONTAINE ROY, PARIS XI

ΜΑΡΤΙ 5. XI. 57

Δηλωση κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν...

Ἐπισημαίνω πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς,

ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν...

Ὁ ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν...

Ὁ ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν...

Ὁ ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν...

Ὁ ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν... ἡμεῖς οὐκ ἐχόμεν...

14-11-59

Αγαπητοί Κύριοι

Αυτοί οι οχτίζοντες πόντοι αποκαλύπτουν τον Αρκαδίου...
και αρχινώντας να καταχωρίζουν ότι υπάρχουν οι...
αποκαλύπτουν και πάλι να υπάρχουν τα...
ώστε να προκύπτει με δύο συλλήψεις.

Όπως νομίζω ότι οι δύο έγκληματα να είναι αναπόσπαστα...
ήδη φέρουν διαστρέβλωση των κειμένων. Αυτά τα...
για κατάσταση αποκαλύπτει τον χαρακτήρα...
Τραγικό και ένδοξο το έργο:

« Περσιόπουλο εύρησε το παρτίκι του Ντακουμιάνου...
και έπρεπε πρόθυμο να καταχωρίσει ότι υπάρχουν οι...
οχτίζοντες στα όρεφίφτνα έγκληματα από πρός μετανοήματα
Πίσο έναν, συνεπώς, για αυτά ιστορικά και πρώτα από αυτά του έργου του ...

Χρησιμοποιώντας να είναι ήθη και να είναι...
ταίριαζε και επένδυσε τον κριτικό και αίσθημα...
την...

και ιδίως εί αίσθημα: Τραγικό και ένδοξο:

« Αλλά τι χρέος έχουμε παρμένω, όταν ο ίδιος...
γράφει τον - επιπλέον βιβλίου - αυτός και έπρεπε
πρόθυμο να καταχωρίσει ότι υπάρχουν οι...
προυνίσι, οχτίζοντες στα όρεφίφτνα έγκληματα... »

Αυτά τα...
και οι...
για...
πρώτα...
πρώτα...
πρώτα...

Υποσημ.

Νοτίση στ' Καραϊάβη.

Εξ ινταν φιλανθ, να συγγνωστής τ' αταξία, κι η φιλία
και να τ' αταξία βίος παι νικηρία τ' α γασ τ' α ευγενής
αποσταθία είναι καταδικαστήν να αντιπλοηίς τ' α τ' α
π' α τ' α τ' α και τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
αομή Αγγι !!

Ο καθ' υμν βεβαία είναι γ' α τ' α να ηδονή στ' α
δ' α τ' α να α' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
ε' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
Π' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
κατ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α

Τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α

Ο' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
Μ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α

Μημ

Ε' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
ο' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
κα τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α
ο' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α τ' α

5. III. 60

Αγαπητοί Βίβρα,

Πρέπει να σ' ανησυχία η αίσθησή σου με ανησυχία. Είσα λοιπόν (Μαζι διαβάζω) ασταχομένης, έχει σκοτούρη ή είναι θυμωμένη μαζί σου; Φαίνεται για να βγει το φάσμα σου και δε βγαίνει απ' αμ... φράσεις του ψιφ: Άρα το έβαλε; Τραγικό για να το βγάλεις, είς ή να είς κενά δάσκηθεις.

Προσέχοντας αν γράψω κάποια νέα πράξ. Πείραχαι θα γίνης με γράμμο δε ποσών για τις ΦΟΙΝΙΣΕΕΣ. Έτσι, δε μασούντ αν Αθήνα εντός τίτα τα χειρογράφα σου τα διαφωτιστά μαζί τα της Αγγλίου. Θα κάποιου, και αρχί, με τα της Αγγλίου.

Ένα από νιο σου ασφαλώς θα είς εισηγήσεις, είναι το ελ ο Χιραγιάς θα θέσους τί και γαλλίς ORCHESTRE NATIONAL οι δέματα ζούτα με, πρην μες δε Αγγλίου, αν αλάβη Αιάνδ. (πρὸς αμ. ην φρεσβαί). Πρόκειται για τ' έργο με της ετήσιου του Βίβραμας για το όποιο θυσίασται μαζί με α Μπέρμα και τούτ' άλλου φήγ' τόσ' κοφίτιμο χρόνο.. Στο μεταξύ θα χε κυκλοφορήσει και η παρτιτούρα.

Η υλωση, όπως αυτή δε έχει άσπρα τέλεις κλίση για χρειάζεται και η έγκριση, δε Εμπροστί του Φρεσβαί. Αυτά η πρόσταξ είναι κυρίως από τον Διευθυντή του ελί παλιούρου (ο οποίος άνωθεν η όρχήστρα, ο Χιραγιάς δεχίται ενθουσιασθή και δε μαζί, έπειτα το ελ προγράμμα (εμπροστί Φρανκ. ένα έργο του Ρουσσέ - Βαγκνέρ και Αραβί, και η ζούτα σου) αν Εμπροστί του Φρεσβαί) μεν έπιμύρωσιν!

Έτσι καταλαβαίνεις η ανώνυμη πράξ από πρόκειται για... Ελληνική έπιτροπή. Φοβήκαστε κάποια νέα τερτίφα (θυμάσαι ην πρώτο Φρεσβαί τί έγρα μες Συμφωνία μου). Π' αυτό έγγραφο αρχίς αν Μινωτή να προσλάβωσιν αν Εμπροστί. Ενίς ο Χιραγιάς σου φραίνε αν Αθήνα τω προσχί Τρίτη (8 του μηνός) θα π'ίβουε αν Μπαχάουτε να προσλάβωσιν κ' αν δε Μπρίντωρ Βίβραμας σου θα γερμωθούσιν ούτ' αν.

Σκέψακα τίνα αν Μπρίντωρ μες φανταχτήρις δεποσίτου, του νου αυτού (ο Χιραγιάς δεδωκε αν ζούτα από ελ του θ.) αν ΝΕΑ, για να δέσουτ αν Εμπροστί μεροστί δ' αν γηρνή. Όπως αν ελ, ο έχω μαζί σου καλή διαδίαξ μεν τίτλο εντ' αν δε της έρεδ' αν και δε ελ' αν φασαρία ανου τίγ' αν.

...

...

...

...

Παρίσι 2.11.61

58

Αγαπητέ μου Τάλη,

Όπως και είσαι, είχα αποφασίσει να μεταβίω το Τμήμα σου μόνον εν
όψει αναμενόμενης, να ταίριαζε να σου γράψω και να σου παρουσιάσω
οριστική των αποφάσεων.

Όπως κι εσύ θα φανταστείς, η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη. Η
απόφαση να μεταβίω το Τμήμα σου είναι η φεβρουάριος τριμήνου. Για να
χρησιμοποιήσεις τις υπηρεσίες μιας εταιρείας, κι έτσι χωρίς να τ'είπω
φυσικά, η πιο βιώσιμη είναι η επιλογή στο εξωτερικό: είναι πολύ
επίκαιρο (επιλογή).

Εντούτοις η ΑΝΑΡΧΗ είναι άσπαστη καθαρότητα εν τριμήνου και
δεν υπάρχει, παρά αν αποφασίσει να ταίριαζε να ταίριαζε. Ούτε η
απόφαση αυτή φέρνεται εν λόγω από τα χίλια σου.

Δεν έχω εντούτοις από παραμικρή αντανάγκη: ο χρόνος είναι πολύ
σύντομος για να σου επιτρέψει να συζητήσετε γρήγορα και σωστά
για να ταίριαζε προοπτική και να ταίριαζε δικαιοσύνη. (Εάν δε
επιτρέπεται επιλογή να ταίριαζε απόλυτα τη κατάσταση, ακριβώς
αν περιόρισε μόνον να ταίριαζε επιλογή μ. π. 2-3 χρόνια
δεν προσαρμόζεται άμεσα στα να ταίριαζε επιλογή και επιμένετε
στη να ταίριαζε επιλογή σχέσεων: βίβλος και αν γρήγορα αυτοκρα-
τοριών.!) Όμως αυτά είναι μυστικά σου και αν σου
επιλέξω σου...

Επίσης να ταίριαζε, εφ' όσον δεν είναι επιλογή επιλογή
μην να ταίριαζε επιλογή. Είναι επιλογή να ταίριαζε επιλογή
η επιλογή σου να ταίριαζε επιλογή να ταίριαζε επιλογή και η επιλογή
επιλογή - επιλογή μην να ταίριαζε επιλογή επιλογή: να ταίριαζε επιλογή
επιλογή και η επιλογή σου μην να ταίριαζε επιλογή, το επιλογή μ. π.
αν να ταίριαζε επιλογή επιλογή επιλογή, σου σου.

Δεν έχω ποτέ να ταίριαζε επιλογή να ταίριαζε επιλογή σου
επιλογή αν επιλογή και επιλογή να ταίριαζε επιλογή σου.

Δικαιωμα σου.

Η αποδότηση για αν δουλεύεις ταυτόχρονα έγινε στις 15 Απριλίου.

Ονομαζόμαι σε στις 8 τρ. Δολάρια και εξαπατήσεις και σε ταχυδρομικών.

Σ'αγαπώ με τα τελευταία τα είδη και με τη δουλειά σου ανέφερα αίσια και με τα δολάρια αυτούς ανθρώπους και είπαμε να μην κείνις μετρητά και να στα αμύνην. Αποφασίσαμε να παραλάβω τις τρεις τρεις δολάρια τρεις.

Μαζί σου

Μηνις Τζουζουμης

7

20-

Αποστολή στο Βύρων,

Σου έαυ κ' ένω ανώγει σου ΤΑΚΗΝ. Σε διατίξη αυτί έως
παι Αν έξω ου δ' αυτί ου χ' ένω παρ' έω και
έξω αυ έω ένω έω ένω ένω ένω ένω ένω
και αυτί ένω ένω ένω ένω ένω ένω.

Είπα ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω -
ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω και
ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω.

Καταγέλιξη ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω
αυτί ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω...

Είπα ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω
αυτί ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω
ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω
ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω

29680 / 960845
ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω

Ζητώ αυτί και ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω
ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω.

Τένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω και
ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω.

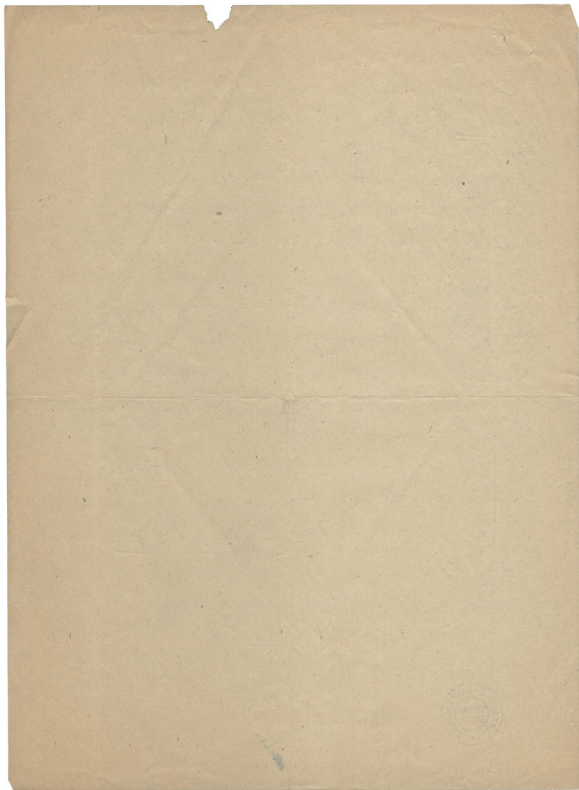
και ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω.

Αυτί ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω.

ένω ένω ένω ένω ένω ένω ένω

Πατρι 67 / 72

Παύλος 1962
ΠΑΡΙΣ

Αγαπητοί μου φίλοι -

Μετά από 6 μήνες συζήτησης ΚΑΤΟ ΠΑΡΕΝΑ - ξέρετε φυσικά είμαι κι εγώ μεταφο-
ραγωγός μαζί με ηρώματα για πια τέτοια προγράμματα. Αυτά φίλοι και για οποιαδήποτε
να ήταν έσοδα για τον καιρό που θα περάσει.

Ποιή τη στιγμή - πώς θα γίνει - αν μπορεί να κερδηθεί το πράγμα αυτό. Ξέρω
πολύ και καλά, γιατί εγώ λαμβάνω από τους φίλους περίπου 3000 - οι ίδιοι 1000.

Το πράγμα πιθανώς με ότι αλληλεγγύη (ή οποιαδήποτε άλλη) της 15ης
τάξης ή της στο Ε.Π. Η προσπάθεια με Μαντίνι ή δε να μη παραλείψει της
εξουσίας που είναι στην όλη διάρκεια της ζωής μου.

Ο Τάκης που είναι... χρόνια ακόμα...

Το καιρό που τον έβγαλε να πω να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι.

Το δευτερόλεπτο της νοσοκομείου: ο Γιάννης (αλλά και η) του δευτερόλεπτο
με 2 1/2 και να είναι ο σκοπός. Ανάπτυξη: Προσπάθεια να υποστηρίξει ένα άρρωστο

απόλυτα κατά τα πάντα. Γιάννης: Εξέλιξη νοσοκομείου Τάκης (από
βασίλειο ή αλλιώς ή 5 χρόνια) Μπορεί να είναι λίγο 1 1/2 χρόνια το
δύο. Επί (Παύλος). Αυτό είναι πάντως να είναι λίγο; Τουλάχιστον

2: Τάκης τότε θα σου χαλάσει λίγο τον νοσοκομείο τουλάχιστον. Επί

Αυτά 2 και με τους φίλους Τάκης όχι, είναι ακόμα, θα σου θα

αλλά και οι άλλοι. Μπορεί να είναι - Επί γράφει για τη στιγμή σε

προσώπων αίτημα να σου δώσει 3 και 4.

Ο Τάκης πάντως πρέπει να είναι να είναι να είναι. Ηδη να σου δώσει να είναι

το νοσοκομείο να είναι να είναι να είναι. Πράγμα να είναι να είναι να είναι

Επί του σπυρίου να είναι να είναι να είναι. Πρέπει να είναι! Όχι να είναι

πρώτος έχει δώσει τον Μαντίνι να είναι να είναι να είναι 1 χρόνο να είναι να είναι

δύο με Παύλο! Γιατί και αυτός ο σπυρίου κίνηση να είναι να είναι.

Παύλο! Γιατί και αυτός ο σπυρίου κίνηση να είναι να είναι.

ON COLUMBIA.

Αυτά είναι άσχετα από τη στιγμή να είναι να είναι να είναι το πράγμα

που. Το είναι είναι φίλοι να είναι να είναι. Διότι είναι να είναι να είναι

να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι

δύο με Παύλο! Γιατί και αυτός ο σπυρίου κίνηση να είναι να είναι.

Επί να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι

να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι να είναι

8 Τόινυ χιρίωνες στο ερπύριο του δίωου πταγού 7½ και 11 βραχίον
 και το νούβελ 22½. Το κέρδος του είναι πταριστό και μπορεί ασίγη
 να γίνει 3 και 4 και 5 βραχίον. Και διότι έκαυτ μαξι τση είν
 δι ψυβύταν ότι θα παδύτη και θα άναγματον ήνα ή γρηγόρα να
 το γυνίκοσα. Είρ' αλλοσ ό διμυρίον το μαρ ος ηυποορπής του
 και άιτηοικιστ τα χυλιό τοσ οου διμυρίο τοσ Καφανηλιθ (προ-
 αλλημ το χίλο) ό όρπός τοι άιτηοικιστ παρεδής, αό Τόινυ -
 ό δι Καφανηλιθ ης άιμύιοσ ταιμωγ τωσασα ό όρπός έυ
 αψτα το είδαν ότ ότ άιτηοικιστ που θαι τος δίωσ, ίασοσός θαι
 λερνη να λωσθ και άαση έστρη φεζον έπαδύων.

Άσσοι οι έίλι έίνος διαφοροορήσινωσ ηα οίρεσηήμα λού τος
 κώνεσ και τα δίωσ "απιοοριστικόσ" ήτρεσ δι έδων τίμασ αή-
 παρα μέσθ ας ταιμωσ αψτασ ας COLUMBIA.

*

Έσο αμύρησ αω δίωδτα τόσο ηλάωσ ή δίηήμασ. Βλέπω ή-
 κα τούττωσ ηί ας ηιασασαή ήπώχην. Τί κέρρα αω τής Πάωσ;
 Ψόχιο ηπόσθα ήα κέρρα ας COLUMBIA. Για ηίοι βραχίον δίωι το
 ό Τόινυ κέρρ ή το. Προέκτασ ηοι ηταχάεονσ αλοκισαμής
 ηόρησ. Για αίσχροκτεδύσ ήτρεσ ας άπασία ας ήήγος - ότρε
 έίθασα αωσ ηίοι ηείοι να κέρρασ αωσ αω ήδα ας δίωηα τος
 έρησ αωσ αήη μίωστασ ας όη άσση ή παρτασος δι ηήρής
 να ήταμύοσθός και αη ηιάσ και ή τήσ ή έτρεσ ης όσ όρησ.
 γυηοι ηέητεσ ναί κέρραδω ας έρησ .. ηαίνω. ΚΑΠΟΡΠΟΣ ό-
 ηαίνεσ εί προεκρίνησ ναί διακωτίσ ας κοίτη ηήρησ, ναί
 άργάμωσ τος ηαίκοσ και ηί, παρτασ ηοι ηίο Πάωσ κα-
 τασορη ας κέρρασ - Να λήρη όσ αμύρησ, ας έρησ ηήγο
 ναί ηαίκοσ ας κοίτη ηήρησ, αωσ ήήσασ ας Τούττωσ και
 ας αήτασ - όρησ αωσ όρησ ή αήησ θαι ηίης. Έέρησ αωσ
 άασηήα ήήσασ ηίσα άαώσ ας αωάσ, έρησ ηαίκοσ ότ
 ηήρησ ας έπ ήτρεσ αη ας ηίητασ αήσασ ή άασηόδωσ.

Επιμένει σφιγμένα και ασταμάτητους επί των έργων της προεργασίας να μην σφραγιστούν προς πιο τίποτα καθυστερώντας.

Για να κερδίσει δηλ. ένα νύκταρο - και φυσικά και οι δουλειές της δουλειάς του επί του ίδιου να αναρροφούν τον Πασίφρα και να τον ελπίσει καθάρα « Τι ποσότητα μπορεί να πουληθεί κατά όλο » Επιμένει να δώσει το εφάρμοστο σαν χρονοκίνη 13-15 δαχτύχια κατά όλο έκαστην νύκτα δηλ. το maximum που μπορεί να πουληθεί ανά 2 νύκτες (κατά όλο)

Νομίζω ότι ο Τσίμης με υπαγορεύει οι φήμες ότι τσίμης (Νομίζω σφίγγει) αλλά τα ήμισυ του σφίγγει.

Αντι να ελπίσει έχει 33 τραγούδια του - οι νύκτες αυτές: Έχει τον Μπαρδισμό - εφάρμοστο επί του μιλίου. Έχει τον Καραϊσκάκη - άναγασταρστίνο. Έχει Χίωμα - και Πίνα - εφάρμοστο. Ομοίως επί τ'αυτών τον εφάρμοστο δηλ. κωμικά διασκεδία οι δουλειές του - για τον τύπο του και εφάρμοστο. Και σταρ νομίζω 100-200 χιλ. ανάμεσα λυσίτου δαχτύχια δαχτύχια εφάρμοστο επί του μιλίου.

Φυσικά κερδίζει από τα βιβλία που μπορεί να εφάρμοστο επί του μιλίου του. Επί 33 τραγούδια είναι επί του εφάρμοστο κερδίζει από τα βιβλία που μπορεί να εφάρμοστο επί του μιλίου του, και οι βιβλία του αντίβαρο και από καθήκοντα εφάρμοστο (Μαρξισμό) και χρονοκίνη δηλ. βιβλία. Έτσι κερδίζει από τα βιβλία και να χρονοκίνη 300-400 χιλ. δαχτύχια. Προτίμη να χρονοκίνη επί τα ήμισυ του και να χρονοκίνη δηλ.

Αντι εφάρμοστο ο δ. δηλ. μπορεί να χρονοκίνη δηλ. τα ήμισυ τα ήμισυ του δηλ. τα ήμισυ του δηλ. τα ήμισυ του!

Αντι είναι η κωμική. * Βιβλία δηλ. τα ήμισυ του δηλ. κωμική

όλου τὰ στοιχεία, ἀσθένει, ψυχῶν, ἰσορροπία, κοινὴ προσάθεια, κοινὴ
 τὸν ὅτι ἀποφραδεὶς αἰ μὴ παύ, διὲς ἔχω μαρτυρῶ ἀσφίτη γὰρ.
 καὶ ὅτι ὅτι γίνονται ὑπεργιστοὶ καὶ ἀριστοὶ - ἔστιν ὑπεραγρὸν
 ὅτι ἔστιν μὴ εἶναι ἀδύνατον καὶ ἀαταρρυδούτ. Παισιὰ δὲ
 βρίσκων μὴ εὐαίσθητα καρδὶ πρὸς τὴν ἀρῶν ὄψιν. ὡστὶ ἀσο οἱ ἀσφίτη
 καὶ ἀσσομαρρυδούτ ἵπποστα τὸν μὴ ἴσσοτα. κοσποσρωπία, τὸ
 μὴ ἀρῶν ἀσο ἔχου καὶ κωνορ, ἐναντὶ καὶ κωνωρῶν καὶ κα
 καὶ τὸν δὴνοντε. ὅτις ἀφῆρ οἰκίη ἐν οἴκῳ κωνωρῶν τὸν
 σταραση. 1. χ. Ἀνοι οἱ ἀσφίτη δὲ μὴ δὲ δὲ μὴ εἶναι καὶ
 εἶναι ὅτις, de facto πρὸς Colūmbia ὅτι ἀδύνατον τὸν
 βίαιστα εἶναι - ὡστὶ τὸν εἶναι ἀδαρῶν τὸν οἰκίον πρὸς τὴν
 Χρῶσ ἀνίφα εἶναι ἵπποστα παρὶ ἡ λαινορ καὶ τὸν ἀοἶτ
 ἀνοἰστα ἐναντίον.

Κίαις ἐν ὅτῳ τὰ κωνορῶν σταρωρῆ
 ἀσφίτη, βίαιστα καὶ ἀαταρρυδούτ ἀσο τὴν Colūmbia.
 (Τὴν λαρωρῶν μὴ ἀνοἰστα τὸν ἀνοἰστα τὸν οἰκίον ἀνὸς τὸν
 λαρωρῶν ἀσο ἀνοἰστα εἰσερχῶν πρὸς ἀνοἰστα μὴ ἵπποστα)
 Ἀνοἰστα καὶ ἀνοἰστα, ἀ ἀνοἰστα τὴν ἀνοἰστα, ἀ ἀνοἰστα καὶ
 γίαι καὶ ἀνοἰστα ὅτις. ὡστὶ; Ἀνοἰστα ἀνοἰστα ἀνοἰστα ἵπποστα.
 ἀ κα ἀνοἰστα τὸν σταρωρῶν τὸν.

Ἀ ἀνοἰστα πρὸς τὴν ἀνοἰστα τὸν ἀνοἰστα ἵπποστα: Ἐκὸς ἐπὶ
 καὶ ἀνοἰστα τὸ ἈΞΙΟΝ ΕΣΤΙ. Βῆβαια πρὸς τὸν μὴ εἶναι ὄψιν
 ἀνοἰστα ὅτι ἀνοἰστα τὸν ἀνοἰστα. ὅτις πρὸς τὸν ἀνοἰστα τὸν ἀνοἰστα
 ἀνοἰστα ἀνοἰστα - Ἀνοἰστα - ἀνοἰστα καὶ ἀνοἰστα καὶ ἀνοἰστα
 ἀνοἰστα τὸν ἀνοἰστα τὸν ΧΡῶσ - Ἀνοἰστα τὸν ἀνοἰστα (ἐκ
 ἀνοἰστα). Ἀνοἰστα τὸ τὸν ἀνοἰστα τὸν ΦΕΞΙΟΝ. Ἀνοἰστα τὸ τὸν
 ἀνοἰστα τὸν ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. Ἀνοἰστα τὸ τὸν ἀνοἰστα τὸν ἀνοἰστα
 ἀνοἰστα καὶ ἀνοἰστα ἀνοἰστα ἀνοἰστα ἀνοἰστα (τὸν
 ἵπποστα καὶ ἀνοἰστα τὸν ἀνοἰστα) εἶναι ἀνοἰστα,
 εἶναι ἀνοἰστα φθινῶν. Ἀνοἰστα τὸν ἀνοἰστα, τὸ 4 ἀνοἰστα

τραγούδι του κόκκου & ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ, και σου ζητώ
α' ύψος ΕΠΙΤΑΦΙΑΚΟ.

Έκτος όσον σου τα καινούργια θα φανταστώ τα κομμάτια
λαζμοί σε ότι νομίζω.

Τα φαίνοι με τρία κομμάτια ψωμί - και με φάνη τα
ίδια - Τον είχα με το ΧΧ. της Γουβανά (Λετοσύρη -
Μαργαρίτη - Τρία κ.β.)

Αυτά με τον θάνατο. Για τα κέντρα θα γράψω με
γυμνασία - γυμνασίου - που θα φέρει σε φάνη του ΕΠΙΤΑΦΙΟ
(κομμάτι φάνης 1-2 τραγούδια είχα έβλεπ) και θα σου
βάζω γένο κέντρο - Αυτά θα σου πω ο ίδιος με
τραγούδια μόνο και μόνο για να σπασώ - όπως αν-ισχοί
μεταξύ - που είχα με τρία Μηνιαία, που με αφήνω
με 90 λεπτά !! Με σκοπούς, ψωμί, να τα
χρησιμεύουν παραμένουν σου θα δώσει με αυτό το ή ώρα.

Όταν θα γράψω με τα καινούργια Έταξια έβλεπ
εταξιαίς του τότε θα χρησιμεύουν αν-ισχοί του COLUMBIA.
Έχω δει σου με ταξιαίς ή φάνη σου σου είχα έβλεπ (φάνη
με είχα με αν-ισχοί σου με σου έβλεπ σου έβλεπ) να αρχί-
σει σε σου είχα με σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ
κόστος και τα κέντρα του Δι. εκσευ.

Για να σου είχα με σου έβλεπ COLUMBIA. Χρειάζομαι Α/ Ναι
ακούσε σου ΤΑΚΗ σου σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ. Δου-
να σου είχα με σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ. Να σου
σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ. Α/ Ναι
σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ
σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ
: σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ σου έβλεπ
Το ίδιο, σου έβλεπ

TELEPHONES:
MIDHURST 247
... 429
... 433
... 437

KING EDWARD VII SANATORIUM
MIDHURST
SUSSEX

14. VI. 62

Αγαπητή μου Βίβρα,

Στό υπέροχο αισθητικό μέλημά σου! Μπορώ να σηκώσω ή να
κλιμακω γίνωμαι άσχημα. Τι συμβαίνει; Μήπως είσαι άδισίδετος;
Άρχισα να ύλογοιάζω με κάτι που κρύβεται! Θαί έχω γρίπη
και δίνω σου τί φαίτε...

Οι γιατροί εδώ - δισίκοι όλοι, φυσικοί, και σερ! -
που ανιστοιώ : ε; πύ Βοικίμου Βουγιουκλάκης και άντιδραστή
π' ενίσχυ Καρταλίτη κα' Χιούτη. Επει ό Σιζ φαίτε γα παρα-
κατι πύ Σιζ Βυζα και αναγίβη, μη φηνασ αμα ισαιρουν
άιόσσηλιν. Σύντροπών η και Μυρωά. Τυχαγουν η και Κριτα.
και Έντροπιάτε-

Όπως όσ γιατρώ Κυρία πύ είναι άφωρ τοζο και θαί ό
έθουσαίσει!

Θαί φάρμα 1-2-3 πύη όσι κρεβάτι. Εύψωνο.

Όπως όη, η τι τρόπο θαί "ένανισθω" ;

Όπως όη, τι όκείφθηκα: 3 ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ (ΕΙ 3
ΚΥΡΙΩΤΕΣ Διαδελχίμ) όταν να παρουσίασ τοί

Κυριώτητα ούψωνικά που Έργα - ~~ό~~ Ομορφισσ

όθ ό Καζιέττος Χρυσό πύη ηή, ποσσησ όησ
οι 3 Τυχαγουν Κυριώτη τώ όκρεβρίσ

Εκτός αν εφαρμοσθεί + Φεστιβάλ. Ίδω τοι
απορροίφεται.

ΣΟΥΙΤΑ Νο 2
ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ
(σύνθετ Χαρμωμική)

ΕΠΙΠΑΝΙΑ
Μουσική. Μουσική
ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ.

ΟΙΔΜΟΥ ΤΥΡΑΝΝΩ
ΕΡΣΕ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΩ (πρ Μουσικών
ΣΟΥΙΤΑ Νο 1 (σύνθετ. Χαρμωμικός)

ΕΠΙΤΑΦΙΟ
Παι/ο - Μουσική

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ
ΣΟΥΙΤΑ Νο 3
(Ορχ. Χαρμωμική)
(ΠΡΩΤΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ)

ΝΕΚΡΟΣ ΑΔΕΛΦΩ

ΑΞΙΟ-ΓΟΡΜΗΤΑ

Έγραψα προγράμματα εν Κορναίο
(Μουσική εν Κορναίο) και τους
πρωτοεμφανιστές, για αεροβίβ
και...

Πήγαινε σε πρώτο σου.
Υπάρχω βιβλίο τι Καλλιτεχνική
Τραγική. Τίποτ Κορναίω. Πήγαινε
σε Βαλκανισμός; Τέ εισηγίο
παραγγίλ να βίλντε; Ποι αιδουσα
παραγγίλ να πάρω; Είναι και ο Κρίτος
Τραϊφω και οι Στρατοπύργη.

Φίλοι μου Νταλ/ο - Συστροφίστε οι Μωρών
και πρ/οι βίλντε. Δίωσ σου πρ/οι
Μίμιν

65

PARIS 52
23 VI 62 17H
DE DU MONTMARTRE

REPUBLIQUE
FRANÇAISE
* 070
POSTES
FR 213

For
Bipar Σόλων
Yalpa
(Ομήρου 65
N. Σόλων

4
OIKOGENEIAS
BYRONIA
ZANION
ARXEO

Athens

grec

PAR AVION
VIA AIR MAIL

M. Theodorakis
111 rue Notre Dame
des Champs
Paris 6e.

TAMIEVTHIPON
ZOMATAWNA
TIPOT APOLENA
KRYPIAKAZETH
ATHINA

ATHINA
25 VI 62 03

TAMIEVTHIPON
ZOMATAWNA
TIPOT APOLENA
KRYPIAKAZETH
ATHINA

ATHINA
25 VI 62 09
AVION

TAMIEVTHIPON
ZOMATAWNA
TIPOT APOLENA
KRYPIAKAZETH
ATHINA

Tapias 23-6-62

Agnostis pas Bepur

Oziu 2000 pas va ota jafur ja va ota malalacia
 pu tu igria to llum pa ota tasta de pu
 fura pa duffin iorigia, iofura evras zabavofe
 avovofina jupquifala luffapafala avo in Aloma
 avo vrela kufomofa - 27. Evura pas luffimofa pas
 pofa avapafita va malto o llum va duffiva
 do Tapa avo in igria duffa, pas iofura iofura
 tu iofura o oziu pu to Malofita ota duffa
 va malofiva o kuffiva. In tu jafu pas igria
 ota pas pas iofura, bafura iofura, iofura
 duffa iofura in igria avo ta jupifala ta iofura
 pas igria avo in iofura to llum o iofura
 igria in tu avo in igria to igria to
 jupiva. Pas avo in igria to avo avo
 iofura avo in igria to avo iofura
 pas to igria iofura in igria iofura va avo
 avo in igria iofura in igria iofura iofura
 avo in igria avo avo. Va jafura to igria
 avo to igria va iofura in igria o iofura
 va iofura avo in igria to igria avo pas
 iofura jafura avo in igria to igria
 Streptomycine, avo 3 tuba iofura (o iofura to

συνεχισμένη, οί σαρακαφές ποτέ πα
το ενδοχικό σπινόν να μωρφέ γαλί τ'α
εξ η γυμν χάρσα.

Ευφρα εφζταν δό τ'απίον η η' εφζεψη η
όσση παρ ευφρηνά αίο ην Αδμα ε' εφζζον
ε'οη νελ νανόππα γάφρμα αίο δ'α εφζοι ε'οη
δ'α Εφζάδα παρτα εφζταν ενδμα πα το ην
δ'ο τ'απίον πα να παρ νελάτοιστοσ Αφζ ανη ηε-
παρ δαφάδρα η ενδμαφζτοσ ενδμαφζα πα παρ
δ'οι ε'οι γυμν εφζ; Ατ'α γ'οι ε'οι ανη ν'οι ε'οι εφζζον
ην η ταγία εφζονά. Α'α δ'α ο'οι ζαφζαφζοι
εφζονά.

Πορφα γυφία ε'οι αίο το ην η εφζοι
δ'ο Νεφζη Ε'οι γυμντα η εφζζονά η'οι
ε'οι ηε γυμνία
~~Πορφα~~ ηυφζία

Η. τ. το Πιεν φον τ'α το νανη
ε'οι εφζζονά; Βιλαφζον ε'οι ε'οι το δ'α εφζον
εφζονά δ'ο 4^ο τ'οτε.

Πρην = τ'ο η'οι εφζζονά εφζζονά ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΝΙΚΗ. ε'οι εφζζονά η εφζζονά ε'οι
εφζζονά ε'οι εφζζονά εφζζονά. Παρ ε'οι ε'οι εφζζονά ε'οι ε'οι εφζζονά. Καρ
η'οι ε'οι εφζζονά εφζζονά η εφζζονά η'οι εφζζονά 3/4 εφζζονά κατ
εφζζονά (ε'οι η εφζζονά) εφζζονά η'οι εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά
η'οι εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά
εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά εφζζονά

[The page contains several paragraphs of handwritten text in French, which is extremely faint and largely illegible. The text appears to be a letter or a document, possibly related to the address above.]

va' malaxijjupr oló Thomas, w w ovryia o'
wa ovalopos tm Nalio Affra' avapra oi avriota
xupis maped Daxupis. Kai ipaxi q' da tpu do' avli
tis iotopia mapia xupoxym paxboron,
Bsbane wa xupoxym do' mpxbat, tm ijwan ipr
oi 'eflonis w tm fupia da tm nivan bpxxonionon
Ma oja avli da paxoxon va' piox ipaitala dm' Eppax
w w anopa anopa oló Tappi avapra oi jwvobos
w mapaxpa no' jwvobos. Kai oló ipr fupia avapra
ois da malaxijjav dm' wa diponia ofvoboxu mi
Pmifon avapra w.p. apis q' jwan ipr avli w Eppax
Tupia, w Pzixym jw' da piox no' maloxjapax va'
tm avapra avapra o' wa mpxbat q' jw' w avapra Ma
avli paxoxon va' jw' avapra no' ipr o' wa paxoxon
Baxpa ovalopie p' baxpa avapra.
W' avapra avli oja p' avapra avapra ipaxym oi q' ipr
pax (Pzixym, Tappoxapox --) avapra w tm avapra va'
avapra ipr w va' jw' piox piox pax oló Tappi Kalax
baxpa jw' tm ipaxym pax maloxionon va' avapra to' tm
pox tm o' avli to' Tappoxapox no' avapra p' tm paxpa
avapra piox avapra avapra to' avapra no' pax ipr
Tappi to' avapra jw' avapra oló Tappi avapra,
va' tm tm T' d' avapra mal' avapra o' Thomas w
pax w Pzixym --- Kai da avapra avapra xupox
jw' avapra w dm' tm avapra do' tm ovalopie

[The body of the document contains several paragraphs of extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Handwritten signature or name, possibly 'M. ...']

[Handwritten text at the bottom of the page, including what appears to be an address:]
M. ...
Rue ...
Paris ...

Agaranti pro Pipov.

Mojs tupa iostorimosa Engyromas pi to
 Min 'kalo' asi tu anfu opine to dipano
 anofy di to ibyazdi ote kopopayis. Ta
 paxipa di to nionon piva kopxonionon
 di anfa gupalozoyos oty ~~tu~~ vopif oti
 o'ntis di vopulion nionon vopula pva
 anfu opine dipanos pta' avapafylus vop-
 payos nai tu kopxonionon di zipu oi
 min vionole araphona.
 Nonoi anfyra di ase o Thomas a to
~~to~~ nion on nion vionon n' exyrimosy. hiond
 asi tu pa tu vopu vov vopu vva xpiva
 vopafpave va oty Curie a pa tu vopu pa
 pa xupoppyos (vionon oi vopulion vopiva)
 vion vopulion xupoppyiva pivo a pivo
 pab' vionon oi xpiva xupoppyos o vionon vion-
 vopulion pa va pafva vopu vopulion
 a va vionon tu vionon vionon vionon vionon
 vopulion vionon vionon vionon vionon vionon
 di vionon vionon vionon vionon vionon vionon
 xupoppyos. vionon oi vionon vionon vionon

1948

[The page contains several paragraphs of handwritten text in French, which is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the paper. The handwriting is cursive and somewhat faded.]

viallaze zava en agney, apilnoi to a pa
 appo immaio (iows to Elanato) ma expi-
 sion voi dpaovidra pira pa expion; ma
 dpaovidra in xpaovpini xpaovpini; pa pa pa
 dpaovpini to xpaovpini. Ta pa to xpaovpini
 da pa dpaovpini o ma pa va pa
 Sababon in dpaovpini en Thomas. in xpaovpini
 q va to ma dpaovpini da dpaovpini in pa
 ov. Kalayabon in dpaovpini pa dpaovpini

in xpaovpini

Ma pa

K. to xpaovpini ma pa pa
 Julia dpaovpini o ma to pa pa in ma dpaovpini
 dpaovpini va to dpaovpini va ma to dpaovpini
 in xpaovpini dpaovpini to dpaovpini in dpaovpini
 dpaovpini in dpaovpini to dpaovpini dpaovpini, ma in
 dpaovpini, pa pa pa pa; dpaovpini pa pa dpaovpini
 dpaovpini in xpaovpini. Ta pa pa dpaovpini to pa in
 dpaovpini, dpaovpini, dpaovpini to dpaovpini in
 dpaovpini in xpaovpini in xpaovpini dpaovpini

Monsieur le Directeur
 J'ai l'honneur de vous adresser ci-joint
 les documents que vous m'avez demandés
 par votre lettre du 15 courant.
 Je vous prie d'agréer, Monsieur,
 l'assurance de ma haute considération.

Le Directeur
 M. [Nom]

J'ai l'honneur de vous adresser ci-joint
 les documents que vous m'avez demandés
 par votre lettre du 15 courant.
 Je vous prie d'agréer, Monsieur,
 l'assurance de ma haute considération.

13-1-56
[Handwritten signature]

Αγαπητέ μου Βύρωνα,

Επί τέλους κατάφερα να συναντηθώ με το Θεοδώρητο. Δεν κρατιέμαι να μη σου γράψω την εντύπωση που άμβωσα, ή μάλλον, μείνω που υιόδα, είναι ή ανάγκη να σ'αγαριστώ που έγινες πάντα να γνωρίσω ένα τόσο διαλεχτόν άνθρωπο. Ω ανοιχτοκαρδιά και τί πλούτος φυσικός και πνευματικός - και πόση απλότητα και βαθύτατη ανθρωπιά...

Νά σου πω. Ένας από τους λόγους που άνθρακα αβήν ^{γίνε} επίσκεψη, είναι ένα είδος δυσκολία που έχω να συναντώ άγνωστους ανθρώπους και μάλιστα κάπως γνωστούς στο κοινό.. λογαριάζω πως θα με δεχτούνε. Μά μόλις άνοιξε ή πόρτα και γένηκε ή υποδοχή, πανύψηλος, ήμερικός και φιλικός - με τό καλωσώνάτο γέλιο στο άγαθό του πρόσωπο - όλοι οφ' ένδοιασμοί μου διαδόθησαν.. Κοιβενητίσασμε σάν παλιού φίλοι άρες δόξαδωρες, ίσως τό βράδυ, για τό κώδε τί. Ψυσιά δέν μάς γλότωσε και σέ, με συμφίνηση και κίποια άπορία μου επνε για τό πόσο καλά και φιλικά του φέρθηκες πάντα. Κανέννας μου λέει - δέν έδειξε τόσο ένδιαφέρον για μένα όσο ή Βύρωνα.. άγεται πάντα με μία μικρή έκπαληση και με ένα αίσθημα εγνώμοσής τό καλό που του όίνουν.. Πολλές φορές μέσα στο ύλιο άπόγεμα, αίσωδάνθησε την άνάγη να επαναλάβει πόσο βαθείά υποχρεωμένους είναι άπέναντι στη γυναίκα του, που τόν φροντίζει, ένώ αυτός δέν κάνει τίποτα.. Τό βρίσκει πολύ σημαντικό ποδ ή γυναίκα του μαγειρεύει και γι' αυτόν..

Έχει κι ένα παράπονο μαζί σου και μου άνθεσε να σου τό γράψω : γιατί δέν έδωσες να δημοσιευτεί ή άπάντησή του προς τό δούβια. Σου τό γράφο αυτό από καθήκον, μά και μου τό ζήτησε - όμως και γώ συμφώνη μαζί σου, ότι έκανες πολύ καλά. Δέν χρειάζεται να διορθώσει τά κακώς κείμενα έν Ελλάδα ή Θεοδώρητος.. Του τό είπα φυσικά, ότι και εγώ συμφώνη με τήν γνώμη του Βύρωνα - όμως τό χάρηκε ή καρδιά μου, που άντιστάθηκε και που τόσο λίγο λογαριάζει συμφεροντολογικά τά πράγματα. Τί άραίο πράμα ή καλλιμαριά και ή περιφάνεια.. Γενά σου λεβέντη. Συλλογίζομαι, τί πρέπει να περιμένουμε από τό έργο ενός καλλιτέχνη, που έχει ένα τόσο σημαντικό ταλέντο στα έκφραστικά μέσα - με και που είναι ότοι σωτός κι άληθινός άνθρωπος...

Ο Ηητρόπουλος, όταν πήρε από τό Παρίσι, φέρθηκε πολύ ζεστά στον θ. - πράγμα δύσκολο για τό χαρακτήρα του Ηητρόπουλου - τόν πήρε μαζί του στο Λονδίνο, έδειξε ένδιαφέρον για τή μουσική του - και του ζήτησε να γράψει ένα μικρό δευτέρο έργο για να τό μαζέει. Καταλαβαίνεις φάσικά τί σημασία έποδίζει σ' αυτό δ σ. Τώρα αυτό γράφει. Στις 30 'Ανοιαρίου γίνεται μία συναυλία, όπου θα παίχτει μία σονατίνα δική του, την οποία θα έκτελέσει δ Καζινίνοσ. Γενικά φαίνεται εδχαριστημένος από τίς μελέτες του στο Παρίσι - αν και δέν άγαπά πολύ του Παριζιάνους.

Χέες πήγαμε μαζί στο Κοικοίτο της Μοντέρνας τέχνης. Σαμμάσαμετόν Παρέν, συμφινηθήκαμε από τό Ρουά, οιασκεδάσαμε με τό Πικασσό και έκπαλησαμε μπροστά σέ κάτι μοντέρνα γλυπτικά έξαμβλάματα άπαρρών δυναμικών νέων.. Ίσωςτε καθόσως σ' ένα μαγευδάκι που συγχάζουν οι θεατρίνοι και οι καλλιτέχνες του δευτέρου SHAMP - ELVES, ήτιαμε

Ζστή σοκολάτα και χωνέσαμε τις έντυπώσεις μας.

Ως το Παρίσι είναι ένας άπειρος πειρασμός. Δέ ξέρεις τί νέ πρωτοβείς, ποί νέ πρωτο-
 πής.. Δέν είναι τά άπειρα και πολυποικίλλα μουσειά, δέν είναι οί τόποι και τά διά-
 φορα μνημεία που παρουσιάζουν ένα ιστορικό, φυσικό ή καλλιτεχνικό ένδιαφέρον — είναι
 ή ζωή έδώ που άνανυνόεται άκίκαπα.. Οί ένθέσεις, οί άνεξάντητες μιμρες γκαλλερι
 που έκφείτουν οί κάθε λογής και κάθε σχολής ζωγράφοι, τά θέατρα, οί διαλέξεις και κυρίως
 τά διάφορα λοκάλ, τό καθένα με τό χρώμα του, που κάθε μέρα είναι καινούργιο, γιατί άλ-
 λίζει τό ανθρώπινο έντιμό του.. Καί μπορείς νέ φανταστείς τί μπορεί νέ δώσει ένας λαός
 έλευθερωμένος από τούτον "δών" της Παλλίας, που ή πιό μεγάλη λεία, ή πιό τολμηρή φανταζιζ
 ένδηλώνεται τόσο άνετα..

Άνι, πός δά μής κάνει καλό έμάς τούς έπαρχιώτες Ριμησός, τούτη δώ ή έπαφή. "Ίως μής
 βοηθήσει νέ ριζούμε λίγο τά "τείχη" που πλακώνουν την καρδιά μας και στενεύουν τούς
 όρλιζοντες.. "Ίως μής βοηθήσει νέ δούμε λίγο πιό πέρα, νέ γίνουμε άλλιωότεροι..

"Άμα εάρθω αλήθεια, εάχοιμ νέ ποιήμ και νέ ποιήμε..

Τούτο τό γράμμα δέ ζητάει άπάντηση από μέρους σου. Ήρω πός άποσολημένος είσαι.

"Άν και χόσημ πολύ με τό λιγόλογο γραμματάκι σας με τίς εβές. Βόχαριστώ.

Ξαναβρέθηκα μιά στιγμή μαζί σας..

Φιλιά και οι οι οι

Η Αγγελ

Ενίφ κα' κω' ήδον ήλι' μίον υφ' τός
 Ζηχίη Ζηα δάκη Ζε κέω ω' ελκ και
 ραν' το' δασην τε' φηίω. Φηναίτ και
 Πουκίς κα' δελί/γ δαυ - υφ' κα' κα'
 ή ή ή/ε υ' ε ακα ε υροβυδ δαυ υ'
 declin' φράξ υ' όριδδαυ γίφ κα' με ..

LE TRIPTYQUE

Président-Fondateur : PIERRE d'ARQUENNES

*vous prie de lui faire l'honneur d'assister au 593e Concert
qui aura lieu le*

LE LUNDI 30 JANVIER 1956, à 21 heures

SALLE de l'ECOLE NORMALE de MUSIQUE, 78, Rue Cardinet (Métro Malesherbes)

Premières auditions de

Pierre ANCELIN - Jacques CHARPENTIER

Guy MORANÇON - Nikos SKALKOTAS

Mikis THEODORAKIS

œuvre de **Olivier MESSIAEN**

avec le concours de

Danièle CHARPENTIER - Andrée PARISOT - Georges HADJINIKOS -

Guy MORANÇON et du QUATUOR VILLERS

(Francine Villers, Nicole Lepinte, Micheline Lemoine et Renée Alexandre)

Présentation d'Antoine GOLEA

AVEC CETTE INVITATION, IL SERA PERÇU 150 FR. PAR PERSONNE

P R O G R A M M E

Présentation d'Antoine GOLEA

Passacaille Nikos SKALKOTAS
(1e aud.)

Sonatine pour piano Mikis THEODORAKIS
Vivo - Intermezzo - Andante - Allegro vivo (1e aud.)
Georges HADJINKOS

Ballade Guy MORANÇON
L'AUTEUR (1e aud.)

Deux Pièces Brèves pour Quatuor à cordes. Pierre ANCELIN
Quasi andante - Poco allegretto (1e aud.)
Le QUATUOR VILLERS
(Francine Villers, Nicole Lepinte, Micheline Lemoine et Renée Alexandre)

Poèmes pour mi (extraits) Olivier MESSIAEN
Paysage - La Maison - Epouvante -
L'épouse - Prière exaucée
Danièle CHARPENTIER, au piano : Andrée PARISOT

Diptyque Jacques CHARPENTIER
Incantation - Danse rituelle (1e aud.)
Andrée PARISOT

Quatuor Guy MORANÇON
Le QUATUOR VILLERS (1e aud.)

PIANO PLEYEL

BOOSEY & HAWKES

SOCIÉTÉ DES GRANDES ÉDITIONS MUSICALES

BULLETIN D'INFORMATION

Numéro 5

10 Novembre 1959

UN GRAND NOM : HENRY BARRAUD
DEUX JEUNES : BENJAMIN LEES - MIKIS THEODORAKIS

*

UN ENTRETIEN AVEC HENRY BARRAUD

«... telle est la secrète vertu de la musique française. Elle fait à son public une large confiance, elle exige beaucoup de lui en contrepartie. C'est ce qui assure son emprise sur les âmes d'élite et qui la défend aussi contre les promiscuités indésirables.»

«La France et la musique occidentale»
(par Henry Barraud. N.R.F. - Gallimard).

Le 8 Mars dernier, Igor Markévitch conduisant l'Orchestre Lamoureux, donnait à Pleyel la première parisienne de la Troisième Symphonie de Barraud, œuvre créée quelques mois plus tôt par C. Munch à Boston. Nous savions que cette œuvre était considérée par le compositeur lui-même comme un aboutissement et que l'homme osait cette fois dire «je suis content de cette œuvre : elle dit ce que j'avais à dire».

De la musique de Barraud, dont la première œuvre fut entendue en 1933, on a beaucoup dit et écrit : célébrité, sécheresse, austérité, nudité, sont des mots que l'on trouve chez les opposants comme chez les sympathisants. L'excellent Claude Rostand, qui, en 1957, pour le numéro 44 de la revue musicologique TEMPO que Boosey & Hawkes publie à Londres, consacra un article aux «tendances et contrastes dans la musique d'Henry Barrauds», a publié par ailleurs dans la collection «Que sais-je ?» un petit ouvrage d'une étonnante clarté («La musique française contemporaines») où Barraud est campé en moins d'une page avec une remarquable précision. Retenons ce qui suit :

«Son art ne s'encombre pas de littérature, il est volontaire, tendu ; mais derrière une pudeur et une réserve décidées, se cache une véritable sensibilité. Il compose par instinct, non par système».

Pour notre gouverne, le mieux était d'aller rendre visite au compositeur et de recueillir ses points de vue les plus actuels.

Nous rencontrâmes donc Barraud devant l'Hôtel Majestic (où peu à peu s'établissent les services de la R.T.F.) au sortir de son bureau de Directeur de la Chaîne Nationale où est fait chaque jour le meilleur

travail pour servir la musique.

Je pense qu'il est bon ici de décrire l'homme : ce qui frappe est une extrême réserve, une réelle distinction, la personnalité reste secrète, le comportement semble mesuré et ennemi de tout excès.

Avec l'Orchestre Symphonique de Paris, Monteux donne en 1933 la première exécution publique d'une oeuvre de Barraud : le Final d'une SYMPHONIE. Le compositeur a 33 ans. En 1934, il écrit son POEME. L'oeuvre est éditée et Monteux, avec l'O.S.P. l'exécute à Paris. La masse orchestrale qui supporte un abondant lyrisme romantique, séduit en un soir le tout Paris de la musique. La presse est enthousiaste. Dans «Le Temps», F. Schmitt se réjouit du succès de son cadet favori ; dans «Excelsior», E. Willermoz s'emballe. 23 ans plus tard, dans «Temps», C. Rostand constatera que le succès fut passager et que cette austérité cérébrale, qui surprit et séduisit, restera l'étiquette que l'on voudra toujours fixer sur la musique de Barraud. Il est resté victime de son poème. En 1936, c'est le CONCERTO DA CAMERA, qui, par son style plus dépourvu, plus classique, déçoit les enthousiastes du POEME. Puis se succèdent les PRELUDES POUR ORCHESTRE A CORDES (où apparaît un chromatisme et une tension dramatique qui occuperont de plus en plus de place dans les oeuvres suivantes) et la légère SUITE POUR UNE COMEDIE DE MUSSET. C'est alors en 1938 que Barraud écrit la ravissante FARCE DE MAITRE PATELHIN (qui sera créée en 1948 à l'Opéra Comique), dans laquelle, le diatonisme délaissé précédemment reprend ses droits. La guerre survient lorsqu'il a terminé son CONCERTO POUR PIANO ET ORCHESTRE, oeuvre qui apparaît aujourd'hui au compositeur comme cruciale dans l'évolution de son oeuvre ; le chromatisme est de plus en plus exploité, la tension dramatique est intense, une acuité rythmique allant de pair avec un élément mélodique très exploité. Barraud remarque à ce propos «je ne peux penser qu'à une musique dont la conduite mélodique soit tout à fait évidentes. Dans cette oeuvre, l'écriture est peytonale, mais le compositeur remarque encore ici, mon respect pour le tonal n'apparaît pas, mais il existe et existera toujours pour moi. Il est trop riche en ressources pour que je le perde de vue».

Ce qui apparaît ici également est la diversité des compositions de Barraud. Elles se succèdent et de l'une à l'autre, elles sont souvent de caractère opposé. Les PRELUDES, âpres et tendus, sont suivis par la légèreté de la SUITE DE MUSSET. PATELHIN est un divertissement délicieux où le compositeur semble se délasser avant de se mettre à son sévère CONCERTO.

Fin 1939, Barraud, mobilisé, a dans la poche de son uniforme d'officier, le premier mouvement de son QUATUOR A CORDES.

En 1941, il est replié à Marseille où il vivra deux ans, retraite dans laquelle il écrit l'OFFRANDE A UNE OMBRE. «C'est bien sûr à celle de mes oeuvres que l'on joue le plus : le grand public n'a aucune difficulté à l'aborder, elle est dédiée à la mémoire de Maurice Jaubert, ce très sincère ami mort un an plus tôt, pendant la campagne de 40». Là encore, Barraud souligne l'importance qu'il donnera toujours au dessin mélodique. Le matériel sonore est toujours dépourvu, une sensibilité qui a été mise à vif par le deuil domine l'oeuvre.

1942 : Barraud écrit à Marseille plusieurs oeuvres de musique de chambre, mais les privations et l'occupation de la France par l'ennemi lui rappellent ce drame de Cervantes (NUMANCE) que J.-L. Barraud avait monté au Théâtre Antoine en 1937 ; depuis cette année là, il n'avait cessé d'occuper l'esprit de Barraud, qui pensait un jour en faire un opéra. La guerre fait mûrir le projet ; Gérard Michel, de l'Académie du Disque Français note l'occupation vient donner une cruelle réalité au récit de Cervantes ... cette petite ville espagnole, écrasée par l'occupation romaine. Rome lui a envoyé sa meilleure légion, puis son meilleur général, Scipion. Après dix années de siège, les Numantins, affamés, acculés à la reddition, préfèrent la mort à la servitude. Ils font de tous leurs biens un immense bûcher et s'entreuent par les ruines de leur ville.

Pourtant, Barraud avoue être incapable en règle générale d'écrire sous l'inspiration de l'actualité, sous les coups de la réalité, et NUMANCE ne sera écrit qu'après la Libération ; par une réaction de défense, recherchant le contraste, il se consacre alors pendant cette dernière année de la guerre, à une oeuvre «éblouissante» la KERMESE, évoquant les ripailles des toiles de Breughel, l'oeuvre déborde d'entrain, de joie populaire, d'exubérance. L'oeuvre est brillante, plus tonale, diatonique, facile, infiniment moins abstraite que le CONCERTO ; elle durait 8 minutes lorsqu'elle fut créée à Marseille par l'Orchestre National. Remarquant son caractère dansant, J. Ibert suggère à Barraud d'en faire un ballet. Il est bientôt écrit sur un argument du compositeur : LE DIABLE A LA KERMESE, et dure 40 minutes. Balanchine l'écoute en 1946, et le juge «trop symphonique et trop long». Plus tard, Barraud le réduira à 25 minutes : LA KERMESE n'a pas été encore dansée à ce jour. C'est pourtant un ballet et l'oeuvre ne tardera pas à séduire un choréographe.

En 1944, le frère du compositeur, résistant, est fusillé par la Gestapo. 18 mois après cette mort, Barraud commence le *MSYTERE DES SAINTS INNOCENTS* qu'il dédie à sa mémoire : le texte est écrit par une victime de la guerre de 1914 : Péguy. Depuis 1943, Rosenthal incitait Barraud à écrire un oratorio, et le *MYSTERE* sera créé au printemps 1947 au Théâtre des Champs Elysées sous la direction de Rosenthal, dans le cadre des «Concerts de la Pléiades» que Gallimard présentait en ce théâtre. L'œuvre sera dirigée en Mai 1948 par Munch, puis à Rio de Janeiro par Villa-Lobos, à Boston par Koussevitsky, etc... (c'est la dernière œuvre contemporaine que ce grand seigneur de la musique moderne, promoteur de génie et fondateur de notre fonds d'édition du 22, rue d'Anjou, aura créé aux Etats Unis, avant de mourir un an plus tard).

Dans le *MYSTERE*, on retrouve l'exploitation du chromatisme qui reste un élément régulier de composition pour Barraud. Il sera poussé à l'extrême dans la 5e et dernière partie («le massacre») dont la musique est alors tout à fait atonale : la 2e partie («le calvaire») recherche une intensité mélodique et l'expansion d'un lyrisme de très haute tenue pour souligner les grandes périodes énumératrices de Péguy.

C'est alors la composition d'une œuvre monumentale : l'opéra *NUMANCE* dont le projet avait donc pris naissance en 1937, qui sera représenté à l'Opéra de Paris en 1955. «Je me suis, là, entièrement livré à mon démon tragique, et j'apportai ainsi l'eau au moulin de ceux qui m'ont défini comme l'auteur actuel le plus tragique et le plus sombre, ce qui s'avère, comme nous l'avons vu, absolument faux pour bon nombre de mes œuvres. A propos de cet opéra, nous devons citer P. Le Flem qui remarque, dans un article qu'il vient de consacrer à Barraud dans *Musica* (Octobre 59) «sur le plan théâtral, Barraud reproche à Wagner d'avoir détourné le théâtre lyrique de son cours normal .. il souhaite à la scène une action simple, avec, comme conséquence, une égale simplification dans l'emploi des procédés de technique musicale».

Avant même la première représentation de l'opéra, Barraud en tira la poignante *SYMPHONIE DE NUMANCE*, «fresque orchestrale admirablement équilibrée, le Nocturne est d'une grande beauté lyrique, les Interludes dramatiques sont une page saisissante composée d'une gamme extraordinaire de couleurs orchestrales choisies toutefois dans des teintes assez sombres, comme un tel sujet pouvait l'exiger. (nous citons G. Michel) .

Après *NUMANCE*, Barraud comme il l'a fait souvent, respire et se délasse par la composition de son *CONCERTINO*, puis ce seront, coup sur coup, trois œuvres tendues : un *TE DEUM* (à la mémoire de Koussevitsky), la *SYMPHONIE POUR CORDES* et la *TROISIEME SYMPHONIE*.

De la *SYMPHONIE POUR CORDES*, H. Swarsenski note, dans une de ses analyses «un thème dialogué ouvre l'œuvre solennellement. Puis l' *allegro energico* occupera le premier mouvement avec un thème unique. Le deuxième, grave : longue phrase chantante aux violons .. puis .. atmosphère diaphane et glacieuse, qui deviendra chaleureuse avec l'intervention des altos et violoncelles, «climax» dans toute la force dramatique du thème,... et enfin, coda détendue et sereine. Le final, très contrapunctique, tour à tour léger, lyrique, d'une grande rigueur dramatique, enfin énergique et brillant...».

Avec sa *TROISIEME SYMPHONIE*, le compositeur considère avoir atteint la maturité d'un style personnel qui se précisait toujours davantage dans ses œuvres précédentes. «Je l'ai voulu rythmique, serré, toujours d'une grande expression mélodique, la symphonie est totalement dominée par un climat dramatique (avec *NUMANCE*, je n'avais pas épuisé mes réserves tragiques) et par une écriture atonale : pourtant jamais je ne peux perdre totalement le sens de l'équilibre tonal. Le procédé dodécaphonique restera pour moi un élément de composition mais ne sera jamais une fin en soi. Dans le premier mouvement de cette Troisième Symphonie, on trouvera deux séries qui n'ont rien d'arbitraire : elles découlent tout à fait logiquement du resserrement chromatique du thème principal. De plus, elles sont utiles comme transition puisqu'après elles, expose un thème purement tonal qui, ainsi introduit, paraît plus lumineux. Ainsi, tout ce que l'écriture chromatique renferme de richesse n'empêche pas qu'il y ait un effet de changement de couleur, que je ne veux pas perdre, fourni par l'élément modulation (effet dont se privent les œuvres purement dodécaphoniques qui m'ont souvent paru monochromes). Je garde donc toujours le sens de la tonalité, et j'y viens chaque fois que je veux enrichir ma palette.

Cette *TROISIEME SYMPHONIE* m'apparaît donc comme l'aboutissement de toute mon œuvre précédente, et la conclusion apportée aux innovations de *NUMANCE* et de ma *SYMPHONIE POUR CORDES*. Bien sûr, il ne s'agit pas de m'arrêter là : aussi, j'ai tourné la page, et fidèle à un principe, j'aborde une œuvre détendue avec la composition commencée il y a quelques mois, d'un opéra bouffe dont les décors

sont les rues de Naples : LAVINIA, le livret d'une grande finesse humoristique est de Félicien Marceau, l'auteur de ce succès du Théâtre de l'Atelier «L'OEUF». Il s'agit donc ici pour moi d'écrire comique : or, les deux seuls gags en musique me semblent fournis par la modulation harmonique et le jeu des timbres : LAVINIA sera donc de tendance tonale, encore que ... comprenez-vous, ce n'est pas avec un système que l'on fait rire : dans mon écriture, j'ai toujours été et je demeurerai toujours libre. Je ne peux pas dire quelle forme auront mes prochaines œuvres, ni même la nouvelle ligne vers laquelle je m'orienterai : l'œuvre doit se faire toute seule à travers le compositeur : je ne fabrique pas ma musique, je la découvre.

Nous en restâmes là : j'avais confirmation du point capital : l'affirmation plusieurs fois renouvelée par le compositeur lui-même du rôle prépondérant qu'il donne dans sa musique à sa sensibilité.

Il avait parlé sans détours, et je connaissais avant même qu'il commençât, ses qualités de sincérité et d'intégrité.

Mais un seul point d'interrogation subsista : comment, derrière le front de ce visage si calme, ont pu naître d'aussi tragiques tempêtes ?

L'Univers d'un artiste est donc toujours bien caché !

M. BOIS

OEUVRES DE HENRY BARRAUD disponibles rue d'Anjou

- LA KERMESSE -

3.3.3.3 - 4.3.3.1 Timbales, batterie, xylophone, céleste, harpe, cordes. Durée : 24 minutes.

- SYMPHONIE DE NUMANCE

3.3.3.3 - 4.3.3.1. Timbales, batterie, harpe, cordes. Durée : 27 minutes.

- TROISIEME SYMPHONIE

3.3.3.3 - 4.3.3.1. Timbales, batterie, harpe, piano, cordes. Durée : 25 minutes.

- SYMPHONIE POUR CORDES

Durée : 25 minutes.

- LA FARCE DE MAITRE PATELIN

2.2.2.2 - 2.2.1. Timbales, batterie, harpe, cordes. Durée : 40 minutes. 5 rôles.

- LE MYSTERE DES SAINTS INNOCENTS

3.3.3.3 - 4.3.3.1. Timbales, batterie, 2 harpes, piano, céleste, cordes. Durée : 54 minutes.

Speaker, ténor, baryton, solo, chœur mixte et chœur d'enfants.

EN PREPARATION

- LAVINIA (Opéra-bouffe en trois actes).

PROCHAINEMENT

Il est possible qu'un accord nous permette de disposer des matériels d'orchestre de OFFRANDE A UNE OMBRE et du CONCERTO POUR PIANO.

Une analyse de la Symphonie pour cordes sera adressée sur demande.

OEUVRES DE BARRAUD enregistrées sur disques

- OFFRANDE A UNE OMBRE Mercury US Paul Paray, Orchestre Philharmonique de Détroit,

- CONCERTINO Ducretet-Thomson

- LE MYSTERE DES SAINTS INNOCENTS Un enregistrement de très grande qualité est sorti récemment chez Vega : C 30 A 174 - 30 cm.

Notre discothèque de la rue d'Anjou possède en outre des enregistrements sur disques souples de : NUMANCE (opéra intégral), la KERMESSE.

UN AMERICAIN A PARIS

Il est né en Chine, de parents russes, il y a 35 ans. Après une jeunesse vécue à San Francisco et Los Angeles, la guerre l'emporte loin de toute préoccupation esthétique. Dès son retour, il songe à se consacrer à la musique : en 1949, commence l'enseignement que lui donna personnellement pendant cinq ans le maître américain George Antheil, qui, au terme de ces études, dira «le talent est là, Ben, vous pouvez composer».

Depuis, BENJAMIN LEES a écrit 25 œuvres, dont 12 sont éditées, 3 autres en cours d'édition, 3 enregistrées sur disque, et l'on compte aujourd'hui dans le monde, une soixantaine d'exécutions publiques de ses œuvres les plus importantes.

A quelques kilomètres de Paris, nous dinions hier avec Benjamin Lees dans la merveilleuse résidence de W.N. Copley, qui, dans la tradition des vrais mécènes, consacre une partie de sa fortune et tout son goût d'homme remarquablement cultivé, à l'encouragement des artistes de valeur. C'est en effet parce qu'il a mérité en 1954 une bourse de la «Guggenheim Fellowship» et de la «Fondation Copley» que Benjamin Lees a pu venir en Europe cette année-là, résider à Helsinki, puis à Vienne, et enfin se fixer en 1957 près de Paris. Depuis, le compositeur a reçu les récompenses et honneurs suivants :

1956 : Fulbright Fellowship - 1958, (Londres) médaille de la «Sir Arnold Bax Memorial Society» et surtout en 1958, à Paris, Lees remporte, avec son deuxième Quatuor à cordes, le concours international de composition musicale (section musique de chambre), organisé par l'U.N.E.S.C.O., compétition qui opposait onze nations.

Très récemment, Gérard Souzay a commandé à Lees un cycle de mélodies; George Szell dirigera le Cleveland Symphonic Orchestra pour créer à New York en Février 1960 sa Deuxième Symphonie (dont l'édition par Boosey & Hawkes - Londres est pratiquement terminée), et vient de confirmer que 5 exécutions seront données par lui dans le mois de la création; enfin, dans le numéro 51 de «Tempos», qui vient de paraître à Londres ce mois, Deryck Cooke consacre dix pages à un article de fond intitulé «La musique de Benjamin Lees», dont il faut au moins citer ici les lignes suivantes :

«Pour décrire le caractère de la musique de Lees, on doit se servir de deux termes courants et dangereux, et dire qu'elle est d'abord néo-classique, par la netteté de sa texture et de ses rythmes, et néo-romantique (du fait qu'elle est indubitablement expressive) ... Sa précoce admiration pour Bartok et Prokofief, pour la sévérité du premier, pour le lyrisme et l'esprit sardonique du second, et ces tentatives surréalistes de Lees pour traduire en musique les états psychologiques que sont l'humour, la colère, la douceur, l'étonnement ... Lees utilise le système tonal, mais pas celui du XIXe siècle, pas plus que celui de la période expérimentale de Bartok et Hindemith. Il utilise un système de tonalité franche (comme Stravinsky avec la Symphonie de Psalms) et adopte un moyen particulier pour lequel le XXe siècle a revivifié le système tonal en l'accordant aux besoins d'expression de la sensibilité contemporaine, système qui consiste à tourner autour de variations semi-tonales à la quinte ou à l'octave, utilisées en consonances ... Le QUATUOR A CORDES N° 2 montre un style en formation qui, progressivement, se libère des influences de Bartok : la forme est extrêmement claire, dangereusement parfois, mais c'est bien ainsi qu'un compositeur peut maîtriser les plus graves problèmes ... Le CONCERTO POUR PIANO (1955), remarquablement brillant, mais encore apparenté à Prokofief, et la SONATA BREVE pour piano, de 1956 (une œuvre puissante et fortement personnelle), annonçant le style de la SECONDE SYMPHONIE .. J'ai choisi (pour une analyse approfondie ici) le DIVERTIMENTO BURLIESCA pour orchestre de chambre (1957) (C'était une commande du Penninsular Music Festival), car il est tout entier consacré à un sentiment qui n'apparaît qu'accidentellement chez Lees : l'humour; c'est une pièce imaginative et solidement bâtie, d'un humour sardonique presque génial ...

Enfin, dans la SECONDE SYMPHONIE (1958) commissionnée par l'Orchestre de Louisville et créée par lui en Décembre 1958, un langage mélodique tout à fait original, une structure méthodique, le plein emploi de la tonalité, et le style de l'orchestration se sont cristallisés ici dans une extraordinaire composition sui generis ...»

L'article se termine par un parallèle entre cette symphonie et la merveilleuse Sixième Symphonie d'abord féroce, et finalement désolée du grand VAUGHAN WILLIAMS (édité par Oxford University Press).

Nous écoutons hier soir cette SECONDE SYMPHONIE alors que Lees, de temps à autre, me confiait à l'oreille «Encore et toujours, la musique doit avoir un visage, une idée, et je suis heureux que l'on qualifie si souvent ma musique d'expressive - ... Nous sommes des êtres vivants, et si je suis abstrait à ma manière, c'est encore là sous l'emprise de la sensibilité et de l'émotion, et jamais pour l'abstraction en elle-même - ... WOZZEK ! j'ai toujours tenté d'aller plus loin dans cette direction que Berg fut le premier à explorer. La symphonie étant achevée, Lees referma le pick-up (dont les deux haut-parleurs stéréos s'ouvraient au-dessus de deux toiles surréalistes monumentales de Max Ernst et Francis Picabia, deux chefs-d'oeuvre de la collection Copley), en déclarant :

«Un compositeur est considéré comme moderne si sa musique, primo, évite toute parenté avec latonalité, secondo, si elle est la plus difficile possible à exécuter, tertio, aussi inexpressive que possible, et quarto, aride, torturée, raïdie, absolue : bref, tout ce à quoi je ne pense jamais lorsque j'écris, et pourtant ...»

Quelqu'un ajouta :

«Certes, on ne peut pas dire que vous soyez en retard pour servir l'esthétique moderne ! »

M. BOIS

PRINCIPALES OEUVRES DE BENJAMIN LEES

- 1954-DECLAMATIONS pour orchestre à cordes et piano : exécutions aux Etats Unis et au Canada - Premier Quatuor à cordes, l'oeuvre est au répertoire du Quatuor de Budapest et du Quatuor Juillard-PROFIL pour orchestre, créé à la N.B.C. puis exécuté aux USA.
- 1955-FANTASIA pour piano : créée en Autriche (10 exécutions) puis à la B.B.C.
- 1956-CONCERTO FOUR PIANO lors de la création à Vienne, le public autrichien reçut l'oeuvre en plein coeur, le succès fut éblouissant l'oeuvre fut jouée depuis au Canada, aux USA, en Finlande - DEUXIEME QUATUOR A CORDES, créé par le Paganini String Quartet (6 exécutions) puis joué en Amérique du Sud et aux USA par plusieurs formations.
- 1957-DIVERTIMENTO BURLESCA : créé au Wisconsin Festival, joué à Bruxelles (I.N.R.) puis à Vancouver, Seattle .. - INTERLUDE POUR ORCHESTRE A CORDES : créé à la C.B.C. (Canada).
- 1958-DEUXIEME SYMPHONIE, créée par l'Orchestre de Louisville, (3 exécutions) sera jouée à New York début 1960 (5 exécutions).
- 1959-PROLOGUE, CAPRICCIO, EPILOGUE, créé à Portland USA (2 exécutions) - CONCERTANT E BREVE (pour 20 musiciens : 15 minutes).

LEES a écrit un opéra de science-fiction en un acte (60 minutes) L'ORACLE : des pourparlers sont en cours pour une création à New York. Il vient d'achever un CONCERTO POUR ORCHESTRE qui lui a été commandé, et entreprend la composition d'un opéra-bouffe en trois actes sur un livret désopilant d'Alester Reid.

OEUVRES EDITEES PAR BOOSEY & HAWKES

EN VENTE :

- SONATE POUR DEUX PIANOS
- FANTASIA pour piano
- SONATA BREVE pour piano
- PREMIER QUATUOR A CORDES
- SECOND QUATUOR A CORDES
- SONGS OF THE NIGHT (mélodies)

En cours d'édition

- KALEIDOSCOPE pour piano

EN LOCATION

- DIVERTIMENTO BURLESCA - 2.2.2.2 - 2.2.1. Timbale, batterie, harpe, cordes. Durée : 22 minutes
- DEUXIEME SYMPHONIE (matériel en préparation, paraîtra fin 1959). Durée : 25 minutes.

Sont également en location rue d'Anjou, les matériels non encore édités de :

- CONCERTO POUR PIANO (24 minutes, orchestre symphonique)
- INTERLUDE POUR CORDES (11 minutes)
- CONCERTO POUR ORCHESTRE (23 minutes)
- PROLOGUE, CAPRICCIO, EPILOGUE (10 minutes)

etc....

OEUVRES ENREGISTREES SUR DISQUE

- PREMIER QUATUOR (Quatuor Julliard) (Epic Columbia US)
- SECOND QUATUOR (Quatuor Paganini) (Liberty)
- fin 59 - DEUXIEME SYMPHONIE (Orchestre Symphonique de Cleveland) (Columbia US)

MIKIS THEODORAKIS

En 1957, à Moscou, Dimitri Shostakovitch remit la médaille d'or du concours international de composition à l'un des 240 candidats confrontés - un jeune grec de 32 ans.

D'origine crétoise, après des études suivies aux conservatoires de Patras et d'Athènes, et enfin au conservatoire de Paris (classes Messiaen et Bigot) Théodorakis habite Paris depuis 1954.

Sa première exécution publique (un Scherzo symphonique «Assi Gonias») eut lieu à Athènes, avec l'Orchestre d'Etat sous la direction de F. Iconomidis, qui avait été le professeur du jeune compositeur au Conservatoire d'Athènes. Puis se succédèrent les créations d'une vingtaine d'oeuvres (six sont à ce jour éditées), parmi lesquelles on compte 5 ballets.

Je sais qu'il ne faut pas parler de ses nombreuses musiques de film : suivant un complexe bien connu, Théodorakis les cache, comme des péchés : comme si Toulouse-Lautrec n'avait jamais fait d'affiches !

Par un après-midi de Mars dernier, Dimitri Chorafas, compatriote du compositeur et chef d'orchestre d'une finesse et d'une sensibilité exquises, me conduisit au Théâtre Sarah-Bernhardt où j'aperçus pour la première fois, alors que Ludmilla Tchérina répétait en scène, un grand garçon passionné, sévèrement attentif au montage de sa partition de ballet. Quelques jours après, on put voir en effet à Paris «LES AMANTS DE TERUEL» (mis en scène par Rouleau) et «LE FEU AUX POWDRES» (mis en scène par Jean Renoir), deux ballets que la presse a accueillis par ces mots :

- «... sa musique éclaire d'une lueur tamisée la double action, sans dissiper totalement la brume dont il faut bien que reste enveloppée la fatalité conduisant l'héroïne à la mort. C'est un grand mérite dont on sait gré au compositeur. (R. Dumensil - Le Monde)
- «Il faudrait insister sur la qualité des partitions de Théodorakis etc...» (C. Baignères, Le Figaro).
- «excellente partition, faite de rêve et d'horreurs. (N. Hirsch - France Soir)
- «Partition dramatique, volontiers violente et durement rythmée» (C. Samuel - L'Express)

- «This music by M. Théodorakis, really excellent...» (What's on in London).

- «A fine dramatic score» (The Tablet London),

etc....

Ce même ballet, «LES AMANTS DE TERUEL», dans sa première version, sur une chorégraphie de Massine, fut dansé par Ludmilla Tchérina et Antonio (orchestre de la R.A.I., dirigé par Sir Thomas Beecham) dans une co-production anglo-espagnole «Honeymoons», film qui a reçu à Cannes cette année le prix de la Commission supérieure technique du cinéma français, et dont nous attendons la sortie prochaine à Paris. D'autres ballets de Théodorakis furent, avant ceux-là, reçus avec enthousiasme, tel «CARNAVAL», créé en 1953 à l'Opéra de Rome (partition reprise pour LE FEU AUX POUDRÉS), ou ORPHEE, commandé par les ballets Helléniques. Enfin, le 19 Octobre de cette année, quelques jours après que soient écrites ces lignes qui ne pourront hélas pas rapporter les premières réactions, sera créé au Covent-Garden de Londres, ANTIGONE, nouveau ballet de Théodorakis, qui lui avait été commandé par ce Théâtre (Le Royal Opéra House).

Parmi les œuvres symphoniques, qui, elles, ne sacrifient plus rien aux exigences du succès populaire et sont la vraie musique dont Théodorakis est capable, il faut souligner la valeur de la PREMIERE SYMPHONIE (1953, créée en 1954 à Athènes par l'Orchestre d'état, dirigé par Andréa Paradis), la beauté de la PREMIERE SUITE POUR ORCHESTRE (1955) récompensée à Moscou, la SECONDE SUITE POUR ORCHESTRE (1956) créée à Athènes sous la direction de Dimitri Chorafas, abstraite, parfois sérieuse («des séries que j'ai trouvées dans des œuvres de musique byzantine du haut moyen-âge») déclare le compositeur avec un sourire candide), les cycles de mélodies «L'AMOUR ET LA MORT» pour voix et orchestre, et en musique de chambre, les «POEMES D'ELUARD» (1958).

Ardent, accrocheur, intransigeant lorsqu'il s'agit de musique, trop peu connu à ce jour pour ses œuvres symphoniques, Mikis Théodorakis qui naquit dans l'Ile de Chios, tout comme l'enfant grec de Victor Hugo, est bien capable de mettre un jour LE FEU AUX POUDRÉS... Et il s'agit bien sûr dans ce cas, de poudre et de balles.

M. B.

Dernière minute : au moment où nous mettons sous presse, le Figaro du 21 Octobre publie une photo légendée : «un ballet en un acte, ANTIGONE, a été créé avant-hier à Covent-Garden, chorégraphie de Cranko, musique de Théodorakis. Principaux interprètes Svetlana Beriosova et Donald Macleanys».

SELECTION CHRONOLOGIQUE DES PRINCIPALES ŒUVRES DE MIKIS THEODORAKIS

ASSI GONIA (pour orchestre),
CARNAVAL (ballet et suite de ballet),
ŒDIPUS TYRANNOS,
PREMIERE SYMPHONIE,
PREMIERE SUITE (éditée),
DEUXIEME SUITE (éditée)
TROISIEME SUITE (pour orchestre, chœur et
soprano)
CONCERTO POUR PIANO,

L'AMOUR ET LA MORT (édité)
SONATINE (piano, violon)
LES 5 MARINS (mélodies),
O KIKLOS (mélodies),
LES QUATRE ELUARD,
LES SIX ELUARD (édité) (mélodies),
DEUXIEME SONATINE (pour violon et piano) (édité),
LES AMANTS DE TERUEL (ballet),
ANTIGONE (ballet).

*

ŒUVRES EDITEES PAR BOOSEY & HAWKES

- DEUXIEME SUITE, pour orchestre
- L'AMOUR ET LA MORT, pour voix et orchestre.

- PIECE POUR GUITARE, HOUTBOIS ET CORDES (extrait du film «Honeymoon»)
- LES AMANTS DE TERUEL (extrait du film «Honeymoon»)

Les droits pour ces deux partitions ont été achetés récemment par Boosey & Hawkes. L'édition est en projet.

ACTUALITE MUSICALE

Parmi les œuvres de notre fonds programmées récemment, nous citerons particulièrement :

- Drotningholms Musique (J. Roman) : cette œuvre avait la vedettes dans notre dernier bulletin d'information (musique scandinave); qui fut publié le 8 Octobre 1959; le surlendemain, l'un des jeunes chefs français les plus dynamiques, SERGE BAUDO, dirigeait l'œuvre radiodiffusée par la R.T.F. Il put annoncer première exécution française, puisque ce chef-d'œuvre du XVIIIe siècle suédois était resté inconnu en France jusqu'à ce jour. (Ed. Gehrmans).
- GEORGE SKIBINE prépare pour l'Opéra Comique un ballet sur «L'Ouverture sur des Thèmes Juifs» de Prokofieff (Ed. Boosey & Hawkes).
- PIERRE BOULEZ a donné à Munich le 19 Octobre, la première audition de «EPITAPHIUM» de Strawinsky, pour flûte, clarinette et harpe, œuvre extrêmement courte qui vient d'être publiée par Boosey & Hawkes (en vente Frs 600.-).
- JULES GRESSIER, Directeur du Service Lyrique de la R.T.F. nous a permis d'entendre le 2 Octobre «Le Libertin» de Strawinsky, magistralement dirigé par MANUEL ROSENTHAL (Ed. Boosey & Hawkes) Nous avons annoncé la reprise de cette œuvre à l'Opéra Comique pour le 15 Octobre. Une décision de dernière heure a reporté cette reprise au début de 1960.
- L'«L.N.R.», dont les programmes, les plus intelligemment faits, réservent à la musique contemporaine une place qu'elle n'a dans aucune autre station du monde, diffusera, entre autres, le 13 Novembre 1959, le Concerto pour violon op. 33 de Carl Nielsen. (Ed. Hansen).
- Le Viol de Lucrèce de Britten, sera représenté en français pour la seconde fois, le Samedi 12 Décembre au Théâtre Municipal de Metz. L'œuvre sera dirigée par JACQUES PERNOO (Ed. B. & H.).
- Le 23 Septembre, conduisant l'orchestre de la Radiodiffusion de Strasbourg, CHARLES BRUCK nous a permis d'entendre le chef-d'œuvre de Martinu : Double Concerto pour cordes (Ed. Boosey & Hawkes).
- Monsieur A.M. JULLIEN a annoncé que Harald LANDER présentera cette saison à l'Opéra-Quartiersilunis, ballet sur une musique du danois Riisager, et d'autre part, qu'est projetée la venue de J. ROBBINS, invité à présenter le Sacre du Printemps (ballet) à l'Opéra de Paris (Ed. Hansen et Boosey & Hawkes).
- L'Opéra «Le Prince Igor», sera donné quatre fois en Février prochain à Mulhouse, et «Le Chevalier à la Rose» à Lyon les 27 et 28 Novembre 1959.
- SAMSON FRANCOIS a repris son beau cheval de bataille : le Troisième concerto pour piano de Prokofieff, à Paris, le 25 Octobre dernier, avec l'orchestre de la Société des Concerts dirigé par A. Cluytens. Le même jour, le pianiste B. JANIS a joué, avec Lamoureux, le Troisième de Rachmaninoff, qui n'est inférieur au deuxième que sur le plan de la popularité.

VIENT DE PARAITRE : EDITIONS ou REIMPRESSION

- STRAWINSKY EPITA PHUM pour flûte, clarinette et harpe Frs 600.-
- STRAWINSKY TROIS PIECES pour quatuor à cordes, parties » 800.-
- GLAZOUNOFF QUATUOR pour quatre saxophones partition » 950.-
- parties » 1.200.-
- RICHARD STRAUSS CINQ LIEDER de l' Op. 47 pour voix élevée. Texte allemand chaque » 350.-
- UN LIVRE IMPORTANT
STUDIA MEMORIALE BELA BARTOK SACRA
(réunissant articles et études faits sur Bela Bartok
par les grands contemporains) Ed. polylingue » 2.400.-
Ed. anglaise » 2.500.-
- En commémoration du 150e anniversaire de la mort de JOSEPH HAYDN, les Editions KULTURA viennent de publier :

- SIX DIVERTISSEMENTS POUR VIOLON,
ALTO & VIOLONCELLE partition » 400.-
- parties » 500.-
- ARIAS, pour soprano, baryton, basse : 1.000.- - 1.500.- - 1.900.-
- FAC SIMILE de la SYMPHONIE de l'ADIEU :
Edition grand luxe, reliée peau, tirée à
800 exemplaires numérotés » 6.000.-

*

DISQUES

QUATRE PARUTIONS SENSATIONNELLES CONCERNANT DES ŒUVRES DE NOTRE FONDS D'EDITION :

- Premier enregistrement de PETER GRIMES de Britten, intégral, en anglais, dirigé par le compositeur. (Ed. Boosey & Hawkes) : Decca anglais, plat : LTX 5521-22, 23 ou stéréo.
Venant de sortir à Londres, le disque sera disponible en France le mois prochain.
- Premier enregistrement intégral de «CAPRICCIO» de Richard Strauss (Ed. Boosey & Hawkes) disque Pathé maintenant disponible en France.
- Premier enregistrement des «FANTAISIES SYMPHONIQUES» (Sixième Symphonie) avec LYDICE (Adagio Funèbre) de Martinu (Fonds Musical Tchéque) : Supraphon LPV 416
- Premier enregistrement très attendu du chef-d'œuvre de Martinu : «DOUBLE CONCERTO pour CORDES», Supraphon LPV 497. (Ed. Boosey & Hawkes).

Rappelons que tous les disques SUPRAPHON (édités à Prague), qui depuis un an sont de très grande qualité, et QUALITON (édités à Budapest) sont en vente : 20, rue de Vienne - Paris.

Quelques autres enregistrements d'œuvres de notre fonds sont à signaler pour leurs qualités :

- BARTOK : Troisième Concerto pour piano, Véga C 30 A 165
- BARTOK : Sonate pour deux pianos et percussion DGG 18549
- BARTOK : Divertimento pour cordes, Pathé, DTX 279
- RIMSKY KORSAKOFF : Shéhérazade, Philips 401 403
- STRAWINSKY : Pulcinella (ballet avec chant ; intégral) dirigé par Strawinsky, LP Columbia (USA) ML 4830, distribué en France par Philips.

Le pianiste Paul WITTGENSTEIN vient de sortir de sa retraite pour enregistrer aux Etats Unis (sur disque Boston) PARERAGON de Richard Strauss (Ed. Boosey & Hawkes) pour piano (main gauche) et orchestre. Rappelons ici deux autres œuvres écrites pour piano main gauche et orchestre, éditées par Boosey & Hawkes, Panathenienzug de Richard Strauss, et Diversions de Britten.

*

Monsieur Emmanuel Bondeville, Directeur de l' Opéra, a été reçu membre de l' Institut de France, au cours de la séance de réception du 21 Octobre dernier.

BOOSEY & HAWKES
SOCIÉTÉ DES GRANDES ÉDITIONS MUSICALES

BULLETIN D'INFORMATION

Numéro 2

10 Novembre 1959

UN GRAND NOM, HENRY BARRAUD
SEUL PEUT ÊTRE, BENJAMIN LEES - NIKIS THEODORAKIS

UN ENTRETIEN AVEC HENRY BARRAUD

... telle est la recette verte de la musique française. Elle fait à son public une large confiance, elle exige beaucoup de lui en contrepartie. C'est ce qui assure son esprit malgré tout d'être et qui la dilue aussi entre les perspectives indéfinies.

À la France et à la musique occidentale
par Henry Barraud, N.R.P., Gallimard.

Le 6 Mars 1959, Jacques Mandelstam conduisant l'Orchestre Laponceux, donna à Flers la première française de la *Trilogie Symphonique* de Barraud, œuvre créée quelques mois plus tôt par C. Mouché à Dijon. Deux semaines qui deux années eussent considérées par le compositeur lui-même comme un événement, mais ce qui s'honorait, c'est lui, dire ses mots comme de cette œuvre, elle de ce qui l'avait inspiré.

De la naissance de Barraud, dont le premier œuvre fut exécuté en 1935, on a beaucoup dit et écrit, notamment, en France, en Angleterre, en Italie, sous des noms qui l'on trouve dans les répertoires comme chez les amateurs. L'excellent Claude Barraud, qui, en 1957, pour le numéro 64 de la *REVUE MUSIQUE* par EMPO que Boosey & Hawkes publie à Londres, connut de articles sur l'indépendance et contrastes dans la musique d'Henry Barraud, a publié par ailleurs dans la collection « Que sais-je ? » un petit ouvrage à une substance claire (« La musique française ») où Barraud est traité en moins d'une page avec une remarquable précision. Pourquoi ce qui suit.

donc on ne s'occupe pas de littérature, il est volontaire, tendu, mais d'instinctive pureté et une œuvre délicate, se crée une véritable sensibilité. Il compose par instinct, non par analyse.

Pour nous, français, le mieux était d'aller rendre visite au compositeur et de recueillir ses points de vue les plus exacts.

Nous rencontrâmes donc Barraud devant l'Hôtel Majestic (il parut à peu s'habiller les services de la R.T.F.) au cours de son bureau de directeur de la Chaire Nationale et de ses deux par le meilleur

BOOSEY & HAWKES

VIENT DE PARAITRE : ENREGNEMENTS DE REIMPRESION

- STRAVINSKY	EPITA PHUM pour flûte, clarinette et harpe	Parties	Fr. 500
- STRAVINSKY	TROIS PIECES pour opéra à cordes, parties		• 500
- GLAZOUNOFF	QUATUOR pour trois violons et basse	parties	• 650
		parties	• 1.200
- RICHARD STRAUSS	CINQ LIEDER de l'Op. 47 pour voix		
	élévée. Texte allemand	chœur	• 350
- UN LIVRE IMPORTANT			
	STUDIA MEMORIALE BELA BARTOK SACRA		
	(réimpression articles et études faites sur Bela Bartok		
	par les grands contemporains) Ed. polylingue		
	Ed. anglaise	• 2.500	
- En commémoration de l'50 ^e anniversaire de la mort de JOSEPH HAYDN, les			
Editions KUL TURA viennent de publier :			

SIX DIVERTEISSEMENTS POUR VIOLON

ALTO & VIOLONCELLE	parties	• 600	
	parties	• 500	
ARIAS, pour soprano, ténor, basse	1.000	1.500	• 1.700
FAC SIMILE de la SYMPHONIE de l'ADIEU			
(Notes grand luxe, notes perso, titres &			
OP. symphoniques modernes)			• 1.000

DISQUES

QUATRE PAROLES SENSATIONNELLES CONCERNANT DES OEUVRES DE NOTRE FONDS D'EDITION :

- Premier enregistrement de PETER GRIMES de Britten, intégral, en anglais, dirigé par le compositeur. (Ed. Decca & Hawkes). Cassa anglais. N°s 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 en 12 disques.
- Venant de venir à Londres, le disque sera disponible en France le mois prochain.
- Premier enregistrement intégral de CAPRICCIO de Richard Strauss (Ed. Decca & Hawkes)
- Disque Pathé maintenant disponible en France.
- Premier enregistrement des FANTASIES SYMPHONIQUES (Sixième Symphonie) avec CYRILL KISSING (Chœur) de Marston (Fonds Musical Téléphon) - Disques LPV 416.
- Premier enregistrement très attendu du chef d'œuvre de Strauss - EXCELSIOR CONCERTO pour Symphonie LPV 407. (Ed. Decca & Hawkes).

Reppelons que tous les disques SUPRAMAN (Angels & Frager), qui depuis sa en sont de très grande qualité, et QUALITON (Angels & Decca) sont en vente : 26, rue de Valenciennes - Paris.

Quelques autres enregistrements d'œuvres de notre fonds sont à signaler pour leurs qualités :

- BARTOK - Troisième Quatuor pour piano, Véga C 30 & 107
- BARTOK - Sonate pour deux violons et percussions DGG 18549
- BARTOK - Diverses œuvres pour piano, Pathé, DTX 279
- TCHAIKOVSKI - Sérénade, Philips 401 401
- STRAVINSKY - Polka (Goffel avec chœur & orchestre) dirigé par Stravinsky, LP Columbia
- USA 96, 400, distribué en France par Philips.

L'actuel Paul WITTOENSTEIN vient de venir de sa tournée pour enregistrer aux États-Unis (sur disque Decca) PARERSON de Richard Strauss (Ed. Decca & Hawkes) pour piano (main gauche) et orchestre. Reppelons les deux autres œuvres écrites pour piano main gauche et orchestre, écrites par Rossini & Haydn, Parabrahminger de Richard Strauss, et Diversions de Britten.

Monsieur Emmanuel Bondeville, Directeur de l'Opéra, a été reçu membre de l'Institut de France, le jour de la séance de réception le 21 Octobre dernier.

PERSONAL

May 17th, 1960

Dear Bob,

This is a second letter unrelated to my letter dated 16th May.

The purpose of this letter is to introduce to you Mr. Mikes Theodorakis, who is at present on his way to Athens, from Paris, where he normally resides.

You may know of him and you may even know some of his works, so I shall be brief.

He is one of the most gifted Greek composers of serious music of our time. He has written suites, concertos and music for a number of films. Perhaps his greatest success has been in ballet music. His best composition in this field was "Antigone" which was written specially for the Covent Garden repertoire. It has been performed several times with great success and will continue to do so.

Theodorakis has also composed several ballads and songs based on folk motifs and it is in connection with some of these that he wants to see you. He is coming on my suggestion to put a proposal to you for an E.P. It is my belief that Yiota Lydia (of whom I think very highly) and one or two others of your artistes would be excellent for the Theodorakis ballads and songs.

I hope you'll be able to help him, because Theodorakis deserves all the help he can get. You will find him an intelligent and brilliant artiste and a charming person. He is in many ways a typical Cretan and proud of it.

(George Angeloglou)

Robert Mackenzie, Esq.,
General Manager,
The Columbia Graphophone Co. of Greece,
P.O. Box 287,
Athens, Greece.

MM

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

Handwritten signature or initials

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՆՏՐԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆՈՒՄԻ

I

ΔΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΩΤΕΡΗΣ
ΕΡΕΥΝΗΣ ΟΤΙ ΟΙ ΧΑΡΜΕΣ
ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ
32.

"Ο Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΟΥ: ΜΙΑ
ΝΕΑ ΠΛΗΡΑ"

.. Η φωνή ελαφύλα, άβυσσος των ανθρωπίνων
είληνα έσφυσε για τον κόσμο μεροβλαί
εδώ ~~ελαφύλα~~ ελαφύλα κινησε την ακροατικότητα
που επεφαιε των κατασκευαστών μέσα από
ένα άκροατήριο κατακλυττικό. 1500 παρόντες
συμμετέχουν από την μουσική του και από
την εταιρική φωνή των δύο σοφίσι:
Μ. Φαραντούρη και Π. Παυλός.

Ο "Όμηρος" (Μηχαν - Ρώτας) ξεκίνησε χάρη
σε project με μεγάλη ενόχληση με
έμφωνία χωρίς καμία αδυναμία. Μετά
απογοητευτικά το "CANITO GENERAL" (αρκου-
μένο από μίση του Ρ. Νεζιδα) και
το "Μυθολογία" (Γ. Σαράντζ).

Η μεγάλη ατμόσφαιρα των μουσικών, το καταπληκτικό
παίξιμο του πιανίστα Γ. Διδίλη, η βρετανική
αριόλυτα εδω μνηστική του ατμόσφαιρας
εμφωνίας του σοφιστή: Χακίμ Καρνίλ,
η εταιρική προοπτική του οδοδωρικού

Επιπλοκή νομικών και ιδιων κομψοτήτων στην
~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ~~ ΚΙΝΗΣΙΟΓΡΑΦΙΑ του, ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ~~
~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ~~ ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ~~ ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ~~ ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ~~ ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ~~
~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ~~ ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ~~

→ Έκαναν, ώστε να διευκολύνουν πίσω τους αυτό
 που είναι σημαντικό εάν Βαλκανική ή
 Αμερικανική μουσική.

• Η διεθνοποίηση έγινε της φασαριστικής,
 βοήθησε και ακόμα η εθνοκεντρική
 ερμηνεία του Πανυλίου, Πρεβιόπουλου,
 συγκεφαλαιώσαν ανήλυν μια άκρη στην
 άγνη το ενδιαφέρον του ακροατήριου.
 Πάνω στη σκηνή αν υπάρχει νεκρός.

Μέσα στη μεγάλη έκτασή από μιστόν,
 είναι μουσικοί και δύο κομψοί κλασικοί,
 και ανήλυν μπαγκέτα εβίου του
 άρμονίας της κομψότητας, την άρτια
 του σύγχρονου των ακροατών.

το κενό που υπήρξε σε συνθήκες όταν
 ο Θεοδωράκης διύμνησε και τραγούδησε

III

μαζί με τους δύο γοητές του να "ΤΡΑΓΩΔΙΑ
ΤΗΣ ΠΙΚΡΗΣ ΠΑΡΙΣΙΑΣ".

Για τον Θεοδωράκη αυτό δεν ήταν απλά
"Ένας διάσημος μέγας στην Ελλάδα". Μετά
αυτό το γράμμα δια μέσου του κόβερ
παρέλασε στα 1970. "Ένας διάσημος, αν
~~και παλαιότερος~~ το να γίνω του με
τη συντήρηση του και με το κέρδη του,
του έδωσε περ(2)ω διατάξεις, χειρίστας
έξι κοινά νόμο της ~~αυτής~~ ^{της} χώρας
του, όσο και την ηθική εικόνα ενός
Νεανώι μέσα στην ζωή του και στην
"Παρίσια". —

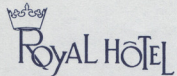
Annecy: "LE DAUPHINÉ"
et "LE PROGRES"

.26.1.75

Αγνώστου νοσοκόμης

SOCIÉTÉ ANONYME CAPITAL 220.000 F
20 PLACE BELLECOUR / 69 LYON 2
TÉL. (78) 37.57.31
TÉLEX 31.785 ROYATEL-LYON
TÉLEGR. ROYATEL-LYON
R.C. LYON 57 B 257

Λυών 3.2.1975

"Αγαπητέ μας κ. Σαρμπε,

Εξής στέλνουμε εσάς την κερδιστή
από το μεγάλο παιχνίδι που
στέλνεται εσάς .. «κενιά» Λυών χθες
το βράδυ. Μας ευχαρίστησε
εσάς "ΚΑΡΑΤΙΕΚΑΚΗ".

✓ Ευά Σαρ
Γαβριέλ Γ.

ROYAL HOTEL

Nov 3. 1952

ROYAL HOTEL
100 RIVER STREET
NEW YORK 13, N.Y.

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly including a name like 'M. J. ...']

[Faint handwritten text, possibly a signature or initials]

Η πρώτη σοβαρή έκδοτική προσπάθεια σχετικά με το έργο του Μίκη θεοδωράκη άρχισε στο Παρίσι, στα 1971. Τότε που οι Έκδόσεις NONDE-MUSIQUE έγκαινα ιδρύουν την "COLLECTION NOIR ET BLANC", με πρόθεση να συμπεριλάβουν όλη την έντεχνη λατκή μουσική του συνθέτη. Σε διάστημα τριών ετών τυπώνουν 28 μικρούς τόμους που περιέχουν 184 τραγούδια, τρεις λατικές καντάτες, - τά ΕΠΙΘΑΝΙΑ-ΑΒΕΡΩΦ, τήν ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ καί τήν ΑΔΕΛΦΗ ΜΑΣ ΑΘΗΝΑ, - ένα τραγούδι-ποταμό, τόν ΕΠΙΣΤΡΩΤΑ, ένα λατκό δρατόριο, τό ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΜΒΑΤΗ-ΡΙΟ, καί μιά Καντάτα, τό RAVEN.

Η συνεργασία του θεοδωράκη με τον έκδοτη ΦΙΛΙΠΠΑ ΝΑΚΑ είναι παλιά. Στο διάστημα 1960-67 κυκλοφόρησαν τραγούδια σε πολλές δεκάδες χιλιάδες αντίτυπα.

Όμως σήμερα Συνθέτης και Έκδοτης βρίσκονται στην ευχάριστη θέση να αναγγέλλουν, με την ευκαιρία της κυκλοφορίας του ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ, την άπαρη μις νέας έκδοτικής προσπάθειας που θα συμπεριλάβει το σύνολο του έργου του θεοδωράκη.

Έως σήμερα, σε σχέση με το συμφωνικό του έργο έχουν κυκλοφορήσει από τον Άγγλο Έκδοτη BOOSEY AND HAWKES ή ΣΟΥΙΤΑ 'Αρ.2, ο OEDIPUS TYRANNOS, Ι'AMOUR ET LA MORT, καί τό IMAGES D'ANTIGONE.

Η προετοιμασία για την μουσική Έκδοση του ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ διάρκεσε δύο χρόνια. Το δέ κόστος της Έκδοσης ξεπάρνα το μισό εκατομμύριο δραχμές. Πρόκειται για μια έργασια πρωτοφανή τουλάχιστον για τη χώρα μας, για την όποια οι Έκδόσεις ΝΑΚΑ είναι υπερήφανες.

Αυτή τη στιγμή προετοιμάζεται η Έκδοση του άλλου δρατέριου του θεοδωράκη "CANTO GENERAL", που έλπίζεται ότι θα είναι έτοιμο σε ένα χρόνο.

Στο μεταξύ προγραμματίστηκε η παράλληλη Έκδοση σε τρεις διαφορετικές σειρές - με διαφορετικό σχήμα και εμφάνιση, έργων ΕΝΤΕΧΝΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - Σειρά Α-, ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑΚΩΝ - Σειρά Β-, ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΡΑΤΟΡΙΩΝ - Σειρά Γ-.

A- ΣΥΝΤΕΧΝΗ ΛΑΪΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.

*Ενώ στη COLLECTION "NOIR ET BLANC" της MONDE-MUSIQUE τυπώθηκε η μελωδία των τραγουδιών με τις συγχορδίες, στη νέα σειρά του NAKA ή λαϊκή μουσική του Θεοδώρακη θα παρουσιαστεί στη μορφή τραγούδι-πιάνο καθώς και διασκευή για κιθάρα. Τήν επιμέλεια αυτών των εκδόσεων έχει ο συνθέτης Βασ. 'Αρχιτεκτονίδης. Ήδη κυκλοφόρησαν τὰ 5 λαϊκά τραγούδια από τό ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ. Εὰ ἀκολουθήσουν:

- 1-ΔΥΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ -για τόν 'Αλέκο Παναγοδλη-
- 2-18 ΛΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ ΤΗΣ ΠΙΚΡΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ
- 3-ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ
- 4-ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
- 5-ΕΠΙΦΑΝΙΑ
- 6-ΛΙΠΟΤΑΚΤΕΣ
- 7-ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

Στη σειρά Β ἔχουν προγραμματιστεῖ:

- 1-ΚΑΣΙΑΝΗ -1942- για τετράφωνη ἀνδρική χορωδία
- 2-ΜΙΚΡΗ ΣΟΥΙΤΑ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ
- 3-ΣΟΝΑΤΙΝΑ Νο 1 ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟ
- 4-ΣΟΝΑΤΙΝΑ Νο 2 ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟ
- 5-ΔΙΗΛΙΑ ΠΡΕΛΟΥΣΤΙΑ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ

Στη σειρά Γ:

- 1-PIANO CONCERTO
- 2-CARNAVAL

- 3-ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ
- 4-ΣΟΥΙΤΑ ΑΡ.1 ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟ
- 5-ΣΟΥΙΤΑ ΑΡ.3 ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑ -Τρελλή μάνα του Δ.Σολωμού-
- 6-ΣΟΥΙΤΑ ΑΡ.4 ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
- 7-ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ, ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ
- 8-ΑΙΑΣ, ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ
- 9-ΑΝΤΙΓ'ΟΝΗ, ΣΟΥΙΤΑ ΜΠΑΛΛΕΤΟΥ
- 10-CANTO GENERAL, ΟΡΑΤΟΡΙΟ.

Ετήν COLLECTION "NOIR ET BLANC" τής MONDE-MUSIQUE κυκλοφόρησαν έως σήμερα τὰ ἑξῆς ἔργα:

- 1-ΕΠΙΦΑΝΙΑ-ΑΒΕΡΩΦ
- 2-ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
- 3-ΜΑΟΥΤΧΑΣΥΖΕΝ
- 4-ΛΟΡΚΑ
- 5-ΑΡΚΑΔΙΑ VII
- 6-ΑΡΚΑΔΙΑ I
- 7-ΑΡΚΑΔΙΑ III
- 8-ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ
Η ΑΔΕΛΦΗ ΜΑΣ ΑΘΗΝΑ
- 9-ΑΡΚΑΔΙΑ IV
- 10-ΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ
- 11-ΑΡΚΑΔΙΑ II
- 12-ΕΠΙΦΑΝΙΑ
- 13-ΤΑ ΛΑΙΚΑ
- 14-18 ΔΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ ΤΗΣ ΠΙΚΡΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ
- 15-ΑΡΚΑΔΙΑ V -ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΕΜΒΛΗΤΡΙΟ-
- 16-ΑΡΚΑΔΙΑ VIII καὶ IX
- 17-ΜΙΚΡΕΣ ΚΥΚΛΑΔΕΣ
- 18-ΠΥΧΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ
- 19-ΑΡΚΑΔΙΑ VI
- 20-Ο ΝΑΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ
- 21-ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

54-

22-ΑΥΧΑΛΙΑ Χ

23-ΡΩΗΙΟΥΜΗ

24-ΛΙΠΟΤΑΚΤΕΣ

25-RAVEN

26-ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ

ΤΡΙΑ ΝΕΚΡΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

27-ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

28-ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

-.-.-.-.-

11

MINOS STANDARD **RCA** MARGOPHONE

ΞΩΝΤΑΝΗ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ

Κυκλοφόρησε ολοκληρωμένο τό
ΚΑΝΤΟ ΧΕΝΕΡΑΑ σε δύο δίσκους
καί σε ειδική μειωμένη τιμή

Άπό τήν ΜΙΝΟΣ

Τό ολοκληρωμένο έργο του Μίκη Θεοδωράκη ΚΑΝΤΟ ΧΕΝΕΡΑΑ σε ποίηση
Πάβλο Νερούδα θεωρείται καί είναι τό μεγάλο του μουσικό επίτευγμα.

• Η ήχογράφηση του δέ δύο δίσκους από τήν εταιρεία ΜΙΝΟΣ έγινε με τέ-
λεια μηχανήματα πού για πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκαν στήν χώρα μας
για ξωντανή ήχογράφηση.

Ετό έργο Σολίστες είναι ή ΜΑΡΙΑ ΘΑΡΑΝΤΟΥΡΗ καί ο ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΑΝΗΣ.
Συμμετέχουν ή Έθνική Χορωδία Γαλλίας καί τά Κρουστά του Στρασβούρ-
γου.

• Η παρουσίαση του έργου μπροστά στό κοινό σκόρπισε ρίγη συγκινήσεως
παραλήρημα ένθουσιασισμού.

Αυτήν τήν μεγαλειώδη συναυλία καί τήν άτμοσφαιρά της άποτυπώσαμε
σε δίσκους.

Τό ολοκληρωμένο ΚΑΝΤΟ ΧΕΝΕΡΑΑ άποτελείται από 7 μέρη τά 3 γράφτηκαν
έδω στήν Ελλάδα μετά τήν έπιστροφή του Μίκη Θεοδωράκη καί για πρώ-
τη φορά παρουσιάστηκαν - μαζί με τά άλλα 4 μέρη - στό στάδιο
Καραϊσκάκη στίς 13 Δύγούστου.

THE MARRIAGE

THE MARRIAGE

THE MARRIAGE

THE MARRIAGE

THE MARRIAGE

THE MARRIAGE

THE MARRIAGE

THE MARRIAGE

MINOS STANDARD **RCA** MARGOPHONE

Ζωντανή ἠχογράφηση
τοῦ KANTO XENEPALA

ἘΝΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΣΚΟΣ
ΑΛΛΙΩΤΙΚΟΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Ἀπὸ τὴν ΜΙΝΩΣ

Ἐολόκληρο τὸ ἔργο τοῦ Μίκη Θεοδωράκη KANTO XENEPALA σὲ ποίηση Πάμπλο Νερούντα (καὶ τὸ β' μέρος, ἄγνωστο στὴν Ἑλλάδα) θὰ κυκλοφορήσῃ στὴν Ἑλλάδα σὲ δύο μεγάλους δίσκους ἀπὸ τὴν ΜΙΝΩΣ ΜΑΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ.

Οἱ δίσκοι αὐτοὶ θὰ εἶναι ζωντανή ἠχογράφηση τῆς μεγάλης συναυλίας τοῦ Μίκη Θεοδωράκη στὸ Στάδιο Καραϊσκάκη στίς 13 Ἀγούστου.

Ἡδὴ ἐκπρόσωπος τῆς ΜΙΝΩΣ βρῖσκεται στὸ Λονδίνο γιὰ συννενοήσεις προκειμένου νὰ τοποθετηθοῦν στὸ Στάδιο Καραϊσκάκη τελειότατα Ἀγγλικά μηχανήματα μὲ Ἀγγλους εἰδικούς ἠχοληπτες γιὰ τὴν ἠχογράφηση.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἓνα Ἑλληνικὸ ὄρατόριο μὲ τόσοσ πολλοὺς ἐκτελεστές (Ἑθνικὴ Χορωδία Γαλλίας, Κρουστά τοῦ Στρασβούργου) θὰ κυκλοφορήσῃ σὲ Ἑλληνικὸ δίσκο.

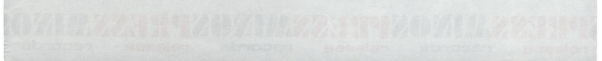
4/8.8.75

OFFICE STANDARD
FOR PUBLICATION

OFFICE STANDARD
FOR PUBLICATION

The following are the standards for the publication of articles in the Journal of the American Bar Association. These standards are intended to guide authors in the preparation of manuscripts for publication and to ensure the highest quality of the Journal's content. Manuscripts should be typed, double-spaced, on one side of the paper, and should be accompanied by a cover sheet containing the author's name, address, and telephone number. The cover sheet should also indicate the title of the article and the author's affiliation. Manuscripts should be submitted to the Editor, American Bar Association, 540 North Dearborn Street, Chicago, Illinois 60610. The Journal is published quarterly, and the deadline for the submission of manuscripts for each issue is the first day of the month preceding the publication of the issue. Manuscripts accepted for publication will be edited and may be revised at the discretion of the Editor. The Journal is indexed and abstracted in various sources, and authors are asked to provide a short running head for their articles. The Journal is published by the American Bar Association, and the subscription price is \$10.00 per year in advance. Single copies are available for purchase at a special rate. The Journal is a valuable source of information for lawyers and law students alike, and it is hoped that these standards will help to make it an even more useful and interesting publication.

1958-59
100-8-59

Ο ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΛΕΞΕΙ
ΓΙΑ ΤΟ CANTO GENERAL

Τό "Γενικό τραγούδι", τό λαϊκό δράτήριο "Κάντο Χενεράλ" τό θεωρώ σάν τό πιό ολοκληρωμένο μου έργο. Βέβαια, γιά τόν "Έλληνα άκροατή θά ρανή παράΓενο ότι τό πιό ολοκληρωμένο μου έργο γίνεται άπάνω σέ μιά άλλη γλώσσα, καί συγκεκριμένα πάνω στήν Χιλιανή, 'Ισπανική γλώσσα, τήν γλώσσα του Πάβλο Νερούδα. Γι' αυτό τό λόγο, θά πρέπει ίσως νά διευκρινίσω, ότι τήν εποχή πού έγραφα τό έργο αυτό βρισκόμουν έξοριστος από τή Χούντα, μακριά από τήν άγαπημένη μας πατρίδα, καί ήμουν σέ μιά εποχή πού έννοιωδα μέσ μου τίς δημιουργικές δυνάμεις νά άπαιτούν τήν σύνθεση ενός τέτοιου έργου, ένώ από τήν άλλη μεριά, ήταν πάρα πολύ δύσκολο νά πάρω έπαφή μέ τούς ζωντανούς "Έλληνες ποιητές. Γιατί ήθελα τό κείμενο αυτό νά άπηχί τίς ίδέες καί τό κλίμα καί τίς σκέψεις καί τά ιδανικά του καιρού μας.

Οί "Έλληνες ποιητές ήταν δύο κατηγοριών. Ήταν αυτοί πού ήταν φυλακισμένοι καί δέν μπορούσα νά πάρω έπαφή μαζί τους, ήταν αυτοί πού ήταν μισοελεύθεροι ή έλεύθεροι καί γιά τόν άλφα ή βήτα λόγο, φοβόντουσαν νά μου στείλουν, νά μου δώσουν, τά ποιηματά τους. Μέ έφαίρεση έναν-δύο ποιητές, πού όμως τά κείμενα πού μου είχάν δώσει δέν άνταποκρίνονταν σ' αυτό πού ζητούσα εκείνη τή στιγμή. Θά μπορούσε αυτή τή στιγμή, άντί γιά τό "Κάντο Χενεράλ" άντί γιά τό "Γενικό τραγούδι", ν' άκούγατε ένα νέο "Άξιον έστί" δηλαδή γραμμένο πάνω στήν ποίηση του 'Οδυσσέα Έλύτη. ό όποιος τήν εποχή εκείνη βρισκόταν έξορία, καί αυτός, στό Παρίσι, καί μία μέρα στό σπίτι του άλλου έξοριστου, τών άλλων έξοριστων μάλλον του Βασίλη του Διαιμαντόπουλου καί του Νίκου Κουνδούρου, μου άνήγγειλε ότι έχει, ήδη, σχεδόν τελειωμένο, ένα καινούργιο κείμενο, πού τό θεωρεί ότι είναι άραιότερο από τό "Άξιον έστί".

Του είπα νά μου δώσει τά χειρόγραφα, γιατί, όπως είπα, διψούσα εκείνη τή στιγμή γιά κείμενο, μου είπε όμως ότι θέλει νά τό συμπληρώσει, θά πάει στήν Κύπρο, καί μόλις γυρίσει θά μου τό δώσει. Δέν μου τό έδωσε καί όπως έμαθα λίγο άργότερα τό έδωσε στον Μάνο Κατζίδάκι. Έτσι πικραμένος πού δέν είχα ένα κείμενο, καί μάλιστα του Έλύτη, πού τόσο πολύ τόν έκτιμώ καί πού ή συνεργασία μας στό "Άξιον έστί" άποτελούσε γιά μένα ένα κορόμφια στήν

Faint, illegible text covering the majority of the page, likely bleed-through from the reverse side.

συνθετική μου εργασία, και, μη έχοντας άλλο κείμενο, βρέθηκα φωνικά μπροστά στη Χιλή, μπροστά στο Νερούδα, βρέθηκα μπροστά στη Νότιο Αμερική. Μιά ιδέα μου ήρθε σαν άστραπή μέσ στο μυαλό, ότι θα μπορούσα να γράψω μουσική επάνω στην Χιλιανέζικη ποίηση, και αυτό ήταν για μένα προσωπικά, και μία διέξοδος, σαν συνδέτη, σαν αγωνιστή, σαν άνθρωπο, έβλεπα ότι δεν ήταν έξω από την ιδεολογία μου, έξω από την γραμμή μου, τό να μελοποιήσω τούς στίχους ενός μεγάλου ποιητή, και μεγάλου αγωνιστή, όπως ο Νερούδα, και κυρίως να βάλω μία γέφυρα ανάμεσα στον πολύπαθο λαό μας και στο πολύπαδο λαό της Χιλής. Και έτσι άρχισε η περιπέτεια της σύνθεσης του έργου αυτού. Το έργο αυτό τό εγραψα κατά καιρούς, γιατί όλο τό διάστημα πού ήμουνα έξω, ήμουνα υποχρεωμένος να γυρίζω από χώρα σε χώρα, από ήπειρο σε ήπειρο, κάνοντας συναυλίες, για να διατρανώω μπροστά στην παγκόσμια κοινή γνώμη, την μεγάλη έλπίδα, την μεγάλη πίστη του λαού μας, τούς έλεγα ότι αυτός είναι ο άληθινός λαός μας αυτά τά τραγούδια, αυτή η ποίηση, αυτό τό ήθος, η Έλλάδα δεν είναι Παπαδόπουλος και βρασανιστές. Η Έλλάδα είμαστε έμεις, η Έλλάδα είναι αυτή η ποίηση και αυτή η Έλλάδα της έλευθερίας και της Δημοκρατίας είναι πού τελικά θα νικήση για αυτό και έσείς με τόν τρόπο σας, βοηθήστε μας να διώξουμε από πάνω μας τόν φασισμό. Έτσι λοιπόν ανάμεσα σ'αυτές τίς συναυλίες βρήκα τόν καιρό τό καλοκαίρι του '72, να γράψω τό πρώτο μελωδικό όλικο στή Νότιο Γαλλία σ'ένα λιμανάκι πού θύμιζε Έλλάδα, με άμπέλια και με έλιές και εκεί συθέτηκα στή σύνθεση των Ισπανικών κειμένων, χωρίς καλό-καλό να καταλαβαίνω και τί γλώσσα, αλλά καταλάβαινα τί γλώσσα της μουσικής πού είχαν, ήδη, οι στίχοι του Νερούδα. Έτσι έκανα τά πρώτα τραγούδια, τά όποια και παίξαμε στήν περιοδεία του '72, στήν Ν. Αμερική.

Όταν γυρίσαμε στό Παρίσι, τότε συνάντησα τόν Νερούδα, ήταν ο Πρεσβευτής της χώρας του στό Παρίσι, ήλθε στίς πρόβες μας, συγκινήθηκε άφάνταστα από την άκρόαση των έργων του, μετά βγήκαμε μαζί έξω στό προαύλιο, ήταν μία μικρή αύλή ενός μίξερου σπιτιού, σ'ένα φτωχικό καρτιέ του Παρισιού, εκεί κάναμε τίς πρόβες μας, με παιδάκια πού έπαιζαν ποδόσφαιρο και με φωνές, ο Νερούδα μ'άγκάλιασε και φίλήθηκε και μου είπε "Έλα στή Πρεσβεία να συζητήσουμε". Πήγαμε εκεί ολοκληρώθηκε η έκλογή του έργου. Το "Κάντο Χενερόλ" του Νερούδα είναι ένα τεράστιο έπικό ποίημα, έχει περίπου 200 κομμάτια τόγραψε 5-6 χρόνια πού ήταν κι'αυτός έξόριστος από την πατρίδα του και έζησε η γέννηση και τά πάθη και η δόξα και η έλπίδα της Ν. Αμερικής.

Είναι τό 'γενικό τραγούδι' της Μότιας 'Αμερικής, τό 'γενικό τραγούδι' της 'Ανθρωπότητας. Πάρα πολλοί συνθέτες, όχι μόνον εγώ, έχουν ασχοληθεί μέ τό έργο αυτό, αλλά νομίζω, και αυτό τό λέω μέ μεγάλη συγκίνηση, ότι ό Νερούδα στάθηκε ιδιαίτερα στή δική μου δουλειά, στό "Κάντο Χενεράλ" κι 'όταν τελευταία πήγα στό Μεξικό γιά νά γράψω τή μουσική σ'ένα Χιλιανό φίλο, ό σκηνοθέτης μου εΐπε ότι τόν τελευταίο καιρό τίς τελευταίες μέρες του ό Νερούδα μιλούσε γιά τό έργο αυτό και εΐχε τήν έλπίδα ότι θά μπορούσαμε κάποτε νά τό ολοκληρώσουμε και νά τό παρουσιάσουμε μαζί στό έλεύθερο Σαντιάγο, στήν έλεύθερη Χιλή. Πράγματι, στήν περίοδοία του '73, ό Νερούδα εΐχε ζητήσει ό ίδιος να παρουσηεί στήν συναυλία μας στή Μότια 'Αμερική και νά άπαγγείλη ό ίδιος τήν ποιησή του, όπως ή φοβερή άρρώστεια, ό καρκίνος του αίματος, τόν εΐχε ρίξει κάτω, δέν μπόρεσε νά έλθη στίς πρώτες μας συναυλίες του Μπουένος 'Άϊρες εΐχαν ήδη άναγγελθεί οι συναυλίες αυτές, μέ τήν συμμετοχή του Νερούδα, και γι' αυτό στό θέατρο αυτό τών 20.000 θέσεων εΐχαν πουληθεί γιά μία έβδομάδα τό εισιτήρια. Κάνωμε τίς συναυλίες χωρίς τόν Νερούδα, μέ τήν άνάρμηση του Νερούδα, και μετά τό πρώτο βράδυ του τηλεφώνησα, ήταν στό σπίτι του, στήν "Ισλα νέγρα, 850 άπ' τό Σαντιάγο τής Χιλής, μες κώιζαν μουσικές χιλιάδες χιλιόμετα, ή φωνή του άκούστηκε μακρυνή, εθγενικά όπως πάντα άλλά και άσθενική τούπαιξα λίγο άπό τό τρανζίστορ, άπό τήν συναυλία στό Μπουένος 'Άϊρες, του λέω "αυτά τά χειροκροτήματα είναι γιά σός" και μου εΐπε "μέ συγχωρείτε πολύ πού δέν μπόρεσα νά έλθω", άλλά οι ρευματισμοί μου δέν μ' άπησησαν νά παρουσηεύω τήν άλλη βδομάδα πού είστε στό Σαντιάγο θά σηκώθω και θάρω στό Στάδιο μέσα γιά νά άπαγγείλω μαζί σας τό "Κάντο Χενεράλ". Μ'αυτή τήν άσκουσή έίσαμε τήν έβδομάδα εκείνη, άλλ'όταν είμαστε έτοιμοι νά ξεκινήσουμε γιά τή Χιλή, ό ιδιαίτερος γραμματέας του 'Αλλιέντε και προσωπικός μου φίλος μέ σταμάτησε. Μου εΐπε "μήν έρθης, έχουμε φασαρίες, θά τελειώσουν οι φασαρίες και μετά θά έρθης γιά νά κάνουμε τό Κάντο Χενεράλ". Αλλά μετά άκριβώς, όταν φύγαμε και πήγαμε στήν Βενεζουέλα, μάδαμε τό τραγικό τέλος τής Χιλής, τό τραγικό τέλος του 'Αλλιέντε και σέ λίγο τό τραγικό τέλος του Νερούδα.

Ετσι άρχισαμε πλέον νά δίνουμε τό κύριο μέρος τών συναυλιών μας άκόμα πιό πολύ κι' άπ' τήν "Ελλάδασθήν τραγωδία τής Χιλής, κάνωμε έτσι μία βδομάδα συναυλίες στήν "Ομερα του Μεξικού, μέσα σέ νεοκρηκή σιγή και νεοκρηκό πένθος και κλάματα άπό τό άκραστήριο, γιατί

ήταν πρόσφατη ή μεγάλη τραγωδία της Χιλής και μετά πήγαμε στη φωλιά του λύκου, στην Ουάσιγκτον, όπου αφιερώσαμε την συναυλία μας στον Άλλιέντε, στο Νερούδα, στη Χιλή, καταδικάζοντας την CIA και το πεντάγωνο και την Αμερικάνικη πολιτική εκεί μέσα στη φωλιά της. Κι' εκεί επίσης θρήνος ακούστηκε από το άκροατήριο γιατί κι' εκεί άκριβώς υπάρχουν ελεύθεροι άνθρωποι, ελεύθεροι Αμερικάνοι, ελεύθεροι Έλληνες, που στενάζουν κι' εκείνοι για την τραγωδία που δημιουργήσαν σ' αυτή την ελεύθερη χώρα οι στυγνοί συμπατριώτες τους. Αυτή είναι η ιστορία του "Κάντο Χενεράλ" από άποψη, ως το πδόμε "άνειδοτική". Κι' έτσι πριν προλάβω να τελειώσω το έργο, Ξαναγυρίζω στην Ελλάδα μετά την απελευθέρωση και τ' όνειρό μου ήταν να δώσω το έργο αυτό μπροστά στον Έλληνικό λαό, στο Έλληνικό κοινό, έχοντας όμως και μία αγωνία αν το Έλληνικό κοινό θα ανταποκριθῆ δεδομένου ότι το έργο αυτό και από άποψη περιεχομένου, λόγω της Ίσπανικής γλώσσας, ενός φράγματος γλωσσικού, και από την άλλη μεριά λόγω των νέων του διαστάσεως και της νέας αισθητικής, που έχει εκεί πέρα μέσα" δέν ἤξερα αν θα ἔχη ανταπόκριση στο Έλληνικό κοινό. Όμως, με μεγάλη μου έκπληξη, είδα ότι το Έλληνικό κοινό ήταν το καλύτερο δέκτης αυτής της μουσικής, αυτού του ποιήματος, ίσως γιατί ο Έλληνικός λαός είναι ο καλύτερα προετοιμασμένος για να δεχθῆ ἕνα τέτοιο έργο, γιατί ὅλη ἡ προεργασία που ἔγινε ἐδῶ και 15 χρόνια, από τόν καιρό που ἔκανα τόν "Ἐπιτάφιο" και μετά τόν "Νεκρό ἀδελφῶ" και τόν "Ἀξιῶν ἔστι", τόν Πνευματικό ἐμβατήριο" ὅλα αυτά νομίζω σιγά-σιγά προετοίμασαν τόν ἔδαφος, ὥστε τόν Έλληνικό κοινό νά γίνῃ τόν ἰδανικό κοινό για τόν "Κάντο Χενεράλ". Κι' ὅταν στίς λαϊκές μας συναυλίες παίζαμε μέ λαϊκή ὀρχήστρα τόν "Κάντο Χενεράλ" μπορούσαμε νά πούμε ὅτι τήν μεγαλύτερη ἐπιτυχία, τήν μεγαλύτερη ἐντύπωση, ἀπό τόν Καραϊσκάκη" μέχρι τήν Κύπρο, τήν ἔκανε τόν "Κάντο Χενεράλ", τόν Πάβλο Νερούδα. Οἱ ἔξνοι που ἤρθαν, που πήραν μέρος στίς συναυλίες τού Καραϊσκάκη" στό "Καυτατζόγλειο", και στήν Πάτρα και στόν Παναθηναϊκό" ἔμειναν κατάπληκτοι ἀπό τόν κοινό μας. Εἶπαν ὅτι ἕνα τέτοιο κοινό δέν ὑπάρχει πουθενά. "Ἐνα τέτοιο κοινό που μπαίνει μέσα σέ στάδια μέ θρησκευτική προσήλωση, και που οἱ ἀντιδράσεις του εἶναι ἀντιδράσεις ὕψηλοῦ ἐκπαιδευμένου. Δέν ἔρχεται μέσα για νά ἐκτονωθῆ, οὔτε για νά ἐρεθισθῆ. Ἐρχεται μέσα ἀκριβῶς γιατί εἶναι προετοιμασμένος νά δεχθῆ πνευματικό έργο, προετοιμασμένος ψυχικά και πνευματικά, στό ὕψος αὐτοῦ τού πνευματικοῦ έργου. Κά- νουμε μία τεράστια λαϊκή λειτουργία ὅπου μέσα λαός, κοινό, ποίηση και μουσική, γίνονται ἕνα. Ὑπάρχει μία πλήρης αἰσθητική, ἰδεολο-

- 5 -

γική και ψυχική μέτεψη. Αυτό είναι ένα θαύμα πραγματικά, και μπορούμε να ποιμε κι'εμεις πού γυρίσαμε στα πέρατα της γης ότι δέν συναντήσαμε πουθενά ένα τέτοιο υπεύθυνο και ένήμερο και ύψηλου επιπέδου κοινό. Τό έργο αυτό, τό παίξαμε 4 άποσπάσματα όταν "Ούμανιτέ" ή έσημερίδα της Γαλλίας μου τό παρήγγειλε για τή μεγάλη γιορτή πού κάνει κάθε χρόνο τό Σεπτέμβριο στο Παρίσι, και όπου τό παίξαμε μπροστά σ'ένα κοινό πού ήταν άνάμεσα σε 100.000 και 200.000 κόσμο.

Σήμερα κυκλοφορεί ένα "Άλμπουμ 2 δίσκων με τήν ήχογράφηση από τά Στάδια Καρσιόσκακη και Παναθηναϊκού. Βασικά οι έκτελεστές είναι οι ίδιοι αλλά υπάρχουν σήμερα επί πλέον 3 καινούργια κομμάτια και νομίζω ότι ή έρμηνεία τους είναι πολύ πιο άριστη, γιατί και οι έρμηνευτές του έργου είναι πολύ πιο άριμοι αλλά και οι συνθήκες κάτω από τίς όποτες μπόρεσε να πραγματοποιηθή γιατί ή όρχήστρα, ή συναυλία και ή ήχοληψία ήταν άνώτερες. Και πολύ έπιτυχής, διότι βλέπω ότι τό ίδιο τό έργο παίρνει σήμερα μιá περισσότερο βαθειά και περισσότερο άνάγκη παρουσία.

Είναι σάν συνθέτης έξαιρετικά συγκινημένος γιατί είναι από τίς σπάνιες φορές πού διαπιστώνω ότι ή έκτέλεση και ή ήχοληψία υπερασπίζεται τήν δημιουργική μου σκέψη.-

Τέτοιος στιγμές, μέσα σέ τόση ὄργανω-
 μένη ἀπανθρωπιά, ποῦ νά βρεθοῦν τὰ
 ἀπλά, τὰ σωστά, τὰ δίκαια λόγια, νά
 μιλήσεις ἀνθρώπινά, νά κατατάξεις, σέ
 ἐκτιμήσεις, νά ἀξιολογήσεις ἢ ἔστω νά
 βρηνήσεις ἀνθρωπινά; Ὁργή καί πόνος
 πόνος καί ὀργή. Τό πάθος πνίγει τό
 λόγο. Βόγγος καί κατάρα. "Ὅχι λόγος
 κι' αὐτή ἡ συνειδηση ξανά τῆς ἀνήμπο-
 ρίας τοῦ λόγου νά σταματήσῃ τίς ὀρδές
 τῶν σιδηρόφραχτων συμφερόντων, νά
 ἐμποδίσῃ τό ἔγκλημα, τή σφαγή, τό
 θάνατο. Κι' ἡ περιφρόνηση γι' αὐτή τήν
 ἀνημπόρεια τῆς ἀρᾶς καί τοῦ βόγγου, κ' ἡ
 τελική αὐτοπεριφρόνηση γιά τό ὅτι
 σιέφτεσαι τέτοιες ὄρες τή σημασία καί
 τήν "τύχη" τοῦ λόγου. Ἴσως μονάχα ὁ
 Νερούντα θά μπορούσε νά βρεῖ τήν
 καιρία φωνή νά μιλήσῃ γιά τή Χιλή, γιά
 τόν Νερούντα-ἕνα καί τὰ δυό. Μέ τή
 φωνή μονάχα τοῦ Νερούντα θά μπορού-
 σαμε ἔσως νά μιλήσουμε γιά τόν Νε-
 ρούντα. Αὐτή ἡ φωνή θά λείψῃ ἀπ' τόν
 κόσμον, καί θά ἀκούγεται πάντα πῶς λεί-
 πει. Πάντα βροντερή καί παρούσα. Ἡ πιό
 πλατειά ποιητική ἀνάσα τοῦ αἵωνα μας
 μαζί μέ τό Μαγιακόβσκη, ἡ πιό καλπαστι-
 λή λυρική φαντασία μαζί μέ τόν Ἄρκα
 καί τόν Ἐλυάρ, ὁ περισσότερο φυσικά
 μεγάλπνοος τόνος μαζί μέ τό Οὐίτμαν
 τόν Παλαμά καί τό Σικελιανό. Γειά σου
 ἀδερφέ μας, Πέμπλο Νερούντα. "Ὅχι
 δάκρυα. "Ὅχι βόγγοι. Σφιγμένα δόντια
 μόνον. Οἱ ποιητές ζοῦν καί συντρέχουν
 τή ζωή, ἐξανθρωπίζου τόν κόσμον, συν-
 τελοῦν κι' αὐτοί στή διαμόρφωση τῆς
 ἱστορίας, καί, κάποτε, ἕς τό ἐλπίσουμε,
 ἔχουν καί τή δύναμη νά ἐκδικοῦνται-
 αὐτοί οἱ πιό ἄρατοι, οἱ πιό ἀθῶοι ἄγιοι
 τῶν καιρῶν, αὐτοί οἱ αἰώνια "ἀπαρηγό-
 ρητοι παρηγορητές τοῦ κόσμου"

Γιάννης Ρίτσος

1894. 8. 8. 75

X I Λ Η

Στόν ΑΛΛΙΕΝΤΕ και στόν ΠΕΡΟΥΝΤΑ

Σηκώστε τόν ώραϊο νεκρό πάνω στήν καρυδένια πόρτα.
 Ή τιμή τοῦ χαλκοῦ ὑψώθηκε κι' ὄλας 3 I/2 σέντες κατά λίτρο. Τό σίδηρο
 τό σίδηρο πάλι τό δολλάριο ἤ μπόττα. "Ένα καζάνι, ἕνα καζάνι- φάναζε-
 ἕνα καζάνι καυτή πίσσα - φάναζε- νά πιζῶ μέσα τά χέρια μου - ἄνθητα χέρια
 μέ τά σημάδια τῶν καρφιῶν - δέ μάθαν ἐκόμη νά δένονται θηλειά στό λαϊμό.
 Σηκώστε του.

σηκώστε τόν ώραϊο νεκρό φηλότερα πάνω στήν πόρτα τῆς ἐξόδου. Μοίρα ἡ πιό
 πικρή τούς ἥρωες νά τοῖς περνᾶμε κρυφά κάτω ἀπ' τήν ἱστορία μέσ στήν κλειτ
 ἀμαξοστοιχία μέ τ' ἀποτσιγάρα και τ' ἔβδεια πανέριαι τῶν φαρμάδων
 μέ τίς σημαίες χιλιοδιπλωμένες νά μή φαίνονται τά διακριτικά τους ἄκου-
 μπισμένες χάμου στά σανίδια, ζαρωμένες, καμουφλαρισμένες σέ μπόγους
 ἐνῆπνων ζητιάνων και μέσα τους μιά πέτρα. Πάνω τους κάθονται.
 τά τρία τυφλά σκυλιά κ' ἡ πλατύστερη κόκκινη κιθάρα τοῦ Περούντα
 "Ένα καζάνι, ἕνα καζάνι καυτή πίσσα-φάναζε-νά πιζῶ μέσα τά χέρια μου,
 πού ἐκόμη δέ μάθαν νά δένονται θηλειά στό λαϊμό.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

Ἄθῆναι 8.8.75

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣἈπό τόν Γιώργο Βέκο

Με χαρακτηρίσω τόν Μίκη φλογισμένο μουσικό αγωνιστή; ὑπέρχει ἔραγε κανείς πού ζῆ στό σκοτάδι τῆς ἔγνοιας γύρω ἀπ'αυτό;

Πά πῶ πῶς σάν ἔτι καλιάζοντας σφιράζει σ'ἐρείπια κάθε φράγμα,
ἴσως δέν φτάνει.

Ποιῶ πῶς ξεπερνώντας καί τά δυό, πετάει σ'ἀητοφωλιές, μέ κάτι ἀκόμα περισσότερο ἀπ'τό χρυσαμένο ταλέντο του, τή μουσική γνώση του, τόν χάλυβα τῆς θελησῆς του, τόν πνευματικό του πυρσό, τήν ἀίγιμητη φυχή του...

Λιχμάλωτος τοῦ δημιουργικοῦ του ἔλιγγου, σιαμαῖος μέ τίς κηρυγματικές νότες του, ὁ Μίκης φτάνει - ἔφτασε-σέ μιά Ἰδέη, πού μόνο τοὺς ἐλλεικτοὺς της καλωσορίζει.

Εἰ'αὐτό τό γήινο πλάσμα καταλιτώντας τά ὕψη τῆς ἠχητικῆς τέχνης καί τῆς ἀνθρωπιᾶς, γίνεται Οἰκουμενιστής, δραματιστής.

Αὐτόν τόν Ἄδωνι μουσικό δραματιστή - χτυπητή ἀντίθεση στή φάτσα τοῦ σημερινοῦ Γουασιμόδικου πολιτισμοῦ μας - ἐνσαρκώνει ὁ Μίκης Θεοδωράκης.

Πιστεύω στή τέχνη του. Πιστεύουμε στή τέχνη του. Λατρεύω καί λατρεύουμε τίς νότες του. Ἄνθρωπὸ καί ρουφᾶμε τό νέκταρ πού χειμαρὸς τρέχει ἀπ'τίς μελωδίες καί τίς ἀρμονίες του.

Ἢ μουσική του διάτορο κάλεσμα τῶν συνανθρώπων του κοντά του.

Στίς Προμηθεϊκές του προσπάθειες γιά ν'ἀνοίξη δίοδο πρὸς τό φῶς ὁ Μίκης δέν εἶναι μόνος. Δέν θάναί ποτέ μόνος... Συμπαράστασι...
"Ἄλλωστε ποιὸς μπορεῖ νά τοῦ τὴν ἀρνηθῆ;

"Ὅμως ποιὰ ἀξία, μπορεῖ νάχη κι'αὐτὴ ἀκόμα, ὅταν πάνωθῆ της ὀρθόνεται ἡ Ὅσια τῆς πίστεως, γι'αὐτόν τόν ἄνθρωπο μέσ'στοὺς ἀνθρώπους, τόν μουσικό φωτοδότη, σ'αὐτόν τόν ἀρχιτέκτονα πού μέ περίτεχνη μεσοριά σμίγει Ἦχο καί Λόγο στό μουσικό του ἀριστούργημα: ΤΟ ΚΑΜΤΟ ΧΕΜΕΡΑΛ.

- 2 -

Νά πῶ τί παραπάνω ἀπό κείνα ποῦγραφα;

Πά πῶ τί παραπάνω ἀπ'τό ὅτι ὁ Μίκης σ'αυτό τό ἤχινο μουσικό
του μνημεῖο ἔκλεισε τή δική του τέχνη - κι'όλο του τό αἷμα-
τόν δικό του συνθετικό "Ὀλυμπο".

Αὐτόν πού ματώθηκε γιά νά τόν ἀνέβη καί πού τοῦ ἀνήκει...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΛΙΟΣ

3.9.75

Αίγα Λόγια για τό ΚΑΝΤΟ ΧΕΝΕΡΑΛ

Από τό Νίκη Ηάτσα

Μέ βαθεία συναίσθηση του πολιτιστικού ρόλου που μπορεί νά παίξει καί όφείλει νά παίξει ή δισκογραφία μέσα στό χώρο τής μουσικής κοινότητας του τόπου μας οδς παρουσιάζουμε σήμερα στή φιλική αυτή συγκέντρωση τό ΚΑΝΤΟ ΧΕΝΕΡΑΛ ολοκληρωμένο πλέον σ' ένα άλμπουμ δύο δίσκων όπως άκριβώς ήχογραφήθηκε στις τελευταίες συναυλίες του Νίκη Θεοδωράκη που πραγματικά συγκλόνισαν πάνω από 125.000 άτομα που τίς παρακολούθησαν.

Τό ΚΑΝΤΟ ΧΕΝΕΡΑΛ δέν άποτελεί άπλώς ένα έργο, ένα δίσκο, άποτελεί τό σημαντικότερο ίσως έργο τής σύγχρονης ελληνικής δισκογραφίας. Άποτελεί ένα μοναδικό γεγονός για τρεις βασικούς λόγους:

Α: Διότι είναι άποτέλεσμα συνεργασίας του μεγάλου μουσικού άγωνιστή του Μ.Θεοδωράκη μέ τόν μεγάλο Χιλιανό ποιητή τόν άείμνηστο ΠΑΒΛΟ ΝΕΡΟΥΔΑ.

Β: Διότι για πρώτη φορά συνεργάστηκαν τόσο έκλεκτοί καλλιτέχνες για τήν παρουσίαση ενός έργου. (Ή έκατονταπενταμελής έθνική Κορωδία τής Γαλλίας τά κρουστά του Στρασβούργου ή λαϊκή ορχήστρα του Νίκη καί οί σολίστ Μαρία Θαραντούρη - Πέτρος Πανδής, οί πιανίστες Άλμπερτο Νιούμαν καί Ντόρα Μπακοπούλου καί τό ζεθός στις κλασσικές κιθάρες Άσημακόπουλος-Ζώη).

Γ: Διότι για πρώτη φορά στην Έλλάδα έγινε μιá ζωντανή ήχογράφηση 200 έκτελεστών σέ άνοιχτό χώρο μέ όλες τίς τεχνικές "υσότητες που παρουσιάζονται σ' αυτές τίς περιπτώσεις καί μ' ένα άποτέλεσμα όμως που ήδη άπέσπασε τό θαυμασμό τής διεθνούς δισκογραφίας. Σ' αυτό τό σημείο θά ήθελα νά τονίσω ότι θεωρώ σημαντικό γεγονός τό ότι τό Κάντο Χενεράλ παραδίδεται στό κοινό σέ ζωντανή ήχογράφηση διότι πιστεύω ότι μόνο έτσι μπορεί νά μεταφερθί στον άκροστή όλο τό ρίγος, ό παλμός, ή συγκίνηση καί ό ένθουσιασμός που έζησαν όσοι παρακολούθησαν τίς συναυλίες αυτές.

Κλείνω μέ μιá εύχή: Ευχνά νά έχουμε τήν δυνατότητα νά προσφέρουμε στό κοινό τέτοια μοναδικά έργα όπως τό ΚΑΝΤΟ ΧΕΝΕΡΑΛ. -

Τό φτωχό παιδάκι πού γεννήθηκε στό βροχερό Νότο τῆς Χιλῆς κι ἔμεινε ὀρφανό ἀπ'τόν πρώτο μήνα τῆς γέννησής του ἔγινε ὁ ποιητής Πάβλο Νερούδα.

Ἡ Περουδά εἶναι ποιητής παγκόσμιος μὲ εἶναι πάντα ἕνας Ἀμερικάνος. Λέει ὁ ἴδιος: "Εἶμαι παιδί μιᾶς ἡπείρου βουβαμένης κι ἄδειανῆς ἀπ'τὰ βασανιστήρια καί τίς αὐθαιρέσιες, καί σάν Ἀμερικάνος ἔχω καθήκον ν'ἐκούσω τό κἄλεσμα πού μοῦ κάνει ἡ Ἀμερική νά τήν οἰκίσω μέ ὄντα μέ δνόματα, νά γράφω τό μῦθο της, νά τήν γεμίσω".

Ἀπό τή στιγμή πού τό ἔνιωσε αὐτό, τοῦ ἔγινε ἐπιταχτική ἀνάγκη νά τό κάνει. Ἔτσι γεννήθηκε ἡ Ἀμερικάνικη κοσμογινία, τό GENIICO ASMA, τό ΚΑΝΤΟ ΧΕΝΕΡΑΛ. Ἡ ποίηση του κυριαρχεῖται ἀπ'τὴν ἐμπειρία τῶν μεγάλων βεσθῶν. Εἶναι τό μέγα ὑπερβατικό θέμα καί τό μοτίβο ἔμπνευσης τῶν βασιλιῶν ποιημάτων του, καί ἐδῶ βρίσκεται τό καθοριστικό κέντρο τῆς φαντασίας καί τῆς ἐνεργείας γιατί τό γενεσιικό κάθος τοῦ ποιητῆ βρῆκε μέσα του τόν πῶ γόνιμο δυναμισμό.

Ἡ Χιλῆ, ἡ Ἀμερική, ὁ Πλανήτης εἶναι μιᾶ συγκλονιστική κλιμάκωση μέσα στήν ποιητική τήν ἰδεολογική τήν ἀνθρώπινη συνείδηση τοῦ Περουδά. Διότι σάν παγκοσμιότητα τόν ἀναγκάζει νά λέει: "Ὁ κόσμος τῆς Τέχνης εἶναι ἕνα μεγάλο ἐργαστήρι ὅπου ὅλοι δουλεύουν καί ὅλοι ἀλληλοβοηθοῦνται ἕν καί ὅεν τό ξέρουν ἢ ὅεν τό πιστεύουν: Χωρίς τόν Ὅμηρο δέ θά ὑπῆρχε κανένας συγγραφέας, χωρίς τόν βερμπό δέν θά ὑπῆρχε ὁ Ἀπολλινᾶρ, χωρίς τόν Γκόγκορο δέν θά ὑπῆρχε ὁ Ρουβέν Δαρβί, χωρίς τόν Λεκαρτίνο ὁ Ἡπώνταϊρ καί χωρίς ὅλους αὐτούς δέ θά ὑπῆρχε Περουδά". Σά χιλιανός νά λέει: "Εἶμαι ἕνα ποιητικός πατριώτης" ἢ "εἶμαι ἐθνικιστής τοῦ πηλοῦ τῆς χιλῆς". Ἀλλά σάν Ἀμερικάνο, νά λέει: "Καί μπρός στό Ἀμερικάνικο σιληρό καθήκον μου, δέ μ'ἐνδιαφέρει ἕνα τριαντάφυλλο λιγώτερο ἢ περισσότερο, ΕΧΩ ΣΥΝΘΗΚΗ ΑΓΑΠΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΕΧΩ ΣΥΝΘΗΚΗ ΔΙΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΑΙΟ ΜΟΥ".

Πρωτιστο οὐσιώδες μάθημα, δίνει αὐτός πού ποτέ δέν τοῦ ἔρεσε νά δίνει μαθήματα: Εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ ὁλοκλήρωση στον ἄνθρωπο. "Κανείς λέει δέν πέρασε ἀπό κοντά μου χωρίς νά μέ μοιραστεῖ".

Ἄν ζοῦσε στίς 12 τοῦ περασμένου Ἰουλίου θά γιορτάζονταν τά 71 χρόνια του ὅπως θά τό ἤθελε, ὁ ἴδιος ὁ Περουδά μέ γλέντι, κρασί καί πάνω ἀπ' ὅλα μ'ἕνα ποίημα πού θά τό ἔγραφε ὁ ἴδιος.

Ἐμεῖς θά γιορτάσουμε σήμερα καί θά γιορτάζουμε πάντα τό Περουδά ὅπως γιορτάζουμε κάθε τί πού μᾶς ἀγγίζει καί μᾶς δονεῖ μέ τή ζωτάνια, τήν ὁμορφιά, τήν ἀλήθεια του. Σήμερα γιορτάζουμε τό "Κάντο Χενεράλ" πού στή γῆ μας ἀνθίζει καί καρπίζει μέ δύο ἔργα: ἕνα στόν Ἑλλῆδικο μόνο χῶρο, ἕνα στό ἑλλίο "Γενικό ἔσμα" Κάντο Χενεράλ πού σήμερα κυκλοφορεῖ

ὁ Γιούντερπεργκ τὸ δεύτερο τόμο του σὲ ἐργασία δική μου, καὶ στὸ παγκόσμιας ἐπήχησης καὶ ἐπιτιμοβολίας συμφωνικό ἔργο τοῦ Νίκη "Ἐάντο Κενεράλ" ποὺ ἔρχεται ἐπὶ τέλους νὰ πραγματοποιήσῃ παράλληλα μὲ τὴν διεθνή του καριέρα καὶ τὴν Ἑλληνική. Ἐρχεται ὀλοκληρωμένο μὲ ὄλο του τὸ φωνητικό καὶ ὀρχηστρικό στρατό καὶ κάτω ἀπ'τὴ μιγάτα-μπαγιονέτα τοῦ Θεοδώρη, τὶς κλαγγές τῆς Φαριντούρη καὶ τοῦ Πανδῆ καὶ τὰ πυρά τῆς μεγάλης χορωδίας νὰ πολεμήσῃ τὴν ἄχορταγιά καὶ τὴν ἀθέαιρεσία τοῦ φασισμού.

Δανάη Στρατηγοπούλου

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ ΠΤΥΧΗ ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΙΩΝ

Στό πρόγραμμα πού θά κυκλοφορήσει στίς συναυλίες τοῦ Μίκη Θεοδωράκη δημοσιεύεται ἕνα σημείωμα τοῦ Ἀνδρέα Λεντάκη σχετικά μέ μιάν ἄγνωστη πτυχή τῶν Ἐπιφανίων. Οὐσιαστικά πρόκειται γιά τό θέμα τῆς δικτατορίας καί τῆς στάσης τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων ἀπέναντί της. Καθώς εἶναι γνωστό μέ τήν 21η Ἀπριλίου ἕνα μέρος τῆς Ἑλληνικῆς διανόησης φυλακίστηκε ἢ αὐτοεξορίστηκε, ἐνῶ τό ὑπόλοιπο πού παρέμεινε στήν Ἑλλάδα τελικά ἐπέλεξε τή στάση τῆς σιωπῆς καί τῆς ἀποχῆς σ' ἐνδειξη διαμαρτυρίας κι ἀντίθεσης πρὸς τή Χούντα. Ἡ θέση τοῦ Μίκη καί τοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου ἦταν ἀντίθετη, κρίνοντας πῶς σωστότερη εἶναι ἡ μέ τόν ἕνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο παρουσία τῶν πνευματικῶν μας ἀνθρώπων κι ἡ ἔμμεση ἐκδήλωση τῆς ἀντίθεσής τους πρὸς τό στρατοκρατικό καθεστῶς μέσα ἀπό κατάλληλες μορφές πού αὐτοί θά ἔβρισκαν. Ἡ σιωπή τελικά πρίστεινε, καί σωστά, ὁ Μίκης ὅτι εὐνοεῖ τοὺς δικτάτορες ἀφοῦ ἄφηνε ν' ἀλωνίζουσι μοναχοί στό χῶρο τῶν ἰδεῶν.

Ἔτσι ἀπό τήν Ἀσφάλεια, κάτω ἀπό συνθηκестροματικά δύσκολες συνεχίζεται ἀδόμαστος νά γράφει θούρια, ἐμβατήρια, μουσική γύρω ἀπό τίς ἐμπειρίες του ἀπό τήν Ἡπουπουλίνας. Ὅταν μεταφέρθηκε στίς φυλακές Ἀβέρωφ ἔπεσε στά χέρια του ἕνα βιβλίο μέ τά ποιήματα τοῦ Σεφέρη. Τότε συνέλαβε τήν ἰδέα νά μελοποιήσει τά Ἐπιφάνια κι ὅταν ἀργότερα βγήκε συνάντησε τόν Σεφέρη καί τοῦ πρότεινε νά δίνουν κάθε Κυριακή μουσικοποιητικά πρῶινά στό Ρέξ. Ἡ νέα τους σύλληψη κι ἐκτόπιση στή Ζάτωνα ἀνέκοψε αὐτή τήν προσπάθεια. Ὅμως ὁ σπόρος της καί κυρίως ἡ ἀντίληψη του γιά τήν ἐνεργητική συμμετοχή τῶν διανοουμένων τελικά κέρδισε καί δικαιῶθηκε μέ τήν ἐκδοχή τῶν 18 κειμένων. Κι ὁ Σεφέρης ὄλο αὐτό τό διάστημα ἔννοιωθε στρατευμένο τόν ἑαυτό του στήν ὑπόθεση τῆς Δημοκρατίας ὅπως τό ἔδειξε μέ τό ὑπέροχο ποιημά του "Ἐπί Ἀσπαλάθων" καί μέ τήν Ἐπιστολή του πού εἶχε τόσο μεγάλη ἀπήχηση καί στήν Ἑλλάδα καί διεθνῶς.

1900

INTERNATIONAL
COMMERCIAL
MARITIME
NAVIGATION
COMPANY

10

11

12

13

14

15

Υπόμνημα του Δ. Ν. Σημίτη
Για τον Μίκη και τον Μάκη Μοσχολίτη

Από το 1943, στη διάρκεια δηλαδή της φασιστικής κατοχής ο δεκαεξάχρονος τότε Μίκης Θεοδωράκης εγκαταστάθηκε στο πρόσγειο μας και από τότε ριζωσε σ' αυτό, όσο δηλαδή ριζώνουν οι σίφωνες, γιατί τέτοιος φάνηκε και τέτοιος παραμένει εδώ και 35 χρόνια ο Μίκης στην περιοχή της τέχνης και γενικότερα της κουλτούρας. Γι' αυτό τον συμπολίτη μας αυτό, που σήμερα ή φήμη του και ή παραδοχή του είναι σχεδόν καθολική και παγκόσμια, για τον οποίο ο Παλαμάς είχε πώς είναι η πρώτη πολιτιστική φυσιογνωμία της εποχής μας και πώς χωρίς αυτόν είναι αδύνατο ένα πανευρωπαϊκό πολιτιστικό κίνημα, και ο Τόσος Αιγνάδης κλείνοντας τα μαθήματά του για το νεοελληνικό πολιτισμό είχε πώς στον τόπο μας αυτό που αποκαλούμε πολιτιστική επανάσταση το εκπροσωπεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε όλη του την έκταση ο Μ.Θ., γι' αυτόν άκριβώς θα ήθελα να κάνω σήμερα μία πρόταση στο Διοικητικό Συμβούλιο του Δήμου μας, αλλά, ανθρώπινη αδυναμία, επιτρέπει μου πρώτα να σκιαγραφήσω για λίγο τον καλλιτέχνη και τον άνθρωπο.

Ξέρω πώς όλοι εδώ σ' αυτή την αίθουσα έχουμε, ποιός λίγο ποιός πολύ, σιγοτραγουδήσει κάποιο από τους σκοπούς του, ή άκμα μερικοί από μας έχουμε βροντοφωνάζει κάτι απ' εκείνα τα θούρια μπουρλδάτα του που κάνουν την ελληνική ψυχή άταξι άνοζούδα. Όμως ίσως μερικές λεπτομέρειες θα ήταν ενδιαφέρουσες να άκουστούν αυτή τη στιγμή.

(Άκολουθεί ή βιογραφία του).

.....

Ο άνθρωπος λοιπόν αυτός που άνταμα στο άλλα μετάφερε την ελληνική ^{εμφάνιση} ποίηση στο στόμα του λαού μας αλλά και των ξένων, κάνοντας την Ελλάδα γνωστή στα πέρατα του κόσμου, και άναστροφα ο συμπατριώτης μας που κατάφερε να κάνει γνωστούς τον Νερούδα, τον ELUARD, τον Λόρκα, και άλλους, άκμα και στη τελευταία γωνιά της Ελλάδας μας, τιμήθηκε μέχρι τώρα όπως άκόβαστε από τους ξένους, αλλά ποτέ από το έπίσημο ελληνικό κράτος. Βέβαια ο Μίκης είχε την εύτυχια να τιμηθεί από τους Έλληνες μέσα και έξω από την πατρίδα του μ' έναν τρόπο που θα τον ζήλευσαν πολλοί όμοτεχνοί του. Μιλώ για κείνη την καταξίωση στην ελληνική ψυχή του έργου του Μίκη που μας έκανε με κίνδυνο ζωής να κρυφακούμε από τα ξένα ραδιόφωνα τα τραγούδια του άγώνα και της αντίστασης, μιλώ για αυτός που τον τραγούδησαν μες στο Πολυτεχνείο, μιλώ για τις 80.000 συμπατριώτες μας που μέσα στο στάδιο του Καραϊσκάκη μεταβλήθηκαν στη μεγαλύτερη λαϊκή χορωδία που γνώρισε ποτέ ο τόπος μας και που δεν ξέρω να έχει το όμοιό του σε όλο τον κόσμο, και τραγούδησαν το θάνατο της χούντας κάτω απ' τις άπλωμένες φτεροδύες της άγκελιάς του Μίκη, που ξέρει να παίρνει και να δίνει από το λαό έκείνο που του πρέπει.

Τό έργο του Μίκη δεν είναι μόνο μία μουσική ποιότητα, μία καλλιέργεια ύψηλης ποιαιτικής στάθμης, γνήσια λαϊκής, τό έργο του Μίκη, τό μουσικό είναι ή ίδια

Ίδια ή Ιστορία τῆς Ἑλλάδας μας εἶναι ἂν θέλετε ἔργο προφητικό γιὰ τὴ χώρα μας τοῦ χτές, τοῦ σήμερα, τοῦ αὔριο.

Αὐτὸ τὸν ἄνδρα, τὸν καλλιτέχνη, τὸν ἐκπολιτιστὴ θέλει νὰ τιμήσει ὁ ἄλλοις μας καὶ θέλει καὶ διεκδικεῖ τὸ προνόμιο σὲν δευτέρη μὰ οὐσιαστικὴ πατρίδα του νὰ εἶναι ὁ πρῶτος πού θὰ τὸ πράξει. Ἐδῶ σπῆδασε. Ἐδῶ ἀγωνίστηκε, ἐδῶ ἀραματίστηκε καὶ ἐδῶ ἔγραψε σχεδόν τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἔργου του. Ἄς τὸν τιμήσουμε λοιπὸν ὅπως τοῦ πρέπει. Σῶς καλῶ μαζί μὲ τοὺς συμπολίτες μας νὰ τιμήσουμε τὸν Μ.Θ. α' μ' ἓνα φήμισμα πού θὰ συντάξει μὲ μεγάλη ἐπιτροπὴ ἀπὸ μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀπὸ συμπολίτες μας. β' σ' εἰδική τελετὴ νὰ τὸν καλέσουμε νὰ τοῦ ἐπιδώσουμε τὸ φήμισμα αὐτὸ καὶ γὰ τὸν παρακλήσουμε νὰ μᾶς μιλήσει μ' ἓνα θέμα τῆς καλλιτεχνικῆς προτίμησής του. γ' θὰ πρότεινα ἄκόμα ὁ ἄλλοις μας νὰ προκηρύξει ἓνα βραβεῖο Θεοφωράκη γιὰ νέους συνθέτες Ἑλληνέας καὶ ξένους. Τίς λεπτομέρειες μπορούμε ἂν συμφωνήσετε νὰ τίς συζητήσουμε μὲ τὸν καλλιτέχνη.

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year. It is followed by a detailed account of the various projects and the results achieved. The report concludes with a summary of the work done and the progress made during the year.

Δε δύνανται δώσουν και άλλες πληροφορίες
σε μένα από το Γενικό Γραφείο
3.2 108

"Ο ΟΡΘΟΔΟΞΑΚΗΣ ΟΔΗΓΕΙ ΤΟΝ ΛΑΟ ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ,

Χτές ήταν απαγορευμένος στην Ελλάδα, σήμερα
τον άκουσεν και τον τραγουδούν όπως τον
τραγουδούσαν τους ^{αιώνιας} διασκέους θανατάτους
των μαζών μέσα σε στάδια που άλλου
τα χρησιμοποιούσαν για βουλάκια. Ο Μίκης
ήταν στην Νζίζον με την βοήθεια του
για να ανυψώσιν 1.200 άτομας έναν
'Ολυμπο μιας καινούριας μυθοζήτησης
των θανατάτικων γαϊκών τραγουδιών.

Ο Άνδρικος της μινταής μυθοζήτησης
ο Ορθοδόξακας δαυλίνι με πάθος την
βοήθεια. Με ταλωμένα τα χέρια για
να αναγκάσων τον τραυματία, με άνοιχτα
τα μπράτσα για να εδραζισέων τον
έξοριστο, με οδοκαμένο το κορμί εών
για θανάτους γαϊκό φεύκιμα, ποδοπαλινάτων
των ευημό εών μια θανάτους. Ξρηστή
την δικτική αρχιτεκτονική της κρησθίτικης

The following are the main points of the report on the study of the effect of the concentration of the reactants on the rate of the reaction. The study was carried out by measuring the rate of the reaction at different concentrations of the reactants. The results show that the rate of the reaction increases with the increase in the concentration of the reactants. This is because the rate of the reaction is directly proportional to the concentration of the reactants. The study also shows that the rate of the reaction is not affected by the concentration of the products. This is because the rate of the reaction is only dependent on the concentration of the reactants. The study concludes that the rate of the reaction is directly proportional to the concentration of the reactants.

φουβικη με ε'ς μετωδες ως χυριου και
με ε'ς ακρυχλικα, ανυποταχλα ποιηματα.

Ο υγιος, ε'ς φως, η μεγαλη μερα
δενονται με ε'ς του υδκιου των κερτων,
με ε'ς τον υμνο των καταγιδων, με την
υψηλα των ακικων προδοκιων.

Η μουσικη του ε'ς ε'ς ε'ς μεγαλος αγωνας

- Διμετα ε'ς κρατητη ηη και η' δ'ακρεα
• που προχωρη με κυρια.

- Ηε την μεση και ρακωτιστη ε'ς
• μια αγωνια φωνη της Μ. φραυτορυ,
• και με ε'ς δεχημαλικο και αποφαιδικο
• ρετρο του Π. ηανδη η' μουσικη
• τραγουδη της ποιητη των εκικων της
• λεγαυδης, της χιηης, της ε'ς ε'ς ε'ς.

- Κραυτη που ηυνοου του αγωνια οηυ
• ε'ς ε'ς ε'ς ε'ς ε'ς ε'ς ε'ς ε'ς ε'ς ε'ς
• ηουφακιου που ραησαν ε'ς ε'ς ε'ς ε'ς
• των κωνυρηων καταχηθησαν.

The first part of the paper is devoted to the study of the various types of motion. It starts with the definition of motion and then discusses the different types of motion such as uniform motion, accelerated motion, and oscillatory motion. It also discusses the concepts of displacement, velocity, and acceleration.

The second part of the paper deals with the study of the laws of motion. It starts with Newton's first law of motion, which states that an object will remain at rest or in uniform motion unless acted upon by an external force. It then discusses Newton's second law of motion, which states that the acceleration of an object is directly proportional to the net force acting on it and inversely proportional to its mass. Finally, it discusses Newton's third law of motion, which states that for every action, there is an equal and opposite reaction.

The third part of the paper discusses the study of the conservation of momentum. It starts with the definition of momentum and then discusses the conservation of momentum in a closed system. It also discusses the conservation of energy and the conservation of angular momentum.

The fourth part of the paper discusses the study of the laws of gravitation. It starts with Newton's law of universal gravitation, which states that every particle attracts every other particle in the universe with a force that is directly proportional to the product of their masses and inversely proportional to the square of the distance between them. It then discusses the application of Newton's law of gravitation to the motion of planets and satellites.

The fifth part of the paper discusses the study of the laws of thermodynamics. It starts with the definition of heat and temperature and then discusses the first law of thermodynamics, which states that energy cannot be created or destroyed, only transferred from one form to another. It then discusses the second law of thermodynamics, which states that the entropy of a closed system always increases over time.

Μια αρχαία του κατόχου τα δεικνύει τις
 χαρακτηριστικές για να τα ελεγχθούν φαντα
 προς άλλου αξιοπιστίας, προς την θανατοφόβου.

~~Διαρκή~~ Μικρές ελιγμούς ακινοίτες για
 να φανταστούμε ή ακόμα, για να φαντα-
 στήσουμε είν. κατ' ελεγχ. Η καρδιά του
 φανταστικού ακινοί. Πόλυ. "Σ", Ζε.

□ Μ. Θεωρητικός άνοιξη τις φυσικές.
 Ξεθάβει τους νεκρούς και τα θαμμένα
 όπλα. Άνοιξη φανταστική φράση των ομο-
 ρομμένων ποιητών. Μαζί με άλλους οι
 διηγήσεις φανταστικών και κατασκευασμένων, οι
 γυμνοί δίνονται τραγούδια νέκυσ.

Άνοιξη μεθ' ελόν άθρα τα άνοιχτα του
 διαρκούς, του μαθητικού του φανταστικού των
 ελεγχ. για να ελεγχθούν μια φανταστική πελώ-
 ρου, μεθυστική ηθικότητας.

Το κατασκευασμένο εγκώμιο, μεθ' ελόν τις
 γυμνοί του δανείου ή άνοιξη χαιδύλα

The following is a list of the
 names of the persons who
 were present at the
 meeting of the
 committee on
 the 10th of
 the month of
 the year 1880.
 The names are
 given in the
 order in which
 they were
 present.

IV

III

και διαμβάνη γὰ νὰ ἀρκαιώσῃ τὸ γέγρα-
μὸν ἀποθῆναι. τὸ μαχαίρι μὴ γὰρ εἶναι
γὰ νὰ ἀποθῆσιν κενεὴς πτυχῆς. Σὺ
θῆναι τῶν ἀποθῆναι ἢ ἀποθῆναι
γὰ. εἶναι ὁ χρονοσμός
τοῦ γένους.

(Σὺ φιλοσοφία: Μικὸς Θεοδωρὸς
χρονοσμός τῶν ἀποθῆναι
γὰν.)

11

The first of the two
 parts of the assignment is to
 write a paper on the
 history of Guyana. The
 second part is to write
 a paper on the
 present day Guyana.

(The assignment is to
 write a paper on the
 history of Guyana.
 The second part is to
 write a paper on the
 present day Guyana.)

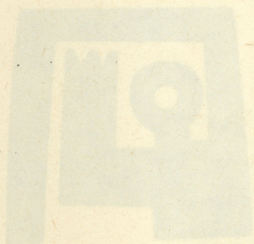
**ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ**

1976

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΑΓΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

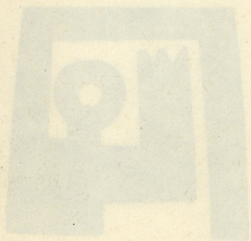

ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

1976

ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΡΗΣΗΣ

1971

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το βιβλίο για την ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ είναι ένα σημαντικό βιβλίο που θα σας βοηθήσει να κατανοήσετε καλύτερα τον κόσμο της παραγωγής και της επιχείρησης. Το βιβλίο αυτό είναι η καρδιά της σειράς βιβλίων που εκδίδονται από τον εκδοτικό οίκο της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ. Ο εκδοτικός οίκος της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ είναι ο μεγαλύτερος εκδοτικός οίκος στην Ελλάδα και έχει εκδώσει περισσότερα από 100 βιβλία. Τα βιβλία της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ είναι τα καλύτερα βιβλία που έχουν εκδοθεί στην Ελλάδα και είναι τα καλύτερα βιβλία που έχουν εκδοθεί στην Ελλάδα.

— Το βιβλίο αυτό είναι η καρδιά της σειράς βιβλίων που εκδίδονται από τον εκδοτικό οίκο της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ. Ο εκδοτικός οίκος της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ είναι ο μεγαλύτερος εκδοτικός οίκος στην Ελλάδα και έχει εκδώσει περισσότερα από 100 βιβλία. Τα βιβλία της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ είναι τα καλύτερα βιβλία που έχουν εκδοθεί στην Ελλάδα και είναι τα καλύτερα βιβλία που έχουν εκδοθεί στην Ελλάδα.

— Το βιβλίο αυτό είναι η καρδιά της σειράς βιβλίων που εκδίδονται από τον εκδοτικό οίκο της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ. Ο εκδοτικός οίκος της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ είναι ο μεγαλύτερος εκδοτικός οίκος στην Ελλάδα και έχει εκδώσει περισσότερα από 100 βιβλία. Τα βιβλία της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ είναι τα καλύτερα βιβλία που έχουν εκδοθεί στην Ελλάδα και είναι τα καλύτερα βιβλία που έχουν εκδοθεί στην Ελλάδα.

Τὸ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ γεννήθηκε σὰν ἰδέα πέρασι τὸ καλοκαίρι. Σ' αὐτό, ὄχι ἀπλῶς συνέτειναν, ἀλλὰ κατὰ κάποιον τρόπο ὑποχρέωσαν : Ἡ μεταπολίτευση καὶ τὸ νέο πολιτικὸ κλίμα ποῦ διαμορφώθηκε στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἐφτάχρονη τυραννία τῆς Χούντας. Οἱ μεγάλες ἀλλαγές ποῦ συντελέστηκαν, ποῦ συντελοῦνται καὶ ποῦ πρέπει νὰ γίνουν. Οἱ συναυλίες μαμουθ τοῦ Μίκη. Ὁ ἐκδοτικὸς ὄργανισμὸς κι ὁ κατακλυσμὸς τῶν ἐντύπων μαζί μὲ τὸ παράλληλο ξεφύτρωμα ἐκπολιτιστικῶν σωματείων καὶ ὀργανώσεων. Οἱ ποικίλες πολιτιστικές, καλλιτεχνικές καὶ πολιτικές ἐκδηλώσεις. Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση κι ἡ καθιέρωση τῆς Δημοτικῆς. Ὁ αὐξημένος ρόλος τῆς Νεολαίας καὶ ἡ ἐνεργοποίηση τῶν καλλιτεχνῶν. Τὸ ἄνδρωμα τοῦ Ἑλληνικοῦ κινηματογράφου.

Ἄλλα αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἔδειξαν καὶ δείχνουν καθαρά πὼς εἶναι ἄμεσα ἀναγκαῖο νὰ δημιουργηθεῖ ἓνα πλατὺ, μαζικὸ, προοδευτικὸ, ὑπερκομματικὸ κίνημα πολιτισμοῦ. Ποῦ θὰ ἀγκαλιάσει τὶς μάζες τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας σ' ὅλη τὴ χώρα, ποῦ θ' ἀγκαλιάσει ὅλο τὸ λαό. Ποῦ θὰ κινητοποιήσει ὅλες τὶς ζωντανές δυνάμεις τοῦ ἔθνους ποῦ διψοῦν γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἀνοδο τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῆς χώρας. Ποῦ μὲ τὶς ποικίλες μορφές θ' ἀναπτυχθεῖ παντοῦ.

Τὸ Κίνημα γιὰ τὸν Πολιτισμὸ καὶ τὴν Εἰρήνην γεννήθηκε σὰν ἰδέα πέρασι τὸ καλοκαίρι. Φέτος εἶναι πιά μιὰ πραγματι-

κότητα. Ξεκίνησε στη Θεσσαλονίκη (γραφεία Πλατεία Ναυαρίνου 8, τηλ. 517-657) και τώρα απόκτησε γραφεία και στην Αθήνα (Μαυρομιχάλη 1, δεύτερος όροφος, τηλ. 714-657). Αρχίζει ν' αποκτάει παραρτήματα στις διάφορες επαρχιακές πόλεις. Στο Βόλο, τη Λάρισα, τ' Αργίριο, την Πάτρα. Σύμφωνα θά έχει άπλωθει σ' όλη τη χώρα. Το σήμα του πολύ γρήγορα θά βρίσκεται στο πέτο όλων τών Έλλήνων.

Άλλά τί είναι αυτό το Κίνημα ; Ποιοί είναι οι στόχοι του ; Πώς λειτουργεί κι από ποιούς διοικείται ; Σ' αυτά τὰ καυτά έρωτήματα πού εύλογα έρχονται στο στόμα του καθενός, έρχεται νά δώσει πρώτες απαντήσεις αυτό το μικρό τεύχος.

Δημοσιεύουμε τρία κείμενα του Μίκη Θεοδωράκη, πού κατά καιρούς είδαν τὸ φῶς σὲ περιοδικὰ ἢ ἑφημερίδες, γιατί τὰ κείμενα αυτά, μαζί με τις διαπιστώσεις τῆς ἀλλαγῆς και τῆς ἀναγκαιότητας δημιουργίας ἑνός Κινήματος Πολιτισμοῦ, ἀπέτελεσαν τὸ σπóρο τῆς πρωτοβουλίας μας.

Στὴ συνέχεια δημοσιεύουμε μιὰ εἰσήγηση τοῦ Κινήματος Θεσσαλονίκης, ὅπου ἐκτίθενται οἱ προβληματισμοὶ τῆς ὁμάδας πού πήρε τὴν πρωτοβουλία νὰ ξεκινήσει τὸ Κίνημα αὐτό.

Ακολουθοῦν τρία κείμενα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀθήνας. Τὰ δύο πρώτα εἶναι σχέδια γιὰ μιὰ διακήρυξη πού συζητήθηκαν ἐκτεταμένα στὴν Ἐπιτροπὴ Πρωτοβουλίας. Τὸ πρῶτο τοῦ Ἀνδρέα Λεντάκη καὶ τὸ δεύτερο τῶν Παντελῆ Τρωγάδη καὶ Γιάννη Νεγρεπόντη. Τὸ τρίτο εἶναι τὸ καταστάλαγμα πολὺμηνων συζητήσεων. Ἐνα κείμενο (ὄχι διακήρυξη) πού θὰ ἐξηγεῖ τί ἀκριβῶς εἴμαστε, ἀπαντώντας σὲ 9 βασικά ἐρωτήματα, δίνοντας ἔτσι ὅλη τὴ φυσιογνωμία μας. Τὸ κείμενο αὐτὸ δόθηκε στὴ δημοσιότητα κι ἀποτελεῖ κατὰ κάποιον τρόπο τὸν Καταστατικὸ μας Χάρτη.

Δημοσιεύουμε μετὰ μιὰ σειρά θέσεων πού ἀποτελοῦν κατὰ κάποιον τρόπο τὴν συμπύκνωση τῶν συζητήσεων, τῶν θεωρητικῶν ἀναζητήσεών μας ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, τόσο στὴν Ἀθήνα ὅσο καὶ στὴ Θεσσαλονίκη.

Τέλος δημοσιεύουμε τὸ σῆμα μας μετὰ τὴν ἐρμηνεία τοῦ συμβολισμοῦ του πού ὁ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Δημήτρης Θεοχάρης εἶχε τὴν καλοσύνη νὰ μᾶς στείλει. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ καὶ τὸ σῆμα δημοσιεύθηκαν γιὰ πρώτη φορά στὰ «Νέα» τῆς 28 Φεβρουαρίου 1976, στὴ στήλη τῶν Ὀτθλεψιών μετὰ τίτλο «Ἐνα ἔμβλημα 6.000 ἐτών».

1. Μαχόμενη κουλτούρα

Η κουλτούρα αποτελεί την πηγή της ζωής, της ανάπτυξης, της δημιουργίας. Είναι η δύναμη που κινεί τον άνθρωπο να δημιουργήσει, να αναζητήσει, να αγωνιστεί. Η κουλτούρα είναι η βάση της κοινωνίας, η βάση της πολιτικής, η βάση της οικονομίας. Η κουλτούρα είναι η βάση της ζωής.

ΤΡΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

1. Μαχόμενη Κουλτούρα
2. Για ένα Κίνημα Πολιτισμού
3. Έλληνική πραγματικότητα
και Πολιτιστικό Κίνημα

TRIA KEIMENA TOY
MIKH GEORGIADH

1. ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ
2. ΤΟ ΕΥΡ. Κ. ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ
3. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ
4. ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑ

1. Μαχόμενη κουλτούρα

Ἡ Ἑλληνικὴ θρησκεία εἶναι κουλτούρα. — Ὁ λαϊκὸς πολιτισμὸς δὲν σημαίνει γιὰ τὸ λαὸ μας μόνο Τέχνη — μονάχα αἰσθητικὴ ἀπόλαυση. Σημαίνει ἐπίσης τὴν ἀγάπῃ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας, σὰν τὴν πεμπουσία τῆς Ἑλληνικῆς κληρονομιάς. Τὴν ἐνότητα τοῦ χαρακτήρα καὶ τοῦ συναισθήματος. Τὴν πίστη στὸν ἄνθρωπο καὶ τὶς μεγάλες ἀξίες, τὴν ἀνθρωπιά, τὴν ἀξιοπρέπεια, τὴν δικαιοσύνη, τὴν τιμὴ, τὴν λευτεριά, τὴν Ῥωμιοσύνη. Δηλαδή, τὴν ἰδιαίτερη, Ῥωμείκη στάση ζωῆς, τὸ φιλότιμο, τὴν λεβεντιά. Οἱ βαθύτερες ρίζες τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἡ Ἑθνικὴ μας κουλτούρα. Ἀνεβάζει τοὺς πολυτιμότερους ἐθνικοὺς χυμοὺς πρὸς τὸν κορμὸ τοῦ ἔθνους. Χάρη σ' αὐτοὺς διατηρηθήκαμε, νικήσαμε τοὺς νικητὲς μας. Οἱ ρίζες εἶναι τόσο βαθειὲς καὶ ἄρπυτες ὥστε εἶναι ἰκανὲς νὰ θρέψουν, νὰ στηρίξουν καὶ νὰ ὑψώσουν ἓνα γιγάντιο δέντρο. Ἐξασφαλίζουν μεγάλες προοπτικὲς γιὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους. Ἀπὸ τὰ συμπεράσματα αὐτὰ πηγάζουν οἱ εὐθύνες καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἐκπροσώπων τῆς ἑλληνικῆς κουλτούρας. Ἰδιαίτερα ὅταν ὁ λαὸς καὶ τὸ ἔθνος δοκιμάζονται ἀπὸ βαθειὲς ἱστορικὲς κρίσεις, τότε ὁ ἐκπρόσωπος τῆς κουλτούρας γίνεται μαχητὴς — γίνεται Φερραῖος, Σολωμὸς, Κάλβος, Παλαμᾶς, Σικελιανός. — Παλεύει μαζί μὲ τὸ λαὸ, μαζί μὲ τὸ ἔθνος στὴν πρώτη γραμμῇ. Καὶ τότε ἡ κουλτούρα γίνεται μαχόμενη, γιὰ νὰ διαφυλαχτεῖ ἡ πεμπουσία τῆς μὲ τὴν ἐξασφάλιση τῆς νίκης στὴν ὑπόθεση τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους.

Ἡ κουλτούρα δὲν ἀποτελεῖ φαινόμενο αὐθύπαρκο, ἀλλὰ σὰν τὸ δέντρο ριζώνει καὶ ἀναπτύσσεται πάνω στὸ χῶμα τοῦ λαοῦ — τοῦ ἔθνους — καὶ σὲ συνέχεια, ὅπως συμβαίνει μὲ τὰ δέντρα, βοηθάει τὸ χῶμα, τὸ λαὸ, νὰ ἀνανεωθεῖ, νὰ πλουτιστεῖ.

Ἐπομένως τὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους εἶναι καὶ τὰ προβλήματα τῆς κουλτούρας.

Ὅμως ἡ κουλτούρα — ὄντας ἡ ἴδια ἡ ἔκφραση τῆς πεμπουσίας τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως — καλεῖται νὰ διαδραματίσει τὸν ἱστορικὸ τῆς ρόλο, ποῦ εἶναι : Ἡ διατήρηση τῆς ψυχικῆς ἐνότητος τοῦ ἔθνους. Ἡ προβολὴ τῶν δυνατῶν ποῦ συνθέτουν τὸ ἐθνικὸ πρόσωπο. Ἡ χάραξη πατριωτικῆς προοπτικῆς, ξεσκέπασμα καὶ ἀνελέητο χτύπημα τῶν συνειδητῶν καὶ ἀσυνειδήτων ἐχθρῶν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος.

Ἱερὸς πόλεμος ἐναντίον τοῦ ξένο ποῦ περιφρονεῖ τὴν Ἑλλάδα, ποῦ μισεῖ τὸ λαὸ μας, ποῦ μᾶς ἀντιμετωπίζει σὰν λαὸ Β' κατηγορίας, λαὸ ξενοδόχων καὶ ὑπηρετῶν. Λαὸ

προσκυνημένων. Όμως ή μαχόμενη κουλτούρα δέν σταματά στις διαπιστώσεις. Προχωρεί στή δημιουργία και στήν διά τής δημιουργίας χάραξη προοπτικής. Χρέος μας είναι ενώ θα χτυπάμε τό σκοτάδι, νά προσπαθούμε συγχρόνως ν' ανοίγουμε παράθυρα πρὸς τό φῶς — πρὸς τό μέλλον.

Τί ἔγινε στὸν τομέα τοῦ Λαϊκοῦ Τραγουδιοῦ.

Ἐπιστροφή στις ἐθνικές μελωδικές ρίζες με τή βυζαντινή και δημοτική μελωδία, σύζευξη με τήν ποίηση και τὰ προβλήματα τοῦ ἔθνους. Τὸ ὄνειρο, ἡ ἐλπίδα, τὸ ὄραμα ἡ πίστη ἔγιναν με τὸ τραγούδι πολύτιμα ὄπλα μέσα στήν πάλη τοῦ λαοῦ μας. Ὁ λαός μας γίνεται περήφανος ὅταν ἐπικοινωνεῖ σὲ βάθος με τίς ρίζες τής παράδοσης, σὲ ὕψος με τὰ φωτεινά πετάγματα τής ποίησης τοῦ Βάρναλη, τοῦ Σεφέρη, τοῦ Ρίτσου, τοῦ Ἐλύτη.

Όμως, ὅσο ὁ λαός και ἡ νεολαία θὰ πλουτίζουν με τοὺς χυμούς τής μαχόμενης κουλτούρας, τόσο, σὰν τὸν ἀτμὸ ποῦ ζητᾷ διέξοδο — εἰδεμὴ συντρίβει και τὸ πιὸ δυνατό ἐμπόδιο — θὰ ζητᾷ και αὐτὸς διέξοδο, ἀνοιγμα, προοπτικὴ τής φυλῆς, θὰ πλάθει τὰ μελλοντικά ὄραματα τοῦ ἔθνους.

Ἐτσι καθημερινὰ ὁ λαός μας χάρη στήν κουλτούρα, συνειδητοποιεῖ τί χάος χωρίζει αὐτὸ ποῦ είναι ἀπ' αὐτὸ ποῦ θὰ ἔπρεπε και θὰ μπορούσε νά είναι. Πιστεύω πὼς δέν ὑπάρχει πιὸ δυνατό και πιὸ ἀκατανίκητο ὄπλο ἀπὸ τήν προοπτικὴ, ἀπὸ τὸ ὄραμα.

Γιατί ἕνας λαός ὅταν γεμίσει με ἕνα φωτεινὸ ὄραμα και συγχρόνως πιστέψει ὅτι είναι δυνατό νὰ τὸ πραγματοποιήσει ἔχει ἤδη διανύσει τὸν μισὸ δρόμο πρὸς τήν κατάρτηση και τήν πραγματοποίησή του.

2. Για ἕνα Κίνημα Πολιτισμοῦ

Γιὰ νὰ δημιουργήσουμε ὑπεύθυνο κοινὸ ἀρκεῖ, νομίζω, νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸ λαὸ μας ὑπεύθυνα. Νὰ τοῦ ἀποδόσουμε τήν ἐμπιστοσύνη, τήν πρώτη εὐθύνη. Νὰ τὸν κάνουμε οὐσιαστικὸ κριτὴ γιὰ τὸ ὠραῖο και τὸ ἀληθινό. Νὰ δόσουμε στοὺς πνευματικούς δημιουργοὺς ἴσες δυνατότητες και σὲ συνέχεια νὰ ἐμπιστευτοῦμε στήν κρίση τοῦ κοινοῦ, ἀφοῦ φυσικά ἐξασφαλίσουμε ὄλες τίς τεχνικές προϋποθέσεις, ὥστε ἡ κρίση αὐτὴ νὰ σχηματίζεται σοβαρὰ και ὑπεύθυνα ὕστερα ἀπὸ σοβαρὴ και ὑπεύθυνη ἐπαφὴ τοῦ ἔργου με τὸ λαό.

Ἡ πολιτιστική ἀναγέννηση τῆς Ἑλλάδας πρέπει νὰ εἶναι βασικός ἐθνικός στόχος. Τὰ στοιχεῖα τῆς εἶναι: 1) Δημιουργία γνήσιου νεοελληνικοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου καθὼς καὶ ἀνάπτυξη γνήσιας νεοελληνικῆς σκέψης, καὶ 2) Δημοιοργική συμμετοχή τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στὴ διαδικασία τῆς πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς δημιουργίας. Γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ θὰ πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν μικτὲς ἐπιτροπὲς ἀπὸ πνευματικούς δημιουργούς, ἀπὸ ἐκπαιδευτικούς παραγωγικῶν τάξεων, τῆς νεολαίας καὶ ἀπὸ κρατικούς ἢ δημοτικούς λειτουργούς.

Αὐτὲς οἱ ἐπιτροπὲς ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ τὶς ὀνομάσουμε «Ἐπιτροπὲς Πολιτισμοῦ», θὰ ἔχουν σκοπὸ τὴν ἀνάκαλυψη καὶ τὴν ἐνίσχυση νέων δημιουργῶν, τὴν παρότρυνση γιὰ δημιουργία καὶ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου. Αὐτὰ γιὰ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἀνθρώπινο ὕλικό.

Τὰ ὕλικά καὶ τεχνικά μέσα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου ὕλικου θὰ ἀπαιτήσουν τὴ δημιουργία «Πνευματικῶν Κέντρων» ἢ «Κέντρων Πολιτισμοῦ» ποὺ θὰ βρίσκονται στὴ διάθεση τῶν ἐπιτροπῶν πολιτισμοῦ. Καὶ ἓνα Πνευματικὸ Κέντρο σημαίνει: κατάλληλος χώρος, ἔσοδα καὶ τέλεια δημοκρατικὴ ὀργάνωση.

Ἡ ἰδανικὴ λύση γιὰ τὸ θέμα τοῦ χώρου εἶναι νὰ χτισθοῦν Κέντρα Πολιτισμοῦ. Αὐτὰ τὰ Κέντρα διαθέτουν χώρους γιὰ ἐκθέσεις, συναυλίες, θέατρο, διαλέξεις, ἐντευκτήρια. Τὰ ἔσοδα θὰ πρέπει νὰ προέρχονται ἀπὸ κρατικὲς ἢ δημοτικὲς ἐπιχορηγήσεις. Γιὰ τὴν τέλεια δημοκρατικὴ ὀργάνωση θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθεῖ ἡ ἴση συμμετοχὴ ὅλων ἀνεξάρτητα τῶν πολιτῶν, ποὺ ἐνδιαφέρονται νὰ συμβάλουν στὴν ὀργάνωση τῆς ζωῆς τῆς Λέχης Πολιτισμοῦ. Ἡ ἐκλογή τῶν ἔργων, ὁ τρόπος ἀξιοποίησός τους, ὁ προγραμματισμός, ἡ ἐπιλογή τῶν στελεχῶν, ἡ διαχείριση κλπ. Θὰ αποφασίζονται ἀπὸ τὴ γενικὴ συνέλευση τῶν ἐνεργητικῶν μελῶν τοῦ Κέντρου Πολιτισμοῦ. Ἡ διοίκηση θὰ ἀνατεθεῖ στὴν Ἐπιτροπὴ μὲ ἴση ψήφο. Ἡ Ἐπιτροπὴ Πολιτισμοῦ θὰ λογοδοτεῖ στὴ Γεν. Συνέλευση.

Τέτοια «Κέντρα Πολιτισμοῦ» μπορεῖ νὰ γίνουν στὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα τῆς χώρας. Στὶς συνοικίες καὶ στὰ χωριά μπορούμε νὰ δημιουργήσουμε Λέσχες Πολιτισμοῦ ποὺ βασικά θὰ τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τὰ τοπικά Κέντρα Πολιτισμοῦ.

Ἡ βασικὴ μας τακτικὴ θὰ εἶναι ἡ ὅσο γίνεται πιὸ πυκνὴ καὶ οὐσιαστικὴ ἐπαφὴ τῶν πνευματικῶν δημιουργῶν μὲ τὶς εὐρύτερες μάζες. Αὐτὴ εἶναι κατὰ τὴ γνώμη μας ἡ καλύτερη μέθοδος γιὰ νὰ κεντρίζεται, νὰ ἐρεθίζεται ἡ δημιουργικὴ φλέβα πάνω σὲ μιὰ ζωντανὴ καὶ ρεαλιστικὴ βάση: στὴν

νεοελληνική πραγματικότητα. Δημιουργώντας ένα κοινό ύπεύθυνο τοποθετούμε τὰ σωστά πλαίσια μέσα στα οποία ὁ πνευματικός δημιουργός είναι ὑποχρεωμένος νὰ κινηθεῖ κι αὐτὸς ὑπεύθυνα, δηλαδή πηγαῖα, ἀληθινὰ καὶ ἀναγκαῖα. Γιατὶ αἰσθάνεται ἐπάνω του κάθε στιγμή τὸν ἔλεγχο, ὄχι πιά ἀπὸ μιὰ κλίκα «ἔστὲτ» καὶ κριτικῶν ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου, ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ συγκεκριμένη πραγματικότητα, δηλαδή τοῦ νεοέλληνα ποῦ ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι αὐτὸς ποῦ δημιουργεῖ τὴν καθημερινὴ νεοελληνικὴ πραγματικότητα, εἶναι, ἐπίσης, φορτισμένος μὲ τὴ νεοελληνικὴ ἱστορικὴ μνήμη καὶ παράδοση.

3. Ἑλληνικὴ πραγματικότητα καὶ Πολιτιστικὸ Κίνημα

Ζοῦμε σὲ μιὰ περίοδο κοσμογονικῆ. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῆς μεγάλης ἐπιστημονικοτεχνικῆς ἐπανάστασης τῆς ἐποχῆς μας τὰ πάντα ἀλλάζουν. Ἡ δομὴ τῆς κοινωνίας, ἡ ποιότητα τῶν ἀνθρώπινων σχέσεων μέσα στὴν κοινωνία, ὁ χαρακτήρας τῶν ἀντιθέσεων καὶ συγκρούσεων, καὶ ἐπομένως καὶ οἱ στόχοι γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἁρμονίας μέσα στὶς ἀνθρώπινες σχέσεις, ὅλα ἀλλάζουν.

Στὴν πατρίδα μας, οἱ ἀλλαγές εἶναι ἴσως ἀκόμη πιὸ θεαματικές. Μποροῦμε νὰ πούμε ὅτι μέσα στὴν τελευταία εἰκοσαετία συντελέσθηκαν βαθύτερες ἀλλαγές παρ' ὅσο μέσα στὰ τελευταῖα ἑκατὸν πενήντα χρόνια.

Ἔτσι, τὴν ἐπόμενη μέρα ἀπὸ τὴν πτώση τῆς χούντας βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ μιὰ καινούργια ἑλληνικὴ πραγματικότητα. Οἱ γνωστὲς πολιτικὲς δυνάμεις, τὰ κόμματα, προσπαθοῦν μὲ μεγάλη δυσκολία νὰ συλλάβουν καὶ νὰ ἐκφράσουν σὰν πολιτικὴ πράξη τὸ νόημα τῆς ἀλλαγῆς. Ὅμως εἶναι φανερὸ ὅτι ἡ σκιά τοῦ παρελθόντος βαραίνει πολὺ. Ἐνῶ κάθε μέρα προχωροῦμε μὲ ρυθμούς γοργούς, ἡ ἐμμονὴ σὲ ἰδέες, σχήματα καὶ μεθόδους ποῦ ἔπαψαν πιά νὰ ἀνταποκρίνονται στὴν νέα πραγματικότητα ἀπογοητεύει καὶ οὐσιαστικὰ ἀδρανοποιεῖ πολιτικὰ ἕνα πολὺ μεγάλο — ἴσως τὸ πιὸ μεγάλο — τμῆμα τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ.

Σήμερα παρατηροῦμε ὅτι ὁ λαὸς κινεῖται πρὸς δύο βασικούς στόχους : τὴν κατάκτηση καὶ διεύρυνση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας καθὼς καὶ τὴν ἀνύψωση τοῦ βιο-

τικού επιπέδου με τη γενίκευση και προώθηση της τεχνολογικής επανάστασης.

Με βάση αυτές τις δύο ιστορικές αναγκαιότητες της εποχής μας θα διαμορφωθούν τελικά και οι νέες πολιτικές παρατάξεις, στο βαθμό που θα αποδείξουν ή κάθε μία ότι μπορούν να έξυπηρετούν αυτούς τους δύο στόχους. Με άλλα λόγια, βρισκόμαστε σε ένα στάδιο βαθύτατων αλλαγών αλλά και ζυμώσεων που τα πάντα μπαίνουν σε κρίση και επανεξέταση.

Το μεγάλο πρόβλημα που εξακολουθεί να συγκινεί, να επιστρατεύει και να ενώνει τον ελληνικό λαό σήμερα, είναι το πρόβλημα της δημοκρατίας. Με το πρόβλημα αυτό συνδέονται άμεσα τα προβλήματα της εθνικής ανεξαρτησίας, της οικονομικής ανάπτυξης καθώς και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Γύρω από τους άξονες αυτών των προβλημάτων και με κατεύθυνση τους δύο βασικούς στόχους, δηλαδή ελευθερία και τεχνολογία, γίνονται σήμερα και θα ένταθούν αύριο οι ανακατατάξεις μέσα σε όλο το βάθος και πλάτος των κοινωνικών ομάδων. Και είναι βέβαιο ότι στο τέλος των ζυμώσεων θα ξεπηδήσουν νέοι πολιτικοί φορείς. Πρόκειται φυσικά για μια διαδικασία που ή διάρκειά της δεν μπορεί να καθοριστεί από τώρα έπακριβώς. Είναι όμως ανάγκη να ολοκληρωθεί, γιατί μόνον έτσι θα διευκρινιστεί οριστικά η πολιτική κατάσταση και θα ξεπεραστεί το σημερινό πολιτικό χάος που χαρακτήριζε ιδιαίτερα το χώρο της αντιπολίτευσης.

“Ας μην ξεχνάμε ότι αν και ο λαός μας έχει οξυτάτο πολιτικό αίσθητήριο, εντούτοις του λείπει σε επικίνδυνο βαθμό η επιστημονική ενημέρωση, τόσο σε σχέση με τα μεγάλα πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα της εποχής μας, όσο και σε σχέση με τους κάθε φορά ηγετικούς πολιτικούς κύκλους από τους οποίους εξαρτάται η ζωή του. Ακολουθεί το τάδε ή το τάδε πολιτικό σχήμα ή άνδρα χωρίς καλά καλά να γνωρίζει σε βάθος περί τίνος πρόκειται. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι χιλιάδες συμπατριώτες μας υπέφεραν ή έδωσαν ακόμη και τη ζωή τους για πρόσωπα και παρατάξεις που στην ουσία δεν γνώριζαν. Κι αυτό, γιατί δεν υπήρξε έως σήμερα ιστορική περίοδος που να επιτρέπει την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, την βαθειά πολιτική ζύμωση χωρίς άμεσες σκοπιμότητες και κάθε είδους εκβιασμούς και εξαναγκασμούς.

Η πρώτη απόπειρα για μια ουσιαστική φιλελευθεροποίηση από τον Έλευθέριο Βενιζέλο (1928-32) ανακόπηκε από την αντίδραση. Στα 1936, ήρθε η Δικτατορία. Στα 1940, ο πόλεμος-Κατοχή. Μετά, στην απελευθέρωση, ακολουθεί ο Έμφύλιος πόλεμος (1946-49). Ένώ η δεκαετία 1950-60 εί-

ναι τὰ σκληρὰ χρόνια πού ἐπιθεβαιώνεται ἡ ἡγεμονία τῆς ἀντικομμουνιστικῆς ἀμερικανόδουλης δεξιάς. Ἀπὸ τὸ 1960, οἱ βαθεῖες ζυμώσεις γιὰ τὸ γκρέμισμα αὐτῆς τῆς ἡγεμονίας καταλήγουν στὸ μεγάλο παλλαϊκὸ δημοκρατικὸ κίνημα πού φέρνει στὴν Ἐξουσία τὴν Κυβέρνηση Παπανδρέου. Αὐτὴ εἶναι ἡ δευτέρα — μετὰ τὸ 1928-32 — ἀπόπειρα γιὰ μιὰ οὐσιαστικὴ δημοκρατικοποίηση τῆς χώρας. Σκοντάφτει ὅμως κατ' ἀρχὴν ἐπάνω στὴ λαθεμένη ἐκτίμηση τῆς Ἀριστερᾶς καὶ Κεντροαριστερᾶς πού ἀντὶ γιὰ νὰ στηρίξουν μὲ ὅλα τὰ μέσα τὴν προσπάθεια ἐκείνη, ἀντίθετα ἔκαναν ὅ,τι εἶναι δυνατόν γιὰ νὰ τὴν φέρνουν καθημερινὰ σὲ δύσκολη θέση. Τότε εἶχαν δίκην ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, πού ζητοῦσε μὲ ἀγωνία νὰ τοῦ δοθεῖ ἡ ἀναγκαία πίστωση χρόνου καὶ ὁ Γεώργιος Πασαλιδῆς πού καλοῦσε ἐναγωνίως τὴν Ἀριστερὰ νὰ βοηθήσει μὲ κάθε τρόπο τὴν Κυβέρνηση Παπανδρέου. Ἐφτασε νὰ προτείνει στὴν ΕΔΑ νὰ μὴν βάλει ὑποψήφιους — γιὰ τὶς ἐκλογές τοῦ '63 — προκειμένου νὰ ἐνισχυθεῖ ὁ Παπανδρέου.

Ὅμως ἡ Ἀριστερὰ καὶ ἡ Κεντροαριστερὰ, καὶ τότε ἀγνόησαν τὶς ἐκκλήσεις τῶν δύο αὐτῶν ἀνδρῶν. Ἦσαν ὅλοι πολὺ βιαστικοί. Τὰ ἤθελαν ὅλα μονομιάς χωρὶς νὰ ὑπολογίσουν τὸν συγκεκριμένον συσχετισμὸ δυνάμεων. Ἐβλῶν ἔτσι τὴν κυβέρνηση Παπανδρέου ἀνάμεσα σὲ δύο πυρᾶ. Ἀπὸ τὴ μιά, ἡ πάνοπλη δεξιά πού καιροφυλαχτοῦσε νὰ ὀρμηθεῖ ξανά. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, μιὰ ὄλο καὶ περισσότερο ἐξαλη Ἀριστερὰ καὶ Κεντροαριστερὰ, πού μὲ τὴν πολλαπλὴ ἀντικυβερνητικὴ δράση τους βοηθοῦσαν στὸ νὰ ξεσπάσει ἡ κρίση κατ' ἀρχὴν μέσα στὴν ἴδια τὴν κυβερνητικὴ παράταξη καὶ σὲ συνέχεια φούσκωναν ἕνα πελώριον κόκκινον μπαλόνι: τὸν δῆθεν «κομμουνιστικὸ κίνδυνον» πού τόσο ἀπαραίτητος ἦταν — σὰν πρόσχημα — σὲ βασιλιάδες, ἀμερικανούς καὶ πράκτορες γιὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ πραξικόπημα στὴ δικτατορία.

Ἔτσι κι αὐτὴ ἡ καινούργια ἀπόπειρα γιὰ φιλελευθεροποίηση ἀνακόπηκε βίαια. Σήμερα ἐπαναλαμβάνεται — σὲ γενικὲς γραμμὲς — τὸ ἴδιο πείραμα. Βέβαια, ἡ φυσιογνωμία τῶν κυριότερων παραγόντων ἔχει ἀλλάξει. Ὅμως, ἡ δομὴ τῆς ἐξουσίας καὶ οἱ βασικοὶ παράγοντες πού ἐδραιώνουν τὸν συσχετισμὸ δυνάμεων παραμένουν οἱ ἴδιοι. Ἡ μεγάλη ἱστορικὴ εὐκαιρία τῆς στιγμῆς εἶναι ὅτι ἡ ἄλλοτε ἐννιαία καὶ μονολιθικὴ δεξιά (πού ἦταν τότε συνενωμένη μὲ τὸ σύνολο τῶν ἀξιωματικῶν) ἔπαψε νὰ ὑπάρχει. Αὐτὴ ἡ διάσπαση τῆς κλασσικῆς δεξιάς ἔχει περάσει μέσα στὸ Στρατὸ καὶ μέσα στὸ Λαό. Ἐνα κομμάτι τῆς, τὸ πιὸ μικρό, παραμένει πιστὸ στὶς ἀντιδραστικὲς ἀμερικανόδουλες θέσεις. Τὸ ἄλλο, τὸ μεγαλύτερο καὶ σημαντικώτερο, φαίνεται ὅτι ἔχει κερδηθεῖ ἀπὸ τὰ ἰδανικὰ τῶν δημοκρατικῶν διαδι-

κασιών. Έτσι, ἐξ ἀντικειμένου ἡ Δημοκρατία διαθέτει σημαντικές δυνάμεις ἰκανές νὰ φράξουν τὸ δρόμο σὲ κάθε ἀπόπειρα γιὰ ἐκτροπή. Βέβαια, σήμερα ὅπως καὶ προχτές, ὀρισμένες δυνάμεις τῆς Ἀριστερᾶς προσπαθοῦν νὰ φουσκώσουν τὸ «κόκκινο μπαλόνι» πού τόσο τὸ ἔχει ἀνάγκη τὸ παρακράτος καὶ γενικά ἡ Ἀντίδραση γιὰ νὰ ἐφορμήσει ξανά. Ὅμως σήμερα ἔχουν γνώση οἱ φύλακες. Ἡ μεγάλη δημοκρατικὴ παράταξη ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Ἀριστερὰ καὶ φτάνει στὴν Δεξιὰ. Περικλείει ὅσους πιστεύουν ὅτι ἡ σημερινὴ Δημοκρατία ἀποτελεῖ κατάκτηση ὅλου τοῦ λαοῦ, πού πρέπει νὰ τὴν διαφυλάξουμε σὰν κόρη ὀφθαλμοῦ. Καὶ ἀκόμη ὅτι ἂν θέλουμε νὰ πάμε πάρα πέρα, δηλαδὴ πρὸς ἓνα καινούργιο κοινωνικὸ σύστημα, τὸν Σοσιαλισμὸ, αὐτὸ θὰ τὸ πετύχουμε μονάχα ἐὰν καὶ ἐφόσον στερεώσουμε καὶ ὀλοκληρώσουμε τὴ σημερινὴ δημοκρατία. Ἄν τὴν γρεμίσουμε, τότε δεῦ μάς περιμένει ὁ Σοσιαλισμὸς ἀλλὰ ὁ Φασισμὸς. Αὐτὸ εἶναι μαθηματικὰ βέβαιο. Δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ βάλει κάτω ὅλες τὶς ὑπαρκτὲς δυνάμεις — ἐγχώριες καὶ διεθνεῖς — γιὰ νὰ διαπιστώσει τὴν ἀλήθεια αὐτῆς τῆς προοπτικῆς.

Ἔχουμε λοιπὸν τὰ ἐξῆς δεδομένα :

Πρῶτον

τὴν ἐξ ἀντικειμένου ὑπαρξὴ μιᾶς μεγάλης δημοκρατικῆς παράταξης πού λειτουργεῖ ἔξω καὶ πάνω ἀπὸ τὰ κόμματα.

Δεύτερον

τὴ βαθειὰ κοινωνικὴ ἀλλαγὴ πού τὴν ἐντείνει κάθε μέρα ἡ τεχνολογικὴ ἐπανάσταση.

Τρίτον

τὴν συνειδητοποίηση ἀπὸ τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ ὅτι ἡ Δημοκρατία καὶ ἡ Ἐλευθερία ἀποτελοῦν θεμέλιο τῆς ζωῆς του.

Τέταρτον

τὴν ἀδυναμία τῶν σημερινῶν πολιτικῶν σχημάτων νὰ ἐκφράσουν τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποιότητα τῶν ἀλλαγῶν καὶ τῶν αἰτημάτων τοῦ καιροῦ μας.

Καὶ πέμπτον

τὴν ἀναγκαιότητα γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ θωράκιση τῶν μαζῶν, ὥστε στὸ μέλλον νὰ μὴν ἐμπιστεύονται μόνο τὸ πολιτικὸ τους ἔνστικτο ἀλλὰ καὶ τὴ λογικὴ ἀνάλυση.

Ἐπὶ τοῦ ὅτι ἔχει ἀνάγκη τὸ λαὸς νὰ ἀλλάξει τὴν ἀποψηφία του, ἔχει ἀνάγκη τὸ λαὸς νὰ ἀλλάξει τὴν ἀποψηφία του, ἔχει ἀνάγκη τὸ λαὸς νὰ ἀλλάξει τὴν ἀποψηφία του. Ἐπὶ τοῦ ὅτι ἔχει ἀνάγκη τὸ λαὸς νὰ ἀλλάξει τὴν ἀποψηφία του, ἔχει ἀνάγκη τὸ λαὸς νὰ ἀλλάξει τὴν ἀποψηφία του.

Ἐπὶ τοῦ ὅτι ἔχει ἀνάγκη τὸ λαὸς νὰ ἀλλάξει τὴν ἀποψηφία του, ἔχει ἀνάγκη τὸ λαὸς νὰ ἀλλάξει τὴν ἀποψηφία του. Ἐπὶ τοῦ ὅτι ἔχει ἀνάγκη τὸ λαὸς νὰ ἀλλάξει τὴν ἀποψηφία του, ἔχει ἀνάγκη τὸ λαὸς νὰ ἀλλάξει τὴν ἀποψηφία του.

βλημα τής «άλλοτρίωσης». Τής απώλειας τής προσωπικής ταυτότητας μέσα σέ ένα σύστημα σχέσεων πού τείνει νά σφαγιάσει τό ΕΓΩ και νά μεταβάλει τό άτομο σέ βίδα μέσα στην πελώρια μηχανή πού μās επιβάλει ή καπιταλιστική διάρθρωση τής Κοινωνίας.

Γιά νά αντιμετωπιστεί κι αυτό τό τελευταίο πρόβλημα, καθώς και τὰ πέντε προηγούμενα, νομίζουμε ότι χρειάζεται νά δημιουργηθεί ένα παλλαϊκό Κίνημα Πολιτισμού.

"Όταν λέμε Κίνημα Πολιτισμού, έννοούμε έκείνες τίς διαδικασίες πού θά ένεργοποιήσουν τό λαό μέ βάση τήν στράτευση του προοδευτικού πνευματικού και επιστημονικού μας κόσμου. Ένα νέο σύστημα σχέσεων και δραστηριοτήτων πού θά φέρνουν σέ δημιουργική έπαφή τόν οποιοδήποτε επιστήμονα, πνευματικό δημιουργό, καλλιτέχνη, κοινωνικό παράγοντα μέ τίς πιό ζωντανές δυνάμεις του λαού. Πρέπει νά σπάσουμε τὰ άσφυκτικά πλαίσια πού μās επιβάλλει τό κεφαλαιοκρατικό σύστημα παραγωγής. Και πού τελικά οδηγούν τόν πνευματικό κόσμο έξω από τήν πυρακτωμένη πραγματικότητα. Του επιβάλουν τρόπος έπικοινωνίας μέ βάση τό έμπορικό κέρδος. Μεταβάλουν τό προϊόν τής πνευματικής έργασίας σέ έμπόρευμα. Γίνονται τελικά οί καπιταλιστικές σχέσεις, ό καθοριστικός ρυθμιστής γιά τήν ποσότητα και τήν ποιότητα τής έπικοινωνίας του πνευματικού άνθρώπου μέ τό λαό.

Άπό τήν άλλη πλευρά, οί ίδιες πάντα καπιταλιστικές σχέσεις, άντιμετωπίζουν τό λαό σάν άγοραστή-καταναλωτή. Ό λαός παράγει και άγοράζει. Μέσα σ' αυτό τό κύκλωμα, μεταβάλλεται σταθερά σέ «άντικείμενο» χωρίς προσωπικότητα. Στην κορύφωση αυτής τής διαδικασίας συναντάμε τό «λαό-άγέλη». Δηλαδή αυτόν πού άκολουθεί τυφλά τή ρεκλάμα, τή μόδα και τελικά τό προβεβλημένο από τό σύστημα πολιτικό κόμμα. Δέν σκέπτεται πιά. Άλλοι σκέπτονται γι' αυτόν. Με σκοπό πάντα πώς από τό κύκλωμα παραγωγή-κατανάλωση θά αύξηθούν τὰ άποθέματα κεφαλαίου. Η άφθονία τών πνευματικών αγαθών και οί μαζικοί τρόποι έπαφής (τύπος-τηλεραδιόφωνο, εκδόσεις, δίσκοι, κλπ.) ενώ λογικά θά έπρεπε νά βοηθούν ώστε νά ύπάρξει πνευματική άνθιση μέσα στίς μάζες, αντίθετα, έπειδή βρίσκονται κάτω από τόν άμεσο έλεγχο του Συστήματος, συντείνουν στην παραπέρα άποπνευματοποίηση και άποξήρανσή τους. Κι αυτό γιατί ό βασικός νόμος παραγωγής και διάδοσης πνευματικών αγαθών δέν είναι ή αναγκαιότητα έπαφής και διαλόγου του δημιουργού μέ τό λαό, αλλά ή μεταβολή του πνευματικού προϊόντος σέ έμπόρευμα και έπομένως ή φόρτισή του μέ κείνα τὰ χαρακτηριστικά πού

είναι δυνατόν νὰ προσεκλύσουν τὸ μεγάλο καταναλωτικὸ κοινό.

Οἱ ἐπιπτώσεις μέσα στὴν πολιτικὴ ζωὴ ἐνὸς ἔθνους εἶναι ἄμεσες. Ὁ «λαὸς-ἀγέλη» ἀποτελεῖ τὴν ιδεώδη βάση γιὰ κάθε μορφῆς ἀντιδημοκρατικὴς αὐταρχικῆς καὶ φυσικὰ κρυπτο — εἴτε φανεροφασιστικῆς λύσεις. Ὅπως, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος, ὁ ἀποκομμένος ἀπὸ τὸν λαό, μεταβάλλεται σὲ πειθήνιο ὄργανο στὰ χέρια τῶν ἐκάστοτε κρατούντων. Καὶ ὅταν συνεργάζεται, τότε μεταβάλλεται σὲ προπαγανδιστὴ τοῦ καθεστώτος — ὅταν «διαφωνεῖ», τότε τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἐπιδίδεται σὲ κείνα τὰ ἀφηρημένα «πετάγματα» ποῦ δὲν ἐνοχλοῦν κανένα. Ἄνάμεσα σ' αὐτὲς τὶς δύο γενεσιουργὲς δυνάμεις, τὸ λαὸ καὶ τοὺς πνευματικοὺς ὁδηγούς, ἐγκαθίσταται τὸ Σύνταγμα ποῦ ἀντλεῖ τὴ δύναμή του ἀπὸ τὴν ἐξουδετέρωση αὐτῶν τῶν δύο παραγόντων ποῦ στὴν οὐσία ἀποτελοῦν τὴν πηγὴ γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο.

Μὲ βάση τὰ πάρα πάνω δεδομένα, τὸ Κίνημα Πολιτισμοῦ ἐρχεται νὰ ἀντιμετωπίσει τὸ Σῦστημα καὶ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ τὸ ἐκτοπίσει ἀπὸ ἓνα μέρος τουλάχιστον τῶν σχέσεων του μετ' ὃν λαὸ καὶ τὸν πνευματικὸ δημιουργό. Μὲ ἄλλα λόγια, ἐρχεται νὰ προτείνει ἄλλη μεθοδολογία καὶ ποιότητα σχέσεων. Μὲ ποῖο τρόπο; Αὐτὸ εἶναι ἓνα πρόβλημα ποῦ πρέπει νὰ λυθεῖ στὴν πράξη ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ἐνδιαφερόμενους. Μποροῦμε τάχα νὰ κινητοποιήσουμε τὸ σύνολο τῶν ζωντανῶν δυνάμεων τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ πνευματικοῦ κόσμου γύρω ἀπὸ αὐτὲς τὶς νέες σχέσεις; Νὰ φέρουμε σὲ μιὰ μαζικὴ ἐπαφὴ ἐνώπιους ἐνωπίω λαὸ καὶ πνευματικούς ἀνθρώπους; Μποροῦμε τάχα νὰ ἐνεργοποιήσουμε τὸν ἀνθρωπο-καταναλωτὴ γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα του; Νὰ τοῦ δημιουργήσουμε νέα πλαίσια μέσα στὰ ὁποῖα νὰ μπορεῖ νὰ συμμετέχει στὴν ἀνάλυση, συζήτησι, ἐπίλυσι τῶν σοβαρῶν προβλημάτων ποῦ βάζει μπροστά του ἡ ιστορικὴ στιγμή;

Τότε δημιουργοῦμε ρήγμα βαθύ στὸ Σῦστημα. Στὸ δικό του πλέγμα σχέσεων ποῦ τελικὰ «ἄλλοτριώνουν» τὸν πολίτη, ἀντιπαραθέτουμε μιὰ καινούργια ποιότητα σχέσεων ποῦ ξαναδίνει τὴ χαμένη προσωπικότητα, ποῦ δημιουργεῖ πολίτες ὑπεύθυνους, ἀκέρειους, δημιουργικούς. Παράλληλα ἀνοίγουμε διεξόδους καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ δημιουργία. Μὲ τὴν ἄμεση ἐπαφὴ ποῦ ὀργανώνει πρωτόβουλα ὁ ἴδιος ὁ λαός, τὸ πνευματικὸ προῖον μπορεῖ νὰ ἐξφυγε ἀπὸ τὸ κύκλωμα τοῦ ἐμπορεύματος. Ἔτσι παίρνει τὸν πρωταρχικό του χαρακτήρα. Δηλαδή, γίνεται ἀντικείμενο οὐσιαστικῆς καὶ ἀναγκαίας ἐπαφῆς μετ' ὃν λαό. Φυτεύεται μέσα στὸ λαό. Ἀνθεῖ πάνω στὸ λαό.

Μια νέα σκέψη — μαζική, πρωτοπόρα, πρωτόβουλη σμιλεύεται. Μονάχη αυτή μπορεί να μάς οδηγήσει σήμερα στη λύση του κύριου προβλήματος της ιστορικής στιγμής: Ποιός είναι ο χαρακτήρας των αντιθέσεων μέσα στη σημερινή ελληνική κοινωνία; Ποιά είναι η μορφή των κοινωνικών σχέσεων που πηγάζουν μέσα από το σύγχρονο (νεοελληνικό κυρίως) κοινωνικό και ιστορικό γίγνεσθαι; Ποιός είναι ο ιδανικός τύπος πολιτεύματος μέσα στον οποίο ο κάθε πολίτης θα μπορεί να ολοκληρώνει την προσωπικότητά του; Με άλλο λόγια, πώς θα μπορέσουμε να οδηγηθούμε στο δρόμο της τεχνολογικής επανάστασης χωρίς να χάσουμε ούτε την ελευθερία μας ούτε το «πρόσωπό» μας; Αλλά αντίθετα, κάθε βήμα πρὸς τὴν κατάκτηση ἑνὸς ἀνώτερου ἐπιπέδου ζωῆς νὰ μᾶς ἐξασφαλίζει περισσότερες ἐλευθερίες καὶ νὰ μᾶς ὀπλίζει μὲ μεγαλύτερες πνευματικὲς δυνατότητες, ὥστε νὰ γινόμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, δηλαδὴ τὸ σύνολο τοῦ λαοῦ, κυρίαρχοι καὶ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴ Μοῖρα μας.

**ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αἶθαζόγλου Μάκης, δάσκαλος-μουσικός
Αραμπατζής Τάσος, ιδιωτικός υπάλληλος
Γκαγκαβούζης Αντώνιος, φοιτητής
Ἰωαννίδης Χρήστος, φοιτητής
Κοτσινᾶς Συμεών, φοιτητής
Μανδαμαδιώτης Παναγιώτης, φοιτητής
Μωραϊτόπουλος Νίκος, μουσικός
Παπαδόπουλος Ἰωάννης, φοιτητής
Παπαδοπούλου Μαρία, τραγουδίστρια
Σκλαβενίτης Δημήτρης, φοιτητής
Σκουμπουρδής Σακελλάρης, φοιτητής
Στεφανίδης Γιάννης, λογιστής

Άγαπητοί φίλοι :

Οι απόψεις και εκτιμήσεις του κειμένου αυτού αποτελούν την συλλογική έπεξεργασία μίας ομάδας, μελών της Συντονιστικής Επιτροπής και παρατηρητών.

Η συσπείρωση αυτή προήλθε φυσιολογικά μέσα από την συνεδρίαση της Συντονιστικής, όδηγησε σε παραπέρα διεύρυνση του προβληματισμού και τελικά κατάληξε σε ολοκληρωμένη (κατά την άποψη της συσπείρωσης) πρόταση για την σημερινή μας δουλειά.

Θα κάνουμε άρχικά μιὰ σύντομη μνεία τῶν στόχων και μέσων, ανασκόπηση τῆς πορείας τοῦ κινήματος, μιὰ κριτική τοποθέτηση σ' ὄ,τι ἀφορᾷ τὴν πορεία του και θὰ καταλήξουμε σὲ συγκεκριμένες προτάσεις γι' αὐτήν.

Στόχοι τοῦ Κινήματος

- 1) Συντονισμός και ἀνάπτυξη τοῦ λαϊκοῦ μαζικοῦ κινήματος στὸν πολιτιστικὸ χῶρο.
- 2) Συμβολὴ γιὰ τὴν ἐδραίωση και παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς Δημοκρατίας.
- 3) Ἀγῶνας γιὰ τὴ διατήρηση τῆς εἰρήνης στὴ χώρα μας και σὲ παγκόσμια κλίμακα.
- 4) Εὐρὺ μέτωπο μὲ τοὺς παραπάνω στόχους, σὲ δημοκρατικὴ πολιτικὴ, ὅμως αὐστηρὰ ἀκομματικὴ τοποθέτηση, ἀποτελεῖ φραγμὸ γιὰ παραπέρα ἐκτροπές.
- 5) Συμβολὴ γιὰ τὴν ὑπεύθυνη ἐπιλογὴ τοῦ πολιτικοῦ χώρου ἀπὸ τὸ ἄτομο, σὰν ἀποτέλεσμα τῆς προώθησης τῶν παραπάνω στόχων.

Μέσα τοῦ Κινήματος

Οἱ διαλέξεις, συναυλίες, παραστάσεις (θεατρικές-κινηματογραφικές), σεμινάρια, ἐκδηλώσεις γενικότερου πολιτι-

κού-πολιτιστικού ενδιαφέροντος, έπαφή στενότερη δημιουργών και κοινού για άμφίδρομη πορεία τής πνευματικής δημιουργίας, μελέτη τών προβλημάτων που άπασχολούν τόν λαό και τήν νεολαία και υπεύθυνη παρουσίασή τους, χωρίς τόν φόβο τής παραποίησης τους από όποιαδήποτε κομματική σκοπιμότητα, άποτελούν τούς επί μέρους πλέον στόχους που έπενεργούν σαν μέσα για τούς κυρίως, προηγούμενα άναφερόμενους στόχους.

Ή έπίτευξη και ολοκλήρωση τών επί μέρους στόχων (και κατ' έπέκταση τών κυρίως στόχων) επέβαλε τήν δόμηση τής όργάνωσης του κινήματος. Ή δόμηση αυτή βρίσκεται σε πειραματικό στάδιο, γιατί εκ τών προτέρων είχαμε άπορρίψει κάθε γνωστή φόρμα. Αυτό καθορίζεται από τήν ποιότητα τών στόχων και τήν έπιλογή για πολιτική όμως άκομματική τοποθέτηση. Άκόμη καθορίζεται από τήν έρευνα στόν χώρο τών πολιτιστικά μα στεγνά άπολιτικά τοποθετημένων φορέων (πολιτιστικοί, έξωραϊστικοί και άλλοι σύλλογοι).

Άνασκόπηση τής πορείας του Κινήματος στην πόλη μας

Γύρω στα μέσα του Άπρίλη πρώτη συνάντηση τής όμάδας πρωτοβουλίας, με άφορμή μιá διακήρυξη τής τότε πρωτοβουλίας τών Άθηνών που έμφανίστηκε στις συναυλίες του Θεοδωράκη.

Διαπιστώθηκε σαφής τοποθέτηση και συμφωνία με τήν πρωτοβουλία τών Άθηνών στόν τομέα τών εκτιμήσεων, τής άναγκαιότητας και τών στόχων. Διαπιστώθηκε μιá διαφορετική αντίληψη στην έπιλογή διαδικασιών συσπείρωσης λαού και νεολαίας και δόμησης του κινήματος. Χωρίς νά τó ξεκαθαρίζουν, οι φίλοι από τήν Άθήνα, έδιναν τήν αίσθηση πώς αν γύρω από τούς σκοπούς και στόχους του Κινήματος συσπειρώνονταν άρκετές προσωπικότητες τότε αυτόματα θα έρχόταν ή μαζικοποίηση.

Έμεις αντίθετα πιστεύαμε πώς ύπάρχει ένα ολοκληρω πρόβλημα (ίσως μεγαλύτερο από τó αντίστοιχο για τις λαϊκές μάζες) έπιφυλακτικότητας και ύπολειτουργίας τών πνευματικών ανθρώπων, σε ό,τι άφορά τήν όργανωμένη προσφορά τους στο κοινωνικό σύνολο. Έτσι θεωρήσαμε πώς ή ένταξη και, συσπείρωση αυτών (ίδια λογική ίσχυε και ισχύει, κατá τήν αντίληψή μας, και για τις μάζες) έπρεπε

νά συνδέεται με έκδηλώσεις που θα παραμέριζαν τους ένδοξασμούς και θα άνοιγαν τόν δρόμο για ένότητα λαού και πνευματικών ανθρώπων.

Κοντά στις διαπιστώσεις αυτές υπάρχει και η διαπίστωση ότι ο ίδιος ο κανονισμός λειτουργίας που ενώ προβλέπει μια άνετη και ελεύθερη ένταξη (λόγω των ποικιλομόρφων και καταπιεστικών πολλές φορές συνθηκών ζωής των πνευματικών ανθρώπων) σε έλλαδικό επίπεδο, στενεύει σε επίπεδο πόλης.

Κατασταλάξαμε ακόμα πώς το Κ.Π.Ε. μπορεί και πρέπει να δέχεται την προσφορά όρισμένων πνευματικών ανθρώπων που ενώ δεν εντάσσονται συνειδητά στο Κίνημα, ή δουλειά τους εντάσσεται στους μακροπρόθεσμους ή μικροπρόθεσμους στόχους του, και σε μια δοσμένη στιγμή και για μια συγκεκριμένη έκδηλωση δέχονται να προσφέρουν.

Διερευνήσαμε δυνατότητες σύνδεσης μ' αυτούς που να διασφαλίζουν τη συμμετοχή και προσφορά τους, που να μην είναι όμως πιεστικές σε βαθμό ώστε να τους άπομακρύνουν οργανωτικά.

Προτείνουμε λοιπόν :

- 1) Μιά συμπλήρωση του έσωτερικού κανονισμού που άφορα την Συντονιστική Έπιτροπή. Την φανταζόμαστε σαν ένα εύρύ όργανο που θα άποτελείται από 21 στο σύνολό της μέλη, άπ' τα όποία το 1/3 θα προέρχεται από δημιουργούς στο χώρο της τέχνης και των γραμμάτων και κατά τα 2/3 από έκλεγμένους έκπροσώπους ομάδων. (Στην σημερινή φάση η έκλογή των αντιπροσώπων ομάδων θα έκφραστεί από αντιπροσώπους όσων ομάδων λειτουργούν και από έκλεγμένους στη σημερινή σύσκεψη αντιπροσώπους). Όλόκληρο τó σκεπτικό μας για την πρόταση τó εντάσσουμε σε χρονικά όρια μέχρι την πανθεσσαλονικιά συνδιάσκεψη, η μπορεί από τώρα να όρισθεί χρονικά, και θα έχει την ευθύνη της έδραίωσης της σημερινής πρότασης (όπως όλοκληρου τού προβλήματος δόμησης και κανονισμού λειτουργίας) για την πόλη μας.
- 2) Μιά δεύτερη συμπλήρωση του έσωτερικού κανονισμού που άφορα την δημιουργία ενός άλλου όργάνου άποτελούμενου από δημιουργούς των τεχνών και των γραμμάτων, άριθμητικά άπροσδιόριστου, χωρίς καμία καθοδηγητική ή καθοριστική, από πλευράς λειτουργιών και αποφάσεων, δικαιοδοσία με προορισμό την διεύρυνση προοπτικών, μέσα από συσκέψεις (τακτικές και έκτακτες) με ευθύνη της Συντονιστικής Έπιτροπής και σε συλλειτουργία με αυτήν και τις ομάδες.

Οί παραπάνω προτάσεις δὲν θέλουμε νὰ θεωρηθοῦν σὰν τὸ γιατρικὸ πού γιατρεύει τὸν ἄρρωστο. Δὲν θέλουμε νὰ πιστέψουμε ὅτι μηχανιστικά, ἂν τὶς ἀποδεχτοῦμε, λύθηκαν καὶ τὰ προβλήματά μας. Ἀντίθετα πιστεύουμε πὼς πρέπει νὰ ἀποτελέσουν τὸ κέντρο τῆς κριτικῆς καὶ τῆς συζήτησης πού θὰ ἀκολουθήσει, νὰ συμπληρωθοῦν, νὰ ὀλοκληρωθοῦν ἢ νὰ μὴν ψηφιστοῦν καθόλου, ἂν ἀντὶ γι' αὐτὲς ὑπάρχουν ἄλλες καλύτερες.

Ὅποιες ἀποφάσεις ὅμως καὶ ἂν παρθοῦν σήμερα, ὅποιες προτάσεις καὶ ἂν ψηφιστοῦν, θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν τὸ ἐπίκεντρο τῶν προσπαθειῶν καὶ τοῦ προβληματισμοῦ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ κινήματος.

Μὲ τὶς μικρὲς καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδιους οἰκονομικὰ διασφαλισμένες πάντα δυνάμεις, χωρὶς μεγαλόστομες διακυρήξεις καὶ φανφάρες, περάσαμε κατ' εὐθείαν στὸ χῶρο τῆς προσφορᾶς καὶ δράσης. Πλαισιωμένοι (στὸ χῶρο τῆς τέχνης) ἀπὸ λίγους πού συμφωνοῦσαν ἀρχικά, προχωρήσαμε καὶ παρουσιάσαμε τὶς τέσσερις γνωστὲς μας ἐκδηλώσεις.

Τὴν ἴδια ἐποχὴ ἐκπονήθηκε κάτω ἀπὸ ἐπίπονες διαδικασίες καὶ ἡ πρόταση τῆς Θεσσαλονίκης, γιὰ μιὰ μελλούμενη συνδιάσκεψη, τῆς δόμησης τοῦ Κινήματος καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ.

Μὲ πίστη πὼς τίποτε δὲν εἶναι τελειωμένο καὶ μὲ διάθεση νὰ ἀναθεωρηθεῖ ὀλόκληρη ἡ δουλειὰ (δόμησης καὶ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ) ἂν ἡ ζωὴ μᾶς πείσει, θέσαμε καὶ θέτομε τὸν ἐσωτερικὸ κανονισμὸ γιὰ συζήτησι μὲ κάθε ὁμάδα ἢ ἄτομο πού ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μαζί μας, ὅταν συμφωνοῦμε τουλάχιστον στοὺς στόχους, στὶς ἐπιδιώξεις τοῦ Κινήματος καὶ στὴν ἀναγκαιότητα γιὰ πλήρη αὐτονομία, συλλειτουργία μὲ τὶς μάζες, τοὺς πνευματικὸς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ὑπάρχοντες πολιτιστικούς φορεῖς.

Οἱ ἐκδηλώσεις πού ἀναφέρθηκαν ἀπὸ τὴν μιά, μαζί μὲ τὶς ἐσωτερικὲς διαδικασίες ἀπὸ τὴν ἄλλη, διεύρυναν καθημερινὰ ἀριθμητικὰ καὶ ποιοτικὰ τὴν ὁμάδα πρωτοβουλίας σὰν καταστάλαγμα φυσιολογικὸ ὀργανωτικοῦ ἀνοιγματος μέσα ἀπὸ πολιτικὴ-πολιτιστικὴ δράση.

Μέσα ἀπὸ γενικὲς συνελεύσεις τῶν ἀτόμων πού παίρναν μέρος στὶς ἐκδηλώσεις καὶ ἐσωτερικὲς διαδικασίες ἐξελέγει ἡ πρώτη Προσωρινὴ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ, χρεωμένη νὰ μελετήσει, νὰ ἐπενεργήσει συντονιστικά, καὶ νὰ προετοιμάσει (πάντα μέσα ἀπὸ διαδικασίες) τὴν πρώτη Θεσσαλονικὴ συνδιάσκεψη πού θὰ ἔλυνε βασικὰ προβλήματα.

Ὅργανώθηκαν οἱ πρῶτες ὁμάδες ἐνδιαφερόντων πού στὴν πορεία τους ἐπενέργησαν στὴν πραγματοποίησι τῶν ἐκδηλώσεων.

Είχαμε μιά περίοδο κάμψης τής λειτουργικότητας πού τήν ἀποδώσαμε τότε σέ μεγαλύτερο βαθμό σέ ἀντικειμενικές δυσκολίες (καλοκαίρι, παραθερισμός, ἐξετάσεις, κλειστά σχολεία καί πανεπιστήμιο) καί σέ μικρότερο σέ ὑποκειμενικές ἀδυναμίες (στάθμη μελών, μικρός βαθμός εὐθύνης κ.λπ.). Μὲ τὸ φθινόπωρο ἄρχισε πάλι νὰ ζωντανεύει οὐσιαστικά τὸ Κίνημα. Μετὰ ἀπὸ τίς δύο τελευταῖες ἐκδηλώσεις εἶδαμε νὰ παίρνουν σάρκα καί ὄστα οἱ ὄραματισμοί μας. Ἐχομε ἓνα πλῆθος ἀπὸ προτάσεις ὁμάδων καί ἀτόμων, τῆς πόλης μας καί ἄλλων περιοχῶν, νὰ συμπαραταχθοῦν, νὰ συμπορευθοῦν, νὰ ἐνταχθοῦν στὸ Κίνημα.

Πιστεύουμε πὼς περνᾶμε μιά ἱστορική καμπή. Βεβαιώνεται ἡ ἀποψή μας γιὰ μαζικοποίηση καί ἀνοίγμα ὀργανωτικὸ μέσα ἀπὸ ἐκδηλώσεις, μέσα ἀπὸ προσφορὰ καί δράση.

Ἐδῶ ἀκριβῶς νομίζουμε πὼς ἐλοχεύει ὁ κίνδυνος νὰ ἀποπροσανατολιστοῦμε καί νὰ χάσουμε τοὺς ἐπιδιωκόμενους, ἐπὶ μέρους καί τελικούς, μας στόχους.

Ἡ λειτουργικότητα, ἡ ποιότητα, τὸ ἐπίπεδο καί ἡ ἐνότητα τῶν δημιουργημένων ὁμάδων δὲν ἔπεισε τὴν ὑπάρχουσα Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ ὅτι διασφαλίζει τὴν ἐπιτυχία στὸ ἐπιχειρούμενο ἀνοίγμα.

Ἡ λειτουργικότητα, ἡ ποιότητα, ἡ εὐθύνη, τὸ ἐπίπεδο καί ἡ ἀποτελεσματικότητα τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἔπεισε τὴν ἴδια ὅτι μπορεῖ νὰ καλύψει τὸ κενὸ πού ἀφήνουν οἱ ὁμάδες. (Οἱ ὁμάδες προορισμένες οὐσιαστικά νὰ καθοδηγοῦν καί κατευθύνουν τὸ Κίνημα).

Ἡ αἴσθηση τῆς εὐθύνης αὐτῆς ἀπὸ τὴν Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ (ὅταν κατωρθώθηκε μιά οὐσιαστικὴ συνεδρίασή της) τὴν ὀδήγησε νὰ ἀνατρέξει στὶς ρίζες της καί νὰ καλέσει τὴν πλατεῖα αὐτὴ σύσκεψη τῶν μελών καί φίλων τοῦ Κινήματος.

Γιὰ ἐπίτευξη μὲ ἐπιτυχία τοῦ ἀνοίγματος θεωροῦμε πὼς ὑπάρχουν σήμερα ὅλες οἱ προϋποθέσεις νὰ ἀξιοποιηθοῦν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο οἱ φυσικοὶ ἡγέτες τοῦ Πολιτικοῦ Κινήματος, οἱ ἄνθρωποι τῆς τέχνης καί τῶν γραμμάτων, τῆς πόλης μας. Πιστεύουμε πὼς ξεπεράστηκε ὁ κίνδυνος ἀποπροσανατολισμοῦ, μιά πού ἡ δόμησή μας δὲν στηρίζεται μόνο σ' αὐτούς. Ὅμως θεωροῦμε ἀπαραίτητη τὴν συμβολή τους, χρέος δικό τους καί δικό μας γιὰ τὴν παραπέρα πορεία τοῦ Κινήματος. Αὐτὸ σὰν διαπίστωση δὲν γίνεται τυχαῖα. Στὶς προτάσεις πού ἀναφέραμε ὅτι ἔχομε γιὰ συμπάραταξη, γιὰ κοινὴ πορεία καί ἐνταξη, συμπεριλαμβάνονται καί διαθέσεις, ἐκφρασμένες μὲ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, ἀπὸ ἄνθρώπους τῆς τέχνης καί τῶν γραμμάτων.

Ένα έμβλημα 6.000 ετών ! Αυτή ή φιγούρα με τὸ πλατύ, άνοιχτὸ χαιρετισμὸ, θά είναι τὸ σήμα τοῦ «Κινήματος γιά τὸν Πολιτισμὸ καί τήν Ειρήνη». Πρόκειται γιά μοτίβο ἀρχαιότατο, ὅπως μάς ἐξηγεῖ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Δημήτριος Θεοχάρης (τά χρώματα θά 'ναι, στό σήμα, τ' ἀντίστροφα : λευκὸ τὸ φόντο, μαῦρο τὸ, μοτίβο). Ἄς τὸν ἀκούσουμε : «Ζωγραφιστὴ παράσταση σὲ ὄστροκο νεολιθικοῦ ἀγγείου, πού βρέθηκε στή θέση « Ἀράπη Μαγούλα », 6,5 χιλ. βόρεια ἀπὸ τὴ Λάρισα. Χρονολογεῖται στό 4.000 π.Χ. περίπου καί ἀνήκει στή λεγόμενη "Φάση τοῦ Τσαγγλιού" (= ἀρχὴ τῆς Νεώτερης Νεολιθικῆς). Τεχνικὴ "ἀμαυρόχρωμη" (: θαμπὴ μαῦρα ἢ καστανόμαυρα κοσμηματα σ' άνοιχτὸ, συνήθως ξανθό-κεραμιδί, βάθος). Βρέθηκε πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια (1933;) καί βρίσκεται στό Μουσεῖο Βόλου. Δημοσιευμένο ἀπὸ τοὺς Κ. Grundmann, H. Hauptmann καί Θεοχάρη, Νεολιθ. Ἑλλάς, σελ. 294; Πίν. XV N° 68. Ἄν καί ἀπέχει σχεδὸν ἕξη χιλιάδες χρόνια ἀπὸ μάς, τὸ μοτίβο φαίνεται έντελῶς σύγχρονο ! Θά μπορούσε νά βγαίη ἀπὸ ἓνα ὑφαντὸ караγκούνικο... Ἡ παράσταση — μιά μορφὴ ἀνθρώπινη, σχηματοποιημένη, πού προβάλλει χαιρετῶντας μέσα ἀπὸ ἓνα πλαίσιο (παράθυρο ἢ πόρτα) — θά μπορούσε ἐλεύθερα, παρὰ τὴ σχηματικότητά της, νά θεωρηθῆ σὺ μ β ο λ ο τῆς σχέσης ἀνθρώπου καί πολιτισμοῦ· γιὰ τὸ πλαίσιο ἢ "έσωτερικὸ περιβάλλον" εἶναι ὁ πολιτισμὸς. Παράλληλα, τὸ νόημα τῆς εἰρήνης περικλείει ὁ χαιρετισμὸς. Καί, τώρα, ἢ κί ν η σ η ἀπὸ τὰ μέσα πρὸς τὰ ἔξω (ἀπὸ τὸ χῶρο τῆς Ἀνάγκης πρὸς τὸ χῶρο τῆς Ἐλευθερίας), πού ὑποδηλώνεται με τὴν ἔ ξ ο ὶ ο τῆς ἀνθρώπινης μορφῆς κατὰ τὰ 3/4, ἀποδίδει τὴν έννοια τοῦ κί ν ἡ - μ α τ ο ς »

«ΤΑ ΝΕΑ» 28.2.76

**ΔΥΟ ΣΧΕΔΙΑ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ
9 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ 9 ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΘΕΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ -
ΚΑΤΑΣΤΑΛΑΓΜΑ
ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ**

ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σάμιος Βύρων, Ὑφηγηγῆς Ἰατρικῆς
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Πρόεδρος
Θεοδωράκης Μίκης, Συνθέτης, Ἀντιπρόεδρος
Βγόντζας Ἀντώνης, Δικηγόρος, Ἀντιπρόεδρος
Γάτος Γιώργος, δημοσιογράφος
Λεντάκης Ἀνδρέας, συγγραφέας
Παλῆος Τάκης, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος
Ροζάκη Γκλόρη, φιλόλογος
Σουρμελή Ρέα, δημοσιογράφος
Τόδουλος Σάκης, πολ. μηχανικὸς

Σχέδιο Διακήρυξης

του Άνδρέα Λεντάκη

1. Ἡ Δημοκρατία δὲν εἶναι ἀπλὸς τύπος, ὅπου ὁ κάθε πολίτης μπορεῖ νὰ ἀσκεῖ κατὰ περιόδους τὰ ἐκλογικὰ του δικαιώματα. Ἡ Δημοκρατία εἶναι τ ῥ ὀ π ο ς ζ ω ῆ ς, ὅπου ὁ κάθε πολίτης μετέχει ἐνεργητικά σ' ὄλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς κι' εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον του. Γιὰ νὰ μὴν εἶναι ἐνεργούμενο καὶ παθητικός δέκτης, χρειάζεται ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ. Καὶ συμμετοχὴ σημαίνει ὄχι μόνον δρᾶση, ἀλλὰ ΕΥΘΥΝΗ καὶ ΓΝΩΣΗ. Γιὰτὶ χωρὶς γνώση ἢ συμμετοχὴ εἶναι τυφλὴ καὶ ἡ δρᾶση χωρὶς προσανατολισμό.

2. Στὴ διαμόρφωση αὐτῆς τῆς εὐθύνης μὲ γνώση, ὅλοι μας ἔχουμε χρέος. Ἰδιαίτερα οἱ ἄνθρωποι τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων καθὼς κι' ἡ σπουδάζουσα νεολαία. Κι' εἶναι τὸ χρέος τοῦτο διπλό. Ἄφ' ἑνὸς γιὰτὶ αὐτοὶ καταλαβαίνουν τὸ πρόβλημα πιὸ πολὺ, γιὰτὶ αὐτοὶ περισσότερο ἀπ' ὅποιονδήποτε ἄλλον ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ γίνουν φορεῖς μιᾶς ἐκστρατείας μεγάλης διαφωτισμοῦ. Κι' ἀφ' ἑτέρου γιὰτὶ οἱ δημιουργοὶ ποτὲ δὲν φτιάχνουν μοναχὰ γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους. Δημιουργοῦν πάντα γιὰ κάποιον ἄλλον. Ὁ λογοτέχνης, ὅσο δὴποτε πρωτοποριακὸς κι' ἂν εἶναι, πάντα συγγράφει γιὰ κάποιον ἢ κάποιους ποὺ θὰ τὸν διαβάσουν. Ὁ ζωγράφος φτειάχνει τὰ ἔργα του γιὰ νὰ τὰ δοῦν, ὁ μουσικὸς γιὰ νὰ τ' ἀκούσουν. Ὅσο πιὸ πολλοὶ χαίρονται τὰ ἔργα αὐτὰ κι' ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸ μήνυμα τοῦ δημιουργοῦ, τόσο περισσότερο δικαιώνεται ὁ καλλιτέχνης καὶ ἡ δημιουργία καθ'ἑαυτή. Τόσο περισσότερο ἱκανοποιεῖται καὶ παροτρύνεται νὰ δώσει ἔργο περισσότερο καὶ καλύτερο.

3. Ἡ ἐπικοινωνία μὲ ὅ,τι λαμπρὸ ἔχει δημιουργήσει ἢ ἀνθρωπότητα ὡς τώρα, πλουτίζει ἀφάνταστα τὴ ζωὴ μας καὶ τὴν ὠραίζει. Ἄφ' ὅτου ὁ ἄνθρωπος ξέκοψε ἀπ' τὸ ζῶο κι' ἔφτιαξε σὰν δημιουργὸς ἕναν καινούργιο τρόπο ζωῆς, τὸν ἀνθρώπινο, τόσο οἱ νεοδιαμορφωμένες ἀνάγκες του, οἱ ἀ ν θ ρ ῶ π ι ν ε ς, γίνονται ὀλοένα καὶ πιὸ φυσικῆς. Κι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι Πολιτισμός. Νὰ φτάσει ὁ ἄνθρωπος ν' ἀποζητᾷ τὴν ἐπιστῆμη καὶ τὴν Τέχνη σὰν τὸ ψωμί καὶ τὸ νερό. Νὰ γίνουν τὸ ὠραῖο, ἡ γνώση καὶ ἡ ἀλήθεια, ἀνάγκη

καθημερινή. Μιά έσωτερική λειτουργία κι' ανάγκη όπως ή πείνα, ή δίψα κι' ό έρωτας.

4. 'Η γνώση κι' αισθητική παιδεία δέν αρχίζουν από τό μηδέν. Στο χώρο αυτό δέν υπάρχει παρθενογένεσις. Αρχίζουν από ένα άπώτατο παρελθόν κι' όλη αυτή ή μακρά, επίπονη και μεγαλειώδης όδοιπορία είναι ή 'Ιστορία. Κάθε λαός έχει τό παρελθόν του, τίς παραδόσεις που τόν έθρεψαν και τόν γαλούχησαν και τόν συντηρήσαν σαν ψηφίδα ξεχωριστή με τό δικό της χρώμα μέσα στο άπέραντο μωσαϊκό τών έθνών. Κάθε λαός έχει τή δική του φωνή που ένώνει με τή φωνή τών άλλων μες στο κοινό και πολύβουο τραγούδι τής ανθρωπότητας.

5. 'Ο δικός μας λαός, έχει μία θέση προνομιακή. Γιατί πίσω του σέρνει, όχι μονάχα μιάν ιστορία χιλιάδων έτών, αλλά μία πολιτιστική παράδοση προνομιακή που σφράγισε κυριολεκτικά όλόκληρη τήν ιστορία τής ανθρωπότητας. Ένας τέτοιος λαός, που έκτός από τίς ιστορικές μνήμες που τόν συνοδεύουνε πάντοτε ζωντανές, έξακολουθει νάναι πάντα δημιουργός και να μεγαλουργεί στο χώρο τής τέχνης και τής επιστήμης, παρ' όλο τό όλιγάρημό του, δείχνει πώς ξέρει, πώς θέλει και πρέπει να συνεχίσει τή δημιουργική προσφορά του. Και ή προσφορά του αυτή για να αποδώσει, πρέπει να ξεκινήσει μ' ένα αίσθημα σιγουριάς, αυτοπεποίθησης, περηφάνειας, σχετικά με τίς δυνατότητές του. Και τό βάθρο αυτό τής εκκίνησης είναι ή α υ τ ο γ ν ω σ ί α . Δέν άπορρίπτει ύπεροπτικά τό παρελθόν του, ούτε και τό ξεχνά. Αντίθετα. Τό μελετά κριτικά, τό αξιοποιεί γόνιμα και αναδημιουργεί δημιουργικά. Δέν τό αντιγράφει με τό καρμπόν, ούτε και προσπαθεί να τό αναβιώσει αυτούσιο. Έτοῦτα είναι μηχανιστικά καμώματα και χιμαιρικά. Τ' άφομοιώνει δημιουργικά και δίνει καινούργιο έργο.

6. Οί διαπιστώσεις αυτές ισχύουν και για τό δημιουργό και για τό λαό. 'Η Αναγέννηση, όπως και κάθε αναγέννηση, δε στηρίζεται σε μία μονόπλευρη δράση τών δημιουργών. Άλλά σε μία άμφίπλευρη κινητοποίηση δημιουργών και κοινού. Κι' είναι σήμερα τό πρόβλημά μας αυτό. Να δημιουργήσουμε υπεύθυνο κοινό — να γίνουν υπεύθυνοι οί δημιουργοί. Να διαλεχθούν. Και ν' αρχίσουν από κοινού μία προσπάθεια για μία πολιτιστική αναγέννηση τής πατρίδας μας που τόσο ανάγκη τήν έχει, ύστερα από μία εφτάχρονη σκοταδιστική τυραννία, και σε μιάν εποχή που ό άνθρωπος έτοιμάζει τή διαστημική μετανάστευσή του.

7. Για να δημιουργήσουμε υπεύθυνο κοινό, πρέπει να αντιμετωπίσουμε το λαό μας υπεύθυνα. Να του αποδώσουμε την εμπιστοσύνη, την πρώτη εθύνη. Να τον κάνουμε ουσιαστικό κριτή για το ωραίο και το αληθινό. Να δώσουμε στους πνευματικούς δημιουργούς ίσες δυνατότητες και σε συνέχεια να εμπιστευτούμε στην κρίση του κοινού, αφού εξασφαλίσουμε όλες τις τεχνικές προϋποθέσεις, ώστε η κρίση αυτή να σχηματίζεται σοβαρά και υπεύθυνα ύστερα από σοβαρή και υπεύθυνη επαφή του έργου με το λαό. Η πολιτιστική αναγέννηση της Ελλάδας πρέπει να είναι βασικός έθνικός στόχος. Και τα στοιχεία της είναι:

- 1) Δημιουργία γνήσιου καλλιτεχνικού έργου, καθώς και ανάπτυξη γνήσιας νεοελληνικής σκέψης.
- 2) Δημιουργική συμμετοχή του ελληνικού λαού στη διαδικασία της πνευματικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας και ζωής.
- 3) Γνωριμία με την πολιτιστική δημιουργία άλλων λαών και με ό,τι έχει δημιουργήσει η ανθρωπότητα στο χώρο αυτό.

8. Πώς θα γίνει αυτό: Με την πλατειά κινητοποίηση των πνευματικών ανθρώπων και των σωματείων τους. Με την ολόπλευρη κινητοποίηση των λαϊκών μαζικών οργανώσεων και κυρίως με τον ένθουσιασμό και την πρωτοπόρα δουλειά της ελληνικής νεολαίας και των φοιτητών. Τέλος με τη δημιουργία ενός μεγάλου, πανελλαδικού κινήματος για την Ειρήνη και τον Πολιτισμό, που θα προγραμματίσει καλλιτεχνικές, πνευματικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις σε πανελλήνια κλίμακα, δραστηριοποιώντας το σύνολο της νεολαίας και του λαού, κινητοποιώντας το σύνολο του πνευματικού και καλλιτεχνικού μας δυναμικού. Πρέπει να δημιουργηθούν μικτές επιτροπές από πνευματικούς δημιουργούς, από εκπροσώπους των παραγωγικών τάξεων, της νεολαίας, και από δημοτικούς λειτουργούς. Οι επιτροπές αυτές θα είναι οι «Επιτροπές Πολιτισμού». Και θάχουν σκοπό την ανακάλυψη και την ενίσχυση νέων, δημιουργών, την παρότρυνση για δημιουργία, την αξιοποίηση του δημιουργικού έργου. Θάχουν σκοπό να δημιουργηθεί ένα εύρύτατο κίνημα αναγέννησης ουσιαστικής της παιδείας μας με μιὰ Μεταρρύθμιση που θ' ανοίξει τ' άραχνιασμένα παράθυρα των σχολειών και των πανεπιστημίων για να φυσήξει φρέσκος και ζωογόνος αέρας. Το μάθημα των νεοελληνικών να γίνει ζωντανό και σύγχρονο, γνωρίζοντας στους μαθητές τη σύγχρονη νεοελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία, οργανώνοντας επισκέψεις, μαθήματα και διαλέξεις γνωριμίας με τους δημιουργούς. Έδώ επισημαίνουμε την άμεση αναγκαιότητα μιὰς μοντέρνας έκπαιδευ-

τικής τηλεόρασης που θα λειτουργεί σὲ κλειστό κύκλωμα μὲ ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδας. Παράλληλα τὸ σχολεῖο θὰ πρέπει νὰ γίνεῖ ὁ πρῶτος τόπος γνωριμῆς τοῦ νέου μὲ τὴ ζωγραφικὴ καὶ τὴ γλυπτικὴ καὶ μέσα ἀπὸ τὰ βιβλία, καὶ μὲ ἐπισκέψεις στὰ μουσεῖα ἢ τίς ἐκθέσεις, μὲ ἐπισκέψεις τῶν καλλιτεχνῶν καὶ ἐκθέσεις μέσα στὰ σχολεῖα. Κι' ἡ μουσικὴ καλλιέργεια πρέπει ν' ἀρχίσει σοβαρὰ, ὑπεύθυνα καὶ συστηματικὰ καὶ πάλι ἀπ' τὸ Δημοτικὸ καὶ τὸ Γυμνάσιο.

9. Περ' ἀπ' αὐτὰ, γιὰ ν' ἀνθίσει τὸ κίνημα αὐτὸ τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ἀπαραίτητο, ἐκτὸς ἀπ' τὴν ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου ὕλικου καὶ τῶν ὕλικῶν μέσων πού υπάρχουν, (τηλεόραση, ραδιόφωνο, ἔντυπα κ.λ.π.) νὰ δημιουργηθοῦν « Πνευματικὰ Κέντρα » ἢ « Κέντρα Πολιτισμοῦ » πού θὰ βρίσκονται στὴ διάθεση τῶν ἐπιτροπῶν πολιτισμοῦ. Καὶ Πνευματικὸ Κέντρο σημαίνει: κατάλληλος χώρος, ἔσοδα καὶ τέλεια δημοκρατικὴ ὀργάνωση. Ἰδανικὴ λύση γιὰ τὸ θέμα τοῦ χώρου εἶναι νὰ χτιστοῦν Κέντρα Πολιτισμοῦ. Αὐτὰ τὰ Κέντρα νὰ διαθέτουν ἀνθρώπους γιὰ ἐκθέσεις, συναυλίες, θέατρο, διαλέξεις, ἐντευκτήρια. Τὰ ἔσοδα μπορεῖ νὰ προέρχονται καὶ ἀπὸ κρατικὲς ἢ δημοτικὲς ἐπιχορηγήσεις, χωρὶς ὅμως νὰ καταργεῖται ἡ αὐτοτέλεια τους καὶ νὰ ἀπάγονται στὸν κρατικὸ ἢ στὸν ἐκάστοτε δημοτικὸ ἔλεγχο.

10. Κεφαλαιῶδες πρόβλημα ἢ πλήρως δημοκρατικὴ ὀργάνωσή τους, ἢ αὐτοτέλεια καὶ ἡ διαφύλαξη τοῦ ὑπερκομματικοῦ χαρακτήρα τους. Γιὰ τὴν τέλεια δημοκρατικὴ ὀργάνωση, θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθεῖ ἡ ἴση συμμετοχὴ ὅλων ἀνεξάρτητα τῶν πολιτῶν πού ἐνδιαφέρονται νὰ συμβάλουν στὴν ὀργάνωση τῆς Λέσχης Πολιτισμοῦ. Ἡ ἐκλογή τῶν ἔργων, ὁ τρόπος ἀξιοποίησής τους, ὁ προγραμματισμός, ἡ ἐπιλογή τῶν στελεχῶν, ἡ διαχείριση κλπ. θὰ ἀποφασίζονται ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνέλευση τῶν ἐνεργητικῶν μελῶν τοῦ Κέντρου Πολιτισμοῦ, ἐξασφαλίζοντας ἀπαραιτήτως πάντοτε τὴν ἀναλογικὴ συμμετοχὴ στὴν περίπτωσι τάσεων καὶ τὸν ὑπερκομματικὸ χαρακτήρα τῶν ἐκδηλώσεων. Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ ἔχει μιὰ κομματικὴ ἔνταξη, οἱ ἐκδηλώσεις ὅμως δὲν θὰ εἶναι κομματικὲς, οὔτε χώρος προβολῆς ἐνὸς κόμματος καὶ τῶν ἐμβλημάτων του. Ἡ διοίκηση θὰ ἀνατεθεῖ στὴν Ἐπιτροπὴ Πολιτισμοῦ, καὶ τὸ Κράτος ἢ ὁ Ἄθμος, ἐφ' ὅσον συμμετέχουν, θὰ παίρνουν μέρος στὴν ἐπιτροπὴ μὲ ἴση ψήφο. Ἡ Ἐπιτροπὴ Πολιτισμοῦ θὰ λογοδοτεῖ στὴ Γενικὴ Συνέλευση.

11. Τέτοια «Κέντρα Πολιτισμοῦ» μπορεῖ νὰ γίνουν στὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα τῆς χώρας. Στὶς συνοικίες καὶ τὰ χωριὰ μπορούμε νὰ δημιουργήσουμε Λέσχες Πολιτισμοῦ

πού βασικά θα τροφοδοτούνται απ' τὰ τοπικά Κέντρα Πολιτισμοῦ. Βασική τακτική τοῦ Κινήματος Πολιτισμοῦ θὰ εἶναι ἡ ὅσο γίνεται πιὸ πυκνὴ καὶ οὐσιαστικὴ ἐπαφὴ τῶν πνευματικῶν δημιουργῶν μὲ τὶς εὐρύτερες μάζες. Τοῦτος εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ κεντρίζεται, νὰ ἐρεθίζεται ἡ δημιουργικὴ φλέβα πάνω σὲ μιὰ ζωντανὴ ρεαλιστικὴ βάση : στὴ νεοελληνικὴ πραγματικότητα.

12. Δημιουργώντας ἕνα κοινὸ ὑπεύθυνο, τοποθετοῦμε τὰ σωστὰ πλαίσια μέσα στὰ ὁποῖα ὁ πνευματικὸς δημιουργὸς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κινηθεῖ κι αὐτὸς ὑπεύθυνα. Δηλαδή πηγαῖα, ἀληθινὰ καὶ ἀναγκαῖα. Γιατὶ αἰσθάνεται ἐπάνω του κάθε στιγμὴ τὸν ἔλεγχον, ὄχι πιά ἀπὸ μιὰ κλίκα «ἐστὲτ» καὶ κριτικῶν ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου, ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ συγκεκριμένη πραγματικότητα, δηλαδή τοῦ νεοέλληνα πού ἐκτὸς ἀπ' τὸτι εἶναι αὐτὸς πού δημιούργει τὴν καθημερινὴ νεοελληνικὴ πραγματικότητα, εἶναι ἐπίσης φορτισμένος μὲ τὴ νεοελληνικὴ ἱστορικὴ μνήμη καὶ παράδοση. Γιατὶ αἰσθάνεται ἀκόμα τὸ ἔλεγχον τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ του, γιατί δημιουργῶ σὲ τελευταία ἀνάλυση σημαίνει Ἐπικοινωνία. Καὶ στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία ὅπως λέει κι ἕνας Ἄγγλος ποιητὴς τοῦ 17ου αἰώνα. «Κανένας ἀνθρωπος δὲν εἶναι νησί, γι' αὐτὸ ποτέ σου μὴ ρωτᾶς γιὰ ποιὸν χτυπάει ἡ καμπάνα. Χτυπάει γιὰ σέ».

Σχέδιο Διακήρυξης

των Παντελή Τρωγάδη
και Γιάννη Νεγρεπόντη

Τελευταία όλο και πληθαίνουν τὰ φαινόμενα πού πείθουν πώς ὁ Λαός μας περνάει τὸν μεγαλύτερο ἀπὸ τοὺς κινδύνους· καὶ τὸν πιὸ ὕπουλο: τὸν κίνδυνο τῆς ἀλλοίωσης, ἀλλοτρίωσης καὶ ἐξαφάνισης τῆς ἐθνικῆς μας συνείδησης, μέσα στὸν ἴδιο τόπο ὅπου κατάφερε νὰ ἐπιβιώσει γιὰ χιλιάδες χρόνια.

Κάθε μέρα καὶ περισσότερο ἡ Πατρίδα μας γίνεται ἔρμαιο ἐφόδων ξένων, ἰδίως στὸν οἰκονομικὸ τομέα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς ἀδηφάγες πολυεθνικὲς ἐταιρεῖες καὶ τὶς θυγατρικές τους, πού οἱ ἀδίστακτοι νόμοι τῶν συμφερόντων τους συνεπάγονται τὴν μετατροπὴ μας σ' ἓνα λαὸ παραγωγικῆς, χωρὶς προσωπικότητα, μάζας.

Ἄλλοι λαοὶ πού δὲν δέχονται τὶς ἴδιες ἐξωτερικὲς οἰκονομικὲς πιέσεις πού συνεπάγονται καὶ εἰσβολὲς ξένων πολιτιστικῶν μορφῶν, διαθέτουν μέσα σ' ἄλλα τὸν πληθυσμιακὸ τους ὄγκο πού ἐνισχύει τὴν πολιτιστικὴ τους ἀντοχή. Στὴ δική μας ὁμως περίπτωση μόνον τὸ πρόσφατο δελτίο τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας σημαίνει συναγερμὸ γιὰ τὴ φυλετικὴ μας ἐπιβίωση.

Ἡ ἀνάγκη πού προβάλλει ἐπιτακτικὰ πρὶν ἀπὸ τὸ φυλετικὸ καταποντισμὸ μας, εἶναι ἡ ἀνάγκη ἑνὸς ἐθνικοῦ λαϊκοῦ διαφωτισμοῦ, μιᾶς βαθειᾶς πολιτιστικῆς ἀναγέννησης, ὥστε ν' ἀποκτήσει ὁ Λαός μας αὐτογνωσία, ἔξαρση τῆς ἐθνικῆς του συνείδησης καὶ πίστη στὸν ἑαυτό του. Ἀνάγκη μιᾶς ἐπιστροφῆς στὶς ἀληθινὲς μας ρίζες γιὰ νὰ στεριώσουμε τὸ μέλλον. Μιὰ πολιτιστικὴ ἀναγέννηση, παλλαϊκὴ καὶ εὐρύτατη, καλύπτοντας ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς καλλιτεχνικῆς πνευματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς δραστηριότητος, γιὰ νὰ νοιώσει ὁ Λαός μας τὸ ἀνάστημά του.

Εἰδικότερα πιστεύουμε πὼς αὐτὸ μπορεῖ νὰ πετύχει:

1. *Μὲ τὴν ἐκλαϊκευμένη διάδοση καὶ γνώση τῆς ἀληθινῆς Ἱστορίας μας, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ὡς σήμερα ἔτσι πού ἡ ἱστορικὴ του συνείδηση νὰ γίνῃ κτῆμα τοῦ Λαοῦ, νὰ πλατύνῃ καὶ νὰ βαθύνῃ.*

2. *Μὲ τὴ γνώση τῶν πολιτιστικῶν ἀξιῶν ποῦ ὑπάρχουν πλουσιώτατες στὴν ἀνώνυμη καὶ ἐπώνυμη παράδοση ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι τοὺς Δασκάλους τοῦ σκλαβωμένου Γένους, τὸν ἱστορικὸ σταθμὸ τοῦ Νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ (Δημοτικιστικὸ κίνημα.)*

Πιστεύουμε πῶς ἡ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν αὐτῶν δὲν εἶναι θέμα μόνο μερικῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐποικοδομήματος, ἀλλὰ ὀλόκληρου τοῦ λαοῦ. Γιατὶ τὸ βαθύτερο νόημα αὐτοῦ τοῦ Νέου Πολιτιστικοῦ Κινήματος πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπιταγὴ τοῦ Μακρυγιάννη πῶς θὰ περάσουμε ἀπὸ τὸ ἐγὼ στὸ ἐμεῖς.

Μὲ τὴ συναίσθηση τοῦ χρέους τῆς ἱστορικῆς στιγμῆς, ὄχι ἀπλᾶ σὰν «ἀνησυχούντες πολίτες» ἐξετάσαμε πολὺπλευρα τὸ θέμα, ἀρχίσαμε ἐπαφές μὲ ἄτομα καὶ παρεμφερεῖς τοπικὲς κινήσεις καὶ ἐπεξεργαζόμαστε ἐφικτοὺς τρόπους ὥστε τὸ ἀναγεννητικὸ Κίνημα Πολιτισμοῦ νὰ ριζώσει καὶ ν' ἀνθίσει σὲ κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Διασπορᾶς γιὰ ν' ἀγκαλιάσει τὸ Λαὸ μας.

9 ερωτήματα κι' 9 απαντήσεις

Στην επιθυμία μας να ξεκινήσει ένα πλατύ, πανελλήνιο, προοδευτικό κίνημα Πολιτισμού στην Ελλάδα σκεφτήκαμε να περιγράψουμε το πλαίσιο του με ώρισμα έρωτηματα. Σ' αυτά υπάρχει μια πρώτη απάντηση της ομάδας πρωτοβουλίας, χωρίς να είναι φυσικά δεσμευτική ούτε τελική. Απλώς δείχνει την κοινή αντίληψη και συμφωνία των μελών της ομάδας αυτής σχετικά με τους σκοπούς, τα μέσα, τις μορφές και το χαρακτήρα αυτού του κινήματος.

1. Τί είναι «Πολιτισμός»

Όταν λέμε «Πολιτισμός» έννοούμε γενικά ό,τι έχει δημιουργήσει ο άνθρωπος απ' όταν πρωτοεμφανίστηκε μέχρι σήμερα. Ό,τι έχει κάνει και ό,τι έχει επινοήσει, πού δεν ανήκει στο χώρο της απλής βιολογικής και ζωόδους λειτουργίας του. Είναι δηλαδή το πλαίσιο πού δημιούργησε ο άνθρωπος στην προσπάθειά του για κοινωνική προσαρμογή στο φυσικό του περιβάλλον.

2. Ποιά ή αναγκαιότητα του Κινήματος Πολιτισμού γενικά και στην Ελλάδα ιδιαίτερα.

Επειδή ο πολιτισμός είναι κάτι πού ύ π ά ρ χ ε ι , είναι το «φυσικό» πιά πλαίσιο μέσα στο όποιο ζει και κινείται ο άνθρωπος, δεν τίθεται καν θέμα αναγκαιότητάς του. Υπάρχει. Το πρόβλημα πού τίθεται είναι αξιολογικής πιά σημασίας. Απ' όλο το άπέραντο πεδίο του πολιτισμού, τί είναι αυτό πού ενδιαφέρει έμάς και μέ ποιά μορφή. Καταλήξαμε να επιλέξουμε τρία πράγματα. Τόν τομέα της μόρφωσης στην πιό πλατειά της έννοια, τόν τομέα της τέχνης και τόν τομέα της ψυχαγωγίας. Συνεπώς από δώ και μπρός, όταν μιλάμε για το Κίνημα Πολιτισμού, θα έννοούμε σάν βασικό στόχο μας ΚΥΡΙΩΣ αυτούς τούς τρεις τομείς. Κι' επιλέξαμε αυτούς τούς τρεις στόχους γιατί ενδιαφέρουν όλους ανεξαιρέτα τούς ανθρώπους μέ

τή μιά ἢ τήν ἄλλη μορφή, γιατί ἀποτελοῦν μίαν ἀνάγκη βασική, πού δυστυχῶς, εἴτε καλύπτεται ἐλλιπέστατα, εἴτε καλύπτεται παραμορφωτικά μὲ ὑποπροϊόντα τῆς τέχνης, εἴτε τέλος, δὲν καλύπτεται καθόλου. Σκοπὸς μας νὰ συνδράμουμε τὶς θετικές δυνάμεις πού ἀγωνίζονται σ' αὐτὸ τὸ χῶρο, νὰ δημιουργήσουμε ἓνα πλοῦσιο, πολύμορφο καὶ ὑγιὲς κίνημα καὶ παράλληλα νὰ πολεμήσουμε τὶς ἀρνητικές μορφές. Κί' ὅλα αὐτὰ ἐπιζητώντας τὴν ὅσο δυνατόν μεγαλύτερη αὐτενέργεια τοῦ λαοῦ.

3. Ἀπὸ ποιούς θὰ δημιουργηθεῖ καὶ γιατί.

Ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων (καλλιτέχνες, λογοτέχνες, ἐπιστήμονες, διανοούμενους, φοιτητές) καθὼς καὶ ἀπ' ὅλους ἐκείνους πού γενικά συνηθίζεται νὰ ὀνομάζονται «ἡγέτες τῆς κοινῆς γνώμης», μὲ τὴν ἔννοια ὅτι ἔχουν ἓνα κύκλο στὸν ὁποῖο ἐπιδρῶν (π.χ. συνδικαλιστὲς, δάσκαλοι, κάθε λογῆς προσωπικότητες). Ὅμως τὸ Κίνημα αὐτὸ τοῦ Πολιτισμοῦ δὲν θὰ δημιουργηθεῖ μόνον ἀπὸ αὐτοὺς. Θὰ δημιουργηθεῖ ἐξ ἴσου καὶ ἀπὸ ἓνα τμῆμα τοῦ λαοῦ, πού ὁλοένα αὐξάνει καὶ πού δὲν θὰ μετέχει ἀπλῶς στὶς ἐκδηλώσεις, ἀλλὰ θὰ συμβάλει ἐνεργητικά καὶ θάναί φορέας μὲ πρωτοβουλία καὶ στόχους.

4. Ποιά ἡ θέση καὶ ὁ ρόλος τοῦ λαοῦ καὶ τῶν διανοουμένων στὸ Κίνημα αὐτό.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ λαὸ βλέπουμε α) τὴ συμμετοχή, β) τὴ συλλογικὴ ἐνεργοποίησή του μὲ στόχους πού εἴτε θὰ προέρχονται ἀπὸ τὸν ἴδιο, εἴτε θὰ τοὺς ἔχει ἐπεξεργαστεῖ τὸ Κίνημα.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς «ἡγέτες τῆς κοινῆς γνώμης» βλέπουμε τὴ συμμετοχή καὶ τὴν ἐνεργοποίησή του μὲ δυὸ μορφές. α) Εἴτε μέσα ἀπὸ τὰ σωματεῖά τους, εἴτε καὶ ἀνεξάρτητα σὰν ἄτομα. β) Ἀνταπόκριση στὴν πρόσκληση τῶν μαζικῶν ὀργανώσεων, τοῦ κινήματος καὶ γενικά τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων.

5. *Μὲ ποιῆς μορφῆς καὶ μεθόδους θὰ ἐπιτευχθεῖ αὐτό.*

Κατ' ἀρχὴν τὸ Κίνημα θὰ ἀναπτύξει μιὰ δραστηριότητα σὺς τρεῖς τομεῖς πού ἀναφέραμε. Παράλληλα θὰ παίρνει μέρος, εἴτε θὰ ἐνισχύει ποικιλοτρόπως ἐκδηλώσεις πού ὀργανώνουν μαζικὲς ὀργανώσεις πού δὲν ἀνήκουν στὸ Κίνημα.

Ἔνας ἀπ' τοὺς βασικοὺς μοχλοὺς γιὰ τὴν ἀνάπτυξη ἐνὸς τέτοιου Κινήματος κρίνουμε πὼς εἶναι οἱ ἡμοι, μὲ τοὺς ὁποῖους θὰ ἐπιδιώξουμε ἀμεση καὶ ποικιλόμορφη συνεργασία.

Τέλος τὸ ἴδιο τὸ Κίνημα θὰ ἀναπτύξει μιὰ πλατεῖα δραστηριότητα πού θὰ ἐπιδιώκει νὰ δραστηριοποιήσει ὅλη τὴ νεολαία καὶ τὸ λαὸ τῆς Ἑλλάδας μὲ πρωτότυπες ἐνέργειες καὶ μορφές πού πραγματικὰ συναρπάζουν καὶ συγκινοῦν τὸν κόσμο. Π.χ. μὲ τὴν καθιέρωση ἐνὸς ἐτήσιου Φεστιβάλ Ἑλληνικῆς Νεολαίας ὅπου θὰ ὑπάρχουν ἡμερίδες χοροῦ, μουσικῆς, θεάτρου, διαλέξεις, σεμινάρια, ξεναγήσεις, ἐκθέσεις, καρναβάλι κλπ. Μὲ τὴν σύσταση ἐνὸς τύπου Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου. Μὲ τὴ δημιουργία ἐνὸς Μεγάλου Πολιτισμοῦ στὴν Ἀθήνα, ἐνὼ παράλληλα μὲσω Δήμων θὰ ἐπιδιωχθεῖ ἡ δημιουργία ἐνὸς δικτύου Λεσχῶν Πολιτισμοῦ στὶς ἐπαρχιακὲς πόλεις καὶ τὶς συνοικίες.

6. *Ποιά ἡ σχέση τοῦ Κινήματος μὲ τὰ κόμματα καὶ τὶς μαζικὲς ὀργανώσεις.*

1. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κόμματα. Οἱ θέσεις τοῦ Κινήματος καὶ ἡ πολιτικὴ του εἶναι ΑΥΣΤΗΡΑ ΥΠΕΡΚΟΜΜΑΤΙΚΗ. Δὲν εἶναι καὶ δὲν πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ γίνεῖ ὄργανο κανενὸς κόμματος. Ὁ καθένας πού ἔρχεται στὸ Κίνημα μπορεῖ νὰ ἀνήκει σὲ ὅποιαδήποτε πολιτικὴ παράταξη θέλει (ἐκτὸς φυσικὰ ἀπ' τὸ φασισμό) μὲ τὴ διαφορά ὅτι ὅταν μπαίνει στὸ Κίνημα νὰ δουλέψει, ἀφήνει τὴν κομματικὴ του ιδιότητα καὶ «πανοπλία» ἀπ' ἔξω. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ

τις εκδηλώσεις. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να έρχονται οργανώσεις με πανώ και συνθήματα που από κάτω φέρουν τὰ σύμβολα και τὴν ὑπογραφή τῶν κομμάτων τους. Στὸ Κίνημα γίνονται δεκτοὶ ἄνθρωποι διαφόρων κομμάτων και τοποθετήσεων, ἀλλὰ δημοκρατικῆς ιδεολογίας. Κάθε μέλος δουλεύοντας μέσα στὸ Κίνημα, δρᾷ σὰν μέλος τοῦ Κινήματος και γιὰ τοὺς σκοποὺς του, χωρὶς νὰ θέλει νὰ τοὺς ἀλλοιώσει περνώντας τὴν κομματικὴ του γραμμὴ. Στὴν περίπτωση που ὑπάρχει σύγκρουση ἀνάμεσα στὶς κομματικὲς ἐντολὲς και τὶς ἀπόψεις τοῦ Κινήματος Πολιτισμοῦ, τότε τὸ μέλος μπορεῖ εἴτε νὰ μὴν μετέχει σ' αὐτὴν τὴν ἐκδήλωση, εἴτε ἂν τὸ νομίζει ἀσυμβίβαστο μὲ τὴν ιδιότητά του, νὰ φεύγει.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὶς μαζικὲς οργανώσεις. Τὸ Κίνημα δὲν εἶναι ἀνταγωνιστικὸ πρὸς τὶς ὑπάρχουσες μαζικὲς οργανώσεις (ἐκπολιτιστικὲς, συνδικαλιστικὲς κλπ.), οὕτε και ἔρχεται νὰ μονοπωλήσει τὸν πολιτιστικὸ χώρο ἢ νὰ ἐπιβάλει ἡγεμονικὰ τὶς ἀπόψεις του. Ἴσια-ἴσια ὄχι μόνο σέβεται τὴν αὐτοτέλεια τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν, ἀλλὰ και ἐπιδιώκει στενὴ συνεργασία γιὰ τὴν ἀνάπτυξη ἑνὸς μαζικοῦ, πανελλαδικοῦ προοδευτικοῦ πολιτιστικοῦ κινήματος, μὲ βάση τὴν ἰσοτιμία και τὴν αὐτοτέλεια κάθε ὀργάνωσης. Παράλληλα τὸ Κίνημά μας, πέρα ἀπ' τὶς ἐκδηλώσεις που διοργανώνει, ἐπιδιώκει νὰ συγκροτήσῃ ποικίλες ὀργανώσεις πολιτισμοῦ, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχουν.

7. Ποιὰ ἡ σχέση Κινήματος και πολιτικῆς.

1. Ἐνῶ τὸ Κίνημα δὲν παίρνει κομματικὲς θέσεις, ἔχει μιὰ γενικὴ πολιτικὴ γραμμὴ που εἶναι ἡ δημοκρατία ἢ ἡ ἐλευθερία, ἡ εἰρήνη και ἡ συνεργασία μὲ τοὺς ἄλλους λαοὺς. Ἡ γενικώτερη πολιτικὴ του στάση εἶναι ἡ προοδευτικὴ ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν ζητημάτων. Τὸ Κίνημα δὲν εἶναι ἀδιάφορο γιὰ θεμελιακὰ προβλήματα ὅπως εἶναι τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὁ πόλεμος, ὁ ρατσισμὸς, ὁ φασισμὸς.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τρέχουσα πολιτικὴ ζωὴ, τὸ Κίνημα

δεν παίρνει πολιτικές θέσεις για όλα τα ζητήματα (π.χ. μιά άπεργία κ.λπ.) γιατί απλούστατα δεν είναι κόμμα. Τα μέλη του Κινήματος μπορούν κάλλιστα να εκφραστούν μέσω των κομμάτων τους και όχι να μεταφέρουν και να μετατρέψουν τελικά το Κίνημα σε κόμμα ή σε πίνακα κομματικών ανακοινώσεων. Το Κίνημα σε ζητήματα κοινωνικά (π.χ. υγείας, άπεργιών κ.λπ.) μπορεί να παίρνει δημιουργικά θέση με μεθόδους που προσιδιάζουν σ' αυτό. Π.χ. σε μιά πολύμηνη άπεργία όπως στο Μαντέμ Λάκκο, μπορεί να συγκεντρώσει με καλλιτεχνικές έκδηλώσεις χρήματα σ' ένδειξη συμπαράστασης στους εργάτες άπεργούς, ή παράλληλα να οργανώσει και ψυχαγωγικές έκδηλώσεις γι' αυτούς.

8. Τρόπος λειτουργίας και όργάνωσης του Κινήματος.

Η μορφή συγκρότησής μας δεν είναι σωματειακή, με κατατεθειμένο καταστατικό στο Πρωτοδικείο, αλλά η μορφή τής Κίνησης. Φυσικά έχει έναν έσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας που ρυθμίζει κατά τρόπο δημοκρατικό όλα τα ζητήματα όργάνωσης και δράσης. Μιά βασική μορφή, πέρα από το Συμβούλιο που έπεξεργάζεται μιά γενικώτερη πολιτική και συντονίζει τή δράση, είναι η ύπαρξη διαφόρων έπιτροπών που άπαρτίζονται από ανθρώπους ειδικούς ή με ιδιαίτερα ενδιαφέροντα. Οί έπιτροπές αυτές δρούν άυτοτελώς σαν καθοδηγητικά όργανα στο χώρο τους για τήν όργάνωση έκδηλώσεων, φυσικά πάντα στα πλαίσια τής Κίνησης. Π.χ. έπιτροπή θεατρική, έπιτροπή μουσική κλπ. Ίσως οί έπικεφαλής των έπιτροπών αυτών μαζί με δυο ή τρεις άλλους, ν' άποτελούν το Γενικό Συμβούλιο, πέρα από μιά Πλατειά Έπιτροπή πατρονάζ 100 ή 200 ατόμων.

Η Κίνηση έπιδιώκει να δημιουργήσει παραρτήματα είτε στις συνοικίες, είτε στις άλλες πόλεις, με βάση όμως τήν πλήρη άυτονομία τους (διοικητική κλπ.), με τόν άυτονόητο φυσικά όρο ότι κινούνται στα πλαίσια τής γενικώτερης πολιτικής τής.

9. "Άμεσοι στόχοι.

Στό ξεκίνημα μας βλέπουμε σάν άμεσους στόχους τούς ακόλουθους.

1. Τò στήσιμο μιås Λέσχης Πολιτισμοϋ, πού μέσα σέ δυò χρόνια, με τίς εκδηλώσεις κλπ. θά μπορέσει νά γίνει πραγματικά Μέγαρο Πολιτισμοϋ (κτήριο πολυόροφο κλπ.)
2. 'Η έκδοση ενòς εντύπου.
3. 'Ο προγραμματισμòς ώρισμένων εκδηλώσεων άφ' ενòς μόνιμων (π.χ. κάθε Δευτέρα) κι άφ' έτέρου μεγάλων (π.χ. μιá διεθνής μουσικοχορευτική εκδήλωση στην 'Αθήνα).

Γενικές θέσεις

- 1. — Οί πολιτιστικές και πνευματικές ανάγκες τού ανθρώπου θάπρεπε νά γίνουν ανάγκες επιβίωσης.
- 2. — 'Η πολιτιστική παράδοση τού κάθε λαοϋ διαμορφώνει την αισθητική και πνευματική του φυσιογνωμία.
- 3. — Είναι ανάγκη ή κάθε πολιτική αλλαγή νά συνοδεύεται από μιá πολιτιστική αλλαγή.
- 4. — 'Ο Δημιουργòς θά πρέπει νά δράσει σάν καταλύτης στην προσπάθεια γιά μιá Λαϊκή Αϋτενέργεια (πράγμα πού αποτελεί και οϋσιαστικό στόχο τού Κινήματος).
- 5. — Οί άνθρωποι τής Τέχνης και τών Γραμμάτων καθώς και ή σπουδάζουσα νεολαία έχουν ιδιαίτερο χρέος στην υλοποίηση αϋτοϋ τού στόχου.
- 6. — 'Η κουλτούρα σάν μέσο ανθρώπινης έπικοινωνίας συντελεί στην μείωση τού αισθήματος τής μοναξιάς και τής άλλοτρίωσης από τὰ όποια πάσχει ό άνθρωπος τής σύγχρονης έποχής μας.
- 7. — 'Η λαϊκή συνειδητοποίηση τής πολιτικής παράδοσης τού τόπου μας θά έχει αποτέλεσμα την άποκτηση

σίγουριάς και αυτοπεποίθησης (στοιχεία απαραίτητα για μια δημιουργική προσφορά).

● 8. — Πρωταρχικοί παράγοντες για την Πολιτιστική 'Αναγέννηση του τόπου μας είναι:

1. — 'Η παράλληλη διαλεκτική και υπεύθυνη σχέση Δημιουργού και Λαού.

2. — 'Η ένεργός συμμετοχή του Λαού σ' όλες τις έκδηλώσεις της κοινωνικής ζωής με εύθυνη και γνώση.

3. — 'Η ούσιαστική 'Αναγέννηση της Παιδείας.

● 9. — 'Επισημαίνεται κίνδυνος αλλοίωσης της εθνικής μας συνείδησης που όφειλεται στην διείσδυση στον τόπο μας πολυεθνικών εταιρειών που επιδιώκουν την δημιουργία ενός παραγωγικού λαού σέ βάρος της προσωπικότητας του.

● 10. — 'Η φυλετική μας επιβίωση κινδυνεύει λόγω του συνεχώς έλαττούμενου πληθυσμού.

● 11. — 'Επισημαίνεται ή ανάγκη ενός λαϊκού διαφωτισμού με στόχο την ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ δια μέσου μιάς επιστροφής στις άληθινές λαϊκές ρίζες.

'Ο Διαφωτισμός αυτός θα γίνει:

α. — Με την εκκλαίκευμένη διάδοση και γνώση της άληθινής ιστορίας.

β. — Με την γνώση των πολιτιστικών αξιών της 'Ελληνικής παράδοσης.

● 12. — Πρέπει να τονισθούν οι κίνδυνοι που προέρχονται από τον υποβίβασμό της τέχνης σέ καταναλωτικό αγαθό για την έξυμπρέτηση του Συστήματος.

● 13. — 'Ο λαϊκός πολιτισμός δέν σημαίνει για τον Λαό μόνο τέχνη, αλλά εκφράζει πάνω άπ' όλα την ένότητα του συναισθήματος και του ιδιαίτερου χαρακτήρα του (Ρωμείκη στάση ζωής).

● 14. — Οί βαθύτερες ρίζες του 'Ελληνισμού συνδέονται με την εθνική μας κουλτούρα.

● 15. — Σε περίοδο εθνικών κρίσεων ή κουλτούρα πρέπει να γίνεται μαχόμενη για να διαφυλάττει την πεμπουσία της που εκφράζει την ίδια την 'Εθνική μας ύπόσταση.

- 16. — Ἡ μαχόμενη κουλτούρα ἔχει σάν στόχο τήν χάραξη νέων προοπτικῶν μέσω τῆς δημιουργίας.
- 17. — Ἡ κουλτούρα βοηθά τόν λαό νά συνειδητοποιήσει τήν διάσταση πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στό ὑπάρχον καί στό ἐπιθυμητό καί νά παλέψει γιά τήν ἐξάλειψή της.

ΜΕΘΟΔΕΥΣΗ

- 1. — Δημιουργία ἐπιτροπῶν πολιτισμοῦ πού θάνα ὑπεύθυνες γιά τήν ὑλοποίηση τῶν Στόχων τοῦ Κινήματος καί οἱ ὁποῖες θά ἀποτελοῦνται ἀπό πνευματικούς δημιουργούς, ἐκπαιδευτικούς τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ἀπό κρατικούς καί δημοτικούς λειτουργούς καί ἀπό τή νεολαία.
 - 2. — Δημιουργία Πνευματικῶν Κέντρων ἢ Κέντρων Πολιτισμοῦ στά μεγάλα ἀστικά κέντρα καί Λεσχῶν Πολιτισμοῦ στίς συνοικίες ἢ χωριά πού θά βρίσκονται στήν διάθεση Ἐπιτροπῶν Πολιτισμοῦ.
- Τό Κίνημα θά ἔχει Ὑπερκόμματικό χαρακτήρα.
Ἡ Σχέση Κράτους καί Κινήματος παραμένει πρὸς συζήτηση. Θά ἐξαρτηθεῖ ἀπό τήν ἐξεύρεση ἐγγυήσεων γιά τή διατήρηση τῆς αὐτοτέλειας τοῦ Κινήματος.

Στὸ ἐπόμενο τεῦχος

Μερικὲς πρακτικὲς ὁδηγίες

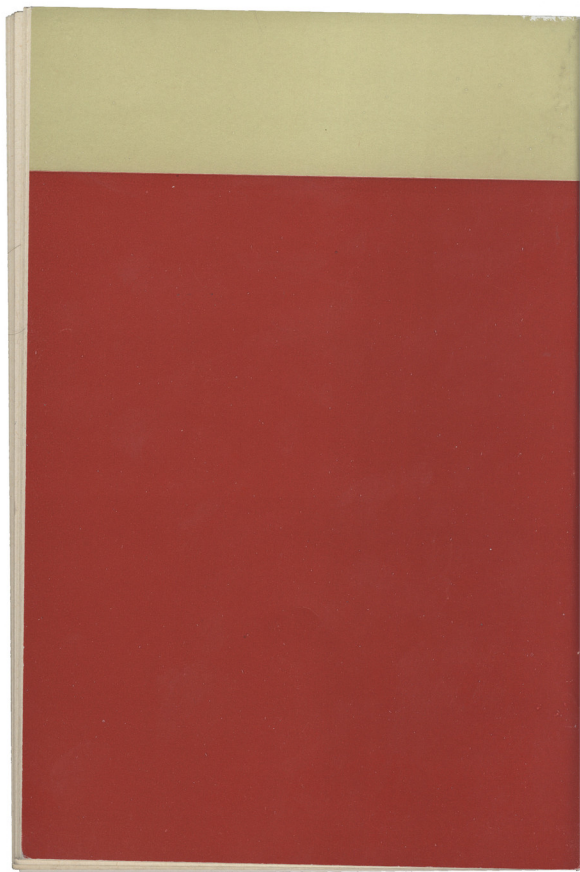
- Πῶς νὰ ὀργανώσετε ἓνα μουσικὸ βραδινό.
- Πῶς νὰ ὀργανώσετε μιὰ ποιητικὴ βραδιά.
- Ἴδιες γιὰ ἐκθέσεις βιβλίου, φωτογραφίας, ζωγραφικῆς κλπ.
- Τί περιεχόμενο μπορεῖτε νὰ δώσετε σὲ μιὰν ἐκδρομὴ.
- Διαλέξεις-ἐλεύθερες συζητήσεις. Πῶς κι ἀπὸ ποιούς μποροῦν νὰ ὀργανωθοῦν.
- Πῶς νὰ στολίσετε τὴ Λέσχη σας.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΜΕΘΩΣΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΚΩΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ

- Πώς να αντιμετωπίσετε
την πρόωγη έκρηξη
- Πώς να αντιμετωπίσετε
την νευρική άσθενεια
- Πώς να αντιμετωπίσετε
την ανισορροπία
απορρόφησης υγρών
- Τι σημαίνει
απορρόφηση υγρών
και πώς να
την αντιμετωπίσετε
- Πώς να αντιμετωπίσετε
την ανισορροπία
απορρόφησης υγρών

ἱερός

Τό Δ.Σ. τοῦ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΒΙΡΗΝΗΣ
Μαυρομιχάλη 1 - "Ὀρφος 2ος - Γραφ. Β3 καὶ Β4

Α Θ Η Ν Α

Α Ι Τ Η Σ Η Γ Ι Α Ε Γ Γ Ρ Α Φ Η

ΕΠΩΝΥΜΟ
 ΟΝΟΜΑ
 ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΠΟΣ
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
 ΤΗΛΕΦΩΝΟ
 ΜΗΝΙΑΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
 ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΦΙΛΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ /1976.

Υπογραφή

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ρ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Συμπληρωσὴ σκέψεως ἐπὶ ὄργανοι γεωμετρικῶν ἀγγείων, πρὸ βροῦνης σφῆ
ἢ πρὸ « Ἀράπη Μαχούρα » 6,5 χιλμ. βάρη ἀπὸ τῆς Ἀλγερίας.

Χρησιμοποιῆται τὸ 4.000 β.χ. ἀψίδου καὶ ἰσῆμι πρὸς ἀξίωμα α Φάση τῶν 26 κεραιῶν
(= ἀρχὴ τῆς Νεώτερης Νεοεπιπέδου). Τεχνικὰ ἀλκυμύχρωμα (= ἄσφαλτος ἢ πετρελαιοειδὴς κωμῆ-
ματι σ' ἀποχρῶ, συνθέσει ζυκίτη-υγκίτη, βόλα). Βροῦνη σφῆ τῶν παλαιῶν χρόνων
(1933;) καὶ βροῦνη τῶν Μουσουλ. Βίβλου. Δημοσιεύματα ἀπὸ τῶν Κ. Ζημιτση, Η. Χαυρῆ καὶ Θαοχάρη, Νεοεπιπέδου, Ἐργα, τ. 294, Π.ν. XV π. 66.

Ἄν καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρατος ἐστὶν χιρικότων χρόνων ἀπὸ τῆς 16 κεραιῶν
ἐπίστασι ἀποδοῦ ἀπὸ χρονοῦ! Ὁλ. μερῶν τῶν βροῦνης ἀπὸ τῆς ὄρατος ἀποδοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ σφῆρα - μὴ κορμὸ ἀποδοῦ ἀπὸ χρονοῦ, ἀποδοῦ ἀπὸ χρονοῦ, ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.

Προβλεπόμενα, τὸ ὄρατος ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.

Μορφοποιῶν ἀποδοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.
Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.

Γραφικὰ τῶν τῶν Δ.Ρ.Θ.

Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.

Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.

Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.

Ἡ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ ἀπὸ χρονοῦ.

THE UNIVERSITY OF TORONTO
YORK UNIVERSITY

140

ΚΙΝΗΜΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΙΡΗΝΗ

Μαυρομιχάλη 1 Αθήνα, Τηλ. 633.459

ΚΙΝΗΜΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΙΡΗΝΗ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿՐԹԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՎ
ՏՈՒՆՈՒԹՅԱՆ ՄԻՆԻՍՏԵՐԱՆ

**ΚΙΝΗΜΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΙΡΗΝΗ**

1 ΕΡΧΗ /
① ΕΡΧΗΝΙΑ

- | Amorini flosom |

{ ΕΚΘΑ -
ΟΦΙΔΙΑ -
ΕΥΡΩΠΕΥΣ -

ΟΝΕΥΘΟΝ
ΟΦΙΔΙΑ ΕΥΡΩΠΕΥΣ

② ΔΕΥΤΕΡΕΣ
ΕΥΡΩΠΕΥΣ ΠΡΟΤΕΡΑ ΕΥΡΩΠΕΥΣ

ΟΝΕΥΘΟΝ
ΟΦΙΔΙΑ ΕΥΡΩΠΕΥΣ
ΠΡΟΤΕΡΑ ΕΥΡΩΠΕΥΣ

ΕΥΡΩΠΕΥΣ ΜΑΡΤΙΟΥΣ - ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΙΣ
ΠΟΙΩ ΤΟΙΣ ΥΠΕΡΑΙΣ. ΦΑΡΜΑΚΟΝ - ΝΥΚΤΑΝΙΩΝ

1) ΕΥΡΩΠΕΥΣ - ΔΙΣΚΟΣ. [ΠΛΑΝΟΣ ?]
2)

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΕΥΡΩΠΕΥΣ
ΜΕ ΠΡΟΤΕΡΑ ΕΥΡΩΠΕΥΣ Ε.Π.

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

ΑΠΡΟΣΜΟΣΤΙΕΥΣ

Μηρια Κετομιν Γεωξ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Κατάσταση
Βύρων

Επιπτώσεις
Προσπαθειών

Προβλ.
Μεταβολές
Αντιμετώπιση

Μεταβίβαση

Προσπαθειών

Σχέση
Μεταβίβασης
Μεταβίβαση
Μεταβίβαση (Συμπεριφορά)

Επιπτώσεις

WETA 18210

U.S. Dept. of Agriculture
Bureau of Plant Industry

Manila, Philippines
Bureau of Plant Industry
Department of Agriculture

Emerson, England

Emerson
England
U.S. Dept. of Agriculture
Bureau of Plant Industry

Μηθολογία

- α) Καταδραματίζοντας την εξέλιξη της Βυζαντινής Στρατηγικής κ.α.
- β) Εμπνεύσει το ΚΙΝΗΜΑ (Τι τρέχει να
είναι αναγκαίο)
- γ) Εμπνεύσει το Συναίσθημα Αδελφότητας - Αγαπώντας
το Έθνος κ.α.

Αποστολή

Μη βασιστείτε στη Χορεία - Ορχήστρα κ.α.
 Είναι σωστό οι Αρτίτοι να απομακρυνθούν
 από το πρόσωπο της Χορείας - Ορχήστρας
 ή οι Αρτίτοι αλληλοσυντηρούνται -
 παρ'ότι κ.α.

Αρτίτοι να απομακρυνθούν από Χορεία κ.α.

ONG BASSEAU EXTRA STRONG

TEKNIKA

Uredbeny skayezimny
ofnalye Epyay (Mashiny)

agayevnyy
Mashiny

Olkoropnyy Emoyay
Mashiny
Korshchey
Buzay

Epyay (Mashiny)
50 korshchey
1-2 dny 42.
- emoyay - (Korshchey)

DIANAPUSIT
TAVOTHTA
KAPNICE

Novoye Deyo

24

0

6000

7

ΣΤ' ΑΚΡΙΤΙΚΑ ΜΑΣ ΝΗΣΙΑ ΧΙΟ, ΠΥΤΙΛΗΝΗ Ο ΜΙΚΗΣ ΜΕ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΟΥ

Τό Κίνημα Πολιτισμοῦ καί Εἰρήνης σέ συνεργασία μέ τόν Μίκη Θεοδωράκη καί τούς συνεργάτες του, ἀρχίζει καλλιτεχνική ἐξόρμηση στήν ἐπαρχία καί τρίς συνοικίες τῆς Ἀθήνας καί τοῦ Πειραιῶ.

Τό ξεκίνημα θά γίνει ἀπό τ' ἀκριτικά μας νησιά Χίο (Πέμπτη - Παρασκευή) καί Πυτιλήνη (Σάββατο - Κυριακή).

Ὁ Θεοδωράκης περιστοιχίζεται ἀπό λίγους παλιούς καί πολλούς νέους συνεργάτες. Τραγουδοῦν οἱ Πέτρος Πανδῆς, βασιλῆς Παπακωνσταντίνου, Παργαρίτα Ζορμπαλά, Γιάννης Θωμόπουλος καί ἡ Σοφία Μιχαηλίδου. Ἡ νέα ἀρχήστρα ἔχει ἐπικεφαλῆς τόν παλιό του συνεργάτη Λάκη Καρνέζη. Τέλος τό ρεπερτόριο ἀνανεωμένο ἔχει σά βάση τόν καινούργιο κύκλο τραγουδιῶν " τῆς Ἐξορίας ".

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
CHICAGO, ILLINOIS

TO THE DIRECTOR OF THE NATIONAL BUREAU OF STANDARDS
WASHINGTON, D. C.

RE: [Illegible text]

ΡΙΖΟΣΦΑΙΣΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Σελίδα 10 - Πέμπτη, 25 Μάρτη 1976

Το πανόπου δα

ΒΗΜ

25 Μαρτίου 1976

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

150000 Γραφείο Περασίου
Τεlex 505 683
17 Μαρτίου 1976

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΟΥΡΙΟΣ

Η ΑΥΓΗ

Βραδυνή

ΟΤΑΧΥΡΟΜΟΣ

αν

τι

3ος τεύχος 77

ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ • Πέμπτη 25 Μαρτίου
"Η ζωή του αληθούς τολίτου πρέπει να τελειώνει
ή δια την ελευθερία του ή με την ελευθερία του"

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΜΑΡΚ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

βραδυνή

ΘΑΝΑΤΟΣ
ΑΓΡΩΝ
ΟΙΣ
ΠΟΤΕ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

NEA

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Το Οίημα του Κινηματογράφου

ΔΕΥΤΕΡΑ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ '76

**ΘΕΑΤΡΟ " Α Λ Ι Κ Η ,, 8 Μ.Μ.
Α Μ Ε Ρ Ι Κ Η Σ 4**

**ΚΙΝΗΜΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΙΡΗΝΗ**

ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΤΡΑΠΕΖΑ:

ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

**Ε. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ - Γ. ΣΑΒΒΙΔΗΣ - Μ. ΠΛΩΡΙΤΗΣ - Σ. ΠΕΠΟΝΗΣ
Γ. ΓΑΤΟΣ - Α. ΛΕΝΤΑΚΗΣ**

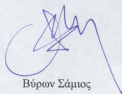
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

Στο φωτογραφικό τεκμήριο της κ. Αυγής Κασιγόνη – Νικοπούλου,
Αθήνα, Οκτώβρης 1976, απεικονίζονται, εκτός από το Μίκη Θεοδωράκη, τα
πρόσωπα:

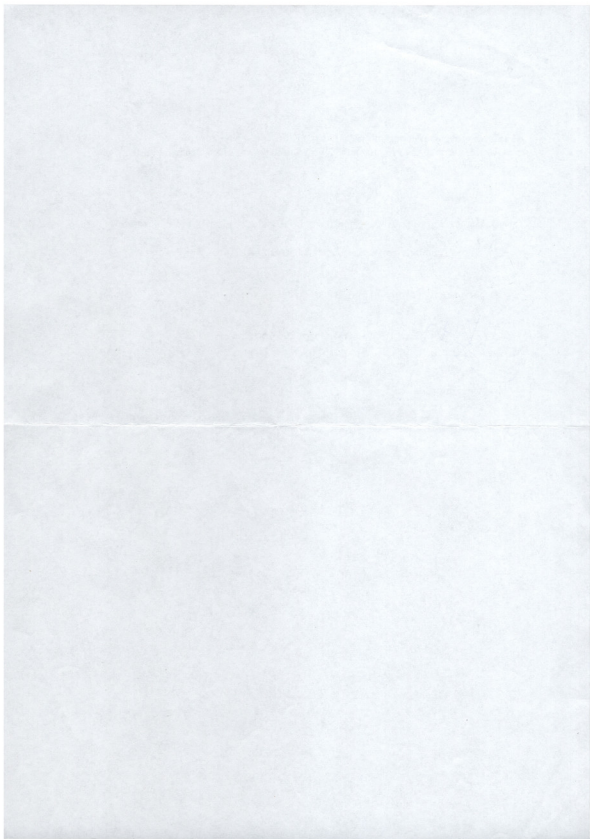
- Αντρέας Λεντάκης (φιλόλογος – ποιητής).
- Τάσος Λειβαδίτης (ποιητής).
- Βύρων Σάμιος (γιατρός – Πρόεδρος του Κινήματος Ειρήνης και Πολιτισμού,
ΚΕΠ).
- Σάκης Τόδουλος (μηχανικός αντιπρόεδρος του ΚΕΠ).
- Βασίλης Παπακωνσταντίνου.

Χώρος τα γραφεία του ΚΕΠ.

Αθήνα, Αύγουστος 2003

Βύρων Σάμιος

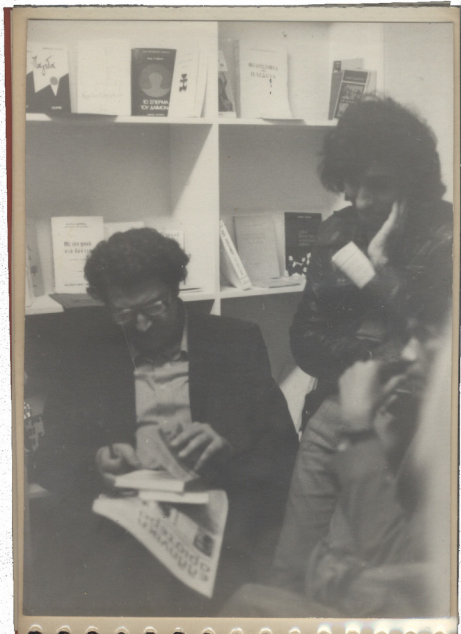
153

Σ τ ό ν Μ ί κ η
γ ι ά ν ά θ υ μ ᾶ τ α ι τ ᾶ
" Λ υ ρ ι κ ᾶ " τ ο υ
σ έ π ρ ώ τ η ἑ κ τ έ λ ε σ η

Ἀπό τήν Αὐγή Κασσιγόνη-Νικοπούλου
Ἀθήνα , Ὀκτώβρης 1976

154

155

160

191

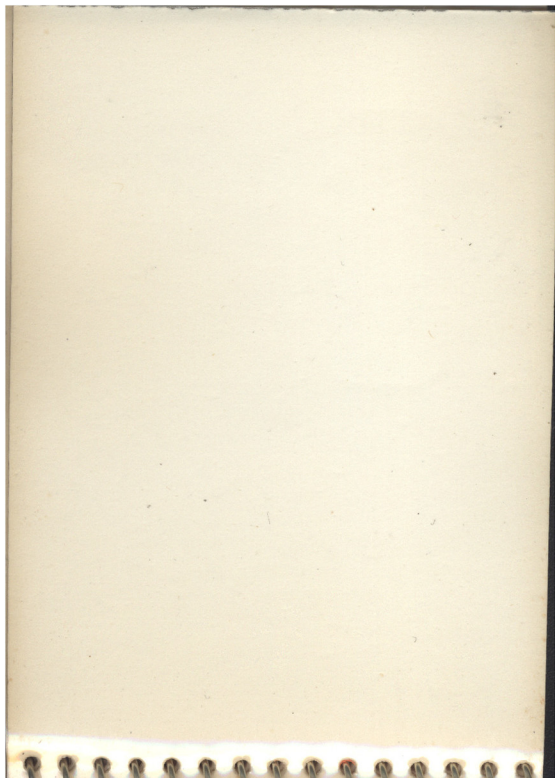
162

163

164

6 mini
Photo Album

Υλικό από Αρχείο Οικογενείας Β. Σαμίου

(Θ = Θεοδωράκης, ΒΣ = Βύρων Σάμιος)

Α.Α.	Θύκη	Είδος	Αποστολέας	Προς	Πόλις	Ημ/μηνία	Σημειώσεις	Αρ. σελ.	Διαστάσεις
1	1	Σημείωμα	Μίσης Θ	ΒΣ		δεν έχει	"Σου στέλνω..."	2 (1 άδεια)	220X170
2	1	Σημείωμα	Μίσης Θ	ΒΣ		δεν έχει	"Σε παρακαλώ..."	2 (1 άδεια)	210X147
3	1	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	30/05/1955		4 (1 άδεια)	270X208
4	1	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	10/09/1955		2	270X208
5	1	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	20/09/1955		2	270X208
6	1	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	23/11/1955		2 (1 άδεια)	265X208
7	1	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	08/12/1955		4 (2 άδειες)	265X208
8	2	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	27/01/1956		4	268X208
9	2	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	10/05/1956		2	209X133
10	2	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	01/09/1956		4 (2 άδειες)	270X208
11	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	22/02/1957		2	268X208
12	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	06/03/1957		2 (1 άδεια)	228X153
13	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	12/03/1957		2	268X208
14	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	03/04/1957		2	268X208
15	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	04/06/1957	επίσης σε φωτοαντ., 4 φ.	4	268X208
16	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	07/06/1957		2 (1 άδεια)	228X153
17	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	11/06/1957		6	228X153
18	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	11/07/1957		2	269X210
19	3	la	Μίσης Θ	ΒΣ	Baltika (κλόιό)	19/08/1957		4	204X127
20	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	23/08/1957		2 (1 άδεια)	204X127
21	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	08/09/1957		4	269X209
22	3	καρτ ποστάλ	Μίσης Θ	ΒΣ	Μαδρίτη	23/11/1957		1 + φάτογρ.	98X238
23	3	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	31/12/1957		2	269X210
24	4	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	14/05/1958	επίσης σε φωτοαντ., 1 φ.	2	270X209
25	4	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	12/07/1958		4 (1 άδεια)	270X209
26	4	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	13/08/1958		2 (1 άδεια)	269X209
27	4	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	06/09/1958		2 (1 άδεια)	269X209
28	5	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	11/03/1959		2 (1 άδεια)	269X209
29	5	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	25/10/1959		2	269X210

30	5	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	05/11/1959		2	269X210
31	5	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	14/11/1959	φθορά στην επάνω αρ. γωνία	2	269X209
32	6	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	05/03/1960		2	269X210
33	6	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	28/10/1960		2	270X210
34	6	las	Μίσης Θ	Τάκης Β.	Παρίσι	02/04/1961		4 (1 άδεια)	279X203
35	6	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	02/04/1961	μικρή φθορά επάνω	2 (1 άδεια)	279X203
36	6	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Παρίσι	Πάσσα 1961		6	279X203
37	7	las	Μίσης Θ	ΒΣ	Midhurst, Sx.	14/06/1962		2	172X137
38	7	las	Μυρτώ Θ	ΒΣ	Παρίσι	23/06/1962	με φάκελλο	4	268X209
39	7	las	Μυρτώ Θ	ΒΣ	Παρίσι	06/07/1962		6 (3 άδειες)	268X209
40	7	las	Μυρτώ Θ	ΒΣ	Παρίσι	Σάββατο (1962)		4 (2 άδειες)	268X209
41	8	ls	Αννα Παπανικόλα	ΒΣ	Παρίσι	08/01/1956	δακτυλογρ.	2	263X212
42	8	έντυπο	Le Triptyque		Παρίσι	30/01/1956	για συνανλία με έργο Θ	2	
43	8	έντυπο	Boosey and Hawkes		Παρίσι	10/11/1959	Bulletin d'information no. 5	10	
44	8	ls	George Angeloglou	R. Mackenzie	Παρίσι	17/05/1960	δακτυλογρ.	2 (1 άδεια)	254X203
45	8	χειρ.	ανώνυμο			26/01/1975	μεταφρ. άρθρου από εφημερίδα	6 (3 άδειες)	220X170
46	8	las	Πέτρος Π.	ΒΣ	Λυόν	03/02/1975		2 (1 άδεια)	209X135
47	8	σημείωμα.	ανώνυμο			(περ. 1975)	δακτυλογρ. - φωτοαντ.	8 (4 άδειες)	
48	8	ανακοίνωση	Μίνως Ματσός		Αθήνα	08/08/1975	πολυγραφικό	2 (1 άδεια)	
49	8	ανακοίνωση	Μίνως Ματσός		Αθήνα	(Αύγ. 1975)	πολυγραφικό	2 (1 άδεια)	
50	8	άρθρο	Μίσης Θ.			(Αύγ. 1975)	πολυγραφικό	10 (5 άδειες)	
51	8	άρθρο	Γιάννης Ρίτσος			(περ. 1973)	εις μήνην Π. Νεροίδα - πολυγραφικό	2 (1 άδεια)	
52	8	ποίημα	Γιάννης Ρίτσος			08/08/1975	τίτλος: Χιλή - πολυγραφικό	2 (1 άδεια)	
53	8	άρθρο	Γιώργος Βάσις			03/09/1975	τίτλος: Μίσης Θεοδοσιάκης - πολυγραφικό	4 (2 άδειες)	
54	8	άρθρο	Μίσης Ματσός			(Αύγ. 1975)	Λίγα λόγια για το Κάντο γενεράλ - πολυγραφικό	2 (1 άδεια)	
55	8	άρθρο	Δανάη Στρατηγοπούλου			(περ. 1975)	για τον Π. Νεροίδα - πολυγραφικό	4 (2 άδειες)	
56	8	σημείωμα.	ανων. (Ανδρέας Λεντάκης)			(περ. 1975)	Σχετικά με μία άγνωστη πτυχή των Εσφαίων	2 (1 άδεια)	
57	8	las	Δημήτριος Ρ. Θεοχάρης	ΒΣ	Θεσσαλονίκη	10/01/1977		2 (1 άδεια)	290X210
58	8	ψήφισμα	Δήμος Ν. Σμύρνης		Νέα Σμύρνη		εις τιμήν Μίση Θ - πολυγραφικό	4 (2 άδειες)	
59	8	χειρ.	ανων.			(περ. 1975)	"Ο Θεοδοσιάκης οδηγεί τον λαό στον Ολύμπο"	8 (4 άδειες)	220X170
60	9	αφίσσα	Κίνημα ΠΕ		Αθήνα	19/04/1976	Στρογγυλή τράπεζα: Γλώσσα και πολιτισμός	2 (1 άδεια)	
61	9	έντυπο	Κίνημα ΠΕ			έτος 1976	με 3 κείμενα Μίση Θ	45	
62	9	αίτηση	Κίνημα ΠΕ		Αθήνα	έτος 1976	φόρμα πολυγραφική	2 (1 άδεια)	

63	9	las	Δημήτριος Ρ. Θεοχάρης	Θεσσαλονίκη	(περ. 1976)	για το σήμα του κινήματος	2 (1 άδεια)	286X212
64	9	δείγμα	Κίνημα ΠΕ	Αθήνα	(περ. 1976)	χαρτί για γράμμα του Κινήματος	2 άδειες	
65	9	δείγμα	Κίνημα ΠΕ	Αθήνα	(περ. 1976)	χαρτί για κάρτα του Κινήματος	2 άδειες	
66	9	φωτογρ.	Κίνημα ΠΕ		(περ. 1976)	σήμα και όνομα του Κινήματος		240X180
67	9	σημείωμα	Μίσης Θ		(περ. 1976)	για το Κίνημα	8 (3 άδειες)	284X213
68	9	σημείωμα	ανων.		(περ. 1976)	για συναυλίες - πολυγραφικό	2 (1 άδεια)	
69	9	φωτογρ.	Κίνημα ΠΕ		(περ. 1976)	collage με σήμα του Κινήματος		307X238
70	9	φωτογρ.	Κίνημα ΠΕ		(περ. 1976)	collage με σήμα του Κινήματος		202X256
71	9	φωτογρ.	Κίνημα ΠΕ		(περ. 1976)	collage με σήμα του Κινήματος		178X239

